

**DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 48/fascicle 2

**Presidència
de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud**

Sessió celebrada els dies 20 i 21 de setembre de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears. .... fascicle 1

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam amb la sessió sobre el debat de política general del Govern. Té la paraula la Sra. Margalida Prohens, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern. Senyores i senyors, diputats. Vull que les meves primeres paraules siguin de condemna al nou assassinat per violència de gènere a Balears i vull oferir la nostra mà a la presidenta del Govern per sumar forces per a aquest pacte que va anunciar ahir contra el que és la gran xacra dels nostres dies, i li demanarem que comptin amb pressupost i amb mesures concretes i que posin en marxa els protocols que estableix la Llei d'igualtat, aprovada entre tots.

Avui som aquí, en el primer debat de política general d'aquesta legislatura, que de manera inèdita ens va anunciar la presidenta fa només set dies. I ens demanam, per què aquestes preses?, per què ara i per què així? Les respostes són variades, però bones de resumir, vostè és una presidenta políticament molt dèbil. És una presidenta d'un govern dèbil i té por, i ha de recórrer al filibusterisme parlamentari i imposar la seva supèrbia fins i tot amb això.

Vostè planteja una qüestió de confiança encoberta, aquest debat és un sondeig per veure en quin punt es troben els suports que donen suport a l'executiu. I si ens hem de basar en els aplaudiments que li varen fer ahir no ens estranya el seu discurs que tan poc entusiasme ha generat.

Vostè fa avui aquest debat perquè el vol desvincular del de pressuposts. Pot assegurar, ara i aquí, que tindrà el suport necessari per aprovar els comptes? Vostè és dèbil, i per això no sap si l'escenari a nivell nacional li permetrà poder fer aquest debat el mes que ve.

Vostè és dèbil, i per això s'ha inhibit de la seva responsabilitat de governar i prendre decisions, i com tots els dèbils cerca sempre els culpables a l'exterior. Per això ha triat el camí fàcil, un discurs en el qual pot seguir amb el "Madrid ens mata", perquè vostè en un any no ha assumit cap responsabilitat de les seves promeses incomplides.

Vostè és dèbil i té por perquè no sap si totes les ombres que han sorgit al voltant del seu patrimoni personal, que de moment ja ha reflectit la seva hipocresia i incoherència a l'hora d'exigir...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... i acusar uns altres el que vostè no practica, poden anar a més. I el preu d'aquesta debilitat el pagam tots, 175.000 euros de doblers públics a un dirigent de Podem perquè li donessin suport a la seva investidura...

(Alguns aplaudiments)

... pagats de manera al·legal i no denunciats fins ara per por del bloqueig de Podem a les seves polítiques.

Sra. Armengol, vostè és una presidenta segrestada, i el preu del rescat el pagam tots els ciutadans. I el més greu d'aquesta debilitat és que vostè va arribar al Govern promentent transformacions profundes i polítiques valentes, i en un any la valentia ha brillat per la seva absència. Tenir una presidenta que presideix però no governa ens du a tenir un govern que fa gestos però no gestiona; gestos molts, fotos més, paraules il·limitades, campanyes de màrqueting les que vulguin, però en un any han fet l'únic que poden fer, l'únic que saben fer, derogar, l'únic capaç d'unir aquest pacte que no és pacte.

Però, què han construït en un any? Han derogat la Llei de maternitat, la de símbols, el trilingüisme, l'agrària, la del sòl i la turística. Per contra, el seu pobre balanç...

(Alguns aplaudiments)

... no per la importància de les lleis en si, sinó per la manca d'iniciativa es resumeix amb l'aprovació de la Llei de renda social, l'impost sobre estades turístiques, la Llei d'igualtat, d'avaluació d'impacte ambiental i la moratòria de grans superfícies. En un any i tres mesos, Sra. Armengol. Aquest era el clamor del canvi? I en un any i tres mesos, cap on anam? Quin és el seu model econòmic? I el turístic? I l'educatiu? I el sanitari? I el territorial? Quantes d'aquestes iniciatives contribueixen a crear llocs de feina? Ni model lingüístic, ni econòmic, ni territorial, ni protecció a les famílies. Un cop han derogat hi ha el buit, el no-res en consonància amb el buit de les seves idees.

Això sí, en un any han après a maquillar aquesta debilitat de la manera més diversa, vostès no retallen, prioritzen; vostès no fan barracons, fan aules modulars; vostès no fan una matança de cabres a Es Vedrà, fan una mesura de gestió de conservació...

(Alguns aplaudiments)

... vostès no manipulen currículums, tenen problemes amb el sistema informàtic, i, per suposat, vostès no tenen crisi de govern, entra tot dins la normalitat democràtica.

Si li hagués de contestar el seu pobre discurs d'ahir tendríem per a dos debats, un de tot el que no va dir, obviant la realitat d'aquesta comunitat, i un de tot el que va dir i sobretot de tot el que es va usurpar. És ben trist que en un debat com aquest hagi de mentir i s'hagi d'apropiar de projectes de l'anterior legislatura per enriquir la seva gestió.

I del seu triomfalisme ja li han contestat UOB Ensenyament, Pimeco, la PAH...

(Alguns aplaudiments)

... i els de Podem li diuen que vostè no té rumb.

Fent un repàs a les conselleries hi trobam un denominador comú: manca de gestió, manca de valentia per afrontar els problemes, moltes reunions, però poc diàleg, rebaixes en les promeses, decepció entre els col·lectius que més varen creure en aquest govern, sectarisme i persecució d'una part de la societat.

Però vostè tranquil·la, perquè la culpa de tot és sempre del Partit Popular. Però perquè vegin que jo no som com vostè no tindrè cap problema a felicitar-la per alguna de les coses positives que crec que ha fet aquest govern.

Vostès han gaudit d'una temporada turística amb xifres rècord, i això és bo i ens n'alegram. Tot i les bones dades el seu vicepresident està en entredit, dins i fora de l'executiu. La seva inoperància a resoldre temes prioritaris ha bastat per demostrar que tenen un conseller que li agrada molt anar a fires, però que no sap com resoldre temes importants. Varen prometre tenir resolt el lloguer de vacances fa tres mesos, i no saben ni per on començar. Un impost turístic consensuat amb el sector i centrat en temes mediambientals, el consens ja sabem on va quedar i el destí de l'impost està per veure. Una nova regulació del tot inclòs i aquí estam o un traspass de competències als consells que se'ls està enquistant.

Què feim amb els turistes, Sra. Presidenta? En sobren o no en sobren? Hem de posar un sostre o no l'hem de posar? Em conformaria que entre vostè i el seu vicepresident s'aclarissin.

Ahir el principal missatge turístic anava adreçat als seus socis, mentre vostè deia que les limitacions d'avui ens poden perjudicar el futur, els seus socis de MÉS i de Podemos s'adherien al manifest "Sense límits no hi ha futur". Com quedam? Estam d'acord que cada cop vénen més turistes, que s'ha de posar l'accent en la competitivitat del sector i no dependre de les febleses dels competidors, però com ho pensen fer?

Mentrestant duen dotze mesos parlant malament de turisme. No volen turisme de creuers perquè col·lapsen els carrers. No volen turisme nàutic perquè és per als rics. No volen turisme de golf perquè gasten aigua. No volen cicloturisme perquè saturen les carreteres. No volen turisme esportiu perquè envaeix la Serra de Tramuntana. No volen turisme de vacances perquè ens deixa sense habitatges de lloguer. No volen turisme de tot inclòs perquè gasten poc. Quin turisme volen?

(Alguns aplaudiments)

Diuen que volen un turisme de qualitat que gastí molts de doblers i consumeixi pocs recursos. Ja tenim la Seu plena d'ous, això ho volem tots! La diferència és que vostès quan ho han acabat de dir es queden de braços creuats i el Partit Popular va aprovar l'única llei, també derogada, que posava les eines per millorar la nostra oferta fent-la de major qualitat i així atreure turisme de major poder adquisitiu.

Diuen que volen perseguir el frau, però el lloguer de vacances il·legal supera ja l'11% del PIB i han posat un impost que grava l'oferta reglada i contribueix a l'amnistia. Diuen que estam saturats i que hi ha problemes d'accés a l'habitatge, però volen donar barra lliure als lloguers de vacances a plurifamiliars. Ni una paraula ahir tampoc de les zones turístiques madures.

Estam saturats de debats estèrils i manca de propostes concretes, per això jo li vull fer una, Sra. Presidenta, un gran pacte d'estat sobre el turisme amb una comissió d'experts de veritat, amb polítics, empresaris, organitzacions ecologistes, ...

Parlem de manera seriosa sobre l'activitat que genera el 80% del PIB, deixem de banda les polítiques a curt termini i parlem, de veres i amb tothom, de quin model volem els propers vint anys en aquesta comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

El fet de no tenir un model turístic clar va relacionat amb no tenir un model econòmic clar, les dades són bones, les previsions també, i ens alegram que pugui governar amb una economia a l'alça i un atur a la baixa, però això, Sra. Presidenta, tot i el que ens va arribar a dir ahir no ho ha aconseguit vostè.

Vostè viu de rendes, no només d'aquelles rendes d'un govern que va passar de la destrucció a la creació de llocs de feina, de la recessió a la recuperació, sinó també de les rendes d'una societat que ha hagut de fer grans esforços per superar la pitjor crisi econòmica de la nostra història, i vostè té la responsabilitat de gestionar-ho i consolidar-ho i no ho fa.

Es limita a aprofitar l'inèrcia i felicitar-se per les dades macroeconòmiques que abans criticava, però vagi en compte, Sra. Presidenta, perquè aquesta inèrcia no durarà per a sempre i en un any ha aturat les principals causes d'aquests resultats i vagi en compte amb les previsions, vostè ja sap el que passa quan s'inflen les previsions de creixement econòmic, i la CAEB i la Fundació BBVA ja li han rebaixat les expectatives i si ho atura tot no aconseguirà el seu objectiu de democratitzar l'economia i transformar el creixement en benestar perquè si no hi ha creixement no hi haurà tampoc ocupació de qualitat i passarà el que sempre passa amb vostès que quan posen l'accent en l'estat del benestar, aquest entra en fallida.

Si observam les xifres de l'atur, la més baixa supera els 29.000 aturats. Hem de considerar que és un atur estructural a Balears?, on és el seu canvi de model productiu, inclusiu i redistributiu? A tancament d'agost hi ha 46.164 persones aturades de les quals 18.000 són aturats de més de dotze mesos, què fan respecte d'això?, dels aturats de majors de 45 anys s'han limitat a canviar el nom del programa, de la nostra Renda d'Inserció Laboral al seu programa Visibles, res més. Vostès parlen d'un pla d'indústria i no en sabem res, de moment ha tancat Bimbo, el *hub* d'Air Berlín i la fallida d'un majorista de viatges.

No va parlar tampoc de petit comerç, però és que ja ha fet tot el que pensa fer, una moratòria. Ara pot continuar dormint com fa dues legislatures, ni plans de dinamització ni centres comercials oberts. Li ho repetesc, Sra. Armengol, quina mesura econòmica ha duit a terme en un any?

I per als autònoms?, pensa fer alguna cosa per facilitar la tasca als que amb tant d'esforç cada dia aixequen la barrera del seu negoci? Ells han estat i són els vertaders protagonistes del canvi, no les seves polítiques.

A la investidura ens deia que la política sense recursos és una quimera, és cert que els recursos mai no són suficients i més en una comunitat maltractada com és la nostra, però també és cert que vostè ha recaptat 260 milions més del previst entre impostos propis i via finançament i és cert que hem de reclamar

un nou sistema de finançament i el Partit Popular està al seu costat, però, com ha gestionat aquesta pujada d'ingressos?

Per començar amb la major destrallada a les butxaques de classes mitjanes i treballadores que s'ha fet mai a Balears. Ha pujat l'IRPF, les transmissions patrimonials, el patrimoni, el de successions, un 20% totes les taxes i n'ha creat un de nou. Som una de les comunitats on es paguen més impostos i un dels llocs d'Espanya on fins i tot morir-se és més car, i el pitjor de tot: no ha modificat ni una coma de la pressió fiscal a les rendes més baixes ni a famílies nombroses ni a persones amb discapacitat o col·lectius vulnerables, el rescat ciutadà devia ser una quimera.

I què ha aconseguit?...

(Alguns aplaudiments)

...el mateix de sempre, tornar carregar a les esquenes d'empreses i proveïdors la seva ineptitud per gestionar, ni se'n va recordar d'ells ahir, el període mitjà de pagament ha passat de 41 dies el juliol del 2015 a 83 el juliol del 2016 i, com que les mentides tenen les cames curtes, no és cert que això sigui culpa de Madrid. Les Balears han rebut 746 milions per cobrir aquestes necessitats, a diferència d'altres comunitats només vostès han utilitzat la meitat del crèdit reconegut per Madrid, un 53% fins el mes de juliol de tot el que li havia autoritzat el ministeri. No és Montoro, Sra. Armengol, és el *follón* pressupostari que tenen, que malgrat el finançament que li arriba de l'Estat no és capaç de pagar.

Tenim un problema amb l'endeutament i no és nou, però vostè no fa res per eixugar aquesta xifra que arriba als 9.000 milions, de fet, enguany la incrementarem en 367 i el més greu és que això no els preocupa, ahir ni ho fa citar.

La solució de tot és la condonació del deute per part de l'Estat, el que passa és que aquí també són incoherents, a qui hem de creure?, a Catalina Cladera que redacta un pla per poder desbloquejar fons i garantir la devolució de tots els préstecs de l'Estat; o a Catalina Cladera que envia una carta a Montoro en què demana la condonació del deute?, com quedam? És el mateix que va fer quan era presidenta del consell: incrementar el deute i no pagar ningú, perquè vostè tot i les excuses és una malpagadora.

(Alguns aplaudiments)

Parlant de consells, allò del federalisme interior, de desenvolupar l'Estatut i tornar-los el protagonisme ha quedat en paper banyat, 144 milions d'euros deu als consells de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera sense ni tan sols partida pressupostària. I la gran promesa del REB de moment una foto i una declaració grandiloqüent i la tasca que varen fer abans de 31 de maig. No culpi Madrid tampoc. Va anunciar una nova reunió a mitjans de juny i no en sabem res; un nou document de la UIB sobre els costos d'insularitat i no en sabem res. Aquest govern s'està dormint i no està avançant en l'elaboració d'una proposta consensuada.

Quant a educació ha començat el curs amb més de 40 centres amb ràtios il·legals i 2.500 alumnes a barracons, més

barracons que mai, per molt que vostès insisteixin aquest no ha estat un començament de curs normal i no ho ha estat precisament per a aquells col·lectius que més ajuda necessiten.

Han augmentat les beques de menjador i això és bo i ho han repetit durant tot l'estiu, ara bé, què passa amb les retallades dels professors de suport?, encara que no els anomenés és una realitat que existeix, una més de les que va obviar.

Pel que fa als AT el 2011 hi havia 189 places i nosaltres li vàrem deixar en 280; 26 AL més i 45 PT més. Ha deixat sense intèrprets alumnes eivissencs amb problemes d'audició o sense professor de suport a un nin de quatre anys amb diabetis amb una discapacitat reconeguda. On és, Sra. Armengol, l'ànima d'aquells pressuposts? Utilitzant les seves expressions...

(Alguns aplaudiments)

...s'imagina l'angoixa i el patiment d'aquestes famílies?, s'ho pot imaginar? Vostès estan fent les retallades més injustes i més arbitràries que s'han fet mai dins el món educatiu.

(Remor de veus i rialles)

Tenen doblers per a campanyes de màrqueting i *autobombo* i no n'hi ha per a aquestes famílies? I el que encara és més greu, perquè tenen deu places d'AT vacants a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera dotades i sense cobrir.

El febrer de 2016 signen un acord amb la concertada i es comprometen a reduir la càrrega lectiva del professorat, idè bé, l'augment de plantilla ha estat ben desigual: 172 professors més a la pública, 12 més a la concertada quan aquesta en necessitaria 114 més per poder fer front al desdoblament d'anglès i matemàtiques que marca la LOMQE.

Vostès es volen carregar la concertada passant per damunt el 40% de les famílies que trien aquesta opció. Clar que sí que són sectaris, i molt, fins i tot han fet canvis en alguns equips directius perquè no eren de la seva corda o tenien relació directa amb el Partit Popular, i així els ho han dit. Sap de què li parl, Sr. Armengol?, o tot això passa sense que vostè s'adoni de res?

És clar que són sectaris, i molt, per això han dut a terme un ERO encobert que afecta més de 80 professors de religió amb reduccions de jornada i canvis de professorat que duen dècades al mateix centre només perquè es varen atrevir a denunciar un vídeo vergonyós al qual el conseller va restar importància.

(Alguns aplaudiments)

Quant al decret de llengües ja n'hem parlat, davant la seva incapacitat per consensuar un model que cada centre faci el que vulgui i campí qui pugui, és aquesta la nova manera de legislar del Govern?

Davant la necessitat de preparar futures generacions en el domini d'una llengua estrangera, aquest govern es renta les mans com Pilat i això passa a ser un maldecap de cada família quan som una de les comunitats amb menys hores d'anglès.

Creu que amb aquests fonaments estan en disposició de voler iniciar un pacte educatiu? Els feim una proposta: destinin els 18 milions d'euros extres obtinguts pel sistema de finançament o els 18 milions de la renda social que no bastaran i dotin places de professorat de suport a qui més ho necessita, només així podran continuar parlant que volen una societat més justa.

Pel que fa a cultura no sabem res del pla estratègic que va anunciar la consellera i em qued només amb una frase del director de l'Institut d'Estudis Baleàrics que deia que l'aposta del Govern per la cultura no s'ha reflectit als pressuposts.

I parlant de dependència tenen unes dades que evolucionen favorablement en dependència, i nosaltres ens alegrem i felicitem la consellera per aquesta gestió, si bé seria de justícia que reconeguessin que vostès es varen trobar un sistema lliure de deutes ja que el Partit Popular va fer front a 24 milions en aquest concepte, així que vostès poden destinar tot els pressuposts a nous beneficiaris.

És cert també que creen noves places, però si haguessin creat totes les previstes per al 2015 n'hi hauria encara més. Han eliminat serveis com el Proper, encara hi ha 4.500 persones pendents de rebre prestació i s'han retallat 5 milions del pressupost. Paralitzen projectes de 2015 per posar-los en marxa en el 16 i vendre'ls com a seus.

La seva gran promesa va ser el rescat ciutadà, a través de la renda social, la paralització de desnonaments, la lluita contra la pobresa energètica i la Llei de dependència. La renda social es va desinflar aviat, un 96,7%; van prometre 60 milions, dels quals en pressupostaren 20, i ara resulta que en gasten 2. Què faran amb els 18 restants? Van prometre que tothom que ho necessités s'hi podria acollir i ara ja posen condicionants; de 3.000 famílies que se n'havien de beneficiar, a 181. Dels desnonaments, ni una paraula, Sra. Presidenta; ara sabem per què. Deia la PAH ahir que amb el Partit Popular tenien més solucions que ara, i els demanava la dimissió d'una gerent de l'IBAVI, més pendent de remodelar el seu despatx que d'escoltar els seus problemes.

(Remor de veus i petit aldarull)

Han continuat un pla d'habitatge social que va deixar el Partit Popular i el venen com a seu, i diuen augmentar les ajudes de lloguer socials, però són fons estatals.

A salut, una nova rebaixa. Van prometre 20.000 targetes sanitàries i no és ni targeta ni arriba a 4.000. La seva gran mesura, l'ampliació de l'horari dels centres de salut, però no sé com, vists els resultats, encara pretenen treure pit; ho han fet sense escoltar ningú, amb presses, sense ni tan sols rebre els coordinadors d'Atenció Primària, que ja van advertir del caos; han ampliat l'horari sense un increment de personal, s'han augmentat les llistes d'espera als centres de salut, hi ha consultes tancades a la part forana, hi ha descoberts diaris en els PAC mòbils, els metges que atenen els matins no atenen els horabaixes i a l'inrevés, i s'han deixat de fer actuacions de prevenció i promoció de la salut.

El que hagués pogut ser una bona mesura, ho han espatllat les presses i la supèrbia del seu equip, un equip que compta amb els càrrecs més ben remunerats del Govern, amb un increment de sou de tots els gerents que xoca amb els contractes precaris que estan oferint als metges, metges de reforç a 9 euros l'hora i avisats per *WhatsApp*. No s'ha adonat tampoc...

(Alguns aplaudiments)

...del que diu el Sindicat de Metges del caos que està provocant? Sap vostè que té una gerent de Son Espases a la qual ha incrementat un 7,5% el sou i ni tan sols no es digna a rebre els representants dels treballadors?, aquests representants que es queixen de goteres, de càrrega de feina insostenible, de manca de condicions higièniques, de menjar que no arriba o està en mal estat, de residus i roba bruta al costat de les palanganes, o treballadors obligats a fer feina en barracons. Això està passat ara a l'hospital de referència i ningú no els escolta. La seva coherència aquí també està absent.

Vostès, no nosaltres, demonitzaven els concerts i els han augmentat tots: Creu Roja, Sant Joan de Déu, Policlínica..., i mantenen el de radioteràpia que tants de titulars els va donar. Hipocresia. No s'excusin; si vostès volen ho poden canviar; ho han mantingut i incrementat per decisió política.

I gasten molts de recursos en activitat extraordinària per poder vendre la reducció en llistes d'espera. Tenen algun tipus de control pressupostari a l'Ib-salut? De moment han incomplert l'acord d'aquest parlament de presentar un pla d'actuació per fiscalitzar prèviament al Servei de Salut aquells expedients de contractació de fins a 300.000 euros, i de moment mantenen el major cas de nepotisme del panorama nacional.

(Alguns aplaudiments)

Això sí... el seu gran projecte de legislatura ha començat. Tenim facultat de medicina. Els vam estendre la mà però no els va interessar, i s'han confirmat els nostres dubtes: una excusa per col·locar amics i alts càrrecs del Partit Socialista sense gestió sanitària coneguda, un projecte que s'inicia sense tenir clara la disponibilitat pressupostària, amb un 60% d'alumnes de fora de la comunitat; les classes, en castellà; aquí no hi ha problema, no? I una bona idea que han gestionat de la pitjor manera possible. I ara el rector ja els demana més doblers, 13 milions d'euros, perquè estan ofegant la Universitat.

Sra. Presidenta, a vostè li varen imposar una persona aliena i fins i tot contrària al sector a la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca, una persona sobre la qual no té cap tipus de control, i només això explica que encara avui s'assegui al Consell de Govern, un conseller que la desobeïx de manera continuada. Com se sent, Sra. Presidenta, quan el GOB li ha dit aquest estiu que té el rècord en contaminació ambiental? Més brutor que mai als entorns protegits, abocaments fecals a S'Albufera, tancament de platges i, el conseller, nedant al seu safareig o promocionant la independència de Catalunya.

(Aldarull)

Cabrera, Cabrera, amb manco agents de medi ambient i més para-sols que mai.

Els pagesos són una vegada més els seus grans oblidats. Han passat de ser els primers a rebre les ajudes de la Unió Europea a ser els darrers d'Espanya. El conseller Vidal i el Sr. Rosselló, gerent del FOGAIBA, estan més preocupats en les persecucions polítiques; amb el seu vistiplau, Sra. Presidenta?

I va mentir, ahir. Va dir que havien rebut 4,7 milions en ajudes quan han estat només 1,2 i en duen pagats 350.000 euros. Va mentir, Sra. Presidenta.

(Aldarull)

Molt de màrqueting per promocionar el consum de la llet, però els pagesos la cobren igual o menys el litre, un govern que diu defensar la insularitat i fer front davant Madrid, però que ni tan sols no assisteix a les reunions sectorials. Ho sap...?

(Aldarull)

Ho sap, Sra. Presidenta, que el seu govern delega en València, Aragó o Catalunya la defensa dels interessos de Balears? Segur que com que són tan col·legues deixaran de defensar allò seu per defensar mesures d'insularitat; al final resultarà que també són illes. Mentrestant el conseller Vidal, reunit a Esporles amb la Federació d'excursionistes dels Països Catalans.

(Aldarull)

La notícia d'aquest estiu ha estat la sequera; no la veieren arribar i quan l'han tenguda damunt no hi han posat remei, deixant els aqüífers en una de les situacions més llastimoses dels darrers decennis. No fan els torrents nets, i si ve una pluja forta en patirem les conseqüències. Treu a concurs la neteja de torrents amb bestiar i li queda desert; ni els ases, Sra. Presidenta, no volen fer feina ja amb aquest conseller.

(Aldarull i remor de veus)

No han fet pràcticament cap inversió nova en tractament d'aigües. El conseller va dir que el pressupost en depuració i proveïment era suficient quan la sequera ja era evident. I li ha fet fer el ridícul, Sra. Presidenta: va dir que es licitaven les depuradores d'Eivissa, Santa Eulària i Addaia quan ja feia temps que s'havia publicat al BOE. I del procés de Talamanca, què en troba, Sra. Presidenta? Una inversió del tot necessària, que tenia una planificació per urgència, que havia d'estar feta amb mitjans de 2017, ben igual que el que ens va anunciar vostè ahir. Aquest conseller, però, ha tornat a badar, i per no reconèixer que el Partit Popular ho havia fet bé ha canviat el procediment a emergència, quan tots els serveis jurídics d'ABAQUA, de la conselleria i d'Advocacia li diuen que no s'hi pot tramitar. Ha acabat signant l'informe la socialista Lourdes Aguiló perquè ningú més no ho ha volgut fer. Les conseqüències...

(Alguns aplaudiments)

...d'entrada... d'entrada, 3 milions d'euros més que el que hagués costat el procediment d'urgència, sense entrar, Sra. Presidenta, en els aspectes penals que se'n poden derivar, que ja en parlarem ben aviat.

Quant a ordenació del territori, una inseguretat sense precedents. Sap quants d'expedients hi ha aturats en granges, bodegues, tafones, magatzems, perquè el seu conseller no aprova el decret d'exoneracions? Això sí, es podran penjar la medalla de declarar Es Trenc parc natural, però mai no podran dir que ho han fet amb consens i diàleg. L'actitud superba del conseller que l'ha enfrontat a tothom, modificacions legislatives que faciliten la imposició i cap al·legació acceptada.

Aquest conseller és un desastre, ho sap tothom, però vostè, Sra. Presidenta, és la responsable de les seves polítiques i de la seva deixadesa.

Finalment, pel que fa a transport, de la tarifa plana que negocien amb Madrid, des del ministeri allò cert és que estan pendents d'un informe d'aquest govern que encara no ha presentat. Pel que fa a transport terrestre, després d'un any comencen a desenvolupar la llei del Partit Popular i ens n'alegram, i esperam que ho facin de millor manera que així com estan gestionant SFM, amb problemes per tot arreu i una vaga ja convocada on els sindicats li diuen que són uns mentiders.

I ja per acabar, la transparència de la Conselleria d'Administracions Públiques, que no existeix, o una conselleria de transparència que ha fet bones les meves paraules de fa un any: la transparència no es predica, es practica. Vostès pretenen ser el Govern més transparent de la història, però, bé perquè això era un eslògan o bé perquè des de Menorca no li han imposat les conselleres adients, la realitat és que ni han publicat l'avantprojecte de pressuposts sobre inversions; incompleixen la Llei de contractes estatals quant a publicitat; incompleixen la Llei de transparència en l'òrgan de reclamacions; encara no hem aclarit el net de l'Oficina Anticorrupció; incompleixen els acords d'aquest parlament per cessar nomenaments i no nomenar més càrrecs de confiança; posen l'imparcial Sr. Diéguez al front del Consell Consultiu; no publiquen dades de l'estructura de personal del sector públic instrumental; i amaguen -i això és greu- per interès prop de 50 places del concurs del trasllat de funcionaris de forma irregular. Han donat més de 1.000 contractes a dit, alguns dels quals ja hem denunciat per tenir una relació amb el Sr. Vidal.

La tasca més notable d'Administracions Públiques, almanco pel que fa a pressupost, deu haver estat incrementar en 937.000 euros la despesa en càrrecs polítics en un sol any; els seus càrrecs ens costaran gairebé 4 milions d'euros més quan acabi la legislatura. I si sumam els càrrecs del sector públic instrumental i organismes autònoms la xifra puja a 9 milions d'euros. És cert que amb vostès l'austeritat s'hauria acabat, i amb tants d'alts càrrecs no han tengut temps per a la Llei de funció pública, un any sense pla d'igualtat i tenen abandonats els policies interins.

Quant a IB3, ahir ni el va nomenar. Tingué en el seu discurs el mateix interès que té per les audiències. Només una dada:

IB3 va fer un zero, un zero, Sra. Presidenta, a un informatiu vespre; inèdit. I pot agafar qualsevol altre dia, sempre a la cua de les audiències i sempre la pitjor de les autonòmiques. A partir d'aquí faci vostè el balanç i posi el titular que vulgui, però si no hi posen remei es carregaran IB3, i això el Partit Popular no ho vol, ni pels professionals que hi treballen ni pel sector audiovisual de les Balears.

Fan gales per fer-se fotos devora els olímpics, però deixen de costat l'esport base, que ha hagut d'avançar els doblers per competir entre illes per la seva manca de planificació; i posen un preu als familiars que acompanyen els esportistes al *Principes de España*.

En resum, i vaig acabant, Sra. Presidenta, estam avui davant un balanç d'un govern afectat per la sequera, però no per la sequera d'aigua sinó per la sequera d'idees, la sequera de solucions als problemes reals dels ciutadans, la sequera democràtica de veritat; un govern amb una presidenta dèbil que acabarà per fer dèbil la nostra comunitat; un govern amb una presidenta més preocupada a mantenir-se sobre la corda dels equilibris interns i els compromisos adquirits -els que coneixem i els que anirem coneixent- que a donar solucions; una presidenta que fa de funambulista, i un govern saturat i que satura amb discursos, amb gestos, amb bones paraules, i que juga amb les expectatives dels ciutadans. Deia vostè fa un any: "L'immobilisme és aquí i ara cosa del passat"; n'està segura? Aquest govern, com el seu discurs d'ahir, és un gran bluf, amb molt d'embolcall però buit de polítiques, buit de gestió i hostatge dels seus propis socis. No era això, Sra. Presidenta, no era això.

I li torn repetir: aquí hi ha el Partit Popular per arribar a grans acords. Comencem per aquest pacte d'estat pel turisme, però no se'n rigui de nosaltres ni de les més de 120.000 persones que ens varen votar. Un pacte d'estat no és, com ha fet durant tot un any, que ens convoqui per parlar del logotip i la imatge del Govern; això no soluciona cap problema als ciutadans. Si segueix per aquest camí de cada pic estarà més tota sola. Si vol fer feina de veritat pels ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, posi-s'hi que aquí ens trobarà.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, som al debat de política general del nostre petit país. Aquí venim a pensar i repensar on som, d'on venim i, sobretot, cap a on volem anar.

Del grup parlamentari majoritari de l'oposició s'esperen propostes, s'esperen assumpcions de responsabilitats perquè d'on som també tenen alguna cosa a veure vostès, i s'espera sobretot un poc d'altura de mires.

Miri, jo vaig fer ahir un discurs per explicar des d'on ho veu el nostre govern, la realitat on som i cap a on volem anar, i crec que els ciutadans d'aquestes illes..., no, crec, no, estic convençuda que els ciutadans d'aquestes illes es mereixen un debat a l'altura de les circumstàncies que vivim, i és el que jo mantendré durant tot el dia del debat. Per tant, Sra. Prohens, començaré per dir-li que és important entendre, cosa que veig que encara vostès no han entès, que dia 24 de maig hi va haver unes eleccions autonòmiques en què la gent va decidir un altra forma i un altre fons en les polítiques necessàries en aquesta comunitat autònoma, i va néixer un govern de canvi, un govern de canvi amb la il·lusió de moltíssims ciutadans i ciutadanes, un govern que va assumir un full de ruta pactat i explicat públicament, un govern que té per tant clar d'on veníem, on som i cap a on volem anar, i ho hem explicat i ho hem executat.

I jo entenc que a vostès els costi moltíssim entendre que dialogar, que debatre, que acordar, que parlar, que escoltar no és una feblesa, és una fortalesa democràtica, i aquí rau aquest govern, de la fortalesa democràtica de saber escoltar moltíssims ciutadans i de saber entendre's entre diferents formacions polítiques per intentar fer el millor per als nostres conciutadans i les nostres conciutadanes, i en aquesta línia estam treballant.

I veig que vostè ahir tampoc no va entendre res, ni on són, ni on érem, ni cap a on volem anar...

(Remor de veus)

...i li ho intentaré explicar de la manera més didàctica possible, Sra. Prohens.

Vostès han governat aquesta comunitat autònoma molts d'anys i, els darrers quatre, d'una forma absolutament greu per als ciutadans d'aquestes illes, perquè varen provocar desigualtats mai no vistes, perquè varen provocar crispació mai no vista, perquè varen provocar debilitats del sistema democràtic mai no vistes, perquè vostès varen provocar amb la seva política unes retallades i una austeritat mal entesa que varen fer que molts de ciutadans ho passassin realment malament, i encara dura, perquè encara hi ha molts de ciutadans que ho passen malament, i aquests són els primers que ens preocupen i que ens ocupen.

Vostè no és una acabada d'arribar a la política, Sra. Prohens, i hem de començar per aquí. Vostè era la que aixecava el ditet per votar les retallades que aplicava el Sr. Bauzá en aquestes illes.

(Alguns aplaudiments)

I a veure si ens entenem...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...i a veure si ens entenem. En aquestes illes veníem d'on veníem, amb una situació difícil i complicada, i aquest govern, i li ho vaig dir ahir, no s'ha posat de perfil en cap dels problemes que tenim, i ha afrontat problemes conjunturals i problemes estructurals, i està tornant solucions als ciutadans, i estam retornant drets i estam aconseguint que la nostra societat

sigui més justa i més pròspera del que vàrem trobar ara fa just un any i mig, després d'haver governat vostès.

I ahir vaig plantejar clarament on érem, on som i a on volem anar, Sra. Prohens, i escolti bé, la nostra comunitat autònoma té un model econòmic, efectivament, basat en el turisme, i vostè em diu "no entenc la política del govern", i jo la hi explicaré. Nosaltres, que tenim clar que el nostre model econòmic, el seu motor de creixement econòmic, és el turisme, com hem treballat des del minut u, no ara ni després, des del minut u?; hem treballat per aconseguir allargar temporada turística, per tant eliminar pressió del turisme a les temporades més altes, i hem anat a les fires turístiques i hem promocionat un turisme cultural, un turisme gastronòmic, un turisme lligat a la cultura, a l'esport, al senderisme.

No em faci així; vostès varen gastar milions i milions d'euros en una escaparata que s'enduen a les fires turístiques i en lloc de posar les platges de Formentera posaven les platges del Carib, que això és el que feien vostès.

(Alguns aplaudiments)

I clar que li hem dit... i clar que li hem dit que el monocultiu turístic té algunes fortaleces i algunes debilitats i hem actuat potenciant les fortaleces i intentant minvar les debilitats. Les fortaleces, és clar, tenim una economia que ha crescut més, em diu: erroni el creixement econòmic. Se'n recorda de les previsions de creixement econòmic del Sr. Aguiló? No va endevinar a cap pressupost dels que va elaborar de la legislatura passada.

(Alguns aplaudiments)

Nosaltres hem previst un 4% de creixement econòmic, l'AIREF ja l'ha pujat a un 4,2%, autoritat independent. Aquesta és la realitat.

Per tant, sí, veníem d'aquesta situació, d'un creixement econòmic, tenim un creixement econòmic que quina és la força de l'esquerra, Sra. Prohens? A veure si això ho entenc: creixement econòmic per redistribuir riquesa, això és la nostra força, això és el nostre model ideològic, que és absolutament diferent del seu, perquè vostès, quan hi ha hagut creixement econòmic, el que han fet és ajudar només uns pocs; quan hi ha creixement econòmic, des de l'esquerra què defensam? Redistribució de riquesa. I què hem aconseguit? Allargant temporada turística, sí, aconseguim un tipus de turisme diferent, que gasta més que en temporada alta, i això és el que tenim durant aquests xifres de l'any 2016.

Quan redistribuïm riquesa ajudam altres sectors, com el petit i mitjà empresari, com el petit comerç, com l'economia social. Sap quantes vegades vostès varen reunir la Mesa d'economia social i cooperativisme? Zero, Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

Després em pot parlar de moltes coses, després em pot parlar, però jo, com a presidenta em veig amb molta gent que em diu: fa cinc anys que no ens rebien, fa cinc anys que no

s'havia concertat, fa cinc anys que no fèiem polítiques comercials.

Em diu, petit i mitjà comerç, que és un gran oblidat per nosaltres. No, miri, vaig pujar a aquesta tribuna en el debat d'investidura i els vaig dir: hem de fer una moratòria per a les grans superfícies. I em varen dir: no és possible. Està feta, Sra. Prohens, i jo no són paraules que se les endugui el vent, són fets. I ho vaig dir: hem de protegir el petit comerç, i hem fet un programa d'I-Comerç que dóna els seus resultats i que serà una inversió de 3 milions d'euros per al petit comerç. Sap quants comerços varen afectar vostès amb les seves polítiques? Només 250, Sra. Prohens, això era la seva aposta pel petit comerç a les Illes Balears. Que, per cert, el que varen fer va ser un efecte cridada de grans superfícies, una rera altra, quan vostès era el que planificaven des de les divisions entre Ajuntament de Palma i Govern de les Illes Balears, o ens hem de recordar ara del Casino, de Ses Fontanelles i de tots els drames que vàrem viure la passada legislatura!

(Alguns aplaudiments)

Per tant, fortaleza, sí, tenim bons empresaris turístics, tenim bons petits empresaris, que fan de l'oferta complementària i que la intenten modernitzar; sí, tenim oferta d'allotjament que és bona; sí, tenim bones connexions aèries, que hem de millorar, sí, també és cert. I sobretot tenim més creixement d'ocupació, Sra. Prohens, o a vostè no li interessa que de l'estiu passat a ara hi hagi 10.000 persones més amb feina, 10.000 famílies més que tenen feina?

(Alguns aplaudiments)

I això gràcies a qui és?

(Remor de veus)

No serà a vostès, que durant un any i mig l'únic que han fet és criticar tot el que nosaltres fèiem! No serà gràcies a vostès, diria jo. Sí, sí, no serà gràcies a qui està a l'oposició i no ha plantejat ni una sola proposta, no. Vostès, i anem a recordar-ho, ens varen dir, Sra. Prohens, que quan arribàs l'esquerra a governar l'economia cauria en picat, això era el seu pronòstic, el seu i el de tots els seus en campanya electoral. Bé, idò duem un any i mig i creixem a un ritme superior. Però no és l'important quant creixem, sinó com creixem, i aquí és on fem esforços.

I tot és perfecte! No, i ho vaig dir: davant aquestes fortaleces tenim grans debilitats sobre les quals el Govern també actua en la mesura de les seves possibilitats. I anem a veure quines són les debilitats. Les debilitats són que tenim una mà d'obra molt intensiva i, per tant, tenim una mà d'obra poc qualificada, i, per tant, tenim un model de creixement que és poc competitiu i que és poc productiu. El Govern s'ha girat a un altre costat? No, el Govern, a diferència del que feien vostès, fa una aposta clara per la formació, una aposta clara per la formació no reglada i per l'educació i per la formació universitària.

Em diu, bé, hi estam d'acord que facem formació, i m'ha dit: no volen turisme nàutic i no volen indústria. Bé, idò, Sra.

Prohens, l'aposta clara de formació dual comença enguany, gràcies a aquest govern i gràcies a les polítiques d'aquest govern en formació dual en el sistema nàutic, i això és el que nosaltres elaboram. Igual que elaboram...

(Alguns aplaudiments)

... igual que elaboram i hem elaborat una estratègia de formació des de la Conselleria de Treball i des de la Conselleria d'Educació que no s'havia fet mai, Sra. Prohens, no s'havia fet mai. Per tant, vostès, quan governaven, per intentar millorar la formació dels nostres treballadors varen fer molt poquet, Sra. Prohens, molt poquet; per intentar tenir una mà d'obra més qualificada varen fer molt poquet; per intentar fer polítiques d'intermediació entre el SOIB i les empreses no varen fer res, ans el contrari, Sra. Prohens, li recordaré que varen enviar al carrer 64 tècnics d'administració, d'ADL, per intentar mitjançar entre ajuntaments, empreses i SOIB.

(Alguns aplaudiments)

Nosaltres els hem recuperat tots, perquè nosaltres creiem en les polítiques actives d'ocupació. I durant quatre anys hem debatut molt en aquesta cambra sobre què podiem fer des de les Illes Balears en termes de treball i quines eren les nostres possibilitats. I les nostres possibilitats eren i són: que el SOIB es convertís en una agència de col·locació pública, i ho fem; era apostar per tenir fons del Govern propis i fons europeus per poder fer polítiques per als aturats, que són la nostra primera obsessió, i ho hem fet. I ara em deia: no, si nosaltres, als majors de 45 i als joves i a les dones els vàrem tenir molt presents; devia ser en els discursos, perquè en els fets absolutament res, Sra. Prohens, li hem de recordar?

Un any i mig d'aquest govern, per al programa Visibles, de més de 45 anys, 12 milions d'euros invertits; per als de més de 30, 7 milions d'euros. I no ens conformam amb això, estam amb un plantejament, un projecte per a segona oportunitat dels joves que no varen poder acabar l'ESO i que volem que tornin al sistema educatiu i ho fan les dues conselleries, de 7 milions d'euros.

(Alguns aplaudiments)

I encara més, amb un programa per als joves que tinguin estudis universitaris que puguin tenir una col·locació, perquè la primera feina sol ser molt difícil de trobar. Això amb un any i mig.

Amb quatre anys del seu Govern: 4 milions d'euros destinats, entre joves i de més de 45 anys, 2 executats. Tota la resta perdut, si no arriba l'esquerra a governar. Aquesta és la realitat del que feien vostès amb els aturats, majors de 45 anys i menors de 30 anys. Per tant, Sra. Prohens, lliçons poquetes.

Feblesa de la mà d'obra intensiva, actuacions d'aquest govern, no hem mirat a un altre costat.

Feblesa de l'ús intensiu dels recursos naturals, i anem a concentrar-nos, Sra. Prohens, anem a concentrar-nos. Vostè em diu, vostè em diu, aquí, que nosaltres no hem vist venir la sequera, ha pujat aquí i ha dit això. I aquí tenim l'exconseller,

que no és que veiéssiu la sequera, a Eivissa fa tres anys que tenim sequera.

(Remor de veus)

Ah, no? I els indicadors que demostren que hi ha la sequera, on són?

(Remor de veus)

Vostès varen deixar de fer els indicadors per no saber, per no informar i per no actuar.

(Alguns aplaudiments)

I ara ens venen a dir a nosaltres que no hem fet res en instal·lacions hídriques? I em ve a fer una amenaça penal sobre l'emissari de Talamanca? Però i a quin món vivim, Sra. Prohens! Sap que ens hem trobat nosaltres? No només una sequera en instal·lacions hídriques, sinó una sequera de plantejaments del que pensava fer el seu govern. Anem a Eivissa, primer estiu que arriba aquest govern, quantes vegades aquest conseller se'n va haver d'anar a Eivissa a intentar resoldre les promeses falses que havia fet el seu govern i no havia complert en absolut?

(Alguns aplaudiments)

Però no és intentar resoldre, és que, Sra. Prohens, ahir el batle de Sant Josep podia beure un tassó d'aigua potable perquè aquest senyor ha fet la feina que tocava, i fa anys que li diu bevem aigua salada.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la realitat, anys!

En volen més, no és vera?

(Remor de veus)

Qui, qui ha recepc...

(Remor de veus)

... no, no, qui ha recepcionat la dessaladora de Santa Eulària i de Ciutadella? Feia anys que en parlàvem. Qui la depuradora de Vila? Feia anys que en parlàvem. No negociam amb Madrid, segons vostès, ens ho donen per cara guapa, serà això! Vostès creuen que això és així, que a aquest govern, sense anar a negociar, sense batallar aconseguix les coses que vostès no varen aconseguir mai?

(Remor de veus)

La feina l'ha feta aquest govern, Sr. Camps, l'ha feta aquest govern.

(Alguns aplaudiments)

No, no, ja podem riure ja, depuradores, dessaladores, aigua en alta que s'ha millorat a l'illa d'Eivissa.

Emissari de Talamanca, és necessari o no és necessari? S'havia de fer o no s'havia de fer? Té els informes tècnics a favor, sí o no?

(Remor de veus)

Sra. Prohens, hi ha hagut un acord, Ajuntament d'Eivissa, Consell d'Eivissa i Govern de les Illes Balears, que ha posat responsabilitat on no n'hi havia, que ha passat de les fotos i de les promeses als fets...

(Alguns aplaudiments)

... i s'executa un emissari que és absolutament necessari per als veïnats de l'illa d'Eivissa.

Escolti, ens anam a Menorca, ens anam a Menorca, instal·lacions hídriques que hem de fer...

(Remor de veus)

... instal·lacions hídriques que hem de fer durant aquest any que vostès no ens varen deixar. Evidentment, hem pogut recepcionar la dessaladora de Ciutadella; tenim alguns problemes d'algunes depuradores que el conseller ja té aclarit en el 2017 quines possibilitats tenim per poder tirar endavant i s'han resolt durant aquest any moltíssimes qüestions no resoltes per part de vostès. I és ver que en els aqüífers de Menorca tenim una situació una mica millor del que tenim a Eivissa i del que tenim a Mallorca, però també és necessari seguir amb la inversió pública, que ahir vaig comprometre en aquest debat de política general i que per a vostè això no és important.

A l'illa de Mallorca, és veritat que hem tengut alguns problemes de subministrament durant aquest estiu. I què hagués passat si haguéssim seguit amb la seva política? Anem a fer un exemple: vostès, de les nou línies de la dessaladora de Palma, només d'empraven dues.

(Remor de veus)

Alcúdia i Andratx...

(Remor de veus i algunes rialles)

..., si li ha de llevar el lloc a la Sra. Prohens i vol començar ara, jo no tenc cap problema.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Dessaladora d'Alcúdia i d'Andratx mai no havien estat al cent per cent de la seva utilització, mai, mai. Qui ho ha fet? Aquest conseller. Per què? Perquè teníem les dades de sequera, no perquè haguéssim fet així i haguéssim..., no, no, perquè es va fer una feina dels indicadors, una feina tècnica, que vostès havien eliminat dins la conselleria, s'ha fet una feina, s'han fet uns estudis i, a partir de la diagnosi rigorosa, s'han pres mesures. I efectivament, durant l'hivern hem pogut posar en marxa totes les dessaladores i hem invertit per fer-ho possible, i hem omplert els aqüífers i aquest estiu hem tengut menys problemes dels que haguéssim tengut si haguéssim seguit amb

el que vostès ens havien deixat en aquesta comunitat autònoma. Per tant, amb això també de lliçons poques.

I seguirem, perquè l'aigua és un tema, és un recurs escàs, és un bé natural que no podem tudar, i seguirem instant els ajuntaments perquè tenen molta competència i que facin la seva feina, i seguirem treballant amb els consells insulars. I durant aquest any farem inversions hidràuliques en aquestes illes, a totes les illes, perquè totes són necessàries, algunes unes necessitats i algunes altres, però de les seves èpoques ens ve que, per exemple, a Mallorca no tenim la xarxa connectada. Aquest conseller ha fet possible que puguem enviar aigua de la dessaladora d'Alcúdia fins a Palma, si la necessiten, amb vostès això no era possible, perquè no estava connectat el sistema. I ara l'hem de connectar cap al Migjorn i cap al Llevant i ho farà aquest govern.

I és veritat, necessitarem ajuda de Madrid, i si encara hi són, que jo esper que no, tal vegada, Sra. Prohens, podria fer alguna cosa positiva per a aquesta comunitat autònoma.

I ens deia..., i li deia jo del model econòmic una altra feblesa que tenim, sí, l'ús intensiu no només dels recursos naturals sinó també del territori. I és clar que això és un problema, perquè som unes illes, és un territori fràgil; perquè el territori, el paisatge és la font de la nostra riquesa i de ser com som com a país. I aquest govern ha pres mesures, perquè clar, passam de ser uns radicals ecologistes a uns neoliberals que ho permetem tot, segons els seus discursos, Sra. Prohens, i ni una cosa ni l'altra: nosaltres tenim clar que el paisatge en aquesta terra s'ha de protegir i, de fet, n'hi ha prou en anar a la història llarga i extensa d'aquestes illes per saber quan s'ha protegit territori qui governava a cada una de les institucions i quan s'ha desprotegit qui governava a cada una de les institucions.

(Remor de veus)

És molt fàcil, en aquesta legislatura, durant un any i mig, hem fet una moratòria de la Llei agrària, de la Llei general turística i de la Llei del sòl en aquelles mesures que eren absolutament escandaloses i que vostès havien propiciat. I hem aturat segons quin ús especulatiu del sòl rústic, sí, i estam contents i trobam que això és molt positiu per a la nostra comunitat autònoma i per al nostre creixement!

(Alguns aplaudiments)

I hem aturat privilegis que havien donat vostès a segons quins empresaris del món del turisme per poder-se botar paràmetres dins les millores dels seus establiments hotelers, sí, i estam contents, trobam que s'havia de fer, perquè nosaltres volem regles de joc iguals per a tothom, no prioritzar interessos de segons qui...

(Alguns aplaudiments)

... que és el que han volgut vostès sempre.

I hem aturat, via la Llei del sòl, alguns excessos urbanístics que vostès preveien i que nosaltres no hi estam d'acord, i és important. I via la Llei d'impacte ambiental hem fet possible

que mai no sigui ja una realitat, encara que vostès tornassin a governar aquestes illes, el golf de Son Bosc, que està devora S'Albufera i que seria una mala iniciativa per a aquesta comunitat autònoma, i estam contents.

I els estenc la mà, Sra. Prohens, una vegada més, perquè vostè ve avui aquí i em diu: un pacte d'Estat per al turisme. Tenim la Llei general turística que l'hem de renovar, que l'hem de reformar. Quines propostes fan, han fet durant aquest any i mig? Qualcú n'ha sentida cap? Quines propostes han fet amb la Llei del sòl i amb la Llei agrària? O sigui, amb el model territorial del qual depèn la nostra economia? Cap ni una, cap ni una.

(Remor de veus)

Per tant, *a buenas horas mangas verdes*, Sra. Prohens, després d'intentar destrossar-ho tot, ara ens ve a dir: no, hem de pactar per al bé del futur turístic d'aquesta comunitat autònoma. Però jo no deixaré d'estendre-li la mà perquè faci feina en això, hi ha mesos de treball entorn de la Llei agrària, entorn de la Llei del sòl i entorn de la Llei general turística en la qual nosaltres esperam i desitjam la col·laboració i les propostes que pugui fer el seu grup parlamentari i el seu partit. I estarem molt contents de poder discutir seriosament cap a quin model volen vostès anar i, si ens hi podem posar d'acord, evidentment ens hi posarem d'acord.

I una altra debilitat que ahir li vaig explicar i per la qual vostè també ha passat molt de puntetes, és que tenim un excés d'oferta d'allotjament. I nosaltres, que crec que hem estat absolutament clars i lleials des de les nostres competències i des de la nostra realitat d'entendre que volem un model econòmic redistributiu, vaig dir ahir, igual que ha dit el vicepresident en mil ocasions durant aquest any i mig, que a Balears no tot el que es lloga es podrà llogar per a ús turístic, i que som conscients d'aquesta realitat i que presentarem una regulació amb aquests termes.

Però, Sra. Prohens, no ens doni lliçons d'una qüestió sobre la qual vostès, en fi, entre el Sr. Delgado, el Sr. Martínez i tota la mescla de gent que comandava dins la Conselleria de Turisme, que n'hi havia molts que no eren polítics, què ens varen fer? Primer de tot, per fer el decret es varen torbar tres anys de regulació; entremig, tres decrets diferents de la Platja de Palma; quan volien modificar la Llei general turística per regular el de vacances, ens varen dir, bé, ens varen dir a nosaltres no, varen dir a tots els ciutadans: està prohibit, eh!, plurifamiliars i lloguer de vacances està prohibit. I es varen quedar tan amples. I varen dir públicament, però qui es boti la llei no l'anirem a perseguir. Això és el seu, la desregulació absoluta, Sra. Prohens.

És igual que allò que qui construïa en rústic de forma il·legal, amnistia. Qui no paga els impostos, amnistia fiscal de Montoro ...

(Alguns aplaudiments)

Això és el model de la dreta. No, no, és que és el model de la dreta perquè davant la desregulació i davant la llei de la

selva, guanya el més fort i el més feble sempre és qui queda esclafat. I aquest és el seu model.

Nosaltres, sent conscients que aquest és un plantejament difícil, complicat, complex, perquè els he de dir que aquest problema del lloguer de vacances no només passa a les Illes Balears sinó que succeeix arreu d'Europa i arreu del molts de llocs del món on hi ha una complexitat intrínseca a la forma de regular-ho, el vicepresident està treballant intensament des de l'acord i des del diàleg amb consells insulars, amb ajuntaments, amb formacions polítiques i amb el sector afectat per treure una norma que solucioni una situació que és complicada, que és complicada per moltes coses, és complicada per l'ús intensiu del poblacional i és complicada per la manca d'habitatge de molts de ciutadans d'aquestes illes que no en troben o treballadors d'aquestes illes que no en troben.

Li vaig dir ahir, i veig que no va escoltar, que nosaltres tenim en marxa una llei d'habitatge que volem aprovar en aquest curs parlamentari sobre la regulació de l'habitatge en aquesta comunitat autònoma, que tenim una posició valenta sobre utilitzar els habitatges buits que estan en mans de les entitats financeres i que hem corregit, en les mesures que hem pogut, els criteris que vostès tenien a l'IBAVI a l'hora de donar un habitatge a una persona que ha sofert un desnonament, una dació en pagament o que ha tengut un problema...

(Remor de veus)

... inesperat de la seva situació de l'habitatge.

No sé si li sembla bé o no, i ho podem discutir i si tenen propostes diferents estam disposats a escoltar-les, sense cap mena de dubte, però nosaltres hem plantejat que la persona que va a l'IBAVI i que li hem de donar un habitatge de lloguer pugui passar per davant si té un problema de desnonament o si té un problema sobrevingut d'això i que sigui d'acord a la seva renda i sigui enviat pels serveis socials dels municipis i dels consells insulars, i hem plantejat que paguin entre el 5 i el... entre el 10 i el 30% del que reben per unitat de convivència. O sigui, una persona, una família que té una pensió no contributiva d'aproximadament 390 euros i ha tengut un problema de desnonament, que quan vagi a l'IBAVI li doni el seu habitatge pagarà entre 10 i 15 euros per lloguer. Els sembla una mesura adequada per a la gent que ho passa malament? Sí o no? Nosaltres ens sembla que sí, i en aquesta línia treballam, però estam oberts, sense dubte, Sra. Prohens, que tinguin altres posicions i altres situacions o altres propostes sobre aquesta situació que és complexa.

Efectivament, hi ha un problema d'habitatge que haurem de resoldre i que haurem de treballar conjuntament entre, no només el Govern, sinó totes les altres institucions, perquè he de recordar, per si de cas se'ns escapa el sistema institucional que tenim, que la competència en ordenació territorial i la competència urbanística és dels consells insulars i dels ajuntaments. Per tant, amb ells treballam d'una forma clara des del Govern de les Illes Balears.

Quant a l'altra feblesa -i acab amb aquest tema del model econòmic- del monocultiu turístic o de la preponderància del turisme que afecta tot i que impregna absolutament el

desenvolupament de la nostra comunitat autònoma, també hi ha una qüestió que és important. Nosaltres davant això hem dit, no és bo posar tots els ous en el mateix paner, hem de diversificar economia, per tant, hem d'apostar per altres sectors que creim estratègics. Abans li he parlat del petit i mitjà comerç, igual li puc parlar de l'economia del coneixement i de la investigació, per això s'ha fet un esforç de la Conselleria d'Innovació i tenim un 17% més d'empreses en el Parc Bit de Palma, i per això s'ha fet realitat des de la Conselleria d'Innovació el Centre Bit a Menorca, que era molt reclamat, que era molt parlat, però que vostès varen ser incapaços d'anar a Madrid i negociar que ens tornassin les inversions estatutàries.

(Alguns aplaudiments)

I com que creim en la diversificació econòmica, hem apostat, sí, pel món cultural i per la indústria cultural i per la indústria audiovisual i IB3 té a veure amb això, el model audiovisual d'aquesta comunitat autònoma, i hem apostat per les energies renovables i estam apostant pels llocs de feina que es poden crear a través d'una bona aplicació de la Llei de dependència o a través de tornar fer polítiques per als nins de 0 a 3 anys que vostès havien eliminat, perquè veníem, Sra. Prohens, de zero euros per a les escoletes infantils i ara tenim 1,5 milions en el passat pressupost per tornar a revertir aquesta política necessària.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, per si ens entenem, davant la inacció i la desregulació d'alguns, aquest govern ha actuat cada dia per canviar les coses que no anaven bé en aquesta comunitat autònoma. I em permetrà que li expliqui per què. Jo soc una política d'esquerres, que entenc la política per redistribuir riquesa i per tornar drets a tothom, que entenc la política per garantir igualtat d'oportunitats a tothom, que sobretot estic a un partit d'esquerres perquè entenc que una persona, hagi nascut a una casa rica o hagi nascut a una casa pobra, tenguí les mateixes oportunitats. Aquest és el valor pel qual va néixer aquest govern, aquest és el valor que vol canviar aquest govern a la nostra societat i a cap de nosaltres, a cap de nosaltres, no ens sembla que haguem fet suficient, a cap de nosaltres no ens sembla que encara no hi hagi injustícies, a cap de nosaltres no ens deixa de doldre quan hi ha un nin amb una necessitat especial que no té l'atenció que toca, a cap de nosaltres no ens deixa de doldre quan encara una persona ha d'esperar massa temps per una espera sanitària, i a cap de nosaltres no ens deixa de doldre quan tenim una persona que necessita una plaça residencial i no li podem donar i per això lluitam cada dia, Sra. Prohens, no per deixar-ho tot fet i que qui pugui tenir més pugui fer més i qui pugui tenir menys quedi al marge, que és el que passava durant l'anterior legislatura, i no per fer...

(Alguns aplaudiments)

... i no per fer ..., i no per fer que qui no tenguí possibilitats de protestar no sigui escoltat.

I aniré al diàleg abans d'anar a les polítiques socials, i acabaré amb això aquesta meva primera intervenció.

Miri, Sra. Prohens, que vostè em vengui aquí a dir avui que aquest govern no ha dialogat, que aquest govern no l'ha escoltada ni a vostè ni als altres partits de l'oposició, que aquest govern no ha escoltat els ciutadans... jo no sé en quin món ha viscut, viu ni viuen, no sé com no entenen encara el que els va passar dia 24 de maig, el que els està passant a Espanya i el que els passa dins el seu propi partit.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Perquè vostès veuen divisions, jo veig capacitat de diàleg i d'entesa; vostès veuen que debatem, i jo veig que sí, i tots els consellers que jo tenc al meu govern tenc la sort que pensen per si mateixos, que opinen, que discuteixen i que em discuteixen...

(Alguns aplaudiments)

... i que entre tots acordam. Jo no vaig de consellers als quals ara em fa la contrària i tal, *fuera*, ara no sé què, tipus Joana Maria Camps, tipus Rafel Bosch, tipus (...) Aguiló...

(Alguns aplaudiments)

... tipus Carlos Delgado, tipus Mesquida... jo això no, Sra. Prohens, això és un govern seriós, és un govern seriós, que ha trobat una comunitat autònoma amb molts de problemes i que els resol des de l'eficàcia, des del debat, des del diàleg i des del compromís.

I em diu que no dialogam. I que no sap que hem heretat una comunitat autònoma on vostès varen ser capaços, que això és el mèrit més gran que tenen, d'haver tret 100.000 persones al carrer, de tot pelatge polític, contra un govern que imposava a cop de decret llei qualsevol política encara que fos un desbarat absolut que li havia dit tothom?

(Alguns aplaudiments)

I no se'n recorden que nosaltres hem heretat una comunitat autònoma on hi havia hagut aquesta crispació mai no vista? I no se'n recorden que amb aquesta situació un any i mig després hem aconseguit que hi hagi pau social? És veritat que encara hi ha gent que, com ha de ser, perquè és que nosaltres volem una societat crítica que digui el que pensa, que opini, que es manifesti, que opinin de tot i que ens posin propostes damunt la taula, aquesta és la forma d'entendre la política des de l'esquerra, i clar que és bo això i clar que és bo el diàleg i clar que és bo el debat i clar que és bo prendre decisions conjuntament. Ara no em dirà que després del que ens trobarem al desert de l'educació aquest govern no ha fet feina intensament per canviar-ho, no em negarà això.

De tenir a la comunitat educativa a les portes i al carrer cridant contra vostès, la tenim parlant i debatent, i la gent no està preocupada de si demà la meua escola estarà oberta o no que és del que estaven preocupats en la legislatura passada, sap com passaven els pares la vida?, dient "escolta, al meu fill com li anirà?, perquè no sabem com estaran les coses", perquè era un desgavell. La seva conselleria d'Educació era un absolut desgavell.

No, ara parlem d'altres coses, parlem de com podem millorar l'educació i parlem dels plans d'èxit educatiu i parlem de com lluitar contra el fracàs i contra l'abandonament escolar i parlem d'un pacte social per a l'educació al qual els vàrem convidar a venir i varen venir alguns dels seus representants, i ara em diu que no hem de firmar un pacte social?

És clar que estam en disposició, que no ho estam demostrant que estam en disposició? I em ve a dir algú, com vostè, que nosaltres no hem millorat l'educació i queda tan ampla, li ho he de recordar, val la pena que li ho recordi?

Miri, miri, Sra. Prohens, primer de tot vàrem..., després d'aquella campanya electoral i després del suport electoral que va tenir l'esquerra, vàrem explicar molt clar que hi havia nins que anaven a l'escola sense haver fet una menjada diària, el primer que vàrem fer va ser un pla d'emergència entre la Conselleria de Serveis Socials i la Conselleria d'Educació per ajudar els nins que anaven a l'escola sense una menjada diària que, desgraciadament, eren molts en aquesta comunitat autònoma.

Beques de menjador escolar, m'ha dit: "estam contents que n'hagi pujat, però..." no, sé... no sé, no li ha semblat molt bé, que n'haguéssim pujat sí, però... bé, idò... el seu darrer any 1.433 beneficiaris, 1.400, el segon any vàrem augmentar en 300.000 euros el seu minvat pressupost de 800.000 i enguany 2.100.000, 2.971 beneficiaris, un increment del 61%...

(Alguns aplaudiments)

Jo crec que quan la gent la sent dir això i veuen la realitat que no només és que ara tenen una beca que abans no tenien, sinó que a més a principi de curs saben que tendran la beca, ... perquè això és molt pervers, Sra. Prohens, sap què feien vostès?, a la família que s'havia d'apuntar a la beca no li ho deien fins molt després i havia de pagar cada mes i si no, no cobrava i el problema és que una persona que no té doblers per pagar una beca, com pot pagar el menjador del seu fill cada mes perquè després li ho tornin? I per això la gent no s'apuntava!, ho entén, Sr. Prohens, el que estaven fent? Vostès, amb els recursos públics iguals que els nostres, prioritzaven coses molt diferents a nosaltres.

Continuem. M'ha dit que tenim ràtios il·legals, no ho torni dir perquè no és ver, no hi ha cap ràtio il·legal a la nostra comunitat, no hi ha ràtios il·legals i hem baixat ràtios a quart d'infantil i estam en una mitjana de 20 alumnes, Sra. Prohens. És suficient?, no és suficient, no és suficient, és clar que no és suficient, ara bé, d'uns que baixen el pressupost en educació a uns altres que l'hem pujat un 4,3% hi ha molta diferència; d'uns que acomiadaven professors a malsalva a uns que hem posat més professors a les aules durant aquest any i mig, hi ha una diferència abismal; d'uns que en quatre anys es varen gastar menys que nosaltres en un any a millorar les infraestructures educatives, hi ha una diferència molt important; d'uns que imposaven a la comunitat educativa les seves obsessions i les seves dèries i paranoies lingüístiques a altres que parlen i que intenten consensuar un decret lingüístic, hi ha molta diferència, Sra. Prohens.

I aquesta és la realitat que tenim i li agradarà o no li agradarà, però nosaltres en aquest moment tenim gairebé 600 professors més a les aules del que ens vàrem trobar i aquesta és la realitat i no hem disminuït els AT, tot el contrari, hem mantingut els AT i tenim més professors especialitzat a les aules, aquesta és la realitat.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Ja poden cridar ja, ja poden cridar...

(Remor de veus)

És que és indignant, és que és indignant que vostès cridin en això, sí que és indignant, sí que és indignant, que han descobert l'educació, la universitat i que s'obria el curs universitari una vegada que han estat a l'oposició, com a consellers d'Educació ens en desfem!

(Alguns aplaudiments)

Clar que és indignant!

Per tant, queda molt a fer en educació, moltíssim. És important un pacte social i polític per l'educació?, fonamental en aquestes illes. Necessitam invertir més en infraestructura, a augmentar professorat, a disminuir ràtios, en atenció a nins amb necessitats especials?, sense cap mena de dubte, en aquesta línia estam treballant, s'hi sumen?

Quantes iniciatives han fet al Senat o al Congrés de Diputats perquè augmenti la dotació en educació a la nostra comunitat autònoma des del seu partit? S'hi sumen o no s'hi sumen?, perquè si no ens donen més doblers és molt difícil això que ens estan demanant, m'entenen?, i nosaltres amb els mateixos recursos que vostès estam prioritzant molt millor les nostres inversions...

(Remor de veus)

Ah, no és ver?

(Remor de veus)

Sanitat. Sanitat, vostè m'ha dit que no li sembla adequat que haguem tornat la targeta sanitària...

(Remor de veus)

...i jo li diré... no, no... no, no... i jo li diré:...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... escolti, per reial decret del Sr. Rajoy, que vostès varen aplaudir amb les orelles, per aquest reial decret la sanitat a Espanya va deixar de ser universal, i immigrants i no immigrants menors de 23 anys varen deixar de tenir accés i targeta sanitària, i és un dret que des del meu punt de vista és un dret humà, és un dret com a persona, és un dret que hem de garantir des de les institucions públiques, i li semblarà més o manco, però en aquestes illes tothom que vol ja té la targeta sanitària i vostès el varen llevar ni més ni manco que a 24.000

persones a la nostra comunitat autònoma i la xifra està comprovada i els pot semblar bé, però a mi em sembla aberrant...

(Alguns aplaudiments)

...perquè després es poden anar a fer fotos que volem ser molt socials i que volem estar devora el més feble, a 24.000 persones.

I l'hem tornada i no només hem tornat aquesta, no diuen res d'això, però aquí hi havia un copagament sanitari, pagàvem deu euros per accedir a la sanitat pública i això ideològicament té molta importància -té molta importància-, una persona que sempre ha pagat els seus impostos i tu li dius "no, no, ara hauràs de pagar 10 euros per accedir al sistema sanitari públic", això era el que feien i l'hem llevada, s'han estalviat les famílies d'aquestes illes més d'1 milió d'euros -més d'1 milió d'euros- que ha deixat de cobrar el Govern i que tenen les famílies perquè és un dret reconegut per les institucions, i crec que és important.

I després torna a dir que no li sembla bé que obrim els centres de salut al capvespre. A veure, 6.000 -6.000- pacients cada dia són atesos en horari de capvespre, és important que 6.000 persones tinguin atenció sanitària els capvespres, que no podien tenir els matins perquè molta gent no hi podia anar el matí perquè tenia feina, sí o no?

(Se senten veus de fons que diuen "sí")

D'acord, idò és una bona mesura, Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

Però... em diuen...

(Alguns aplaudiments)

...és surrealista, em diuen "sí", hi estan d'acord, però és que vostès els varen tancar, els hem obert, perquè els varen tancar vostès, vostès els varen tancar en contra de tothom, varen ser vostès els que varen tancar els centres de salut i si no hi ha una gran mobilització dels professionals sanitaris també s'haguessin tancat la Creu Roja i l'Hospital Joan March, aquestes eren les seves idees sobre el servei públic d'aquesta comunitat autònoma. Per tant, Sra. Prohens, parlem seriosament del que feim.

Després, no m'ha dit res del que li sembla l'estratègia que està plantejant el Govern sobre l'atenció a la cronicitat, i crec que és important, crec que és una bona notícia, crec que hi haurien de ser i crec que a això haurien d'aportar en positiu, de veure una realitat, jo li he dit que no defugim de problemes estructurals, no defugim de les debilitats que té el nostre model econòmic i social, no defugim d'una realitat clara, que és que nosaltres som una comunitat autònoma que s'envelleix, igual que ens ha passat ara en educació que tenim 1.200 al·lots, nins que hem hagut d'escolaritzar el mes de setembre i que per això hem tengut dificultats, i que per això la conselleria s'ha bolcat i tothom ha quedat escolaritzat, cosa que en temps seu no passava, i per tant tenim un creixement econòmic intensiu que

crida mà d'obra, i aquesta és una realitat i és una de les debilitats del sistema, i per això estam fent més formació aquí i ajudant més la gent d'aquí perquè pugui tenir expectatives laborals.

També, Sra. Prohens, tenim una realitat, que el 2029 tendrem molta població molt envellida i que necessita una atenció diferent des dels serveis socials i des de salut, d'atenció a la cronicitat, i per això plantejam un nou Son Dureta, i per això plantejam allò de Can Misses, i per això també plantejarem alguna solució per a l'illa de Menorca. Aquesta és una realitat que tenim i que volem afrontar i que li vaig explicar ahir, i que a vostè sembla que no li ha semblat en absolut interessant. I que hem de lligar atenció primària amb hospitalària, i que sí que s'està fent molta feina per lligar-ho, i que s'han posat molts més metges i moltes més infermeres.

Que em digui que l'esforç que hem fet no és suficient, jo hi estic d'acord, perquè li ho he dit tot el temps en el meu discurs d'ahir. No basta, només hem treballat un any i mig i queda molt per fer. Ara, que em digui que no hem fet res, no és cert. Si hem baixat de 101 a 77 els dies per a una intervenció, vostè creu que una persona que abans la cridaven molt tard i ara la criden un poc més prest, això no val la pena?, no val la pena haver invertit els 14 milions d'euros que hem invertit en el pla de xoc per reduir les esperes sanitàries? Jo crec que sí, i ho hem fet nosaltres, no vostès.

Vostès varen treure al carrer milers de professionals, entre sanitaris, educatius, de serveis socials, d'agents per garantir polítiques actives d'ocupació. Nosaltres hem reforçat el sistema públic, hem contractat més metges, hem contractat més infermeres, hem contractat més professors, hem contractat més valoradors per la dependència, hem contractat més tècnics per poder tenir les polítiques actives d'ocupació. Vostès feren exactament el contrari, Sra. Prohens, i jo, sincerament, crec que falta per fer, però crec que la realitat i les xifres són absolutament escandaloses.

I en dependència tanta sort que no m'ha qüestionat el nombre, perquè, clar, si vostès en quatre anys només varen accedir al sistema, varen entrar al sistema 800 persones i nosaltres en un any i mig més de 1.000, significa que hem gestionat molt millor els recursos que tenim, significa això, almanco; almanco significa això. I significa també que la nostra aposta ha estat en nous centres de dia, la nostra aposta és en noves places residencials que s'està treballant des de la conselleria. I estam fent un esforç en tot el tema de menors, i hem donat i garantit un dret bàsic important -tampoc no li ho he sentit dir molt-, però que aquesta comunitat autònoma sigui pionera en un dret d'una renda bàsica, això vol dir que garantim per dret que una persona que no té un mínim de subsistència el pugui tenir, jo crec que és una gran alegria que hauriem de tenir, això ens dignifica com a poble, ens dignifica com a institucions, ens fa millors com a societat, Sra. Prohens, i crec que això és bo i és important recalcar-ho una vegada més, encara que vostè hi hagi passat absolutament de puntetes.

I que haguem recuperar la renda d'emancipació, i que haguem recuperar les polítiques de cooperació internacional, que amb vostès varen desaparèixer absolutament. I seguirem amb aquesta línia, i seguirem amb la concertació social més que

amb la subvenció, perquè volem garantir a les entitats del tercer sector estabilitat, perquè són gent que funciona molt bé i que fa molt bé una bona feina de millor redistribució i de millor equitat dins la nostra societat. I millorarem i estam amb el plantejament de la reforma d'Es Pinaret i amb tot això que li he comentat i que li vaig comentar ahir, i amb una aposta clara per l'aplicació de la Llei de dependència.

I, Sra. Prohens, si ha entès el meu discurs entendre que nosaltres el que hem fet és posar les persones en el centre, que el que hem fet és lluitar intensament per la classe mitja i treballadora d'aquesta terra que tan malament ho ha passat amb les seves polítiques. El que hem fet és treballar intensament per les persones més febles, que varen ser apartades del sistema amb les seves polítiques. I ho hem fet des de la tenacitat, des de la valentia, des de les possibilitats que tenim, però no hem defugit la realitat ni els problemes, ans al contrari, els hem encarat tots, i ho hem fet amb una situació financera complicada.

I ara no em digui que no li puc dir això, però és que és part intrínseca del que pot fer un govern d'una comunitat autònoma com la nostra. Veniem d'on veníem, i vostès durant quatre anys havien acostumat el Govern d'Espanya a tenir uns governants aquí que anaven allà i acotaven el cap, i aquest govern ha tengut clares des del principi dues coses: creixement econòmic, el volem més redistribuïu; el creixement, l'hem de repartir amb tothom, més benestar per a tothom, per tant hem de mantenir el creixement econòmic però ha de ser redistribuïu. Això ja li ho he explicat a la meua part primera d'intervenció en aquesta rèplica. Vàrem tenir molt clar que per poder repartir i redistribuir riquesa tenim tres fórmules: que allò que recaptam ho prioritzem en el pressupost amb més serveis públics, més drets per als treballadors públics, més treballadors públics i més drets per als ciutadans i les ciutadanes; és una forma de repartir riquesa. Per tenir més recursos públics tenim dos elements: una política fiscal, minvada a les nostres illes, i una negociació amb el Govern d'Espanya i amb la Unió Europea, per tenir fons europeus i per tenir fons del Govern d'Espanya. Això són les fórmules, Sra. Prohens, dins el realisme això són les fórmules.

La política fiscal, l'hem canviada. Vostè diu, erròniament, que aquest govern ha castigat la classe treballadora. No, nosaltres hem pujat a les rendes més altes d'aquestes illes, i jo n'estic contenta; i hem pujat..., i afecta un 3, un 4% de la població, i el que hem aconseguit de més d'aquesta reforma fiscal ho hem gastar per a millor educació, millors serveis socials, millor sanitat, i aquesta ha estat una política que hem fet. Una altra política que hem fet ha estat la lluita contra el frau fiscal, que vostès amnistiaven; no importa parlar d'en Montoro i tot l'embull que tenen a Espanya, però tothom sap per on vaig; vostès, això era la seva política. La nostra ha estat absolutament diferent.

Tercera qüestió: hem estat valents, també, i hem posat un import als turistes. Ens hem corresponsabilitzat, no hem estat de braços creuats; nosaltres no hem dit "no tenim doblers, anem a plorar; no podem fer, no podem fer, no podem fer..."; no, no, no, Sra. Prohens, no; nosaltres hem estat valents, i l'impost de turisme sostenible, malgrat tot el que digueren vostès i malgrat tot el que han intoxicat vostès és una realitat en aquesta comunitat autònoma, i ahir teníem la primera dada de

recaptació del 40%, 32 milions d'euros hem ingressat ja en aquest govern per poder fer feina per millorar el nostre paisatge...

(Alguns aplaudiments)

...el nostre sector primari, tot això...

Sí, vostè és molt alegre, fent així, però 32 milions d'euros que no ha de pagar l'esquena dels ciutadans d'aquestes illes i que revertixen en millor ocupació, en més estabilitat, en millor paisatge, en ajudes al sector primari, tot això s'ha de treure de qualche lloc, i vostès no varen ser capaços. O li he de recordar que varen intentar posar un impost, que no es varen atrevir -era un desbarat, era un desbarat com quasi tot el que feien-, però varen intentar posar-lo però no es varen atrevir, vostès no es varen atrevir; vostès, durant quatre anys, han fet cas als que creien poderosos i als seus de Madrid, a ningú més; als ciutadans d'aquestes illes, mai, aquesta és la realitat. Bé, idò nosaltres ho hem fet, i estam invertint en aquestes illes i volem invertir més.

I em dirà "heu estat fluixos en la reivindicació davant el Govern d'Espanya"?; això m'ha dit?, que no hem aconseguit una proposta de règim especial, que no tenim un nou sistema de finançament autonòmic... Qui ens ha situat a la cua en inversió d'Espanya en els pressuposts generals de l'Estat és el seu partit, Sra. Prohens, és el seu partit. Vostè no és una acabada d'arribar, ja li ho he dit; vostè aquí, aquí, mai no va demanar, mai, mai no va demanar al president Bauzá que es portàs com s'havia de portar i que se n'anàs a Madrid a defensar els interessos de les Illes Balears, mai no li ho va demanar; vostè aquí aplaudia tot el que feien...

(Alguns aplaudiments)

...i nosaltres ens n'hem anat a Madrid.

I diu: "No ha parlat de tarifa plana"; no, no, però és que l'únic conseller que ha posat damunt la taula en el Govern d'Espanya una tarifa plana és el Sr. Marc Pons...

(Alguns aplaudiments)

...i hem aconseguit que es negociï a Brussel·les, amb un govern que ens hostil, no li ho he de contar, ens és hostil el Govern d'Espanya, sí, ens perjudica, als interessos de les Illes Balears, sí, és una realitat. I hem anat allà i hem aconseguit el retorn de les inversions estatutàries, i hem plantat cara. I nosaltres no hem votat a favor del límit de dèficit, nosaltres no hem votat a favor que ens marginin. És que l'actitud del governant és molt important, és molt important que els ciutadans sàpiguen que els defensarem davant qui sigui, i és molt important que anem junts a Madrid: societat civil, institucions, polítics..., i aquest govern se n'ha anat a Madrid no a dir "bé, idò, si ara volem que tanquem amb un 0,3, amb un 0,3, i si ha de ser amb un...", que és el que feien vostès; vostès, a les actes del Consell de Política Fiscal i Financera era una vergonya la posició de Balears, Sra. Prohens, la posició seva de Balears era defensar el PP, no Balears, i això ha acabat amb aquest govern, ha acabat amb el govern d'Espanya interí i acabarà amb el govern que hi hagi, sigui quin sigui, i tant de bo sigui d'esquerres el govern

d'Espanya, però també tindrà una actitud valenta de la presidenta del Govern de les Illes Balears, com l'ha tenguda durant aquest any i mig, clar que sí!, clar que sí!

(Petit aldarull)

I continuarem batallant per a això, i continuarem intentant fer front comú per defensar el sistema de finançament autonòmic que ens mereixen, perquè jo em mereix com a presidenta del Govern poder donar als ciutadans de les Illes Balears..., però no jo, perquè no és un problema meu, poder donar als ciutadans de les Illes Balears millor educació, millor sanitat i millors serveis socials, i això és el sistema de finançament autonòmic que ho preveu, i nosaltres ens mereixem tenir més inversió pública, que farem amb molts d'esforços en aquest pressupost de l'any 2017; i ens mereixem no estar a la cua d'Espanya per part del Govern d'Espanya; i ens mereixem tenir un règim especial que compensi les desigualtats que provoca ser unes illes.

I em diu que no hem fet res, i acab amb això, Sra. Prohens. Estudiï les coses i parli amb els seus, perquè és insultant, és insultant. Hem passat la proposta al Govern d'Espanya, hem anat a la reunió aquesta que diu vostè del mes de juny, clar que sí, i sap què passa?, que ens varen dir que no s'havien llegit els papers i que no sabien què ens havien de contestar. Això és el seu ministre Montoro i és el seu govern, Sra. Prohens, per favor! Aquesta és la realitat del menyspreu amb què vostès han tractat i tracten la nostra comunitat autònoma.

Per això, Sra. Prohens i membres del Grup Parlamentari Popular, a mi m'agradaria que fossin capaços, des de la realitat del que tenim, d'entendre quines illes som, quina cultura, identitat, quina forma de ser tenim, què volem ser de futur, què volem ser aquesta legislatura i la que ve, m'agradaria que poguéssim establir llaços de parlar de qüestions importants..., jo els vaig fer un plantejament molt ampli ahir de moltes coses en les quals podem estar d'acord o no però que hem d'afrontar com a problemes estructurals que té aquesta comunitat autònoma, i alguns altres perquè són problemes conjunturals, i li ho dic amb orgull i amb humilitat: aquest govern ha intentat des del minut u resoldre tot aquest tipus de problemes, i ha intentat des del minut u treballar posant l'atenció només en les persones, i ha intentat i està intentant treballar incansablement per millorar la situació de molts de ciutadans i ciutadanes, i ho vol fer des del diàleg, i ho vol fer des de la transversalitat, i ho vol fer amb molts d'acords, i jo en això els torn convidar una vegada més. Ara, Sra. Prohens, hem de sortir del fang i hem de pensar de veres, amb altura de mires, en el que necessita el nostre país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica, pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Ahir presumia l'equip de la presidenta que tenien dos discursos. Avui hem vist que ha sortit amb el discurs de sempre, amb el discurs de fer d'oposició de l'oposició, amb el discurs...

(Remor de veus i petit aldarull)

...amb el discurs de viure del passat, perquè vostè si no viu del passat no té res a oferir als ciutadans d'aquesta comunitat...

(Remor de veus)

...amb el discurs... -posi's tranquil·la, posi's tranquil·la- ...amb el discurs de la supèrbia, dels crits, del "hooliganisme", però, tot això, tranquil·la que li ho deix per a vostè, perquè jo no som per a res com vostè.

(Alguns aplaudiments)

Miri, Sra. Presidenta, jo i el meu grup hem assumit que som a l'oposició, hem assumit el que ens varen dir els ciutadans dia 24 de maig. El problema és que vostè no ha assumit que és la presidenta del Govern; el problema és que vostè..., perquè jo puc no ser nouvinguda en política, el problema és que vostè, que ha complert les bodes de plata en política, no ha guanyat mai cap elecció, aquest és el problema.

(Aldarull)

I com que jo no tenc temps il·limitat com vostè em limitaré a treure-li, perquè els ciutadans ho vegin, les mentides de Francina Armengol, dels somnis de Francina Armengol a les mentides de Francina Armengol.

Ahir va fer quatre mencions a Menorca, i tots eren temes que ja havia posat en marxa el Partit Popular: Parc Bit, millora de desplaçament dels malalts, radioteràpia i escola d'adultes. Ahir ens va dir que per primera vegada en la història veim com la temporada s'inicia el març i s'acaba el novembre, i ho va dir sense posar-se vermella ni esclafir a riure. Ens va dir també que no és antagònic creixement econòmic i govern d'esquerres, atribuint-se a vostè mateixa i a la supèrbia que tant la caracteritza les bones dades de què estam gaudint a les Balears, i ho va dir sense posar-se a riure ni posar-se vermella. Ens va dir que per primera vegada promocionam la cultura de les Illes, el turisme cultural; fals. Ens va dir que s'han aprovat ajuts de 4,7 milions per als pagesos; fals. Ens va dir que..., o avui ens ha dit..., ahir ens va dir -perdó- que venia un pla d'infraestructures en educació, que ja havia venut la seva consellera el mes de maig, un pla d'infraestructures moltes de les quals va anunciar ahir que vénen dels plurianuals que tenia el Partit Popular. Vostè ha hagut d'usurpar...

(Alguns aplaudiments)

...ha hagut d'usurpar la gestió del Partit Popular per poder enriquir la seva minsa gestió.

Vostè ven que contracten més professors a educació i això ve del pacte d'interins també aprovat pel Partit Popular. Vostè

avui ha vengut tota una sèrie de programes de l'IBAVI que ja venien del Partit Popular. O fins i tot la concertació social, que ja ve de la passada legislatura amb el Partit Popular.

Clar, Sra. Armengol, és que vostè n'ha dites tantes, de mentides, que ja no sabem si ens menteix abans o ara; no sabem si era mentida quan la seva consellera ens va dir que els 80 milions de carreteres estaven arribant, eren per aquí, arribant, ho recordaran, després d'haver-se fet la foto, o si ens menteixen ara. No sabem què havien acordat amb Madrid.

(Remor de veus)

Ens ha dit tantes mentides que no sabem si era mentida quan ens deia que feien comptes tornar 20.000 targetes sanitàries... Jo no he dit que em semblàs malament, vostè ha d'escoltar, Sra. Armengol. Jo no som tan superba com vostè, jo no li diré si vostè m'ha entès o no m'ha entès, jo pressupòs que vostè ha entès el meu discurs; vostè sempre m'està dient si jo l'entenc o no l'entenc; no, jo sé que vostè m'ha entès, però vostè no m'ha escoltat. Jo no he criticat el retorn de targetes sanitàries, no he criticat l'ampliació de centres de salut els horabaixes, fins i tot l'he felicitada per alguna de les mesures que havia fet; el que passa és que, com que vostè no està avesada, perquè vostè feia aquella oposició del no a tot, feia aquella oposició destructiva, vostè quan jo li ho dic no s'ho pot creure, no se'n pot avenir que hi hagi tanta diferència entre vostè i jo. Aquest és el problema.

Miri, Sra. Presidenta, n'ha dites tantes, de mentides, que ja no sabem si ens mentia quan ens parlava de les 20.000 targetes o que la realitat no era la que venia i que només n'ha pogudes tornar 4.000. La demagògia li va anar molt bé per guanyar vots, però o bé ens mentia abans, o bé ara ens amaga la realitat, perquè vostès ens venien 60.000 milions de renda bàsica i ara són 2; 3.000 famílies i ara són 181. Clar, jo no sé si abans enganava o està enganant ara.

De la Llei d'habitatge crec que hauria de ser a la PAH, que els digués la Llei d'habitatge. I contesti'm: ha cessat ja la gerent de l'IBAVI o no l'ha cessada?, perquè ahir era la reivindicació que li feien aquí a fora.

Vostè ha venut avui..., és curiós que la major part del seu discurs ha estat per defensar el conseller Vidal, perquè vostè ho sap, que té un problema amb el conseller Vidal, i per això s'ha dedicat a vendre i a parlar de depuradores i tractament d'aigües que vénen de la feina feta pel Partit Popular, també, Sra. Armengol.

(Rialles)

Vostè ha tornat usurpar la gestió del Partit Popular. Miri, li posaré un exemple: depuradora de Santa Eulàlia; l'ajuntament encara està esperant que li paguin el tractament de llots i nosaltres estam esperant una compareixença de fa un any i mig del conseller perquè ho expliqui. Això per posar només un exemple.

Em diu que no he parlat del tema de Son Dureta, i jo n'hi vull parlar, el que passa és que jo sí que he de prioritzar, a diferència de vostè. A nosaltres ens sembla una bona idea, ens

sembla una bona idea la que va plantejar ahir de Son Dureta, però tenen les necessitats cobertes? Jo demanaria un poquet més de concreció, calendari, pressupost, com ho faran, d'on treuran els fons. Que no passi amb Son Dureta com ha passat amb la facultat de medicina.

I li vull recordar que la passada legislatura vàrem aprovar en aquest parlament, aquell govern tan poc democràtic i que parlava tan poc, vàrem aprovar una comissió, on l'oposició també estava representada, per consensuar el model sociosanitari que volem per a les nostres illes, una comissió per parlar de Son Dureta, per parlar de Can Misses i per parlar també de la dotació que vol Menorca. Avui se n'ha recordat de Menorca perquè deu haver llegit la portada dels diaris i ha vist que ahir no n'havia parlat.

I no m'ha dit res dels concerts, i jo li dic, i avui ha tornat a reivindicar que vostè és una dona d'esquerres, i jo li dic que si és tant d'esquerres almanco faci polítiques d'esquerres i acontentarà els seus socis de Podemos que no varen quedar gens contents amb el seu discurs. Faci el que nosaltres, ho vull avançar i perquè m'entengui, aquí sí, que ens sembla una aberració, el que fa el seu company Ximo Puig a València que ha declarat públics tots els concerts que tenia amb hospitals privats. Faci-ho, si vostè és tan valenta i tan de dona i tan d'esquerres faci-ho i almanco Podemos l'aplaudirà tot el que no la va aplaudir ahir, segur.

Vull acabar, perquè ja vaig acabant el temps, tornant parlar de turisme, perquè vostè no m'ha contestat l'ofertament que jo li he fet. Vol fer un gran pacte d'estat sobre turisme, sí o no? Vostè em remet a unes meses de treball on l'oposició no està representada, perquè el diàleg amb l'oposició, Sra. Armengol, li agradi o no, ha estat una quimera durant aquest any i mig. Vostès ens han citat de manera seriosa per parlar del logotip del Govern, ni d'economia, ni de territori, ni d'educació, ni de l'impost turístic, del logotip del Govern. Aquesta és l'única política d'estat que ha intentat fer amb l'oposició.

Miri, jo com que no tenc -li ho repetesc-, temps il·limitat, sí que li volia recordar una cosa. Avui ho ha tornat fer, ho ha tornat fer, ha tornat dir que el Partit Popular va destruir amb les seves lleis més invasores, amb l'agrària, amb la del sòl, amb la turística; i ha tornat dir que teníem privilegis o que vàrem concedir privilegis, i jo li torn dir, no tiri la pedra i amagui la mà. Què és el que s'ha destruït i a qui va afavorir el Partit Popular? I em sembla molt agosarat que vostè, en la seva situació personal, surti avui aquí i em parli de privilegis urbanístics...

(Se sent una veu de fons que diu: "Sí, señor")

... molt agosarat, Sra. Presidenta, molt agosarat.

(Alguns aplaudiments)

La rèplica, la rèplica que més li ha de preocupar no és la que li faci el Partit Popular, tot i que som el principal grup d'aquesta cambra, la rèplica és la que ha vist avui als mitjans de comunicació; la rèplica és la que li va fer ahir la Plataforma Antidesnonaments; la rèplica és la que li varen fer ahir docents de religió que deien que els feia vergonya el seu tuit que

parlava de diàleg i consens; la rèplica és la que li va fer ahir Pimeco; la rèplica és la que li fa l'Assemblea de Docents quan són ells que parlen de ràtios il·legals, no el Partit Popular; la rèplica és la que li fan els metges que diuen del caos que pateixen i sofreixen; la rèplica és la que li fan els infermers que diuen que fan falta més infermers; la rèplica és la que li va fer ahir un sindicat de l'educació d'aquestes illes que va dir que s'havia avergonyit d'escoltar-la quan parlaven d'educació, que els que pateixen les seves retallades no havien tengut cabuda en el seu discurs; la rèplica és la que li fan els policies interins; la rèplica és la que li fan els funcionaris. Aquesta és la rèplica que li ha de preocupar perquè vostè, tot i que viu tancada al Consolat de Mar, la societat li està replicant que no va per bon camí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de contrarèplica, la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sra. Prohens, tenia una rèplica difícil veig, no m'ha discutit res del que jo li he explicat, no?

(Remor de veus)

El temps parlamentari, els temps parlamentaris sempre han estat els mateixos, però l'actitud de qui governava no, jo mai no vaig poder tenir un cara a cara amb el Sr. Bauzá, sempre es va amagar contestant tothom junt, vostè el té, jo no el vaig tenir mai com a cap de l'oposició, mai, mai.

(Alguns aplaudiments)

En aquest parlament l'oposició té el paper que li pertoca, si l'utilitza o no com li pertoca dependrà de la Sra. Prohens mentre sigui portaveu del Partit Popular, no dependrà de qui governa.

Però no m'ha pogut contradir el gros, Sra. Prohens, i allò gros és que les xifres canten i la realitat canta i allò gros és que en aquestes illes veníem d'unes polítiques d'austeritat malentesa, de retallades per convenciment ideològic i moltes de les retallades per convenciment ideològic eren per canviar el model de drets socials que teníem en aquesta comunitat autònoma, igual que a tot Espanya, que això és el model de la dreta, que nosaltres combatem, combatem amb polítiques, combatem amb accions i combatem amb les nostres decisions, i com ho feim? És important com ho feim, des del diàleg i des de l'acord. Tothom està d'acord amb el que pensam nosaltres? No, sense cap dubte, no. Ara, nosaltres intentam cercar els acords amb tothom? Sí. Em dirà, amb l'oposició no parlam, és clar, em diu no compari, però és que... no compari, és que vostè amb un any i mig ha estat dues vegades en el Consolat, hem parlat del que ha volgut i del que no ha volgut no n'hem parlat i nosaltres durant quatre anys ens varen tenir a pa i aigua, m'entén? A pa i aigua.

Els consellers els han convocat per tots els temes importants que hem parlat, fins i tot els hem parlat dels pressuposts. Amb nosaltres això no va passar mai, Sra. Prohens, mai, i la seva actitud no ha estat positiva, ho entén que no ha estat positiva? Vostès no ens han fet cap proposta, ni concreta ni genèrica, a les polítiques que estàvem fent. Nosaltres donam molta importància a parlar amb els grups parlamentaris i amb els partits polítics, molta, i quan s'aclareixin de veritat n'hi donaré molta més, no tenguin cap mena de dubte. Ara, sobretot donam molta importància a parlar i a escoltar la gent, a la gent que venia quatre anys patint molt i li sap greu que ho digui, però ho tornaré a dir, nosaltres som fruit i conscients que som els partits polítics que vàrem poder assumir els compromisos de tanta i tanta gent que sí va sortir al carrer a defensar els seus drets, a defensar la seva autoestima, a defensar que eren un poble que no volia ser maltractat ni amb insults ni amb supèrbia. I em diu a mi supèrbia, i em diu a mi supèrbia. I jo no he pujat a aquesta tribuna i l'he insultada i vostè si m'ha dit deu vegades mentidera me n'ha dit poques. I a mi, quan vaig anar a escola, em varen ensenyar que això era un insult i seré supèrbia, però a mi m'han ensenyat que això era un insult.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, a mi... em varen dir això, i jo intent ser educada i no intent insultar-la i no dic... absolutament res ni del que pens. O sigui que... Sra. Prohens, centrem-nos en la realitat.

Jo no sé com li he de dir perquè entengui que ho dic des del més intens sentiment, i no sé com li he d'expressar amb paraules que la facin commoure i entendre el que sentim. Nosaltres no estam contents de com va tot, no n'estam contents, li he explicat per què som en política, li he intentat explicar, fins i tot, els valors de l'esquerra en política, de la transformació social, de la importància de la política, del que jo estim aquestes institucions i estim la democràcia, i per això no entraré en el fang perquè li tenc massa respecte a això, perquè sé el que significa haver-ho aconseguit. M'entén, Sra. Prohens? Sé el que significa haver-ho aconseguit. I jo...

(Algunes rialles)

... és que veig que no, és que veig que no i em preocupa, és que veig que no i em preocupa. És molt difícil que no entengui això i que puguem parlar de tu a tu i entendre cap on hem d'anar conjuntament com a país.

L'esquerra i els valors de quan governa és transformar una realitat social que ens indigna, que no ens agrada, no ens agrada el mal repartiment de la riquesa, no estam contents quan una persona ho passa malament, entenem que hem de lluitar cada dia, i dirà, "bé, idò no ho heu fet prou", i jo som la primera que li he dit, no basta el que hem fet, entén el meu sentiment?, no basta el que hem fet i voldríem fer molt més, però el que no permet que ens digui a aquest govern, a aquests que seiem aquí i als que hi ha darrere i a la majoria parlamentària que ens ha donat suport, és que no ho estam intentant i que no hem canviat moltes coses i em dirà que no té importància, però per a mi en té molta.

I quan vostè se'n riu perquè hem dut endavant un pla contra la precarietat laboral o li dona poca importància, jo no n'hi

don, perquè la democràcia i la política estan per canviar les coses i quan nosaltres hem aconseguit que 4.000 persones tinguin millor contracte laboral de com el tenien amb vostès per a mi és una bona notícia, i quan hem aconseguit que els infants puguin tenir millor educació, per a nosaltres és una bona notícia i quan aconseguim que... -torna vostè a insistir en una dada que és falsa-, hem augmentat els professors i no hem disminuït els AT, és una realitat, què encara hi ha necessitats?, sí, però això és una realitat i quan hem aconseguit que hi hagi més docents a les aules, és una bona notícia. Encara..., ho hem aconseguit tot?, no,

(Remor de veus)

...però és una bona notícia. I si hem aconseguit... i si hem aconseguit retornar drets als ciutadans és una bona notícia.

A veure si aquesta que és... aquesta és una qüestió de fons, Sra. Prohens: vostès varen eliminar el dret a la targeta sanitària a 24.000 persones, en això estam d'acord, nosaltres hem retornat aquest dret, d'això és tracta un dret, no és subjectiu, el tens o no el tens, una persona que demana la targeta sanitària ara la té, amb vostès no la tenia i a més no ha de pagar 10 euros. Ho entén que hem tornat aquest dret?, ho entenen? És important això, igual que hem tornat el dret...

(Alguns aplaudiments)

...és que conceptualment és molt important, després vostè va a qui la té, no, no important és qui la té, és que el dret a tornat a la societat, igual que és important el dret a la renda bàsica, és molt important i no n'ha tornat parlar i jo ho trob molt important. Aquesta comunitat autònoma garanteix un nou dret que no existia i és el dret que la persona que no té facilitats per a subsistència ara el té i no és subjectiu, el pot reclamar en aquestes illes i som els únics de tot Espanya que ho feim i n'estam orgullosos.

Hem de fer més?, sí, ampliarem els perfils, és clar!, si anam endavant, hem començat i anam endavant, anam avançant en retorn de drets, anam avançant en una societat més justa, en una societat més pròspera.

Després, m'ha dit que tot allò bo que hem fet aquest any i mig és perquè ho havien fet vostès i, és clar, si això és l'argument de la seva rèplica, jo ja em veig incapaç, perquè, clar, si 100.000 persones sortien al carrer perquè els llevaven professors, perquè augmentaven ràtios, perquè eliminaven ajuts als nins amb necessitats especials, amb professors a la diversitat... aquesta gent creu que anava equivocada?, creu que el que nosaltres hem fet en educació és el mateix que feien vostès?, no és el mateix. Vostès acomiadaven professors, nosaltres n'hem contractat; vostès no invertien en infraestructures educatives, en un any, Sra. Prohens, en un any hem gastat més del que vostès feren en quatre, en un any...

(Alguns aplaudiments)

...en un any i va a més.

El seu model sanitari i el nostre, és el mateix?, no. Tornem-hi amb l'atenció els capvespres, és important; una persona que

té feina, que té dificultats el matí per poder anar al metge amb vostès no hi podia anar al capvespre, i ara les xifres ens donen la raó: 6.000 cada dia n'hi van, 6.000 cada dia, són 6.000 famílies cada dia les que beneficiam, és el mateix o no és el mateix?, no és el mateix.

Concerts sanitaris. Hospital Sant Joan de Déu, Creu Roja són entitats sense ànim de lucre, Sra. Prohens, no em vengui a dir que nosaltres privatitzam la sanitat!, és que no és ver i per tant no ens ho digui perquè no és cert. No és cert.

Model en polítiques actives d'ocupació. És el mateix el seu o no, que el nostre? No ho és. Vostès per als aturats, què feien?, quins projectes?, quins programes?, varen acomiadar i desmantellar el SOIB, els fons europeus que tenien, si no arribam a venir, es perden i els hem invertit a millorar... no, no, és que és la realitat, dels 4 milions en varen executar 2, vostès, els de la bona gestió i eficiència econòmica, la dreta que sempre s'ha fet grossa en això, idò no, tot el contrari, Sra. Prohens, i nosaltres estam invertint en majors de 45, en joves, en aturats de llarga durada, en dones, a donar una nova oportunitat a joves que no varen acabar l'ESO i reincorporar-los al sistema educatiu, tot això no li sembla important?, a mi em sembla fonamental que haguem donat oportunitats a tantíssima gent.

En política social, li ho he explicat, tant la renda com la dependència, com... en la política cultural què hem fet?, exactament igual. O no recorda que vàrem tenir la situació al límit perquè desaparegués l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears? No ho recorda, això?, no recorda el Born ple de gent?, no se'n recorden?, no se'n recorden que a les entitats culturals no els rebia ningú?, no se'n recorden que han pujat l'IVA cultural al 21%?, no se'n recorden que gràcies a vostè moltíssimes petites empreses del món cultural i de l'audiovisual han hagut de tancar?, de tot això, no se'n recorden.

I no se'n recorden que per diversificar el model econòmic vostès no varen fer res?, i és clar, em diu, "i tot venia gràcies a nosaltres", i jo li dic que no, Sra. Prohens, nosaltres hem intentat canviar moltíssimes de les coses que passaven en aquesta comunitat autònoma i n'hem canviat moltes i en queden moltíssimes més per canviar i queden moltes qüestions a fer i és veritat i a mi m'agradaria que poguéssim plantejar un discurs i un debat clar i serè sobre qüestions que són importants.

I diu, "nosaltres vàrem fer inversió pública", m'ha vingut a dir que "totes les inversions que ara vostè explica és perquè les hem planejat nosaltres", no és veritat, Sra. Prohens, no és veritat, no vàrem trobar ni projectes... miri, l'emissari de Talamanca que vostès varen anar a Eivissa, que varen explicar que tenien un projecte, que varen explicar que tenien el pressupost, no era ver, no hi era, no hi eren ni el projecte ni el pressupost, i ara em dirà "i ara tenen aigua, per què?", perquè hem fet les connexions, Sra. Prohens, però ho hem fet nosaltres, no ho feren vostès, igual que les inversions que estam plantejant fer per a Menorca, per a Eivissa, per a Formentera i per a Mallorca no les tenien plantejades vostès ni havien negociat els recursos econòmics per poder-ho fer, aquesta és la realitat.

I em diu “i les pagesos no han cobrat”, no és veritat tampoc això, no és ver, Sra. Prohens, el PDR per primera vegada en aquesta comunitat autònoma s’ha dotat completament, i qui ho ha fet?, aquest govern, durant aquest any i mig, i aquesta és la realitat i hem arribat... sí, el pagament és a tres..., són de 4 milions d’euros i arriba a més de 1.000 pagesos, 1.977 beneficiaris, aquesta és la realitat. Les xifres són les que són i a vostè li agradarà més o manco, però aquesta és la veritat.

I després em diu si Son Dureta serà com la facultat de medicina, m’ha agradat aquest símil, en un any la tenim oberta, tant de bo amb Son Dureta poguéssim plantejar aquest símil que vostè em planteja perquè, clar, vostès... han parlat molt de moltes coses durant molts d’anys, però no les han fet, i aquest govern no només ha complit la paraula donada, sinó que està gestionant a bon ritme i en una situació econòmica complicada.

I tornaré acabar pel que li deia, Sra. Prohens, miri, tndrem moltes debilitats, sense cap dubte, tndrem dificultats, sense cap dubte, però jo estic contenta -i li ho he de dir- de presidir un govern que és valent, un govern que no es posa de perfil, un govern que mira de cara als ciutadans, un govern que es reuneix amb tothom.

Jo, Sra. Prohens, me’n vaig -i vostè ho sap bé perquè he anat al seu poble-, me’n vaig i parl amb tothom i em sotmet a l’escrutini públic contínuament, igual que ho fan tots aquests consellers i conselleres, amb els ciutadans, de tu a tu, parlam, intentam acordar, això ha canviat molt, del que passava i del que passa. I ho fem fet des de la lleialtat a la nostra terra, des de l’orgull de ser qui som i sabent què voldríem ser de futur com a comunitat autònoma, com a territori, com a illes, i, efectivament, sent conscients que som una comunitat insular i que hi ha quatre consells insulars amb els quals intentam treballar dia a dia i ens posam d’acord i intentam fer feina per a aquest federalisme interior amb el qual nosaltres creiem, Sra. Prohens, i val la pena dir-li que ens trobam pactant els procés de transferències de competències als consells insulars i tenim una altra Conferència de Presidents dia 3 d’octubre, la tercera d’aquesta legislatura, i en aquesta línia treballam. I treballam per millorar el nostre model econòmic i treballam per diversificar i treballam per evitar els excessos que tenim en aquestes illes i treballam per retornar drets, llibertats i més democràcia a la ciutadania, que se la mereix, Sra. Prohens.

A mi m’agradaria que vostès poguessin tenir una actitud constructiva, que entenguessin cap on anam, que entenguessin que moltes coses que patim venen de decisions que vostès varen prendre. I crec important, des de la humilitat, però també des de l’orgull de saber el que representam, de saber la paraula que hem donat als ciutadans i ciutadanes, de saber el que volem fer per a aquesta comunitat autònoma, li dic, sincerament, que hem treballat moltíssim, que seguirem treballant moltíssim, que tot el que hem fet no basta, que seguirem esforçant-nos dia a dia, que ens hem equivocat en coses i ens seguirem equivocant, sens dubte, perquè som humans i demanam excuses; ara, nosaltres no ens posat de perfil, nosaltres afrontam els problemes i amb el pressupost paupèrrim que tenim afrontam molt millor els problemes. I no em negarà una cosa, vostès varen pujar l’endeutament moltíssim, el varen disparar, el dèficit no el varen complir, les seves sacrosantes normes financeres no les compliren, però sobretot sap què feren? Amb

aquests incompliments no donaren més serveis, ni més drets, ni més llibertat, ni més capacitat d’oportunitats als joves que no la tenen, ni més capacitat d’estudiar, ni més capacitat de formar-se, ni més capacitat d’una bona salut, no, amb aquests doblers no feren tot això, Sra. Prohens, apoderaren alguns, però les desigualtats cresqueren.

Nosaltres intentam fer tot el contrari, amb els pocs recursos hem prioritzat molt millor i les xifres canten: hi ha més professors, hi ha més metges, hi ha més infermers, hi ha més valoradors de dependència, hi ha més gent fent feina per a les polítiques actives, treballam intensament per a això, i no n’hi ha prou, no n’hi ha prou, i seguirem en aquesta línia. I té davant vostè un govern que no acotará el cap, un govern que no acotará el cap davant ningú dels poderosos ni ningú de Madrid, sigui qui sigui; nosaltres no acotam el cap perquè nosaltres sabem per a què governam i governam per a una majoria social de població d’aquestes illes, que va voler canvis des de l’esquerra, canvis compromesos amb el territori, amb la ciutadania, amb la gent, amb la cultura, amb totes aquestes qüestions que per a vostè potser no són importants, per a nosaltres són molt importants.

I la democràcia i la política hi és per transformar la realitat i davant vostè té un govern que no aturarà, té un govern que defensarà amb valentia aquesta ciutadania i la defensarà on calgui, perquè s’ho mereixen, perquè els nostres ciutadans han patit moltíssim i ja han dit prou, ja varen dir prou, volen governants a l’alçada de les circumstàncies.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia senyores i senyors diputats, bon dia treballadors i treballadores de la cambra. Benvolguda presidenta Armengol, si bé estic ben segura que la majoria de la societat de les nostres illes es congratula d’haver fet fora no només el molt poc honorable Bauzá, que avui ens acompanyava, no sé si encara ens acompanya, sinó sobretot les seves polítiques retalladores i antisocials, estic també convençuda que no és temps ni per a l’autocomplaença del Govern al qual, des de Podem donam suport extern.

Ens alegrem tant com vostè, i en això estam d’acord, que avui no continuï ni la tirania ni l’espoli del Partit Popular d’aquestes illes amb polítiques neoliberals i corruptes, però també vull citar les seves pròpies paraules en el discurs d’investidura, quan va dir, amb solemnitat i amb encert, trob, que l’aviséssim si es confonia.

Per tant, a més de reconèixer que moltes coses de les fetes fins ara, gràcies en bona part al suport que dona Podem a

aquest govern, aquestes coses estan ben fetes i no les deixarem de reconèixer, el que avui faré i el que hem fet durant aquest any de legislatura molts de cops és recordar-li que, encara que ho reconeixem i ens sentim participants de l'esmena feta a les polítiques del Partit Popular, absolutament necessàries per rescatar la nostra ciutadania del forat al qual ens havien conduït, al que realment pensam que ha d'aspirar aquest govern, amb el nostre suport, és a planificar millor cap on anam i donar un cop de timó per tal d'agafar un nou rumb.

No li demanam, per tant, que es compari amb el molt poc honorable Bauzá ni amb el lladre convicte i confès de Matas, perquè allò no és precisament complicat, vull recordar-li aquí que el nostre vot d'investidura no era per fer un nou pacte de progrés, sinó per donar compliment a uns acords pel canvi, és a dir, uns acords per canviar la política de les illes dels darrers trenta anys, per fer una esmena a la totalitat del robatori de drets, a l'espoli de les classes populars de les Balears durant massa temps, però també per tal d'agafar una nova direcció.

Sra. Presidenta, jo sé que no és fàcil el que li demanam, ho sé molt bé, però és el que se'ns diu encara que les majories és el que aquestes illes necessiten, la gent està farta d'atur, encara que vostè ahir feia un discurs potser una mica autocomplaent, per tenir unes xifres d'un 13% d'atur en una temporada de rècord turístic; la gent està farta de precarietat; la gent està farta de patir encara desnonaments; de tenir problemes a l'àmbit de la sanitat, de l'educació i de totes les retallades de les quals venim els darrers anys. La gent també està farta de governants que no arriben a trobar la solució als problemes corrents del dia a dia de la gent corrent.

Però, per desfer-nos de tot aquest passat i per agafar un altre rumb, estam convençuts que es necessita valentia, audàcia i coratge. Necessitam valentia i coratge per poder dir a aquest partit perillós de les illes que tornin el que ens han robat i que no pagarem un cèntim del que la banda del Partit Popular i dels seus més de 40 lladres ens han furtat a totes i a tots.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Necessitam audàcia per tirar endavant una auditoria ciutadana del deute valenta, que no tenguim problemes a dir que no devem res a Florentino Pérez, que no devem res a Matas, de tot el que ens ha llevat de l'Hospital de Son Espases, que no volem pagar ni un euro més de les autopistes d'Eivissa.

(Alguns aplaudiments)

Quan el deute públic de les illes ha crescut 161 milions d'euros i representava en finalitzar el segon semestre de l'any un 30,7% del PIB, pensem que aquesta xifra encara és molta, és hora de dir no als *chanchullós*, és hora de dir no a les herències rebudes del passat. Cal valentia, per tant, contra la calamitosa situació dels serveis de l'Hospital de Son Espases i de Can Misses, hem detectat, Sra. Presidenta, una gestió negligent en la supervisió dels contractes i deures de les concessionàries dels serveis, sobretot en aquests dos hospitals, però no només, els serveis externalitzats en aquesta comunitat autònoma presenten mancances que ens preocupen i molt.

No podem seguir essent hostatges d'allò que va finançar el molt corrupte Jaume Matas, l'amic de Bárcenas, Javier Arenas, és un contracte vergonyós que no pensava en l'atenció sanitària per a les nostres illes, sinó en com quedaria més maca la seu del Partit Popular a Gènova. I si el servei de cuina d'aquest hospital no reuneix les condicions del contracte, hauríem de ser capaços de dir adéu a aquest contracte! No volem que els nostres serveis públics siguin externalitzats, fragmentats en mil pedaços, oferint un servei pèssim i enriquint la butxaca d'algú com Florentino Pérez. Per tant, una política valenta i audaç, és a dir, adéu Florentino Pérez, adéu ACS, i això no hauria de ser tan complicat!

(Alguns aplaudiments)

El que em demana i el que ens demanam des de Podem és, ni més ni manco, l'audàcia que ha demostrat el nostre poble valent, vostè ahir feia referència, amb encert, quan s'aixecava contra el Govern autoritari del Sr. Bauzá, l'audàcia de les camisetes verdes, la valentia de la gent corrent dels barris aturant desnonaments, la dels activistes de la PAH, la dels que pateixen encara la nefasta llei mordassa, la de les feministes encausades, la de les encausades de la conselleria i la de tota la gent que es va jugar la pell per desobeir. Perquè nosaltres ho sabem ben bé, la política i el canvi, la transformació social es fa també des de les institucions, però l'impuls necessari sempre ve de la gent que s'autoorganitza i de la gent que lluita també al carrer.

(Alguns aplaudiments)

Senyora presidenta, és molt el que demana la gent i el que la gent encara ens diu que necessita. Entenem, i sabem que vostè també entén bé d'on venim i del passat nefast que hem viscut, han estat molts anys de despotisme que la gent... tants d'anys de despotisme que la gent ja no necessita canvis només estètics, necessitam canvis en profunditat, canvis de rumb, i és ara el moment, jo no veig perquè calgui esperar.

D'aquesta part del Parlament, en aquesta bancada, es reuneix el més ranci de la nostra política, han protagonitzat robatoris, ganivetades a l'esquena, no han estat ni tan sols capaços de defensar les lleis que varen proposar. El Partit Popular de les illes de vegades fa vergonya, d'altres mala gana i hi ha moments que fins i tot sent llàstima per ells, però el Partit Popular i els seus 40 lladres és en camí i estarem més prop d'aquest camí d'anar-se'n pels embornals de la història, per compartir pàgina amb Unió Mallorquina, a la secció de les famílies mafioses, i nosaltres tenim també una responsabilitat, com a govern de canvi, perquè això passi com més aviat millor.

(Remor de veus)

Molt aviat Netflix farà una sèrie del cas de corrupció del Partit Popular de Palma i malauradament potser que guanyi a *The Voyeur* i a *Narcos* en els propers EMMY, senyors i senyores del Partit Popular, policies que feien de vigilants de carteristes, prostíbuls oberts per càrrecs públics, extorsió als veïnats i empresaris, la Sicília sense morts dissenyada per Cañellas, amb Matas i Munar de prototips, que sota el "Rodrigato" va prendre les armes per millor robar i extorsionar.

Però és molt el que encara espera la bona gent d'aquestes illes, espera una gran depuració que sigui a l'alçada de les circumstàncies i encara no s'ha notat, malgrat aquesta millora econòmica a la qual vostè va fer referència ahir, que, després de la pèrdua de la majoria absoluta del Partit Popular, hi hagi canvis profunds en matèria, per exemple, d'educació. Abans m'astorava quan la portaveu del Partit Popular citava l'Assemblea de Docents com a referent, després d'haver anat literalment en contra de les demandes durant tota la darrera legislatura d'aquest col·lectiu, la veritat és que tota ocasió és bona per atacar en qüestions amb les quals podem estar d'acord.

En matèria d'educació, vostè va dir ahir que les portes del Consolat estan obertes, això és cert, hi ha un canvi de tarannà, això no ho discutirem, però és cert també que les expectatives dels acords pel canvi eren molt altes i també és cert que el que ens arriba per part de la comunitat educativa és que és molt poc allò de l'essencial en què hi ha hagut canvis. Per exemple, des de Podem hem demanat, i ho tornarem fer tantes vegades com faci falta, més valentia per acabar amb la implantació de la LOMQE, com tanta gent ha demanat en els carrers i encara demana, fins i tot com el seu propi partit va votar amb nosaltres en el Congrés dels Diputats la passada legislatura. Es pot imaginar vostè, tenia tot un poble darrera per defensar amb vostè, una comunitat lliure de LOMQE, una llei autoritària feta a mida de les polítiques del Partit Popular?

Per què hem hagut d'adaptar els currículums LOMQE sense consultar amb la comunitat educativa? Això és una pregunta que ens fem i això és una pregunta que ens fa la mateixa comunitat educativa. És molt poc el que s'ha fet en aquest sentit i, a excepció del tema de les revàlides, amb la qual cosa estam totalment d'acord amb la política presa per part del conseller d'Educació, especialment és important recordar que tenim un problema, -i ara sé que a continuació el senyor conseller negarà amb el cap-, amb la qüestió de les ràtios, i no és una qüestió que digui -ara diu que sí-, i no és una qüestió que digui Podem, ni és una qüestió que digui el Partit Popular, és, senzillament, una cosa que passa i que s'ha de solucionar. La veritat és que resulta curiós el fet que fins i tot aquest incompliment queda per damunt del que marca la LOMQE mateixa, amb la qual no estam d'acord.

També trobam que hi ha un incompliment dels acords pel canvi en la manca d'obertura de participació democràtica de tota la comunitat educativa en la gestió dels centres i en l'activació dels consells escolars participatius, encara que és cert que, per primera vegada, tenim un conseller general d'Educació, de Comunitat Educativa i d'Innovació, en realitat no s'han pogut destacar actuacions per potenciar de bon de veres la participació de tota la comunitat educativa en la gestió dels nostres centres.

El canvi de rumb, per tant, que demanam en relació amb aquestes qüestions esmentades també està relacionat amb la prioritització valenta de l'educació pública per davant de l'educació concertada. Aquest govern encara no ha fet una aposta clara per reduir els concerts d'ensenyament no obligatori, els concerts en infantil i en batxillerat, i en això sembla que hem de tenir molt clar que és una qüestió de prioritats, quan no hi ha diners i hem de prioritzar una cosa o

l'altra, hem de triar, i aquesta tria trobam que encara aquest govern no l'ha feta.

Cal tenir també més audàcia per dir clarament als bancs i a tots els ciutadans i ciutadanes que amb dos mesos, només amb dos mesos d'interessos de quitació i espera, respecte del pagament del deute, podíem haver construït les escoles que tant manquen a Campos i a Montuïri, per citar-ne només dues, i deixar...

(Alguns aplaudiments)

... de ser la comunitat autònoma en la qual ha crescut més el nombre de barraques, concretament tenim 107 barraques, 14 més que l'any passat, i les necessitats en aquest sentit de l'illa d'Eivissa són absolutament urgents. Nosaltres som ben conscients, i ho hem dit sovint, que la pujada del pressupost d'educació del qual vostè ahir parlava, és encara insuficient, perquè és impossible impulsar l'educació pública de qualitat amb una inversió del 2,96% del PIB, estam molt per sota de la mitjana estatal, però també del 7% al qual aspiram crec que la majoria de les forces de progrés d'aquesta cambra. Precisament, per aquesta mancança de pressupost adequat no es pot donar una solució immediata, com la que ens reclamem i arribem a la conselleria cada dia trucades per dir que cal contractar personal que pugui atendre els infants amb necessitats especials, sí, encara que ho neguin, hi ha necessitat de contractar més AT.

Sra. Presidenta, voldria dir també que ahir pràcticament vostè no va fer referència en el seu discurs al món de la cultura. La Conselleria de Transparència, Cultura i Esports va presentar aquest dilluns el resultat de l'estudi *El consum cultural a les Illes Balears* i es pot destacar una xifra que jo crec que és cridanera i és: el 50% de la població de les Illes no fa cap tipus de consum cultural al llarg de l'any, excloent el cinema o, com a màxim, ho ha fet un sol cop. Jo crec que això ens hauria de preocupar a tothom i hauríem de començar a pensar on queden mesures per potenciar, per exemple, que la gent vagi als museus, a les exposicions, als monuments, als llocs històrics, a les biblioteques o als concerts? Alguna cosa falla aquí, no sabem si és que tenim una oferta massa limitada o de poca qualitat, de preus molt poc accessibles per a les majories socials, que pot ser una causa que la cultura no sigui en aquests moments, en aquesta legislatura, una cosa oberta i accessible a tota la nostra ciutadania.

Per això, nosaltres li farem arribar tota una bateria a la consellera i a vostè, tota una bateria de propostes, per tal de promoure, precisament, la recuperació des de les institucions de tots els espais públics dedicats a la cultura que avui són gestionats per empreses privades o fundacions.

Vull parlar també que en matèria de sanitat hem aconseguit només un terç d'allò que vàrem establir en els acords pel canvi. I sí és cert que ens hem de felicitar, i així ho fem, per haver retornat la targeta sanitària als immigrants i haver eliminat les taxes per l'emissió de la renovació de la targeta, la sensació és que el rumb marcat encara no apunta en la bona direcció. S'han augmentat el pressupost d'atenció primària en 2016, això és cert, però les millores els usuaris ens diuen que no han arribat clarament als centres de salut. També els treballadors i

treballadores es queixen del mateix. El mateix succeeix a salut mental i a atenció sociosanitària, inclosa l'atenció a la dependència, tot i que sabem que el dèficit crònic que té aquesta conselleria, i ho sabem i no ho amagam, cal tornar repetir que el pressupost de sanitat encara el seu increment no pot donar solució a totes aquestes mancances sense una bona planificació.

Les llistes d'espera han disminuït, però escassament, continua l'opacitat en les dades sobre els mètodes i pressuposts destinats a reduir-les. Cal garantir un accés a la informació sanitària més senzill i més accessible per tota la ciutadania. Hi ha, per tant, una manca de bona gestió, i aquesta també existeix en la facturació a tercers. En general, podem dir que la ciutadania continua amb problemes semblants i dins l'ambient sanitari el que ens arriba és que regna el desànim perquè les expectatives creades en aquests moments no es compleixen.

Ha mancat també, Sra. Presidenta, valentia, i això hem estat sempre fermes, per dir al lobby mèdic que ara no tocava una facultat de medicina quan encara creixen les llistes d'espera; quan no es reparteix el procés privatitzador de la nostra sanitat pública, que ja fa temps que pateix les externalitzacions, com hem dit abans; quan la UIB a més està en fallida pressupostària, ho deia l'altre dia el mateix rector. Ja tenim la facultat de medicina que tant desitjaven alguns i ara ja sabem que 61% dels estudiants no són de les Illes i que, a més, s'han de fer totes les classes majoritàriament en català.

El temps sembla que ens dona la raó i la veritat, jo em deman, l'impuls a la diversificació i al canvi de model productiu és el model d'aquesta facultat? És precisament això? La facultat més cara de la Universitat amagada dels pressuposts de l'any passat, aprovada fora de seu parlamentària, que va rebre un informe inicial desfavorable i molt ben fet i molt ben argumentat del director general d'Hisenda dient que la seva viabilitat anava només lligada a la millora del finançament autonòmic, després es va rectificar; feta, segons vostès, per millorar els professionals sanitaris a les nostres illes i per potenciar la recerca, però clar, com és possible que es digui això per un costat i que per un altre costat no s'hagin eliminat els copagaments? Com pot ser que cerquem la millora de la nostra sanitat pública i que diguem que la facultat de medicina impulsarà això i després tenim famílies que ens diuen que han d'optar entre menjar o pagar els medicaments?, famílies que no es poden permetre pagar els tractaments d'asma per a dues persones, i han d'alternar i han de decidir qui pren cada setmana el tractament. Tot això ho hem dit ja diverses vegades, al tema s'ha de posar solució, no és un tema de serveis socials, és un tema de salut i el seu govern ha decidit donar prioritat a la facultat de medicina quan encara tenim totes aquestes mancances greus per resoldre.

Ens felicitem, i això cal dir-ho, que hi hagi radioteràpia a Menorca, però vostè ahir no va parlar en cap moment d'habilitar l'Hospital de Verge del Toro com a centre sociosanitari, i també pensam i sabem que és una mesura que es durà a terme.

Ens felicitem també, va ser un bon cop ahir, Sra. Presidenta, del Pla de malalts crònics lligats a Son Dureta, però nosaltres

li demanam, per favor, aquest pla complet i tots els detalls abans que es posi en marxa.

Bé, Sra. Armengol, la veritat és que també pensam que cal mostrar més valentia per posar la gent de les Illes davant els interessos que ens volen cobrar Montoro i els banes. Vostè va parlar molt en el seu discurs del rescat ciutadà, de fet és un dels eixos que recorren tots els acords pel canvi, i nosaltres hem dit que ha de ser des del primer minut d'aquest govern de canvi la prioritat, perquè no volem ni podem fer ulls grossos a la situació d'on veníem.

Sembla, en canvi, que vostè no va tenir molt en compte les xifres recents, quan parlava del creixement de la Creu Roja que clarament explica que aquest creixement econòmic que tenim no està sent redistribuït com toca perquè hi ha borses de pobresa que s'han cronificat i cal afegir que l'exclusió social a les nostres illes, a més, té un perfil clarament de dona. El 60% de les persones ateses són dones entre 31 i 50 anys, aturades, amb persones al seu càrrec i majoritàriament de nacionalitat espanyola. S'han augmentat en un 1% les ajudes dels plans de lluita contra la pobresa i l'exclusió social, però encara aquestes borses de pobresa no s'han eliminat, només cal fer una passejada per l'església dels Caputxins i veure com aquestes coles encara continuen. Llavors, alguna cosa haurem de replantejar-nos, alguna cosa no devem fer bé quan aquestes borses de pobresa s'han cronificat malgrat el suposat increment econòmic.

I ja sabem d'on venim, no cal dir-ho, però sí que sabem també que aquestes mesures bones, valentes, a les quals hem donat suport, com la posada en marxa de la renda social garantida, alguna cosa s'hi haurà de fer, per què només un 10% d'aquestes ajudes s'han concedit? Clarament, perquè els requisits eren massa restrictius i qualque cosa haurem de fer. Jo ahir esperava que vostè digués, ja tenim un pla per tal que aquesta renda social garantida arribi a més gent, per tal de dir això, de complir això que vàrem dir al principi, no deixar a ningú enrere. I en aquests moments, en aquesta comunitat autònoma, hi ha gent que s'està quedant enrere, i això és el que la gent no pot entendre quan parlem d'un govern com el nostre, d'un govern que suposadament governaria, precisament, per eradicar aquestes coses i no d'esquena a la gent i contra la gent, com va fer el Govern del Sr. Bauzá.

Estam sortint del forat negre econòmic, més o manco, va dir vostè ahir, i feim caixa pel mal anomenat èxit turístic, que nosaltres i molta més gent anomena clarament saturació turística i insostenibilitat. En aquest sentit vull dir un parell de coses, Sra. Presidenta. Em va sorprendre que vostè ahir parlés poc d'una qüestió que surt clarament recollida en els acords pel canvi, entre els horitzons clars d'aquesta legislatura, com és la protecció del medi ambient i el repte que tenim davant, si volem fer-ho, en la qüestió de posar límits.

No va parlar molt tampoc d'agricultura, ja he dit que tampoc no va parlar molt de cultura, i tenc la sensació que va deixar un forat en el seu discurs a les conselleries que no són del PSIB. Sabem que hi ha altres conselleries que no gestionen vostès, però no en va parlar molt.

Les nostres illes, ho sabem, són precioses, són limitades i si no ens plantejam de bon de veres que s'ha de fer un debat i després prendre mesures sobre la limitació, tindrem un problema molt aviat. Vostè en un discurs sense límit de temps no va resoldre una contradicció fonamental i és si volem protegir el nostre medi ambient, com volem fer-ho sense posar límits a allò que no deixa de créixer? I això és un fet, no sé com ho farem, no sé, a més, com podem esbiaixar un debat en el qual hi ha dos membres dels acords pel canvi, dos partits signants dels acords pel canvi, que hem signat alhora el manifest "Sense límits no hi ha futur".

En aquest debat jo crec que no ens podem amagar ningú i l'haurem de tenir sí o sí en qualque moment per coherència, però també perquè és absolutament necessari repensar un altre model turístic si no volem morir d'èxit. Jo he trobat que en això el seu govern té un discurs absolutament autocomplaent, un discurs on no es vol posar fil a l'agulla per tal de donar solucions i en això caminarem cap al desastre. Jo em deman com és que vostès no ho veuen tan clarament quan hi ha indicadors que clarament apunten en aquesta direcció.

Des de Podem, a més, ja ho hem dit diverses vegades, apostam fermament per l'elaboració d'una nova llei del sòl i derogar els articles de la Llei agrària, de la Llei turística que legislen en matèria d'ordenació territorial i urbanística per tal de continuar protegint el nostre territori. Ha de ser una prioritat d'aquest govern, no ha de ser una cosa que recordi Podem o a la qual Podem faci esmenes.

També reclamam mesures concretes com ampliar la xarxa de parcs naturals. Volem a Eivissa el Parc Natural de Tagomago, ampliar el Parc de Ses Salines, protegir de manera efectiva Cala d'Hort i l'entorn d'Es Vedrà de la rapinya dels constructors. Cap acció a Cala d'Hort.

(Alguns aplaudiments)

Mallorca també necessita l'ampliació i la millora de parcs naturals com el Parc de Llevant, que tan ferit està, l'ampliació del Parc de Sa Dragonera i de Cabrera.

Hem de tenir en compte, per tant, un pla contra la saturació turística. Sra. Presidenta, quan més dolça és la temporada turística per als hotelers, més salada és l'aigua de les famílies d'aquestes illes, i això és una relació de causa-efecte, qualque cosa haurem de fer, ens condueix a una crisi mediambiental i social de la qual en poc temps no ens en podrem sortir. Aquesta bombolla turística esclatarà en qualque moment, com va esclatar la bombolla immobiliària, i tenim dades a bastament de com tot això és insostenible. No ens podem permetre una altra crisi provocada per una situació que podem revertir des d'ara, el seu govern té una responsabilitat històrica en aquestes illes que és no deixar que esclati la bombolla turística.

(Alguns aplaudiments)

La situació que tenim, clarament, crec que és d'un model que, a més, es pot resumir en tres angles: per un costat, tenim una societat que no es beneficia d'aquest rècord turístic que tenim aquest any; per un altre costat, tenim una majoria social que s'empobreix i que no s'enriqueix; per un altre costat del

triangle tenim els grans hotelers que es fan cada vegada més rics, i per la base, finalment el que tenim són uns recursos esgotats, un medi ambient absolutament trepitjat i una situació que per a nosaltres es pot definir clarament d'insostenibilitat i de saturació, i per això hem demanat precisament que vostè posi límits.

Des del punt de vista també de tot el que implica aquest monocultiu turístic és... crec que necessari també perquè estam veient que les condicions de treball no es milloren tampoc en la mesura en que ens hauria agradat.

Ja ho hem dit moltes vegades, jo em felicito i a Podem ens felicitem que cada estiu vinguin inspectors a posar límits a la barbàrie fent inspeccions laborals, ens en felicitem i això ho sap vostè i ho hem dit moltes vegades, però la situació no s'ha resolt amb això, no hem acabat amb les injustícies que fan els empresaris malvats i els grans hotelers que ni coneixen ni volen conèixer la llei, però volem tenir més concreció respecte de totes les dades d'aquestes inspeccions, quantes se n'han fet?, quantes sancions i de quina quantitat?, es mantindrà el ritme fins arribar a una reducció dràstica dels casos d'exploació i precarietat laboral?

Vull remarcar que tenim molt a fer, vostè ahir feia un esment a això, en matèria de prevenció de la sinistralitat laboral, vostè ho va dir per a un cas, però és que ja en tenim molts de casos durant aquest any i un altra vegada torn dir que si bé és cert que tenim una xifra del 13% d'atur, clarament això en l'any de rècord absolut turístic no sé si és una bona xifra de la qual calgui vanagloriar-nos, a més a més tenint en compte que molta de gent encara no arriba a final de mes, que molta de gent encara no ha sortit de la situació de precarietat en la qual es troba.

Per un altre costat, nosaltres sabem també que és cert que cal derogar aquesta reforma laboral del Partit Popular, la reforma del comiat lliure, és claríssim, també cal recordar que va ser el Partit Socialista qui va obrir la porta a aquestes reformes que destrüen drets laborals a l'any... quan governava el president Zapatero i crec que això cal recordar-ho per tal que sapiguem aquí ben bé que no es pot governar contra la majoria social i contra la classe treballadora ni contra la classe mitjana tampoc.

Vull recordar a més que les Illes han baixat al setè lloc en la llista de comunitats autònomes amb el PIB per càpita més elevat d'Espanya quan fa vint anys l'encapçalava, és a dir, tot això també són xifres que jo li estic donant per tal que no oblidis que hi ha coses que no s'estan fent bé si en un any d'èxit turístic no estam aconseguint revertir aquestes dades.

Cal no oblidar per un altre costat tampoc els drets dels treballadors de l'administració que encara no s'han retornat.

Finalment, m'agradaria afegir unes qüestions en relació amb la qüestió de l'impost turístic. Està claríssim que ens varen mentir els grans hotelers i altres sectors quan deien que no vendrien més turistes, en això també hi ha hagut mentides, hem vist clarament com no deixa de pujar el nombre de turistes independentment que tenguem l'ecotaxa, llavors no podem esperar per pujar l'ecotaxa, per revisar-la, per revisar

l'estimació objectiva, necessitem fer una aposta ferma per aquest impost turístic, nosaltres volem que sigui una veritable ecotaxa i cal introduir a més a més una vertadera fiscalitat ambiental digna d'un país nòrdic, hem de ser la consciència ecològica de la Mediterrània i en tenim l'oportunitat amb aquest govern.

Els impostos ecològics han d'anar a invertir la nostra decisió energètica, a millorar l'eficiència dels nostres edificis, som un país amb tres-cents dies de sol on gairebé la meitat de l'energia es produeix cremant carbó, és a dir, hem de sortir d'aquesta situació, l'ecotaxa, els diners de la recaptació de l'impost turístic hauria d'anar destinat precisament a revertir tot això.

Hem de revisar també l'estimació objectiva, com hem dit, perquè no pot ser que siguin els mateixos hotelers els que facin el càlcul de quants de diners recaptaran els seus hotels perquè això també sabem ja a dia d'avui que provoca problemes.

Aniré acabant dient que pel que fa a la regeneració democràtica s'han adoptat mesures encertades i s'han recuperat o s'han posat damunt la taula drets que deriven d'aprovacions... de lleis com la de fosses, d'igualtat entre homes i dones, l'LGTTBI fòbia que fan que aquesta comunitat avanci amb passes decidides cap a un canvi de construcció social més just i més democràtic, però és cert que necessitem posar ja... obrir les portes, posar en marxa l'oficina anticorrupció i necessitem que ningú no s'aprofiti de la seva posició de privilegi per robar a la ciutadania. A partir d'ara aquest organisme vetllarà per això i per això és important que no s'endarrereixi més.

Pensam també que la recuperació de drets i democràcia no serà possible sense el desenvolupament de la Llei del síndic de Greuges i sense que aquesta important i necessària figura autonòmica sigui d'una vegada per sempre triada en aquesta cambra.

El restabliment a més a més de la democràcia, per cert, no és complet si no es desenvolupen de forma efectiva i es doten de fons públics suficients aspectes tan importants per a la nostra societat com és aconseguir -i vostè ho sap- millorar la transversalitat de les polítiques d'igualtat. Això és un deute que a més a més surt clarament als acords pel canvi.

El Pla integral contra la violència masclista entre...a això vostè també hi va fer esment ahir, crec que és una de les urgències que tenim i sabem clarament que no hi haurà una democràcia per a totes les dones en aquest món, per a totes, no només per a les que pateixen violència masclista, si no acabam amb aquesta xacra ja.

Finalment, acabaré dient que si hi ha una cosa que volem veure, que la gent ens demana també és un govern que sigui audaç i valent en tot perquè sí és cert que hi ha hagut coratge per esmenar les polítiques nefastes del Partit Popular seguint el clam de la gent del carrer, encara manca plantejar-se qüestions com les que he dit abans, cal planificar i cal decidir quin és el rumb d'aquest govern i en aquestes qüestions en les quals ha estat (...) o fins i tot paralitzat cal posar-se en moviment.

Compartim l'horitzó, Sra. Armengol, no ho dubti, de vegades sembla que no, però crec que cal també avançar en la idea que els debats els tenim pendents, no estan tancats.

Vostè el que passa és que vol caminar massa poc a poc preocupada per no aixecar massa pols i nosaltres el que volem precisament és anar més enllà, és anar ràpid. Volem que vaig aviat perquè la gent ho necessita, encara la gent ho necessita, no pensem... no facem discursos eufòrics i triomfalistes perquè això no ajuda tota la gent que encara ho necessita.

No faci cas dels poderosos com ha dit abans, perquè si vostè pot presumir d'alguna cosa és del poble d'aquestes illes, del poble d'aquestes illes que es va alçar contra la tirania del Partit Popular.

Llavors... ho va dir vostè també, no som un govern interí, presidenta, demostrí-ho, planifiqui, aprofundeixi, agafi un rumb, anirem plegades, remarem en la mateixa direcció, però ho farem sempre i quan sigui un rumb cap a l'audàcia, cap a la valentia perquè només així tindrem la seguretat que encertarem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, té la paraula, Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Sí, Sra. Presidenta..., per demanar la paraula d'acord amb l'article 76, apartat tercer, del Reglament, quan hi ha al·lusions que afecten el decòrum i la dignitat d'un grup parlamentari. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té un temps de dos minuts.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sra. Presidenta. No podemos más que desde el Grupo Popular manifestar nuestro total rechazo, y que quede constancia en el libro de actas, de nuestra protesta por los calificativos que por parte de la portavoz del grupo Podemos se han manifestado hacia este grupo.

No podemos estar de acuerdo que se nos califique a un grupo entero de mafiosos o de ladrones, eso es una falta al Reglamento y a la educación parlamentaria, lo siento mucho, pero no podemos aceptarlo de ninguna manera, queremos que conste expresamente nuestra protesta. Y queremos que conste expresamente la protesta del Grupo Popular a la Sra. Presidenta, que debe moderar el debate, y cuando se incumple el Reglamento y se falta al respeto a un grupo debería llamar la atención a la diputada aunque sea de su mismo grupo.

Por tanto, manifestamos nuestra total protesta y que conste en el acta. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Camargo, per la seva intervenció i les seves preguntes concretes i l'anàlisi sobre la qual evidentment haurem d'aprofundir més i podem aprofitar aquest debat també per plantejar algunes de les qüestions sobre les quals vostè té dubtes i els ha explicat avui matí aquí.

Començaré per allò obvi, no? Nosaltres som un govern que va néixer, deia abans jo, d'aquella majoria social de les urnes dia 24 de maig, a les quals vostè també feia referència, amb uns compromisos clars, i que va néixer evidentment del suport de les diferents formacions polítiques que vàrem subscriure els acords pel canvi, uns acords pel canvi que marquen un full de ruta pactada de tota una legislatura. Cert és que dins aquesta legislatura anirem afegint moltes altres polítiques en les diferents direccions que anirem dialogant sense cap mena de dubte amb vostès com a grup parlamentari i amb el seu partit.

Jo sempre ho he dit i ho repetiré una vegada més: agraesc el suport que va donar Podem per poder fer possible un govern de canvi en aquestes illes, un govern que pensàs en la gent i que prioritzàs la ciutadania en primer terme, un govern que tengués clar que hi havia moltes coses que s'havien de millorar i de canviar i de transformar, un govern que fos valent, i vostè deia que hem de ser més audaçs i jo li explicaré que crec que ho anam fent i que anam aconseguint aquests canvis, i un govern que en definitiva fos responsable i compromès amb tanta gent i amb tantes situacions realment difícils que vivíem, i vàrem fer una campanya electoral i vàrem fer uns compromisos electorals com a partits diferents, i després vàrem saber sumar des de les diferències de cadascú un camí unitari per tirar endavant unes polítiques concretes, alguns partits des de dins el Govern i vostès des del suport parlamentari, ja ens varen avisar en aquell moment, un suport parlamentari que serà actiu, que serà vigilant, i jo els ho vaig agrair. És bo que sigui actiu, que sigui vigilant, igual que ho vàrem demanar a tots els grups parlamentaris; crec que és bo que el Parlament sigui la caixa de ressonància i de debat dels representants dels pobles de les Illes Balears i que per tant tenguem la capacitat de debatre, de criticar aquelles gestions del Govern que no veuen oportunes, i també de proposar alternatives a allò que s'està fent per part del Govern o el que vostès creuen que s'hauria de fer per part del nostre govern.

I crec, i vostès ho saben perfectament perquè tenim les reunions de seguiment d'aquells acords d'una forma molt periòdica, que som fidels a aquells compromisos signats entre les diferents formacions polítiques perquè som fidels i lleials als ciutadans als quals vàrem demanar el suport dia 24 de maig.

I en algunes coses haurem pogut fer molta via a fer els canvis i en algunes altres no tanta, i vostè començava la seva intervenció amb una qüestió que és cabdal i que al final ja ho he dit en moltíssimes ocasions: sense recursos econòmics la

política és molt més complicada de poder fer. Vostè feia referència al deute de la comunitat autònoma, a la minva de finançament que tenim, a la situació complicada de poca inversió estatal en aquestes illes i, clar, tot això evidentment coarta possibilitats de poder relançar amb molta més rapidesa polítiques que compartim, amb les quals estam d'acord, però que no tenim el finançament adequat. Per això crec que és un bon moment per recordar que si a Espanya hi hagués un altre tipus de govern, que fóssim capaços que aquest diàleg que hem fet, que ha donat els seus fruits en aquestes illes, els pogués donar en l'àmbit espanyol, sens dubte les Illes Balears se sentirien molt més beneficiades.

Vostè feia referència al deute i és cert, tenim un deute que és molt gran, però també tenim -i hem de recordar això- que la màxima part del nostre deute és amb el Govern d'Espanya; per això nosaltres com a govern hem estat valents, hem estat rigorosos, hem fet propostes al Ministeri d'Hisenda, i entre elles hi ha la condonació del deute, perquè no té gaire sentit que el que ens deuen per un costat ens facin de banc i nosaltres haguem de pagar interessos, perquè parlem dels doblers públics de tothom i que per tant haurien de revertir a la nostra ciutadania en millores de serveis públics, i en aquesta línia està treballant la Conselleria d'Hisenda del Govern de les Illes Balears.

Després vostè ha entrat en qüestions de diferents temàtiques a les quals intentaré anar contestant en la mesura de les possibilitats i del que vostè apuntava, i després si de cas en el torn de rèplica en podem continuar parlant.

Tema educatiu. Sra. Camargo, jo crec que hi ha el dia i la nit, i no m'interpreti que vull fer un discurs autocomplaent ni que em vull comparar amb el Sr. Bauzá, amb qui tenc molt poquetes, molt poquetes coses a veure; no és una comparativa del Sr. Bauzá o jo, o el PP i el govern d'ara, no, és que venim d'on venim i tenim la situació que tenim, i les polítiques que s'havien fet varen crear unes condicions dures i difícils a l'hora de gestionar moltíssimes qüestions, i és cert que això no es pot perdre de vista, perquè si un no té clar d'on ve difícilment pot predir cap a on..., on és i cap a on vol anar. Per tant en educació a vostès els agradaria que haguéssim accelerat molt més, però la realitat és la que és, i amb el pressupost públic que tenim hem augmentat el pressupost de l'any 2016, i ahir vaig anunciar que la nostra intenció és continuar augmentant el pressupost per a l'any 2017. I vostè sap que el que ens ve per a educació ens ve via sistema de finançament autonòmic, que no està ben resolt per part del sistema de finançament autonòmic, igual que li podria dir en sanitat o en serveis socials. Som de les comunitats autònomes que tenen menys inversió per càpita en termes socials, i aquesta és una realitat més que objectiva.

Per tant, partint d'aquesta realitat més que objectiva, l'esforç que ha fet aquesta comunitat autònoma en educació és titànic. I és titànic en moltes qüestions; primer de tot, perquè el conseller Martí March i el seu equip i la seva conselleria estan complint la paraula donada i fan allò que varen dir que farien, i ho expliquen contínuament, i quan a una cosa no s'hi ha pogut arribar ho han explicat i han anat al centre i ho expliquen directament, i jo li ho puc dir. Vostè tindrà algunes informacions que em diu de la comunitat educativa; jo li puc explicar el que visc en primera persona i el conseller li pot

explicar el que viu en primera persona. S'han recorregut tots els centres, o una gran majoria de centres de les Illes, s'han fet reunions amb els equips directius, s'han fet reunions amb els claustres i s'està pactant amb ells com podem solucionar problemes des d'allò petit, allò micro, a allò gros. Allò gros: el pacte social i polític per l'educació a les Illes Balears, i saben que hi estam treballant, hi està treballant el Consell Escolar de les Illes Balears que, per cert, torna a ser molt més plural del que havia estat i s'havia retallat la passada legislatura.

Però deia que hem augmentat el pressupost; i què hem fet amb el pressupost? Hem augmentat en docents: 400 l'anys passat i 184 enguany. Aquesta és la realitat, per tant hi ha més docents a les aules del que havíem trobat, molts més docents a les aules del que ens havíem trobat. És la pujada més forta, proporcional, que s'ha fet mai en la història d'aquestes illes, i som als nivells d'abans, i aquesta també és una realitat que crec que hauríem de posar en valor perquè això és un esforç econòmic molt important de les arques públiques d'aquesta comunitat autònoma, i ho feim perquè estam convençuts, perquè l'educació no només és el present sinó que és el futur d'aquestes illes i en això seguirem fent feina.

Ara bé, vostè em deia també que hi ha algunes necessitats no ateses, el problema dels AT, que feia més referència a l'illa d'Eivissa. Ho he intentat explicar abans a la portaveu del Partit Popular, i és vera que haurem de fer un debat sobre la figura dels AT, el conseller l'està fent amb la consellera d'Hisenda, vostès saben que aquesta és una borsa que no depèn de la Conselleria d'Educació, que és un personal que es va agafar en el seu moment amb unes condicions concretes que ara els hem ampliat; estam fent feina, i li ho puc garantir, amb les associacions de malalts, de pares i mares..., per resoldre com podem fer front a algunes situacions noves dins un sistema educatiu que volem incliusiu però que després necessita respostes molt ràpides a les quals vostè feia referència. Ara, també li puc garantir que aquestes respostes s'estan donant, i que la Conselleria d'Educació té fil directe amb tots els centres i que quan hi ha una problemàtica d'un infant, que abans els deia "ens dol en el cor", s'intenta resoldre de forma absolutament immediata, i evidentment en algunes coses no haurem pogut anar tan ràpid com hauríem d'haver anat; ara bé, també hem de veure que la realitat és la que és i no només les qüestions que algunes vegades surten de forma molt intencionada.

Per tant hem augmentat el professorat, hem augmentat a les quatre illes, hem augmentat d'una forma clara, i hem aconseguit disminució de ràtios. Que encara no és suficient? Jo li ho he dit tot el temps, no és suficient, però s'ha aconseguit disminució de ràtios a quart d'infantil i aquesta també és una realitat, i les xifres també canten, i m'agradaria que entenguin que les xifres oficials són les xifres oficials, i són les que mouen des de la conselleria, i per tant aquestes dades estan absolutament a la seva disposició, com hi han estat sempre i com estan a la disposició de tothom.

Després em deia que, clar, tenim una realitat que és evident. Nosaltres som una població que..., escolarment som una de les poques comunitats autònomes en què la població escolar ens ha crescut aquest any, és una realitat, 1.200 alumnes que estam escolaritzant el mes de setembre, i que les infraestructures no

les tenim adequades, i jo li ho he reconegut, això és una realitat que tenim del nostre sistema i que hem d'anar arreglant. Evidentment una escola..., vostè deia que l'any que ve podríem tenir una escola; en mig any no la tenim feta, és una qüestió bastant objectiva, perquè tot necessita la seva tramitació, que és lenta, desgraciadament és lenta però és la realitat que tenim. Per tant hem millorat en infraestructures?, sí, hem invertit 10 milions d'euros en un any i mig, que és molt més del que invertiren en quatre anys; és suficient?, no, però anam per la línia adequada, això és el que jo també vull posar en valor, i el 2017 es faran nous centres educatius, com ja vaig poder anunciar ahir, i en aquesta línia seguirem treballant.

Després vostè em deia que hem de fer un plantejament molt més clar sobre la LOMCE. Jo dic que nosaltres, tenint en compte que això és una llei estatal, una llei orgànica, que vostè sap perfectament que hi estam radicalment en contra, que ho hem plantejat al Congrés de Diputats, que hem fet tota la feina política que vostès també han fet a les Corts Generals per poder-la aturar, la realitat és la que és i és una llei orgànica. Nosaltres què hem fet?, hem passat els currículums LOMQE a tots els centres escolars, crec que això és important remarcar-ho; no és cert que no s'hagi contemplat a la comunitat educativa, s'ha enviat a tots els centres escolars, s'han rebut els suggeriments i s'ha discutit en el Consell Escolar de les Illes Balears. Per tant el plantejament de transparència, de debat i de discussió és constant en aquesta conselleria d'Educació i en el Govern en termes generals.

Nosaltres hem anunciat el recurs per les revàlides. Ens pareix absolutament indigne el plantejament de les revàlides, que s'ha fet el decret durant aquest mes d'agost, que per a algunes un govern d'Espanya el tenim en interinitat i per a unes altres actua en detriment dels interessos dels ciutadans. En aquest cas jo crec que és absolutament... hi hauríem de lluitar com puguem i el conseller ha anunciat ja una ronda amb formacions polítiques i amb la comunitat educativa per fer una plataforma conjunta per lluitar contra una cosa que seria una aberració en educació. La revàlida d'ESO, com vostè sap, contempla que si la passes no tens la titulació d'ESO i a més només pots optar a una formació professional bàsica. Per tant és tornar enrere en allò que havíem aconseguit del sistema d'educació i de les oportunitats que es mereixen tots els nostres joves. No sé si el PP de les Illes Balears ens acompanyarà o no en aquesta lluita; jo crec que és una lluita que hem de plantejar seriosament des de tots els àmbits possibles.

Després m'ha fet bastant de referència als temes sanitaris. Miri, en sanitat li puc dir el mateix que en educació: hem aprofundit en moltíssimes qüestions, hem retornat drets que no es tenien; la targeta sanitària -vostè hi ha fet esment- n'és un molt clar; hem llevat el copagament de la targeta sanitària, hem millorat l'accessibilitat al sistema sanitari, estam millorant les infraestructures sanitàries, hem augmentat el professional sanitari...; em dirà que no és suficient i jo li dic que té raó, però amb els recursos que tenim és el que hem pogut fer de moment, i anam avançant cap a més enllà. Hem augmentat, per tant, els recursos del professional sanitari.

Vull dir que hem retornat drets a tots els treballadors públics d'aquesta comunitat autònoma i estam pactant amb els sindicats. És important recordar que hem arribat al retorn dels

sexennis, de la carrera professional, de les IT, que estan negociant ara amb els sindicats, a tots els treballadors de l'administració pública; tot allò que fou retallat a la passada legislatura -hem pagat el 25% de la paga doble- estan retornant drets a l'administració pública perquè entenem que si no feim gruixuda l'administració pública és impossible garantir serveis públics de qualitat per als ciutadans i les ciutadanes. Per tant hem recuperat metges i hem afavorit l'atenció domiciliària i hem apostat d'una forma molt clara per l'atenció primària a la nostra comunitat autònoma.

Vostè feia referència a dos hospitals que tenen concessionàries i que tenen serveis externalitzats no sanitaris, mentre vàrem ser nosaltres; l'únic és la radioteràpia a Eivissa mentre la va concertar el Partit Popular. Les concessionàries de Son Espases i Can Misses, a diferència del que succeïa i del que hem heretat, li puc garantir que des de l'Ib-salut hi ha un control sobre les concessionàries. L'any passat vàrem sancionar la concessionària de Son Espases amb més de 800.000 euros, i la de Can Misses amb 700.000 euros; això no havia passat en quatre anys, això ho ha fet un govern amb audàcia, amb valentia i amb rigor pressupostari, i estam treballant, com vostès saben, per la gratuïtat del pàrking de les dues instal·lacions. Però aquesta també és la realitat que crec que val la pena posar damunt la taula, no és cert que nosaltres ens haguem acoquinat, sinó que el que hem fet és treballar des del rigor per poder aconseguir aquests beneficis per als ciutadans de la nostra comunitat autònoma.

La facultat de medicina és un tema de debat continu amb vostès, i ho intentaré explicar una vegada més. La facultat de medicina no neix ni surt ni és aprovada pel Govern per cap lobby mèdic ni per cap pressió de cap lobby, que no pressionen el Govern ni el Govern accepta cap pressió de cap tipus a què vostè feia referència. La facultat de medicina és un debat que duim de fa vint anys en aquesta comunitat autònoma, és una proposta de moltíssims ciutadans i ciutadanes, que creim -i m'hi incloc- necessari apostar per la recerca i per l'economia del coneixement, que creim que és necessari apostar per la universitat pública, que creim que és important apostar per l'ampliació d'estudis universitaris a les nostres illes, perquè he de recordar que desgraciadament som de les comunitats autònomes amb més abandonament escolar i amb menys taxa d'universitaris de tot Espanya, que creim que és bo que els ciutadans d'aquestes illes tinguin opció a més estudis universitaris també aquí; que a més creim que si volem de veritat el canvi de model productiu que vostè explica tant i de què ha parlat tant, i que per tant volem aprofundir en una millora del model econòmic, o som valents i apostam per projectes d'innovació, de recerca i de desenvolupament, o no ho aconseguirem, i la facultat de medicina s'engloba dins això, s'engloba dins aquesta aposta que ha volgut fer el Govern acompanyada, sens dubte, de la Universitat de les Illes Balears i de moltíssims sectors d'aquestes illes. I també, i vostè hi feia referència, perquè teníem un hospital universitari amb unes infraestructures fetes que ens costen molts de doblers, que pagarem fins a l'any 2030 i que creïem que havíem de rendibilitzar.

Li agraeisc el suport a la proposta de l'atenció a la cronicitat, i que per tant agafem com a eix de treball conjunt des de les diferents institucions aquest plantejament de com atendre

l'envelliment de la població. Ahir vaig anunciar algunes infraestructures que tenim a punt per poder començar el 2017; evidentment se sotmetran a debat, evidentment voldrem la seva opinió, evidentment ens interessen, sens dubte, les seves propostes i les de tothom, i les de Verge del Toro no ho tenim amb la mateixa rapidesa perquè és un edifici en un estat ruïnós, un edifici amb unes complicacions que coneix bé el Consell de Menorca, que n'hem pogut parlar, i evidentment nosaltres cercarem solucions socio sanitàries també a l'illa de Menorca.

Després m'ha fet una referència als temes de la borsa de pobresa i a la situació plantejada, crec, per un informe de la setmana passada. El que planteja Càritas és que la pobresa extrema ha baixat dos punts i que hi ha un alt increment de persones que cobreixen les necessitats bàsiques però que no s'ha pogut fer front a despeses extraordinàries. A veure, nosaltres som conscients, Sra. Camargo, que venim d'una crisi duríssima que ha contribuït a créixer moltíssimes desigualtats i que ha creat que moltíssima gent té grans dificultats per una subsistència digna, diguem-li digna. Per això des del minut u el fons d'emergència a les escoles de la Conselleria de Serveis Socials, per això des del minut u treballam en la renda bàsica per poder garantir aquest dret a la subsistència amb dignitat dels nostres conciutadans i conciutadanes, i efectivament ho he intentat explicar durant..., ahir, i ho vaig anunciar ahir i ho podem continuar explicant avui: la Llei de la renda social, que crec que és una qüestió que sé que vostès comparteixen perfectament i que també n'estan absolutament orgullosos, de poder garantir aquest dret, és veritat que no hem aconseguit que poguéssim arribar a totes les persones que nosaltres haguéssim volgut. Per això la consellera no és que es posarà a fer feina, no, no, és que ja ha fet la feina: a 1 de gener de 2017 ja estaran ampliat tots els perfils perquè pugui arribar a molta més gent.

I vull posar en rellevància una qüestió que també és important: la Llei de renda bàsica està absolutament pactada amb totes les entitats del tercer sector i les entitats que fan feina amb la pobresa, pactada i consensuada a l'inici, pactada i consensuada la modificació dels perfils a què podrem accedir. I vostè té raó en el fet que la pobresa està cronificada, que són borses molt disperses i que és difícil moltes vegades que aquesta gent s'acosti a l'administració a poder fer les tramitacions oportunes per poder tenir la renda, i en aquesta línia estam treballant amb les entitats del tercer sector i les lligades a la pobresa, perquè elles també tenen una informació a peu de carrer molt important perquè el Govern pugui prendre les decisions adequades.

Ara bé, sàpiga vostè que la feina està feta i que s'amplien els perfils de la renda bàsica per poder arribar a totes aquelles persones que de veritat tenen aquesta necessitat. I tal vegada, l'autocrítica que podem fer és dir: nosaltres vàrem ser conservadors amb els perfils, evidentment, i això és així, perquè vàrem valorar una altra situació i la vàrem valorar, conjuntament amb tothom, i en aquests moments... pensi també que la renda bàsica va ser aprovada en el mes de maig, pensi que la seva tramitació no va ser d'un any, per tant jo crec que l'important és el dret d'estar garantit, és un dret nou a l'Estat, la persona que tengui dificultat de subsistència tindrà garantit el dret per part del Govern, i s'amplien tots els perfils perquè ha estat una reacció immediata per part de la conselleria, a la qual don l'enhorabona per la feina magnífica que elabora.

Després m'ha dit que en el discurs d'ahir hi va haver algunes mancances d'algunes temàtiques, i certament, en un discurs no es pot parlar de tot ni amb tota la intensitat que un voldria, però es pot ben entendre que tots els consellers i conselleres fan molt més del que jo he explicat aquí i del que pugui explicar durant el dia d'avui, i a vostès els atenen sempre que volen en el Parlament per poder debatre amb ells qüestions molt més concretes, moltes qüestions en què els puguin quedar dubtes durant aquest debat de política general. Ara bé, en cultura hi ha hagut un abans i un després, igual que li deia en educació, hem passat de la nit al dia, i aquesta també és una realitat objectiva. On fem feina? En allò que és competència del Govern, això també ho hauríem de tenir clar, perquè hi ha competències... la competència de cultura està en molt bona part transferida als consells insulars i fem feina d'acord i en col·laboració amb els consells insulars, que crec que és la forma lògica de treballar des del Govern de les Illes Balears. Vostès saben que el Pla de cultura el va presentar la consellera dilluns, per començar a treballar amb les diferents illes, i en aquesta línia també els convidam a fer totes les propostes i les aportacions que vostès creguin oportunes.

Feia referència jo, en el debat anterior, que una de les qüestions que hem posat damunt la taula, des del minut 1, i que hem resolt, i jo crec que amb molt d'encert, és tot el problema de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears i, una vegada resolt aquest problema, hem pogut tenir la capacitat de poder fer molts més actes culturals lligats a l'orquestra simfònica, no només amb el Teatre Principal a l'illa de Mallorca, sinó a les altres illes, cosa que també crec que és rellevant i que és important. A mi m'agradaria remarcar, una qüestió que crec que també té el seu valor, que és tot el circuit cultural que s'ha fet des de la conselleria, que és una política absolutament nova, que permet que hi hagi contacte dels sectors culturals entre les diferents quatre illes i que tinguin oportunitats, també de promoció, entre les quatre illes, igual que tot el que he explicat abans entorn de la indústria cultura, de l'audiovisual i de totes aquestes qüestions que explicàvem en el debat anterior.

No hem de perdre de vista també que tot el que fa referència a la promoció de llengua i cultura catalana la fem a través de l'Institut Ramon Llull al qual hem tornat entrar, que també és un canvi substancial del que passava i del que passa en aquesta legislatura a la nostra comunitat autònoma.

Després vostè plantejava un debat de fons sobre el model econòmic, model de creixement, model turístic sobre el qual li agradaria més concreció per part meua. Jo, Sra. Camargo, crec que el Govern en això ha estat molt clar i ha plantejat molt clar el model de creixement econòmic que entenem que hauria de ser positiu per a les nostres illes, sabent que som una comunitat autònoma on el motor de creixement econòmic és el turisme, i aquesta és una realitat més que objectiva. Vostè, també a la seva intervenció, ha fet com jo ahir, ha vist ombres i ha vist llums en aquesta realitat, i crec que és prou objectiu.

Jo li vaig explicar ahir, i repetesc, que nosaltres hem treballat i treballarem per diversificar model econòmic, per tant apostant per altres sectors emergents, però no fugint d'una realitat més que objectiva, que el motor de creixement econòmic és el turisme, i que això intentam des de les polítiques que fem del Govern, intentam que redundi no només

en el sector d'allotjament tradicional, que, sens dubte, també, sinó que redundi en altres subsectors turístics. I jo crec que és una bona notícia que això en aquesta temporada turística ha succeït d'una forma clara i del major nombre de turistes de temporada, i no de temporada, que és el més important, se n'han beneficiat també el sector de la restauració, el sector del petit comerç, el sector de la distribució, i tot això són empreses, són famílies, són treballadors, i molts d'aquests són autònoms, Sra. Camargo. Aquesta és també una realitat de gent que li ha anat una mica millor, i jo n'estic contenta que a la gent li vagi millor en aquesta comunitat autònoma, i crec que tots ens n'hauríem d'alegrar.

També això ens permet que hi hagi una contractació superior i tenim, repetesc, 10.000 persones més amb millors contractes laborals que teníem fa un any, a tots els sectors, i crec que també és important que això ho posem en valor. I després vostè deia, bé, tot això sí, tota aquesta part bona de l'economia sí, anem a regular les febleses, les ombres, que jo qualificava ahir.

I és el que hem plantejat des del Govern des del primer moment, aquest govern va fer un decret llei per fer moratòries a les tres lleis en els aspectes que més desregulaven i que més problemes en el medi ambient i en el territori podien causar. Per cert, pactat amb vostès. I ara ens trobam en la línia de treballar en com modificar finalment la Llei general turística, la Llei del sòl i la Llei agrària, i nosaltres esperam les propostes de tots els grups parlamentaris, també les seves; perquè aquí ens jugam, evidentment, model territorial i ens jugam model econòmic. I no oblidem, perquè no s'ha d'oblidar, que la competència en ordenació territorial i en urbanisme, que ho dit abans i que és important, és dels consells insulars i dels ajuntaments. I els tres consells insulars, almanco, i no sé si Formentera, els tres, a Mallorca, a Menorca i a Eivissa tenen plans territorials insulars de més de deu anys que hauran de començar de nou, que treballen, i que defineixen el model de creixement urbanístic.

I quan vostè em parla de límits, m'hauria de dir de quins límits em parla. Si parlem de límits urbanístics definits, plans territorials, plans d'ordenació urbana, i el que nosaltres definim en creixements amb les lleis del sòl i amb les lleis... l'agrària, en què hem definit algunes qüestions, a la Llei general turística en unes altres qüestions. Aquí és el debat que hem de tenir.

I jo li vaig afegir ahir en el debat una altra qüestió, que és el tema de les places turístiques i el lloguer de vacances, és una altra qüestió que també té a veure, perquè també ha tengut els seus efectes amb pressió turística. I li dic el mateix, nosaltres estam en la línia de regulació, regulació, i per tant traurem una norma que suposi que no tot el que es lloga es continuï llogant per al turisme, en aquesta línia treballam. I en això necessitam propostes i alternatives de tothom i també les seves, Sra. Camargo, i per tant en això és en la línia que nosaltres volem treballar i treballam, i que som molt conscients, i ho tornaré repetir una vegada més, que el nostre és un territori fràgil i que, sens dubte, necessita de la protecció per part de les institucions públiques.

I clar que hi creiem fermament, i per això vàrem prendre les mesures que vàrem prendre i les mesures que vàrem prendre

varen ser per deixar de construir, no per a tot el contrari. I les mesures que vàrem prendre varen ser per regular algunes qüestions que per a nosaltres eren bàsiques, que hi havia alguns privilegis que s'havien de tornar enrera i que hi havia un ús del sòl rústic que podia ser molt depredador amb el territori, i clar que sí. I per això també s'ha fet la Llei d'impacte ambiental i s'ha aturat el golf de Son Bosc i s'han plantejat mesures d'aquest estil.

I vostè em deia: no han fet prou feina amb els parcs naturals i amb els espais naturals i ens trobam amb l'ampliació de S'Albufera i ampliam Cabrera i ens trobam amb la protecció, amb el parc natural d'Es Trenc i d'Es Salobrar de Campos, i ens trobam amb el debat a la resta de la xarxa de Llevant, i a la Xarxa Natura intentam fer altres plans de gestió i ampliam les reserves marines de Formentera i d'Eivissa i de Sa Dragonera. I ahir vaig fer un compromís personal, però no personal, demandat des del minut 1 pel conseller Vicenç Vidal, sobre la necessitat d'ampliar personal en els espais naturals, i en aquesta línia també treballam per al pressupost del 2017. I en aquesta línia també hem fet el que li deia abans, l'impacte ambiental, i treballam amb el decret de posidònia.

Per tant, és clar que sí que tenim clares aquestes situacions i és clar que sí que tenim clar que hem de millorar el nostre model econòmic i que ha de ser més productiu i que ha de ser més competitiu i que hem d'aportar molt més valor afegit des de les nostres illes, des de la innovació, des de l'economia del coneixement, des de la petita i mitjana empresa. I coincidim prou amb el discurs laboral que vostè també feia aquí i, certament, fins que no hi hagi una derogació de la reforma laboral, és molt difícil poder complementar, per molts de plans de precarietat laboral i de lluita contra l'explotació que facem, per moltes iniciatives que tinguem tant de polítiques actives com de formació, com de vigilància, és molt complicat.

En sinistralitat laboral, que és un tema del qual tal vegada hem parlat poc, també tenim algunes dificultats, i ara hem passat de 18 a 31 tècnics, perquè, precisament, és un dels problemes greus que patim dins el mercat laboral, i aquesta és una realitat més que objectiva.

I em deia: l'impost de turisme sostenible... Jo el vull posar en valor, Sra. Camargo, jo el vull posar en valor perquè hem de recordar que hi havia moltíssima gent, moltíssima pressió que deia: això no serà possible. En només un any de legislatura, no només ja el tenim en vigor, sinó que hem recaptat, com li deia avui de matí, els 32 milions d'euros que hem recaptat, ahir mateix que tancàvem el primer cicle. És un impost que anirem millorant entre tots i que en això nosaltres no hem estat mai tancats a cap proposta que es faci ni molt manco, ni hi estam; és un debat que vàrem tenir, que vàrem poder tancar des del consens, vostès saben perfectament que ara hem de fer feina en com invertim aquests recursos que ens venen dels turistes i que ens han de servir, precisament, en qüestions bàsiques mediambientals, en qüestions bàsiques de paisatge, de sector primari, per tant també aquí necessitarem propostes arriscades que puguin significar aquestes millores del nostre model.

I vostè acabava amb tots els temes que fan referència a la democràcia i a la millora de la política en termes generals. Jo compartesc molt els plantejaments que ha fet vostè des del seu

grup parlamentari, vull posar en valor la feina que ha fet la Conselleria de Transparència des del minut 1 d'aquesta legislatura, jo crec que també aquí hi ha un canvi entre el que hi havia i el que hi ha, absolutament nou, amb tot el tema de la rendició de comptes, d'explicació, de la transparència en tots els alts càrrecs del Govern de les Illes Balears, i, efectivament, encara queda feina per fer, perquè venim també d'on veníem, no?

El Govern de les Illes Balears, jo ho vull recordar, dia 1 d'abril, va aprovar la Llei de la creació de l'Oficina Anticorrupció, el Govern, dia 1 d'abril, va aprovar el projecte de llei de creació de l'Oficina Anticorrupció. Evidentment, ara queda una altra tasca, que no és del Govern, que és del legislatiu i que jo estic convençuda que, des de l'acord i des del diàleg, arribarem a una bona llei.

I en els temes que vostè plantejava de les qüestions de polítiques d'igualtat, de la valentia, del retorn de drets, amb això, Sra. Camargo, hi estam absolutament d'acord, és de les qüestions que més ens uneixen, és el plantejament amb vostès que unes Illes Balears més solidàries, més igualitàries i més justes són possibles; que s'ha de treballar des del convenciment que la política serveix per transformar la realitat; que les qüestions les hem de canviar dia a dia amb molta feina, amb molta capacitat de proposta i amb molta capacitat de diàleg, i jo entenc que vostè vulgui posar la cinquena, i jo també estic en aquesta línia perquè sé que una legislatura dona pel que dona i que hem de fer un canvi important en treballar a llarg termini en aquestes illes, ara, li dic una cosa, Sra. Camargo, allò que facem ho hem de consolidar, hem de consolidar els canvis que necessiten la ciutadania perquè de veritat els que ho passen pitjor, els treballadors i la classe mitjana, siguin els beneficiats de les nostres polítiques.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, he vist que aquest partit perillós, que no puc anomenar, el partit de Matas, el partit de Rodríguez, el partit de Bárcenas, que ara sabem va abandonar Rita Barberà, ...

(Remor de veus)

... jo no puc mencionar-lo, ...

(Remor de veus)

... no diré res més, jo crec que, en lloc de fer una reclamació a la presidenta del Parlament, seria millor fer neteja, perquè és més fàcil, a més a més.

Nosaltres, des del principi...

(Alguns aplaudiments)

..., Sra. Armengol, vàrem dir que no volíem només un govern de canvi, no només un canvi de govern, sinó un govern de canvi. I és cert que, si bé moltes coses han canviat, hi ha coses que no canvien i és aquesta inèrcia la qual nosaltres hem plantejat des del primer minut que no hem de deixar que ens dugui per endavant. És a dir, si ens quedam només amb canvis superficials, epidèmics, gairebé per revertir les polítiques mal fetes del passat fosc del qual venim, segurament ningú no recordarà que aquest va ser un govern de canvi, un govern que, amb valentia, que amb fermesa, pogués plantejar, i, com ha dit vostè, estam totalment d'acord amb establir aquestes qüestions que cal canviar, que cal revertir per a sempre. Per això vàrem dir des del minut 1 que era molt bona cosa el fet que la renda social garantida fos un dret objectiu, perquè això estabilitza, consolida els canvis que plantejam en aquest canvi de rumb al qual em referia abans.

Jo crec que la situació encara, i a això m'he referit en el meu discurs, és insostenible en massa qüestions. Entenc que vostè planteja la qüestió del model turístic des d'un altre punt de vista, la qüestió de la sanitat i de l'educació des del punt de vista d'on venim i que no ho podem oblidar, però és clar, si ens convertim en estàtues de sal i ens quedam mirant el passat correrem aquest risc de no aprofundir en els canvis. I precisament a nosaltres ens preocupa molt que en qüestions que són cabdals per retornar els drets perduts a la gent, els drets a la sanitat pública, i de qualitat, a l'educació pública de qualitat, no s'aprofundeixi suficientment en les qüestions que encara la gent denuncia, que encara els treballadors i treballadores d'aquests àmbits denuncien.

La qüestió que vostè ha dit, després em referiré al tema de la manca de finançament, és cert, és cert que és aquesta manca d'un model de finançament just per a les nostres illes el que més ens ofega, però aquí, des del primer minut, també nosaltres hem dit que es podria haver fet més coses; és a dir, estam endeutats, tenim el deute del FLA que és el més elevat, que la seva consellera ha anat a negociar diverses vegades, estam d'acord amb això, però la importància cabdal, i nosaltres, ho vull anunciar aquí, posarem damunt la taula un document el proper mes d'octubre, la importància cabdal de l'auditoria del deute precisament ens condueix a la possibilitat de saber què ha passat amb tots els macroprojectes de governs anteriors de dubtosa legitimitat i amb tots els diners que s'han anat per aquests embornals, pels embornals d'enriquir les butxaques d'uns pocs, no per l'interès que tenim ara actualment de beneficiar les majories socials.

Llavors, en aquesta auditoria tindrem també la possibilitat, segurament, de saber què ha passat amb aquests diners i fins i tot, i fins i tot, de plantejar-nos si cal pagar deute que és odiós o il·legítim, i haurem de plantejar-nos amb valentia si no hi ha diners per a educació i no hi ha diners per a sanitat, però hi ha hagut diners per pagar obres faraòniques que ens han conduït a aquesta situació de destrossa econòmica.

També jo crec que hi ha aquesta tendència, aquesta inèrcia a comparar-se massa amb el passat govern, però jo crec que el Govern s'ha de comparar amb el dia a dia del que tota la ciutadania de les Illes Balears aspira a obtenir i encara no té, no

amb el pitjor, és a dir, si nosaltres ens posam com a referent el que teníem abans, mai no podrem avançar. I en això sí que crec que hi ha hagut, ho he dit abans, una qüestió de manca de planificació; és a dir, la qüestió de planificar no només és per un tema estètic de dir caminarem cap allà o que jo faci servir una metàfora de dir que hem d'agafar un nou rumb, la qüestió de la planificació és fonamental quan, com ha dit vostè moltes vegades, venim d'una situació molt dolenta, però tenim la certesa que volem sortir-ne i capgirar-la.

Clar, si no planificam no podem saber exactament com fer front a l'arribada de 1.200 estudiants nous que tenim ara a les nostres illes i que ens agafa possiblement en una situació de desconcert i, a més, amb necessitats molt greus dins el món de l'educació. Si no tenim una bona planificació no podrem atendre als nostres centres de salut tot aquest allau de turistes que hem tengut. Jo m'estimo més fer servir la paraula "allau" per parlar de turistes que no per parlar d'estudiants, per cert.

(Alguns aplaudiments)

Si no feim planificació, per exemple, no podrem revertir el model nefast, i ho dic un altre pic, nefast, d'externalització de la nostra sanitat pública. El que està passant, i això passa des de fa temps, això no és del seu govern, jo ho sé, però jo pensava que serien més valents a l'hora de posar fil a l'agulla amb el tema del que passa amb els contractes de les empreses externes. I ha parlat... no sé si és cert, jo he parlat... si és el cas, jo he parlat amb els treballadors i treballadores, el nostre grup parlamentari ha parlat amb els treballadors i treballadores de la cuina de Son Espases i és un exemple clarament del que aquest govern no pot permetre, no ho poden permetre, i nosaltres externament direm que no es pot permetre que estiguin passant coses com aquestes. És a dir, si no planificam què s'ha de fer amb totes aquestes externalitzacions, amb tota aquesta fragmentació, amb tot aquest model, en realitat obeeix a un model econòmic, el model que era més barat... que... aquestes coses les facin empreses externes i no els serveis públics i no els treballadors i treballadores públics.

Clar, tot això finalment se'ns ha tornat en contra, se'ns ha tirat a sobre i tenim un problema d'elevadíssima magnitud. La veritat és que jo crec que cal, literalment, que l'Ib-salut es faci càrrec de supervisar i auditar tots els contractes que es tenen amb aquestes subcontractes. És una situació insostenible. Això es fa amb planificació.

Per un altre costat, el tema de l'educació, el tema de l'augment de professors, de les ràtios, etcètera. Clar, hi ha un conflicte aquí, hi ha unes dades que diuen unes coses, vostès en diuen unes altres i si bé es cert que s'han produït desdoblaments principalment han anat adreçats a desdoblar classes d'anglès, però això no és suficient, no manca desdoblar classes d'anglès, la gent a les escoles demana una altra qüestió, un cop de timó que no sigui només desdoblar anglès. Llavors, haurem de fer un pensament i haurem de veure nosaltres també les xifres de tots aquests 400 professors i totes aquestes qüestions de les ràtios si finalment el que passa és que anam només per... per... perquè es pugui ensenyar amb més comoditat l'assignatura d'anglès, no?

Nosaltres clarament estam d'acord que s'ha de revisar la qüestió dels criteris per percebre la renda social garantida, però no hem vist res encara. És a dir, ens agradaria... jo no he pogut veure, no m'ha arribat, com serà aquesta revisió dels criteris per tal que molta més gent es pugui beneficiar, perquè, sincerament, jo crec que hem de fer una autocrítica al fet que només un 10% dels diners destinats, que nosaltres des de Podem vàrem lluitar molt perquè fons una bona quantitat, s'hagi pogut donar finalment a totes les persones que ho necessiten.

Finalment, hi ha una qüestió que m'agradaria dir, són dues principalment, una està relacionada amb l'impost turístic, estam totalment d'acord, cal consolidar l'impost turístic, però també cal salvar l'impost turístic dels grans hotelers. És a dir, el problema que tenim és que si l'ecotaxa es consolida, però finalment queda presonera dels grans hotelers tindrem el problema que no beneficiarà el medi ambient principalment, que era el que volien.

Per un altre costat, amb el tema d'infraestructures, Sra. Armengol, jo també li faig una reflexió, les infraestructures cal tenim cura ja d'entrada de les que tenim, abans d'invertir a fer més infraestructures cal pensar i planificar què feim amb les que tenim. Per exemple, amb el tema que l'ecotaxa es destini principalment a recursos hídrics, sabem que és un problema al qual cal donar resposta el més aviat possible, però què passa?, hem de demanar comptes abans a ABAQUA. ABAQUA ha fet una gestió caòtica, nefasta, del servei d'aigua. Hauríem de pensar també tal vegada pujar l'aigua als grans hotelers abans de pensar que l'ecotaxa s'haurà de destinar sencera a tot això, a totes aquestes qüestions que sé que són urgents, jo no ho negaré.

Clarament, jo crec que hem de començar a plantejar-nos amb molta claredat, amb moltíssima claredat, que quan parlem de posar fre a aquesta situació del primer que parlem, Sra. Armengol, és de contenir el que ja tenim, de no ampliar ni amb un passatger més les arribades a ports i aeroports. AENA demana per qüestions de seguretat que s'ampliï la possibilitat de tenir més *slots* a l'aeroport, això és impossible, no ens podem permetre rebre'n més, hem de contenir el que tenim, això és l'urgent, això és l'immediat, i després hem d'anar pam a pam per tal de veure com posar fre a l'arribada i a l'augment il·limitat de turistes al nostre territori limitat. Si ampliam l'embut per dalt, però per baix tot el que cau cau en el nostre preciós, limitat i maltractat territori, amb aquesta petjada ecològica insostenible la situació serà irreversible i tot això ho hem de lligar -ja ho hem dit i ho repetesc- al canvi necessari de model productiu per tal de sortir d'aquest monocultiu.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Camargo, breument, intentaré només respondre algunes de les qüestions sobre les quals vostè ha tornat a incidir.

Evidentment, és obvi, era un govern de canvi per canviar les polítiques, no?, tots compartim això, totes les formacions polítiques que el vàrem signar, evidentment, els que estam i formam part del Govern com des de la seva formació política que dona suport. Jo he dit moltes vegades que crec que és una fórmula nova, una fórmula plural, una fórmula que funciona, que crec que s'hauria d'establir a altres llocs, que el diàleg no és dolent, que debatre no és dolent, que fins i tot discrepar no és dolent, que això fa que les decisions es prenguin millor i que siguin més responsables. Per tant, jo sempre he estat una persona que ha criticat molt la falta de diàleg, les imposicions, no saber acordar i, per tant, amb això ens hi sentim còmodes i estam còmodes. Per tant, des d'aquesta línia hi seguirem treballant.

Auditoria del deute. N'hem parlat també en diferents ocasions i vostès han tengut diferents reunions amb la Conselleria d'Hisenda i, efectivament, si vostès a l'octubre presenten la proposta, que és tal i com vàrem quedar, l'estudiarem i veure com és possible fer aquest plantejament que vostès volen fer d'auditoria. Ara, vull que tothom tenguí clar que els comptes de les Illes Balears estan auditats i els auditam i els controlam des dels diferents establiments funcionaris i polítics del Govern de les Illes Balears, però que nosaltres... en fi, quan tenguem el seu document l'estudiarem amb tranquil·litat.

Vostè fa esment tot el temps que com que no hem planificat bé o com que no planificam després hem d'actuar sobre les qüestions que sobresurten, no? Evidentment, el nostre full de ruta l'hem planificat conjuntament, els acords pel canvi. Nosaltres no ens movem d'aquí, no ens movem d'aquí i quan ens hem de moure ho parlem amb vostès i ho intentam negociar i estam intentant fixar la línia de legislatura. Després, de qüestions concretes és evident, i passa en tots els àmbits de la vida, que hi ha qüestions sobrevingudes que hem de gestionar i d'assumir la responsabilitat que significa gestionar, i estar en el Govern significa la responsabilitat de solucionar el problema de forma directa i de forma ràpida. Per tant, a vegades aquí hi ha la discrepància, perquè un ho veu des d'una mica més lluny i l'altre ho veu des del dia a dia que tens la persona dins el teu despatx que et demana una resolució d'un problema i que has de resoldre. Per tant, en aquesta línia també des de l'eficàcia en la resolució dels problemes també hi treballam.

Ara bé, no compartesc tant el fet que polítiques, línies polítiques en general, no estiguin planificades. Per exemple, vostè ha fet referència al tema educatiu i als 1.200 infants que hem incorporat en el sistema el mes de setembre. La Conselleria d'Educació ha treballat intensament tot l'any, això no ha caigut el mes de setembre i tot s'arregla, no, no, vol dir que fa un any i mig que feim feina intensa per poder tenir les possibilitats que aquests nins estiguin tots escolaritzats, cosa que abans no passava, no tothom tenia plaça escolar i, per tant, les coses han canviat, hi ha una feina intensa darrere perquè

puguin haver canviat i vostè em dirà “bé, i nosaltres creim que encara hi hauria d’haver molt més reforç” i nosaltres li deim també, i nosaltres estam en aquesta línia i per això anam a Madrid a reclamar i per això el conseller segueix fent feina i ara batallarà a l’hora de negociar el pressupost perquè hi hagi més pressupost per a educació, per poder posar més mestres, per baixar les ràtios, tots aquests compromisos que continuarem complint.

No hem planificat quan estam apostant aquí per una estratègia de cronicitat i estam explicant aquí...? Miri, la població envelleix, ja no planificam d’aquesta legislatura, no, no, la població al 2029 serà molt més gran i hem de tenir planificades les residències, hem de tenir planificats els centres sociosanitaris, hem de tenir planificada una nova estructura de l’atenció sanitària, per tant, aquest govern està planificant no a curt termini, sinó també està planificant a llarg termini.

Igual que li puc dir en les infraestructures hidràuliques, si no haguéssim planificat, Sra. Camargo, aquest estiu no haguéssim tengut algun tall de subministrament, hagués estat un desastre, aquesta és la realitat, però hem planificat, hem fet la feina que tocava i hem esmenat una situació amb complicacions, però l’hem esmenada, i aquesta també crec que és una realitat que vull posar en valor perquè he de dir que hi ha gent que està fent molta feina darrere perquè les coses surtin bé, les coses no són gratuïtes.

Amb els centres de salut exactament el mateix, tot el tema de l’atenció sanitària, de posar més professionals, de repartir-ho millor, de poder... amb pocs recursos públics poder canviar radicalment les polítiques i això és el que s’està aconseguint i vostè em torna insistir que no controlam prou les concessionàries i jo li dic, 800.000 i 700.000, hem de controlar més?, sí, però aquesta és una realitat i em diu: “no, no, és que heu de tirar enrere la concessió”, això és multimilionari, per fer això no podem fer allò altre i ho hem d’aclarir perquè els recursos són limitats, els recursos econòmics són limitats i els naturals també i per això hem de fer una política sensata, per intentar donar el canvi necessari que necessiten aquestes illes, però des de poder-lo executar, no només des de poder-lo desitjar.

La renda social garantida. Crec que ho he intentat explicar, nosaltres hem fet aquesta proposta d’ampliació de més perfils que pugui estar al dia a 1 de gener de 2017. Sra. Camargo, està penjada a la pàgina web, és pública, està pactada amb les entitats socials, està publicada al BOIB, la consellera l’ha explicat i crec que és en la línia que hem de fer feina, no?, de dir: ja que hem garantit un dret, que el pugui cobrar el màxim de gent que el necessita, aquesta és la nostra voluntat. Sabem que hi ha gent que està en situació de manca de subsistència, volem apropar-los perquè puguin cobrar aquesta renda i per tant, amb totes les ajudes possibles això sens dubte aniria molt millor.

L’impost de turisme sostenible. Vostè torna anar al tema de les infraestructures hidràuliques, i jo entenc el que em vol dir, Sra. Camargo, ara bé, tenim unes necessitats urgents i unes... també importants a mig termini i per dibuixar quines illes volem de futur i amb les dues haurem d’equilibrar i haurem de combinar. Per això és important que siguem capaços de pactar

bé les estratègies i per tant les inversions que s’han de fer amb els recursos provinents de l’impost de turisme sostenible i amb altres recursos que pugui tenir aquesta comunitat autònoma propis o que puguem aconseguir fer convenis amb el Govern d’Espanya.

I, evidentment, sabem que hi ha d’haver inversions a les quatre illes, que n’hem de fer a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera i que han de tenir aquest sentit que hem pactat durant la tramitació de la Llei d’impost de turisme sostenible que pugui servir per aturar la petjada ecològica de la pressió que tenim a les nostres illes.

I en aquesta línia hi estam tots d’acord, però la realitat és que l’estat de les infraestructures hidràuliques, no per als turistes, per als residents està en una situació en molts de llocs lamentable i, o arreglam emissaris, depuradores, xarxes, ... o tendrem problemes que ja tenim -que ja tenim-, i quan parlam molt de la protecció del medi ambient i de la posidònia, no podem tenir segons quins emissaris que encara tenim i aquesta és una realitat que hem d’afrontar, que nosaltres volem afrontar, no volem fer grans macroprojectes ni grans... aquesta època ha passat a les Illes Balears, de fet no l’ha defensada mai cap dels que seiem avui al Govern, tot el contrari, volem fer infraestructures sostenibles per donar solucions als problemes dels ciutadans que tenim en aquestes illes.

I quant als costos de les aigües, competència municipal, el conseller ha fet reunions amb els ajuntaments, ha explicat la proposta que té el Govern, ha explicat com els ajuntaments també han de fer seu aquest problema de l’aigua, perquè el cicle de l’aigua sigui complet hi hem d’intervenir totes les institucions i en aquesta línia també hi volem seguir treballant.

Quant al que vostè al final ha acabat la seva intervenció, un poc supòs definint el límits als quals feia referència i que hauríem d’aplicar des del Govern de les Illes Balears, m’ha parlat exclusivament dels *slots* de seguretat que posa AENA. AENA no ha fet cap sol·licitud que nosaltres coneguem de més *slots*, els *slots* es plantegen en termes de seguretat aeroportuària, són de seixanta, a l’aeroport de Son Sant Joan, de seixanta per hora, només s’han utilitzat un 4% de les hores d’aquest estiu. Per tant, aquesta és realitat objectiva, dades.

A més li puc dir que les línies amb..., que són quasi totes, amb ciutadans europeus és lliure, entrada i sortida; i una altra qüestió que vostè i jo parlàvem l’altre dia, el turisme, el fet que tothom pugui viatjar també té un tema social important, que la gent treballadora i la classe mitjana de tot el món es mogui té un valor, important, i això ho dic en termes ideològics.

Què hem de fer aquí? Nosaltres en AENA no tenim cap competència i jo, com vostè, pens que hauríem de tenir cogestió aeroportuària i que hauríem de poder definir coses i que ho hem de batallar a Madrid on calgui, i jo he anat a Madrid i ho he defensat davant tots, davant els del Govern i als llocs on he tengut espai per poder parlar-ne, perquè així com en Autoritat Portuària tenim part dins la cogestió i hem pogut redefinir projectes que vostès i nosaltres compartíem que no ens agradaven, amb AENA no tenim cap possibilitat. Per tant, aquesta sí que és una batalla que haurem de fer. Ara, no confonguem el gros amb el que no ho és i, per tant, crec que

també és bo que expliquem la realitat i la realitat és la que tenim: un model econòmic que està creant creixement econòmic, que crec que estam redistribuint molt millor aquest creixement econòmic i que evidentment l'hem de diversificar i amb aquest, Sra. Camargo -i acab amb això-, totes les propostes que venguin de Podem Illes Balears seran absolutament estudiades i tengudes en compte per part del Govern de les Illes Balears, perquè el que importa és allò que ens uneix i allò que va fer possible que naixés aquest govern de canvi i és canviar la realitat social de molts de ciutadans i ciutadanes que estan, crec, que molt contents que arribàssim a aquest acord, que facem possible aquestes polítiques i que vostès evidentment continuïn amb la vigilància activa perquè no ens despistem del rumb final.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. David Abril té la paraula.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a tothom, crec que el primer que podríem fer és constatar de la temperatura que no sé si té a veure amb l'ambient del debat és pactar entre totes i tots un sostre de... o un límit a la utilització de l'aire condicionat en aquesta cambra.

Bé, bon dia, benivolgudes diputades, diputats, representants de la societat civil, públic assistent, és aquest el primer debat sobre l'orientació política general del Govern en aquesta legislatura que va començar a rodar l'estiu de l'any passat i també és el meu primer debat com a diputat d'abast global, profund, més enllà d'un tema concret i més enllà dels titulars dels dia a dia de la crònica política que em toca fer en representació del meu grup polític MÉS per Mallorca.

Sent, per tant, que tenc una responsabilitat afegida i pujo a la tribuna amb una mica més de nervis d'allò habitual i esper que totes les portaveus i els portaveus tinguin aquesta mateixa sensació perquè voldrà dir que des de la diversitat d'opinions i de perspectives ideològiques, tots sentim que estam treballant per mirar de fer qualche cosa positiva i d'aquest debat sortiran o podrien sortir, ben segur, unes illes millors. M'agradaria personalment que així fos.

Un debat al cap i a la fi que abordam des d'un marc estatal i internacional carregat d'incerteses des de la seu de la sobirania de les Illes Balears, com deia ahir la Sra. Armengol, o, si em permeten, des de la seu de la sobirania limitada, i d'aquí també rauen bona part dels problemes i debats que tindrem no només aquests dies sinó en els mesos i anys que estan per venir.

Anem per feines, idò, i mirem de construir alguna certesa en aquestes illes i no només titulars fàcils. Primer, i per començar,

com veim -és la pregunta que ens voldríem fer- fora d'aquest parlament i més enllà del discurs polític o la mirada inexpressiva d'aquestes cariatides, la realitat?, i voldria començar recordant que bona part de les emergències que tantes vegades hem denunciat des del nostre grup continuen.

Primer de tot, l'emergència social, amb un cert apaivagament de les dades de pobresa, que es cronifiquen i es mantenen al voltant d'un 25% de la població. Entitats com Càritas, tan radical als ulls d'alguns, indiquen que la feina, encara que precària, fa que la gent comenci a tenir les seves necessitats bàsiques cobertes -això explica també algun debat recent que acabam de tenir sobre la renda social-, però que hi ha dificultats per sortir del cercle de la pobresa quan els preus de l'habitatge, per exemple, s'incrementen amb la nova bombolla del lloguer turístic. O es fa difícil, per no dir impossible, assumir despeses extra com els llibres de text, que tants de milers de famílies han d'assumir encara en aquest mes de setembre, que és pitjor per a molts i moltes que la costa de gener. Les dades d'atur, sobretot el mes d'agost que ahir va assenyalar la presidenta, amb un 13% -ja no són del 20%-, i això és molta gent, efectivament, amb cara i ulls que potser ja no han d'anar als serveis socials o a demanar almoïna, però l'estacionalitat segueix ferint de mort un mercat laboral que premia la precarietat i empara el sorgiment de la nova classe de treballadores i treballadors i emprenedors pobres.

La taxa de cobertura de la gent sense feina és la més baixa de l'estat, i afecta especialment els majors de 45 anys. La pobresa i la precarietat tenen moltes cares, però la que més es repeteix és la de les dones, que avui en dia segueixen cobrant a la nostra terra un 16% menys que els homes; d'això se'n diu violència estructural, i altres violències com la violència masclista, la que exerceixen els homes contra les dones, la que es produeix i reproduceix cada dia en els mitjans de comunicació, amb estereotips de dones reduïdes a objectes i la que enguany ja du cinc dones mortes a la seva motxilla, la darrera la d'Ada Graciela Benítez a Eivissa.

L'emergència ecològica, que no ve d'ara, perquè ja fa anys que diagnosticàrem que la nostra petjada ecològica feia necessari disposar de sis vegades el territori que tenim per poder mantenir el nostre nivell de consum de recursos, però que enguany d'alguna manera hem sentit especialment per la conjuntura desgraciada d'altres terres germanes de la mediterrània que han patit el drama del terrorisme, que ha fet a la vegada que renovàssim el nostre rècord de turistes, un rècord sense rumb, de turistes que ens visiten. Ens visiten, deixen doblers, efectivament, però també consumeixen aigua, energia, generen residus, emissions de CO₂ i gasos contaminants, i els residents permetin-me que els digui que tampoc no és que siguem precisament ermitans com Ramon Llull que viuen a una cova a Randa, i som els que hem posat preu a allò que té un valor incalculable i que és la terra, la nostra terra, aquest paradís on vivim, i ho seguim fent, malauradament.

Finalment hi ha l'emergència de país, que té una vessant lingüística i cultural, on el retorn a la normalitat a l'educació i a l'ús oficial de la nostra llengua, del català, té per endavant el repte de recuperar la normalitat també en el seu ús social, fugint de l'enfrontament i de la guerra forçada pel govern de Bauzá,

estesa als símbols propis. Perquè el català és i ha de ser sobretot en l'educació i en la societat una llengua de cohesió. Com també tenim el repte, si volem ser un país lliure, de superar l'anomenat fracàs escolar, que és el nostre fracàs social. O d'incrementar aquest trist 25% que també ha esmentat abans la Sra. Camargo de gent que segons aquest estudi comanat pel Govern recentment es declara consumidora habitual de cultura. És davant reptes com aquests que aquella dita d'Emili Darder que només la cultura ens farà lliures pren tot el seu sentit.

Una emergència que país que xoca amb un nou centralisme, que emparat també per l'excusa de la crisi, com les retallades, ha fet retrocedir l'anomenat estat de les autonomies a un estat de les províncies. Sí, avui som, al nostre parer, més província que comunitat autònoma, província en el sentit de l'administració borbònica més centralista, on gràcies al fons de liquiditat autonòmica, el FLA, ens redueixen, a les comunitats i als municipis, qualsevol marge de maniobra per fer les polítiques públiques al servei de la ciutadania i contra la doctrina de la falsa austeritat, que salva bancs i enfonsa les vides de tanta gent. Nosaltres tenim les competències amb la llei a la mà, però ells tenen el poder de decisió, i el fan servir per convertir-nos en ciutadans de quarta categoria d'un estat que només ens vol per fer doblers, que menysprea la diversitat i combat el dret a decidir de la gent i dels pobles, que justament és la base de la democràcia. Justament com més coses necessitam fer més se'ns retalla el marge de maniobra, el xantatge dels pressupostos i el sostre de despesa que hem viscut en els darrers dies ha estat la darrera demostració d'això, i és que aquesta també és una emergència democràtica. Sense sobirania i sense dret a decidir sobre les coses que ens afecten la democràcia queda reduïda a un simple procediment administratiu buit de vida i de sentit.

Tres emergències que al nostre parer segueixen vives, latents i que són a l'esperit i a la raó de ser dels acords pel canvi, i aquí ve la segona qüestió que volem debatre des de MÉS per Mallorca, quin és el paper dels acords pel canvi -i del Govern, efectivament- per resoldre aquestes emergències.

El canvi així com l'entendem des de MÉS per Mallorca, i vull pensar que també ho entenen així la resta de signants del pacte, no és només una qüestió de formes; implica voluntat democràtica, de diàleg social i de consens polític, de tenir en compte els altres a l'hora de prendre decisions, els socis i els no socis, i aquesta és d'entrada una qüestió no tan sols de forma sinó de fons, diferenciadora entre l'actual etapa política i l'anterior. Quan duim un any no sols de govern sinó d'activitat també legislativa d'aquest parlament son 17 les lleis aprovades versus els 17 decrets llei; ja anaven per més de la meitat dels que varen passar, varen aprovar o imposar durant la passada legislatura, fets sempre a la contra, contra el poble i sense el poble, com els dèspotes.

De la mateixa manera les meses de diàleg amb els agents socials i econòmics, la restitució del Consell Econòmic i Social, el Consell de la Joventut, suspesos durant la passada legislatura, o el Consell Social de la Llengua, entre d'altres, representen un tarannà ben diferent de l'*ordeno y mando* d'una manera de governar que no sols és que estigui en crisi sinó que és rebutjada per la majoria de la gent. D'aquest nou tarannà ens sentim part activa des de MÉS per Mallorca i pensam que cal

seguir-hi fent feina per completar l'arquitectura democràtica del país, des del Sindic de Greuges, que tanta sort siguem capaços de consensuar en aquesta legislatura d'una vegada per totes, a l'Oficina Anticorrupció, passant per la Llei de consultes que ja prepara la Conselleria de Transparència, Cultura i Esports, des d'on treballam també activament perquè la cultura sigui un bé accessible a tothom, un element dinamitzador de les nostres vides i de la vida social i econòmica de la comunitat, i l'esport es professionalitzi i a la vegada es faci més inclusiu i no només una activitat d'elit.

Davant les emergències esmentades -l'emergència social, l'emergència ecològica i l'emergència de país- tenim un govern que actua i que fa el que pot i més. Ja m'heu sentit dir en diverses ocasions que s'han fet moltes coses i ahir la presidenta s'hi va estendre més, i també avui amb les rèpliques, però per a mi i personalment mesures com ara el retorn a la salut com un dret universal, la renda social o l'impost turístic justifiquen per elles mateixes la presència de MÉS per Mallorca en els acords pel canvi i a la gestió de govern, sobretot quan un veu com està Espanya i com està Europa, amb França mateix aixecant aquests dies un nou mur contra els immigrants i els refugiats.

Pel que fa a l'emergència social, no és fàcil lluitar contra una pobresa cronificada per mor de la crisi del model econòmic, però és un orgull fer part d'un projecte polític que, malgrat les dificultats objectives, és capaç de generar un nou dret de ciutadania com la renda social, perquè totes les persones sense cap mena de recurs a la nostra terra, que són moltes, puguin acollir-se progressivament a una prestació que els garanteixi uns mínims vitals sense haver de caure en l'exclusió més cruel. Ara tenim això, i des de Serveis Socials lluitam per recuperar també el dret a la dependència, que havia estat menyspreat per altres que no hi creuen. Abans teníem un govern que negava fins i tot que hi havia i que hi ha gent que ho passa malament; la pobresa energètica -els ho he dit més d'una vegada des d'aquí- resulta que fa un any i busques que no existia en aquest parlament, quan nosaltres presentàvem iniciatives polítiques. Ara hi ha un govern que no es resigna que les cues als menjadors socials acabin essent una estampa més del paisatge en aquesta paradoxal potència econòmica que som, i que posa la gent que menys té en el centre de la política pública.

Abans retrocedíem en drets; ara avançam amb la Llei d'igualtat, amb la Llei de drets LGTBI o amb la Llei de fosses, aprovades, per cert, amb amples consensos, malgrat la tremenda pluralitat de grups polítics en aquest parlament, lleis pensades per fer del nostre país una societat millor. També serem millors quan abolim la tauromàquia.

L'emergència ecològica és a la vegada econòmica, eh? La pressió sobre l'*oikos*, l'eco, sobre la terra i els recursos pel nostre model de desenvolupament és qualque cosa a modificar, un repte històric. I d'aquí el Decret llei 1/2016, de protecció del territori; la fulminació dels aspectes més desreguladors de les lleis de turisme, agrària i sòl, i el fet de tancar la porta a obrir nous camps de golf quan ens falta l'aigua més que mai, la protecció definitiva de Son Bosc o la voluntat de preservar l'agricultura de l'especulació urbanística dotant el sector primari amb recursos, 120 milions d'euros via Pla de desenvolupament rural, i facilitant l'accés dels joves a la terra.

D'aquí la voluntat de protegir Es Trenc, d'ampliar el parc de Cabrera, de desplegar la reserva marina de Sa Dragonera, de fer un nou pla hidrològic de la mà d'un pla per fer front a la sequera que pensi realment en l'aigua com un bé comú i no com un recurs per fer negoci o malgastar-la, perseguint les males pràctiques; d'apostar per un model energètic basat en les renovables, amb un debat pendent i urgent que tenim totes i tots com és el de la compatibilitat entre les energies netes amb el territori, però sense restar aturats a veure què passa. D'aquí la voluntat també de regular activitats econòmiques com el lloguer turístic, que generen noves oportunitats si es fa de manera col·laborativa, però també nous riscos si es posa al servei de l'especulació, dificultant fins i tot el dret d'accés a l'habitatge per viure-hi per part de les classes populars, com hem comprovat ja especialment en els nuclis turístics, des d'Eivissa fins a Can Picafort. I activitats no tan noves, com les *party boats*, el tot inclòs, els *beach clubs* o els cotxes de lloguer.

Per tant -i em deix moltes coses, però aquí es tracta de debatre i no d'exposar catàlegs- hi ha feina feta, molta, i molta més per fer. Però hi ha coses millorables, al nostre parer, sobretot dues pel que fa als acords pel canvi i la seva gestió. La primera fa referència a la cohesió del pacte o, si més no, a la imatge de cohesió del pacte; el pacte no és més plural que ho pugui ser des del punt de vista polític o ideològic el Partit Popular; a la banda dreta d'aquest parlament tenen "bauzanistes", "rodriguistes", els de Company, que no sé com es diu exactament aquest sector, etc., i el pacte al nostre parer és igual de plural, és un bon pacte, un pacte estable, un pacte cohesionat i de gent honesta que no creu en Santa Rita. Però òbviament les esquerres tenim el repte d'aprendre a conviure amb la diversitat, l'hem tengut tota la vida, allò mateix que, per cert, ens agrada receptor a la societat, i de destinar més esforços a treballar per allò en què coincidim i fins i tot per allò que ja s'ha fet o s'està fent en lloc de discrepar o posar el dit en el percentatge menor del que ens queda per aconseguir o d'allò a què no arribam encara. En definitiva, a vegades el renou ens perd i hem de procurar que no ens faci perdre. Crec que se m'entén. No és el mateix ser un govern o un pacte plural que un govern o un pacte dividit, i creguin-me que aquesta és una majoria plural i unida, però que cal gestionar millor, i això només té una recepta, i és feina en comú; d'entrada ja en sabem fer bastant més que en saben fer a *la meseta*.

La segona cosa que des de MÉS per Mallorca consideram que cal millorar en el nou curs polític i en els acords pel canvi té a veure amb les prioritats i amb la gestió quotidiana. Som conscients que les administracions de 2016 no són les de 1999 ni les de 2007, ni pel que fa als recursos ni pel que fa a les traves burocràtiques, però això que la presidenta va assenyalar ahir com el màxim rigor en la gestió econòmica no ha de suposar mai ni aturar ni frenar el desplegament de les polítiques necessàries. Per executar polítiques públiques acordades per majories amples com la dels acords pel canvi fan falta gent i recursos, i no sempre tenim la sensació de compartir les prioritats del dia a dia, i per això prenem nota positivament de l'anunci de disposar en el proper exercici pressupostari de les places necessàries per recuperar plenament la tasca de protecció i custòdia dels espais naturals i les polítiques mediambientals. De la mateixa manera...

(Alguns aplaudiments)

...que hem de treballar per la coherència de polítiques en l'àmbit de la gestió administrativa i de la funció pública; no val plantejar clàusules socials i laborals per a les contractacions externalitzades i alhora deixar fer a una casta funcional -no entenguin això com una generalització- que ha acompanyat silenciosament els pitjors episodis de la corrupció en aquesta terra però posa traves als convenis a les entitats sense ànim de lucre, per esmentar només un exemple. O mantenir determinades dinàmiques i excepcions a l'Ib-salut, que bé està que redueixi les llistes d'espera, que a vegades ens deixen la sensació com si fos un organisme dependent d'aquest govern.

I pel que fa als acords pel canvi els he de dir també que a vegades són tan importants les coses que s'hagin pogut dir i que va dir ahir la presidenta, com les que no s'hagin dit. La Sra. Prohens sí que ha introduït per ventura el tema. Si s'hi fixen la presidenta ahir no va parlar d'IB3, perquè IB3 no és ja ni ha de ser ni hauria de tornar a ser una eina de propaganda política al servei del partit o dels partits en el govern, ...

(Remor de veus)

...ha de ser una eina d'informació, de proximitat i en la nostra llengua, de cohesió social i territorial, de promoció cultural. IB3 ja no rep consignes de ningú, i els discursos del director general ja no els escriuen al Consolat, ni les preguntes de control que feim en aquest parlament s'acorden prèviament amb ningú, ni es trien a dit els professionals responsables de la gestió d'aquesta nova etapa i, per cert...

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

...i, per cert, sí que resta que el consell assessor, que és la representació social, faci la feina que se li ha encomanat perquè aviat puguem tenir aquí, en aquest parlament, un debat entre totes sobre quina ha de ser la radiotelevisió pública del futur.

I la corrupció, de la qual tampoc no s'ha parlat gaire perquè, entre altres coses, els acords pel canvi són lliures i nets de corrupció, però malauradament en aquesta comunitat pagam i pagarem els anys de saqueig de les arques públiques per part del Partit Popular i d'Unió Mallorquina, i seguirem pagant i parlant una bona estona, perquè queda molt de judici pendent per temes molt greus, molt greus, i perquè moltes de les polítiques que ens agradaria fer no les podem fer o les podem aplicar al ritme que ens agradaria, entre altres coses perquè pagam hipoteques com la de Son Espases o la de les autopistes d'Eivissa que encara estan per aclarir.

En aquest punt, i més enllà de les comissions d'investigació i de l'Oficina Anticorrupció, que segurament serà una de les primeres lleis que aprovarem en aquest nou període de sessions, els convid a allò que ja hem plantejat des de MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, i és donar exemple aquí, sense sortir d'aquesta cambra, perquè en aquest petit país nostre no hi hagi "Ritas Barberàs" aferrades a l'escó per no anar als tribunals ordinaris. Posem-nos d'acord...

(Alguns aplaudiments)

...modifiquem l'Estatut d'Autonomia i el Reglament d'aquest parlament, i acabem amb aquest privilegi que és l'aforament, com ja hem acabat amb altres.

Hi ha, presidenta, alguns punts, no sé si de discrepància però sí de debat més de fons, que ens agradaria posar damunt la taula arran de la seva intervenció d'ahir. El primer és el que des de MÉS per Mallorca considerem clau i estratègic, i és la transformació del model econòmic. Vostè ahir va parlar del fet que cal diferenciar entre els factors estructurals i els conjunturals, entre allò que ve d'enrere i que té arrels, diguem, profundes i per tant és més mal de canviar, i allò que és just d'ara, dels darrers temps, i que per tant no ens ha de despistar respecte de la política a seguir, i podem estar d'acord amb aquesta diferenciació, però nosaltres el que pensam és que allò conjuntural, que són i seran unes bones temporades turístiques, unes temporades turístiques excepcionals, han de servir justament per introduir les fites importants que permetin canviar el nostre model econòmic.

Per a MÉS per Mallorca les emergències esmentades, l'emergència social, l'emergència ecològica i en bona mesura econòmica, i la democràtica i de país, tenen a veure directament amb aquests problemes estructurals del nostre model econòmic, del nostre model de desenvolupament. No entenem per què costa tant a vegades parlar obertament de canviar aquest model econòmic, de transformar aquest model econòmic, perquè això que tenim no només és que sigui reformable o millorable, és que en la nostra opinió si no ho canviem, si no ho transformam, no acabarem amb aquests problemes estructurals que patim. Per això vostè parla de creixement inclusiu i nosaltres parlem de prosperitat compartida. Sembla que ve a dir que com que creixem -o això és el que ens va donar a entendre- que com que creixem, que els indicadors macroeconòmics ens estan acompanyant, llavors la cosa va bé i que en tot cas el que hem de fer és assegurar que el pastís es reparteixi bé, o es reparteixi com a mínim millor del que tenim ara, una posició, si em permet, un tant clàssica que puc entendre però no compartir del tot, en el sentit que nosaltres considerem que cal anar molt més enllà, que bé està créixer pel que fa a determinades activitats, com el sector primari i la indústria, i benvinguts seran la Llei d'indústria i el Pla d'indústria en aquest sentit, i tot el creixement que hem d'assegurar també en recursos de l'activitat d'innovació i recerca, de parcs Bit, de facultat de medicina, i la recuperació de les polítiques actives d'ocupació i del paper estratègic que s'està tornant a donar al SOIB, i altres mesures, però també hem de decreixer en determinats aspectes, i crec que tothom estarà d'acord que potser convé créixer en cicloturisme, però per ventura convé decreixer en turisme de gatera, i crec que segurament seria una afirmació amb la qual tots podríem estar d'acord.

Perquè si som on som i tenim determinades emergències és perquè, malgrat hem crescut en nombre de turistes, de 5 milions el 1985 a gairebé 14 milions el 2015, resulta que hem baixat de manera important en renda per càpita, de la primera posició entre les comunitats autònomes l'any 1985 a la setena el 2015, i això que ni el producte interior brut, ni la renda per càpita no mesuren ni el nivell de felicitat dels residents ni la capacitat de desplegar un projecte de vida i de futur, entre d'altres coses, que als polítics ens haurien de preocupar i ocupar.

Això ha estat així perquè el model econòmic en els darrers trenta anys, i si ens anam enrera segurament pitjor, encara hi havia el dictador, l'han decidit uns pocs i hem anat cap a un model econòmic encara més monocentrat en el turisme, que a la vegada ha estat quasi bé monocentrat en el sol i platja i en els preus baixos. I això, com assenyala l'economista Miquel Puig, vol dir mà d'obra barata, precària i poc formada, i òbviament un determinat model de societat que, almenys a nosaltres, ens agradaria que fos d'una altra manera.

El model econòmic l'han decidit tradicionalment els mateixos que, malgrat la bona acollida de l'ecotaxa entre els turistes i la societat, es gasten els doblers en recórrer l'impost turístic en els tribunals, perquè no poden permetre que ens fiquem a un terreny on fins ara els polítics havien estat, històricament, comparsa, amb algunes honroses excepcions, i ho fan quan guanyen més que mai i més que ningú. Una vergonya! Irresponsabilitat social corporativa hauriem de dir.

Per tant, canviar aquesta dinàmica d'escoltar només uns quants a l'hora de prendre decisions, grans decisions, o simplement tenir voluntat d'incidir en la realitat econòmica del país ja és per a nosaltres un gran avanç. Com ho és, i pens sincerament que ho és també, començar a construir un model econòmic diferent quan es premia, en nom de tota una comunitat, per primera vegada en la història, el col·lectiu de les cambres de pis, que han estat les autèntiques mares del turisme, malgrat haver estat invisibilitzades històricament, sense elles el turisme no seria a les nostres illes el que és, amb les seves coses bones i no tan bones, com ara la sobrecàrrega de feina que pateixen elles i altres col·lectius de gent treballadora, tant de l'hoteleria, com d'això que se'n diu, i és una paraula que no m'agrada gens, que la trob lletja, subsectors, no?

O com els mateixos treballadors de les subcontractes d'AENA, com Acciona, que es tornaran mobilitzar el proper dilluns en contra d'una explotació insuportable.

No serem nosaltres que caurem, en qualsevol cas, en la trampa fàcil de negar el turisme ni la seva centralitat, però a la vegada, des d'aquesta reconeixement, no seria sensat creure que el mercat ho resoldrà tot per si mateix, ni que sigui bo ni estratègic mantenir un nivell de dependència tan alt d'una activitat tan sensible a la conjuntura geopolítica, i si no que ho demanin a les destinacions competidores que ara ens envien els turistes cap aquí per les seves desgràcies.

El turisme ha de ser, al nostre parer, la palanca per transformar un model de desenvolupament que seguirà depenent del turisme com a activitat central, si no que algú m'expliqui com donam per menjar a 1 milió i busques d'habitants en aquestes illes, però que ha d'alimentar solidàriament i des de l'acompanyament de les administracions la resta de sectors econòmics a la recerca d'un cert equilibri, i això passa per establir mecanismes de compensació i de correcció del model que per a MÉS per Menorca és el que representa l'impost turístic, i per regular aquells aspectes del negoci per tal de garantir això amb el que se suposa que tots, i dic tots una altra vegada, estam d'acord, un turisme sostenible i de qualitat. Regular és per a nosaltres posar condicions, compatibles amb la vocació de negoci, que han de tenir les

empreses, però que reverteixen en el manteniment del territori i en generar prosperitat compartida i llocs de feina digna i de qualitat.

I si estam d'acord amb regular, ho hem de fer en clau de sostenibilitat. Sembla que parlar de límits ha de ser un tema tabú, quan és obvi que vivim a un territori limitat, i que justament és el bon estat de salut d'aquest territori el que mou bona part de l'economia d'aquestes illes. Les illes tenim una determinada capacitat de càrrega, com la té qualsevol espai natural a qualsevol territori del món, i per cert, va ser un conseller del Partit Popular, Sra. Prohens, ara que s'aixeca, per allà, en els anys vuitanta, el Sr. Jaume Cladera, qui va començar a posar alguns límits al turisme, començant per les places hoteleres, amb uns criteris polítics que, per cert, es varen conservar fins que el Sr. Delgado es va establir en el despatx del carrer Montenegro. Un Jaume Cladera que fa poc afirmava que s'hauria d'obligar qualsevol establiment del sector turístic a obrir almenys vuit mesos a l'any, jo crec que per aquí van les pistes de les coses que hem de fer, que ha d'escoltar la gent que en sap i els experts, o no? Aquesta és la visió que, al nostre parer, ha d'impregnar totes aquelles regulacions que han de venir, des del lloguer turístic al tot inclòs, i no passa pena, companya, presidenta, que serem curiosos amb aquests temes.

Regular en clau de sostenibilitat, sense descafeïnar, òbviament, aquesta paraula, com s'ha fet en altres èpoques, no sols no ha de ser un tema tabú ni ens ha de fer por, sinó que hauria de ser el valor pel qual ser reconeguts com a potencia turística, ser referents d'un turisme sostenible, del turisme verd de la Mediterrània i del món. I això, diputades i diputats, passa per aquí, per decidir si volem ser Miami o si volem ser Costa Rica, per posar dos exemples de destinacions turístiques que representen coses ben diferents i per anar marcant fites respecte d'això.

En definitiva, per acabar amb aquesta bloc sobre la transformació econòmica, la conjuntura no ens ha de fer prudents, sinó valents, i és a aquest govern que ens toca impulsar la transició econòmica i ecològica cap a una societat millor, toca fer-ho ara, aprofitant la conjuntura, les bones temporades i posar fites al camí que compti amb consensos amples.

Una altra qüestió, i aquesta és la darrera amb la qual tancaré la meua intervenció, que ens agradaria, per ventura, haver vist reflectida de manera més explícita en el seu discurs, és la paraula sobirania, és vera que tenim nosaltres una mica més el *copyright* d'aquesta qüestió, no? Perquè miri, podem desplegar polítiques socials, fins i tot una renda social que altres comunitats autònomes sense uns comptes tan magres com els nostres ni s'atreveixen, però mentre no puguem decidir sobre el nostre mercat laboral, mentre no puguem actuar activament contra la precarietat institucionalitzada gràcies a les reformes laborals, les polítiques actives d'ocupació i totes aquestes mesures que vostè va esmentar ahir i que compartim, només contribuiran a pal·liar la situació, mentre hi siguem, perquè, per desgràcia, nosaltres, les defensores dels acords pel canvi també som conjunturals, encara que les nostres idees vinguin d'enfora.

Podem protegir més territori, preservar l'aigua i reduir el volum de residus amb la llei autonòmica que es prepara, però mentre sigui un consell d'administració d'una multinacional i no el Govern autonòmic qui decideixi que Es Murterar en aquest moment ha de cremar més carbó que mai i la resta de centrals les mantenim a mig gas, vol dir que no em queda clar si avançam o retrocedim.

Podem fer un gran pacte per l'educació, però haurem de mantenir desenes d'aules prefabricades, d'això que se'n diuen barraques, durant anys, quan, si gaudíssim d'un finançament just, seria qüestió d'un o dos cursos escolars acabar amb totes aquestes. Podem regular allò que vostè ahir va anomenar els excessos del turisme, però mentre un fons d'inversió a les Illes Caiman tenguim més capacitat de decidir que nosaltres pel que fa als nostres aeroports, la nostra principal porta d'entrada i sortida, i sobretot la principal eina de regulació econòmica en aquesta terra, la nostra capacitat d'incidència serà limitada; ports, aeroports i Demarcació de Costes són estratègics per al nostre petit país, però per al Govern central només són màquines de fer doblers, i això també ho hem de capgirar, tot i saber que no ens ho posaran gens fàcil.

Podem innovar i crear nous impostos, i nosaltres també n'hem plantejat, per exemple de caràcter mediambiental, però mentre el gruix de la recaptació dels impostos que genera l'activitat econòmica a la nostra terra vagi a parar a les arques de l'Estat, sense un retorn mínimament just, ens mourem dins la més absoluta precarietat pel que fa a les polítiques públiques necessàries.

I ja que va introduir ahir el tema dels consells insulars, els hem de cedir, al nostre parer, tota la sobirania que marca l'Estatut d'Autonomia i que els pertoca, per cert, amb una dinàmica que jo entenc, ja avui en dia, fins i tot més confederal que federal, però novament condicionada pels recursos disponibles. En aquest sentit, l'enemic o l'adversari no és entre nosaltres, entre les illes, i cal que apuntem més amunt i que apuntem juntes, que apuntem cap a Madrid.

Amb tot això vull dir que compartim l'actitud del Govern pel que fa a l'exigència d'allò que ens pertoca, al clam que no volem ser ciutadans ni ciutadanes de quarta categoria d'Espanya, sinó, d'entrada, ser tractats, si més no, com la mitjana. Però consideram que les emergències esmentades anteriorment, justament pel fet de ser emergències, i no capritxos, demanden de nosaltres qualche cosa més que una actitud valenta; o que esperar a veure què passa a Espanya, bens conscients que no és només un govern o un canvi de govern, que nosaltres també hem dit que fa falta, que és el que s'ha de canviar a Madrid, sinó tota una mentalitat.

Per això ja li vàrem plantejar fa uns dies, presidenta, i fem partícips d'aquesta proposta i d'aquesta reflexió el conjunt de grups parlamentaris i forces polítiques que, de la mateixa manera que la societat civil impulsa un front comú per defensar un finançament just i un règim especial que compregui i valori i compensi de veres els efectes de la insularitat, i davant aquesta incertesa de no saber quan i qui seirà a la Moncloa ara o després d'unes terceres eleccions, s'ha d'obrir, al nostre parer, un front judicial per reclamar davant els tribunals allò que se'ns deu. I això vol dir, d'entrada, inversions estatutàries,

conveni de carreteres o altres que es puguin incomplir, i, evidentment, també, el deute històric d'una educació i d'un sistema sanitari infradotats i infratransferits en relació amb la resta de comunitats.

Vol dir reclamar de forma contundent allò que ens pertoca i confiar que la justícia sigui tan benèvola amb la CAIB com ho ha estat amb les concessionàries de les autopistes d'Eivissa. I això no és un Madrid ens mata, és un som nosaltres, per dignitat, que hem d'anar a matar.

Per acabar, presidenta, li faig un resum de la meua intervenció, amb tres frases:

1. Els acords pel canvi han d'anar més enllà de la conjuntura política i dels elements que la condicionen, s'ha fet molt, però s'ha de fer més.

2. Hem de voler governar-nos i lluitar cada espai de decisió i de sobirania, si de veres volem deixar enrera les emergències exposades i fer-ho col·lectivament i comptar amb el màxim de gent possible, i això va més enllà de la gestió pura i dura.

3. Volem ser un referent turístic mundial, sí, però anem a decidir, també col·lectivament, quins han de ser els termes d'aquesta referència. Des de MÉS per Mallorca ja tenim posició respecte d'això, volem ser referents de sostenibilitat.

Per això avui he decidit, sobiranament, canviar la camiseta per la corbata, perquè hi ha factors, tendències i inèrcies, com les camisetes, que ens condicionen i també la percepció de les coses que podem dir, fer o aportar, però que no ens determinen ni com a individus ni com a país. Les Illes som les Illes i les nostres circumstàncies, va dir vostè ahir, i nosaltres volem apuntar que les circumstàncies ni ens han de determinar ni molt manco ens han de coartar la nostra llibertat i els nostres somnis.

Gràcies i a seguir, companya presidenta, això no ha fet més que començar. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Correspon ara la intervenció de la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Gràcies, Sr. David Abril, per la seva intervenció i per la seva explicació del resum d'un any i mig viscut, però també posant molt l'esment en una qüestió que jo compartesc moltíssim que és que queda molt de camí per recórrer. I per tant, també posant aquest punt de realitat, que hem fet moltes coses conjuntament, però que queden moltíssimes coses més per treballar des de l'acord i des del diàleg i pensant i essent fidels i lleials, com vostè explicava, a la nostra terra i a la gent que hi viu.

Començaré per dir que, efectivament, els acords pel canvi, que vostè ha estat el primer punt al qual ha fet referència, ja li diré que no li diré una rèplica molt llarga perquè moltíssimes de

les qüestions que vostè ha explicat jo compartesc perfectament, però sí que vostè feia esment a posar en valor com sorgeixen els acords pel canvi, com es gestionen els acords pel canvi, també evidentment des del plantejament que vostè feia una mica crític, de dir i ho hem de gestionar molt millor no només per donar la imatge, sinó sobretot perquè el fons de les polítiques preses siguin molt més acordades, molt més dialogades, molt més parlades, molt profundes entre les diferents formacions polítiques, aquí entenc les que formam part del Govern i Podem Illes Balears que dona suport parlamentari al Govern, però també des d'un acord ampli no només amb les formacions polítiques, sinó que hem parlat moltes vegades més que hem d'arribar a moltes més entitats socials, a molta societat civil que va lluitar molt perquè aquest govern fos possible i que, sens dubte, hem de continuar amb la rendició de comptes constant.

Feia referència a les tres emergències, a la social, a l'ecològica i a l'emergència de país i a les qüestions que hem de resoldre per millorar, fer front a aquestes tres emergències, alguna més després n'ha apuntat dins la seva intervenció i en com es fa per part del Govern de les Illes Balears. Començaré pel final, per la seva emergència final, perquè crec que és clau plantejar que sense els recursos necessaris per poder-ho fer possible, algunes coses ens han quedat amb mancances, i jo crec que compartim perfectament que si haguéssim tengut més recursos aquest govern per poder disposar, haguéssim pogut avançar molt més decisions que tenim preses i que no hem tengut la possibilitat per manca de recursos financers.

Podem parlar de moltíssimes qüestions, que vostè hi feia referència, encara tenim les aules modulars o les barraques que no és del nostre grat, si tenguéssim un altre finançament educatiu podríem haver millorat molt, podríem haver posat més professors encara dels que hem posat, podríem haver posat més professionals sanitaris dels que hem posat, podríem haver posat més valoradors per a la Llei de dependència dels que hem posat, podríem haver fet moltíssimes altres qüestions de les que hem pogut fer, el que passa és que la línia és adequada i el plantejament de reivindicació, és clar, aquí entendrem que som formacions polítiques diferents, vostè pertany a una formació política d'àmbit de la nostra comunitat autònoma, jo a una formació política estatal, per tant entendrem que les diferències entre sobirania les podrem discutir una mica més, jo som una persona que sempre m'he defensat clarament federalista i ho lluitaré i, certament, compartesc amb vostè i amb el seu grup parlamentari que no som ben tractats.

Això és una realitat, que tenim una balança fiscal de 1.300 milions d'euros, que se'n van i que no tornen; que tenim un plantejament d'un govern a Espanya que ens ha maltractat durament aquests darrers quatre anys, però històricament no hem aconseguit mai allò que el nostre poble es mereix dignament, i que ho hem lluitat de moltes maneres possibles, la manera política, i vostè ja va apuntar l'altre dia, a la reunió que tenguérem en el Consolat de la Mar, aquesta proposta d'anar a la via judicial, que ja li vaig comunicar que el Govern estudiarà les mesures possibles si és que en tenim, perquè el Govern d'Espanya actua amb fermesa, encara que hi sigui amb interinitat, contra els interessos de les Illes i és difícil enganxar-li la part jurídica de vegades, però no es preocupi que posarem tots els serveis jurídics a disposició per poder trobar l'escleta,

si és que hi és, per poder dur les qüestions que vostè plantejava al tribunal quant a inversions estatutàries o quant, plantejava vostè també, al deute històric de transferències que han vingut mal dotades a la nostra comunitat autònoma, i alguna qüestió més que ha deixat de complir el Govern d'Espanya envers nosaltres, el conveni de carreteres famós, que saben que tenim displicència amb el Govern, els 80 milions que haurien d'haver arribat el 2016, que si no han d'arribar entre els 2017 i el 2018 i és un protocol, de moment, però que hem de convertir en la necessitat perquè les Illes Balears tinguin el finançament adequat per poder donar millors serveis als ciutadans i ciutadanes de les nostres illes.

Deia que per fer possible aquests acords pel canvi, el diàleg ha de ser sincer i hem de debatre des de la lleialtat, i jo crec que, des del primer minut, ho intentam, de vegades, sens dubte, haurem de corregir algunes qüestions entre els mateixos grups parlamentaris que donen suport al Govern i el mateix Govern a l'hora de plantejar els debats necessaris amb els diferents grups parlamentaris, perquè deia una frase vostè, de dir si no ho fem junts -ara no recordaré la frase que ha explicat quant a la millora de la cohesió...-, "el renou de vegades ens perd", ha dit, "el renou de vegades ens perd", i hem de fer feina en comú per aconseguir els objectius de legislatura. Jo no puc estar més que d'acord amb aquesta qüestió, perquè crec, sincerament, que varem ser capaços de fer un esforç difícil a uns moments complexos, políticament parlant, varem fer l'esforç difícil d'intentar llevar d'enmig allò que ens separava i posar en valor allò que ens unia, i allò que ens unia era el servei als ciutadans, era donar cabuda a més llibertats, a més democràcia, era donar cabuda a més retorn de drets, era donar cabuda a tenir unes Illes Balears que ens puguem sentir més orgullosos de nosaltres mateixos, per tant una defensa clara de la nostra identitat, de la nostra cultura de les que vostès han fet i fan molt d'esment, i és lògic, i també una defensa clara dels interessos econòmics d'aquestes illes i plantejar-los. I crec que això, que ho hem de posar sempre en valor, ho hem intentat dur a la pràctica durant aquest any i mig, però que, com vostè explicava a la seva intervenció, hi ha moltíssima feina que encara queda per fer.

Ha parlat d'algunes qüestions que diu: no importa parlar-ne perquè ara no és problema, i és cert, és el primer debat de política general que no hem de parlar dels problemes de corrupció, això feia molt de temps que no passava, i és una bona notícia. També és una bona notícia que no parlem de la ràdio i televisió pública perquè és una ràdio i televisió pública que funciona al marge de qualsevol directriu política. I és una bona notícia que plantejem que hi ha millor enteniment i rendició de comptes, i aposta per la transparència, no només des del Govern, sinó també del mateix Parlament de les Illes Balears.

Quant que vostè feia referència al tema tal vegada més complex, que són els punts de reflexió sobre com transformam, milloram el model econòmic, podem emprar la paraula que vostè vulgui, i a veure, jo ho he intentat explicar al llarg del discurs d'ahir, al llarg de les rèpliques que he pogut fer durant el debat d'avui, i continuarem en aquesta línia. Al final vostè ha resumit molt bé la qüestió, el motor de creixement econòmic és el turisme, i ho serà, de definir quin tipus de turisme volem, i en aquesta línia treballam, i per tant hem apostat d'una forma clara, i ho he explicat, per un turisme sostenible.

I hem explicat i hem apostat d'una forma clara des del Govern de les Illes Balears perquè no ens interessa intensificar i, per tant, no hem promocionat turisme d'estiu ni de temporada alta sinó tot el contrari, el nostre canvi a l'hora de fer les polítiques de promoció turística va ser des del primer minut d'aquesta legislatura, des de la Conselleria de Turisme, on hem anat a explicar precisament tot el contrari, ens interessa allargar temporada, ens interessa, per tant, posar en valor altres productes turístics, amb els quals s'està treballant també amb els consells insulars, per això hem fet l'aposta ara de la signatura entre l'ATB i la Conselleria de Cultura per incrementar la promoció de turisme cultural. Per això es va fer l'aposta a totes les fires turístiques de l'any passat apostant per un turisme de senderisme, per un turisme mediambiental, per un turisme que dóna garanties d'allargar temporada turística, també dóna més rendibilitat a les nostres illes perquè deixa més recursos, com els explicava abans, i perquè permeten, i això és molt important i vostè també hi feia esment, que els treballadors lligats al món de turisme en termes molt amplis, i són molts, de molts diferents sectors, si no li agrada subsectors direm sectors econòmics diferents puguin tenir contractacions més estables, més llargues i més prestacions a l'hivern.

És veritat, i amb això té raó, que la taxa de cobertura dels nostres aturats és de les més baixes d'Espanya, per mor de les polítiques de Mariano Rajoy, i per això hem avançat moltíssim en les polítiques actives d'ocupació. Ara, és veritat que amb una derogació de la reforma laboral i amb un altre plantejament des del Govern d'Espanya en prestacions i subsidis estaríem en una situació molt millor que la que desgraciadament encara estan els nostres treballadors i els nostres aturats que, convenc amb vostè, són molt més dels que a cap de nosaltres ens agradaria.

Per tant, nosaltres com a govern hem apostat per aquest tipus de turisme, com a govern hem apostat per allargar temporada turística, com a govern no hem apostat per intensificar els mesos de temporada alta, encara que és evident el que ha succeït i vostè explicava també que -i són les paraules que vaig dir ahir- hi ha hagut una situació conjuntural desgraciada dels nostres països competidors que fa que no només nosaltres, però nosaltres d'una forma important a Espanya hem estat una comunitat turística refugi de moltíssima gent que hagués anat a altres països que en aquests moments no hi va. Això és evident.

Jo vaig afegir, "tenim una situació conjuntural, tenim problemes estructurals i hem de resoldre les dues qüestions", i vaig afegir, "no deixem que tot ho facem a cop de conjuntura, reflexionem i pensem les decisions que hem de prendre com a govern i com a cambra parlamentària"; i així hem treballat des del Govern i així hem treballat amb els grups parlamentaris. Per això varem fer la moratòria de la Llei general turística, agrària i de la Llei del sòl i per això les modificarem per no permetre aquestes externalitats dolentes del nostre sistema, a què vostè feia referència, i l'ús intensiu del nostre territori, que no compartesc de cap manera i que sempre hem lluitat des de l'esquerra, tant si hem estat en el Govern com si hem estat a l'oposició, i per això treballam en la regulació del lloguer de vacances. Què ens agradaria haver fet més via? Sense cap dubte. És un tema complex? També jo crec que sense cap dubte ho és, perquè afecta, com vostè deia, moltíssimes qüestions,

afecta el dret a l'habitatge dels ciutadans, dels treballadors, que tenen dificultats a moltes zones de la nostra comunitat autònoma, és veritat que a zones molt diferents de la nostra comunitat autònoma, és veritat que la problemàtica no és igual a l'illa de Menorca que a l'illa d'Eivissa que a l'illa de Formentera que a segons quins espais de l'illa de Mallorca. I en la línia de la regulació vostè sap perfectament que estam treballant des del Govern, i la idea és poder presentar una norma el més aviat possible en aquest parlament per ser debatuda, per ser consensuada i per intentar resoldre un problema que jo compartesc amb vostè que tenim i que és real.

El Govern, perquè així ho hem debatut, perquè així ho hem cregut i perquè així ho vàrem plantejar, ha intentat posar altres instruments per poder evitar la petjada dolenta que té l'accés de concentració turística a segons quins mesos de l'any. I d'aquí surt, entre d'altres coses, l'impost de turisme sostenible i l'aposta que hem fet, que jo pos en valor una vegada més, ha estat un impost que s'ha pogut tramitar d'una forma ràpida, que s'ha pogut posar en marxa d'una forma ràpida, que ha estat ben acollit pels turistes que ens han visitat, que no ha creat cap gran problemàtica, que ens permet recaptar uns recursos que podem invertir a millorar el nostre patrimoni, a millorar el nostre medi ambient, a millorar la nostra ocupació perquè sigui de més qualitat ..., en definitiva, ens permet ser millors com a societat. Jo crec que aquest és el plantejament que hem fet des del primer minut.

Per tant, és veritat que encara queden moltes a treballar, però també és veritat que durant aquest any i mig hem anat treballant en allò a què ens havíem compromès, amb la paraula donada als ciutadans, amb els acords pel canvi i els hem ampliat, perquè vostè sap perfectament, perquè jo sé que ho repassa i que ho té ben present, que d'allò que havíem signat als fulls de l'acord de governabilitat hem tirat endavant moltíssimes més polítiques des de totes les conselleries en qüestions concretes i algunes no tan concretes, com les que podem plantejar en aquest debat en els termes de l'atenció a la cronicitat, amb les inversions públiques que haurem de fer en el pressupost de 2017 i una mica més endavant, pensant en inversió de legislatura i inversió a llarg termini i, certament, ens falta encara arrodonir tot aquest plantejament polític de com ara, des d'un govern que té la situació financera que tenim, que vostè diu que encara hem de ser més valents i hem d'anar amb més força al Govern d'Espanya, però tenim els recursos que tenim, jo no compartiré o discreparé... crec que la gestió econòmica ha de ser rigorosa i ha de ser curosa i ho és, i això ens ha propiciat que gestionant millor els pocs doblers que tenim hem pogut fer moltes més coses i ho hem fet a totes les àrees i ha estat gràcies a una gestió acurada de recursos públics.

I jo ho pos en valor perquè és molt important, perquè sempre he sentit dir que la dreta gestiona més bé els doblers i que quan... i això no és cert, no és cert, amb els pocs recursos públics que hem tengut hem fet moltes més coses de les que es feien abans i molt diferents, absolutament diferents.

I és veritat que amb les mateixes partides pressupostàries hem tret molt més fruits perquè les polítiques que hem fet han estat molt més ben prioritzades des del meu humil punt de vista.

Per tant, crec que gestionar bé els recursos públics és fonamental. Crec que ser eficients amb la despesa pública és fonamental. Crec que hem tengut, gràcies a l'eficiència administrativa, estalvis importants que ens han permès fer polítiques de redistribució de riquesa i compartesc amb vostè que, certament, tenim un creixement econòmic elevat, molt elevat podríem dir perquè estam al 4,2% quan en la mitjana estatal estam al 2,9% o al 4 si ho vol centrar amb l'any interanual.

Aquest creixement ens permet algunes fortaleses i algunes debilitats i, efectivament, Sr. Abril, és el moment per afrontar les debilitats que tenim i això és el que jo he explicat durant aquest debat i el que hem debatut i discutit durant aquest any i mig. Tenim algunes febleses que afrontam i que haurem de continuar afrontant.

I ho repetiré una vegada més: no ens hem posat de perfil ni ens hi posarem, sabem quines són les febleses del model, hi estam incidint i hi continuarem incidint i hem de treballar conjuntament perquè no és una decisió només de govern, no és una decisió només d'institucions on els consells insulars hi tenen una part fonamental, de les seves propostes, també és una decisió entre els grups parlamentaris i també és una decisió social a la qual, estic segura, arribarem d'una forma clara.

Acabava vostè dibuixant que tenim una comunitat autònoma insular i que hem de ser capaços de fer valer el nostre Estatut d'Autonomia i complir-lo, entenc jo, i per tant, la descentralització als diferents consells insulars. També li he de dir que certament, és veritat, tenim un estatut d'autonomia que és molt insularista, jo vaig tenir la sort de ser ponent de l'Estatut d'Autonomia, conec perfectament com dibuixa l'entramat institucional de les nostres illes, vaig ser presidenta del Consell de Mallorca i vaig lluitar moltíssimes de les qüestions que ara està plantejant el Sr. Miquel Ensenyat des de l'illa de Mallorca i ho hem de fer possible.

I com ho hem de fer possible?, des del pacte, des del diàleg i des de l'acord i en aquesta línia treballam i per això dia 3 d'octubre hi torna haver una conferència de presidents de consells insulars per anar avançant en un plantejament que no és fàcil quan estàs en una situació financera com la que estam des del Govern i també evidentment des de les altres institucions. Per tant, amb aquesta voluntat que té clara el Govern seguirem treballant per fer possible que el nostre entramat institucional sigui realment... es pugui desenvolupar de forma real i que per tant cada consell insular pugui ser la institució d'autogovern de cada illa que és el que s'ha reclamat històricament per part de diferents grups polítics.

En definitiva, Sr. Abril, estic contenta de comptar com a presidenta del Govern i el meu govern amb persones de MÉS per Mallorca, amb el seu grup parlamentari, amb el seu partit perquè vostès fan part d'aquestes decisions, vostès són part d'aquests mèrits i, per tant, vostès són part que aquests canvis siguin possibles cada dia dins la realitat social de les nostres illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, Sr. Abril... no vol fer ús de la paraula.

Si sembla bé als portaveus dels grups parlamentaris donarem per acabat temporalment aquest debat i reprendrem el debat per part del Grup Parlamentari El Pi-PROPOSTA PER LES ILLES a les 15.45 hores. Els sembla bé? Idò a les 15.45.

LA SRA. TUR I RIBAS.

Sr. President..., Sr. President, perdó, si em permet agafar la paraula, jo li agrairia molt que si tothom hi està d'acord i tenint en compte que alguns dels diputats no residim a l'illa de Mallorca si fos possible escurçar el termini just una hora perquè el puguem reprendre i agafar el darrer vol que és a les 9 de la nit. Li agrairia molt si tots els grups hi estan d'acord.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Idò començam a les 15.30 hores, no hi ha cap problema.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes. Continuem. Té la paraula el Sr. Jaume Font, del Grup Parlamentari El Pi-PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta del Parlament. Senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern.

Ens trobam avui aquí després d'haver escoltat ahir atentament els tres diputats i diputades d'El Pi el seu discurs de política general de l'any 2016. Vull dir-li que les societats democràtiques sempre necessiten de bona política, no de política vella i política nova, sinó que necessiten de bona política. Hem tengut la sensació, hem tengut la sensació avui matí, que estàvem instal·lats a la vella política, eh?, i després n'hi ha uns altres que fan esforços, fan cucaveles perquè sembli la nova política, però hem notat a faltar la bona política, per la qual cosa jo crec que aquest debat ha de servir per plantejar bones polítiques. I la bona política consisteix que l'interès general ha d'estar per sobre de l'interès partidista o consisteix a resoldre problemes i no a crear-ne o consisteix en fets, retòrica, la justa, la que sigui necessari, però fets. Consisteix a gestionar i governar i no a viure de l'eslògan permanent, la camiseta de torn, el pamflet necessari i el circ que li va darrere. Consisteix a assumir les pròpies responsabilitats i no tirar pilotes fora. O tots som peons o oficials o no pot ser que una part dels que donen suport a aquest govern del canvi siguin peons i oficials i altres només siguin capatassos.

M'ha recordat la intervenció de la Sra. Camargo a un capatàs que a l'any 1931 a un poble de Mallorca construïen una torre d'aigua per posar aigua potable al poble. Els vespres

vostès saben que les barberies s'obrien perquè la gent anava a afaitar-se devers les onze del vespre, va anar el batle d'aquest poble a asseure's i al mirall que tenia davant, on l'afaitaven, darrere hi havia un altre mirall i va veure reflectit que havien fet un dibuix darrera amb calç i en aquell dibuix hi havia la torre mig construïda i quatre persones que suaven de mala manera perquè era el mes de juliol, i posava a baix "aquests cobren una peça", i davall l'envelat que hi havia en el costat a la fresca hi havia el capatàs i posava "i aquest cobra un duro".

Vostès n'hi ha que fan de peons i n'hi ha que fan de capatassos, i això s'ho haurien de fer mirar perquè el capatàs, el capatàs, es posa dins la seva butxaca els èxits sense suar-ne ni mitja. És una reflexió que li faig, presidenta, perquè crec que ja dura més d'un any aquesta qüestió. O tots som en el sol o tots som a l'ombra, i això que vostès són el Govern de tots. O tots al sol o tots a l'ombra.

Dit això, dit això, nosaltres què notam, parlarem de moltes coses, però què notam. Vostè va plantejar que estava intentant una aproximació cap aquest federalisme que vostè predica o diu i que s'havien fet aproximacions al País Valencià i a Catalunya. Nosaltres li recomanem una cosa des d'El Pi, apliqui aquest federalisme a Formentera, a Eivissa, a Menorca, a Mallorca, als seixanta-set municipis que tenen les Illes Balears, als cinc d'Eivissa, al de Formentera, als vuit de Menorca i als cinquanta-tres de Mallorca. Si volem realment que creguin en nosaltres i que volem una descentralització i que volem aquesta federalització, comencem per nosaltres i que no tenguem paraules, com el president del Consell de Mallorca l'altre dia a la Diada, que volen les competències que els marca l'Estatut. Com puc demanar el que em toca a mi a Madrid si jo encara no he posat res en marxa del que els toca als d'aquí? Aquesta és la qüestió.

Si volem fer un petit país, i jo crec en aquest federalisme, a més, jo crec que on ha d'obrir el pont del federalisme no és a València ni a Catalunya és...

(L'intervinent pica la tarima amb l'artell tres vegades)

... a Madrid...

(L'intervinent torna picar la tarima amb l'artell tres vegades)

... que són més durs que no han vist mai. Només es mouen quan els fan falta els vots per no perdre el poder.

Sr. Sánchez, el mes de desembre, a Coalició Canària li reconeixia si votaven a favor la condició d'ultraperifèrica, molt bé, nosaltres podríem ser perifèrica perquè ho som. Li reconeixia un nou sistema de finançament i que el càlcul de la capacitat fiscal de Canàries no computàs dins el que era els recursos del règim econòmic i fiscal, una cosa seria el càlcul del finançament i l'altra seria el règim fiscal especial. Una tercera qüestió, li abaratiem els costos dels vols entre illes, la tarifa plana. Sistema aeroportuari propi, gestió pròpia. Signat. Un tracte específic en la legislació per als cabildos insulars, els consells, els quatre. Un estudi, increment de les pensions no contributives per tal que estiguin al nivell del salari mínim, li acceptava el Sr. Sánchez. Uuum, no hi ha pacte.

Mes de juny, eleccions, va el Sr. Rajoy, reconeixement de la condició d'ultraperifèrica, sistema de finançament pel càlcul de la capacitat fiscal de Canàries no computarà per als recursos del règim econòmic, tarifa plana màxima 30 euros, sistema aeroportuari propi per a Canàries, tracte específic en la legislació dels cabildos insulars, estudi d'increment de les pensions no contributives.

És a dir, els partits centralistes quan no els surten els números són capaços de donar a la gent allò que la Constitució diu que ha de tenir, que és igualtat d'oportunitats, i jo crec que aquesta cambra després d'un any -i ara parlarem de les polítiques- allò que ha de tenir clar, que com tenim representants del PSIB, del PSOE, i tenim representants del PP, que aquests pocavergonyes de Madrid quan els falta per poder arribar a la majoria absoluta *dan el oro y el moro* sembla, no, donen el que els toca a les dones i homes de Canàries, o els tocaria als de Ceuta i Melilla, o els tocaria als de Formentera, als d'Eivissa, als de Menorca i als de Mallorca. Ho dic perquè aquí hi ha als de la qüestió, si no tenim aquesta igualtat això que dóna el Sr. Rajoy, això que donaria el Sr. Sánchez a Coalició Canària, a les Illes Canàries, si no tenim aquesta igualtat tot el gran debat que hem tengut i que tendrem sobre les necessitats d'aquesta terra són inviables.

Dit això, li he de dir, en nom dels tres diputats d'El Pi, que abans de parlar de nous projectes li vull dir clarament que hi ha encerts en la seva gestió, encerts com varen ser derogar la Llei de símbols, la Llei de normalització lingüística a proposta d'El Pi, l'aturada de les grans superfícies, la renda social, la Llei d'igualtat, la Llei LGTBI, la Llei de fosses, són passes importants i El Pi ha estat al seu costat donant suport.

Però aquestes coses, que són importants, no activen la segona part que nosaltres pensam que és fonamental, que és la part d'activitat econòmica, l'economia productiva. Fa mal parlar en aquests moments quan l'estiu ha estat ple, però tranquils, d'aquí quinze dies no estarà ple, eh?, no estarà ple, serà més fàcil parlar-ne.

I, clar, ens preocupen una sèrie d'incompliments, uns que tenen a veure amb compromisos que hem agafat en aquesta sala, com pot ser, per exemple, que vàrem dir que volíem entre tots un nou model d'IB3, i ho vàrem dir dia 20 de novembre, i dia 20 de novembre hi havia d'haver el Consell Assessor i dia 20 de maig havíem de tenir un nou model, i no el tenim, no el tenim.

No s'han solucionat els problemes de seguretat d'Eivissa, no s'han solucionat. No tenim radioteràpia pública a Menorca. No hem fet res per canviar el concurs de radioteràpia privada a Eivissa. Dia 20 d'agost havia d'estar regulat, segons la Llei de l'impost turístic, el tema dels habitatges turístics, del lloguer turístic. Els cotxes de lloguer en el mes de maig, que tots estàvem d'acord que en sobraven i fins i tot el sector volia que es regulàs, el 20 de maig havia d'estar regulat segons... havia d'estar regulat i havíem de posar un sostre. El tot inclòs dels hotels, a finals de l'any passat vàrem aprovar una proposició no de llei d'El Pi on s'instava el vicepresident, i el Govern lògicament, que regulàssim el tot inclòs per pujar la qualitat del tot inclòs, i estam tenint un debat enorme sobre si sobra gent o no sobra gent, si s'ha de posar un sostre o no, quan tenim

instruments que són la base d'un país, les eines i els instruments són la base d'un país -ja ho deien els escocesos als anglesos "donau-nos les eines", és veritat que són els duros en aquest cas-, però tenim les eines en aquest cas per poder regular el model audiovisual, per poder regular el lloguer turístic, per poder regular el sostre de cotxes de lloguer i per poder regular el tot inclòs dels hotels, són tres, quatre mandats parlamentaris que no s'han duit a terme.

Nosaltres volem que posin uns paràmetres de qualitat en tot el que fa referència al lloguer turístic com més prest millor, com més prest millor. Aquella moció que hi havia d'El Pi que va defensar el Sr. Melià els parlava com a mínim que hi havia d'haver que els habitatges tenguessin com a mínim una antiguitat de cinc anys, que hi havia d'haver uns nivells de qualitat com per exemple si hi havia d'haver un bany per a cada tres persones, basta tal vegada que agafin el model de lloguer de vacances, i els serà fàcil. Parlàvem que a la comunitat de propietaris hi havia d'haver un percentatge de gent que hi havia d'estar d'acord i que no hi hagués problemes després si hi havia algú que no ho volia, i és clar si això ho haguessin fet en el seu moment no haguéssim obert més el meló, ha fet més efecte cridada això que la llei Cladera I i la llei Cladera II de les quals avui ha parlat el Sr. Abril, per què?, perquè continuam cridant avui, jo fins i tot ja hauria d'acabar de parlar, perquè si no, demà n'hi haurà quinze més, així de clar, però és veritat que és bo -i en això estic d'acord amb la presidenta- perquè se socialitza la riquesa, es reparteix i no la tenen els mateixos.

Per això El Pi aquí es queixa perquè diu que si ho hem aprovat i ha estat a propostes d'El Pi, en aquest cas, i no es fan i discuteixen tot l'estiu de quants n'hi caben, per què no ho han fet i ho tendríem arreglat?, és així de senzill, per què no ho han fet?

Presidenta, pegant en un altre ordre de coses i sense deixar això, s'han de definir prioritats perquè si no, després ens du inestabilitat i, per exemple, hem viscut la discussió de la facultat de medicina. És a dir, no hi ha cap problema de prioritat de gastar als jardins de Marivent 500.000 euros, no hi ha cap problema, i amb la facultat de medicina tot són ossos, no hi ha res de popa. Jo crec que no hi ha color, que és més important la facultat de medicina que anar als jardins de Marivent. Per què gastar 500.000 euros a Marivent si necessit la facultat de medicina per a coneixement? És clar, això els genera, Sra. Presidenta, inestabilitat. Hem de mirar com ho podem arreglar.

I després em sap greu que no hi hagi la Sra. Camargo, em va manar callar aquell dia el mes de març quan vaig demanar pel Sr. Bachiller, va dir que no anomenàs gent que no era aquí dins, avui ella n'ha anomenats una tracalada que no eren aquí dins, una tracalada, uns socis han de ser de fiar, han de ser de fiar, han de ser de fiar... i en el tema de l'impost turístic, en el tema del pacte per l'educació, en el tema de la facultat de medicina no han estat d'acord, no són de fiar, Sra. Presidenta, i ho ha de saber, el Sr. Abril ha fet una feina *de aliño* fantàstica avui, ha posat oli, vaja!, d'oliva bona, bona, bona...

(Algunes rialles)

...per què?, perquè no ha estat Abril que a ell li agrada repartir, fins i tot n'ha repartit al PP quasi, quasi, és a dir, per què?, perquè mira que no xerricàs la bicicleta, que ho entenc, és difícil (...), jo això ho puc entendre i fins i tot ho puc practicar, però té un problema: inestabilitat, i això la perjudica.

El tema del Sr. Bachiller, l'únic que ens agradaria saber és fins quan li mantindran el "xiringuito" on el té, a veure si s'acaba d'una vegada per totes perquè el contracte ha acabat. Tenim un grup espectacular, l'IDISPA, que hauríem de ser capaços que, en lloc de tenir 1.200.000 euros cada any, que només n'hi hem pagat 800.000 de moment i això només basta per pagar el personal, passàssim d'aquest 1.200.000 euros a 2.200.000 euros i que realment creguéssim en aquesta gent. Ahir vespre hi va haver unes declaracions a Canal 4 de la Sra. Camargo quasi, quasi dient que aquests de l'IDISPA eren quatre, és tremend això, és tremend, ho hem de canviar.

Mesures econòmiques. Aquest govern té la gent, la té, la gent a Balears per poder fer feina, i promet noves inversions i per l'altra part vostè ens reuneix, la qual cosa li agraeix perquè crec de molta valentia reunir els portaveus i reconèixer que hi ha dificultat per fer els pressuposts, ens podem faltar 80, 90, 100 milions, 180, depèn de com ens tracti Montoro, la qual li agraeix perquè això és de valenta, va bé que la societat sàpiga que no hi ha doblers, és bo en una família quan les coses no van bé que la gent que és major d'edat de la família ho sàpiga, els altres no, els altres han de gaudir la vida perquè són joves, i aquestes coses, aquestes noves inversions que vostè ahir va dir no les tenim quantificades i per l'altra part sabem que no ens basta per quadrar el pressupost, hem de mirar com ho feim. M'agradaria que ens ho digués.

Turisme, l'hem de mimar, l'hem de mimar i hauríem de ser capaços de no parlar més d'un sostre en números i de complir -com he dit abans- les coses que hem acordat en aquesta cambra perquè el sostre sigui un sostre natural que vengui marcat per la qualitat i les exigències de qualitat que nosaltres exigim als tres punts que és on tal vegada s'han desbordat, eh?, que és el tot inclòs, el lloguer turístic i els cotxes de lloguer, i menys fer de capatàs, més posar solucions.

Dit això, la crisi, senyores i senyors, no ha acabat, en tot cas, com diu algun pensador europeu, està venint la misèria, no ha acabat, ens hem instal·lat en una nova forma de vida que ja va bé així, però no ha acabat, i a partir d'aquí convendria saber qui genera la capacitat... la riquesa econòmica en aquesta terra, qui la genera?, no són quatre grans hotelers, no ho són perquè no tenen aquí el seu... 10% del seu negoci, no, la generen un 95% de gent que uns són hotelers, uns són comerciants, els altres són botiguers, els altres són restauradors, els altres són autònoms, la generen homes i dones de petites i mitjanes empreses amb un, amb dos empleats, amb catorze, amb quinze, amb dos, amb vuit, aquests són els que realment ens poden treure de la crisi.

Però resulta que cada balear paga de mitjana enguany 5.049 euros d'imposts, 200 més que l'any passat, si el que feim... -i qui ho paga és aquesta gent-, i si el que feim és fer pagar més a aquesta gent difícilment aquesta gent tindrà il·lusió per generar més negoci, més feina, més contractació, més riquesa. Aquesta gent, a la qual abans se li deia classe mitjana, eh?, és

la que realment pot sustentar aquest petit país i sobretot en una comunitat que estic d'acord amb el Sr. Abril en el que ha dit avui, que jo... i ho vaig dir quan em presentava per encapçalar el programa electoral, que els hotels haurien d'estar obligats a obrir vuit mesos, com molts de negocis que perdem molts de doblers molts de mesos, però mantenim una plantilla tot l'any, i canviaria aquesta terra, es pot estudiar això i estic convençut que també els hotelers no estaran en contra si es fan les coses i no surt la Sra. Camargo que hem de tornar pujar l'ecotaxa, és que aquí, aquí volem que hi hagi doblers, munyir la vaca i quan ja no té llet que n'amolli més, no, hem de ser conscients que necessita vint-i-quatre hores per recuperar-se, d'acord?

Dit això, nosaltres voldríem que entenguessin... miri, aquí hi ha un tram autonòmic, ja sé que parlem de gent... la renda d'inserció, que necessitàvem... que és gent que no té cap ingrés, molt bé, després hi ha una gent que tal vegada cobra de dotze a divuit, bé, i després hi ha una gent, que era una majoria important en aquesta terra, no és que els hagi pujat els impostos, però no els ho ha baixat, ja els els va pujar els Sr. Bauzá, que és la gent que cobrava de 24.000 euros a 48.000 euros, el tram autonòmic de l'IRPF nostre és el més elevat de tot l'Estat. Aquesta gent, que és la gent autònoma, que és la gent que té un petit comerç, un petit negoci són els que paguen més de tots, aquests paguen molt més de mitjana de 5.049 euros, perquè això lògicament és la mitjana. Dic tot això, no parlem de gent rica, si parlen de gent rica en general no coneixen aquesta terra, no parlem de gent rica, Balears ha estat sempre una terra d'emprenedors i si realment volem que continuïn fent d'emprenedors necessitem que aquesta gent no sigui ofegada.

El Pi li vol també proposar que facin un esforç en el que fa referència a la mitjana d'inversió estatal per alumne a la Universitat de les Illes Balears, hem d'arribar a aquesta mitjana d'inversió estatal; és a dir, l'Estat es troba en una mitjana de 6.480 euros per alumne i nosaltres invertim 1.210 euros, 1.203 euros menys any per alumne. És una barbaritat, ens tornen velles les instal·lacions, els carrers, les acerades, els jardins, no invertim en més professorat, no invertim en més espais per a realment poder fer feina, necessitem igualar aquest tema.

L'altra qüestió, salut. S'ha de dir, en salut, que és vera que varen fer l'esforç d'obrir els capvespres, però la gent no està contenta, parles amb els professionals i diuen que això grinyola, jo no sé si després d'aquest esforç en vendrà un altre perquè tant el matí com el capvespre quedin coberts com toca i no hi hagi queixes, hi ha queixes per part dels professionals.

En educació, Sr. Conseller, jo el conec fa molts anys, som veïnats, i sé que hi posa molta il·lusió, però també li he de dir que enguany hi ha més barraques que mai, vostè ho sap, amb la qual cosa ens queda un tros que és d'escàndol.

I en aquest tema d'educació pensam en els interins, és una barbaritat tenir prop d'un 40% d'interins, la qual cosa implica treure oposicions. I els sindicats a les ordres, així de clar, a les ordres, perquè, si no, no serà clar això, ha de ser clar aquest tema.

I després, m'agradaria que tant en Educació com en Treball es poguessin coordinar, perquè resulta que un professor interí que comença dia 1 de gener, no té paga a l'estiu, qui ha

començat el setembre, que és interí, té paga a l'estiu. Ho dic perquè en això diem a un empresari: contracti tantes hores; nosaltres també hem de donar llum, crec que seria bo que aquesta gent també tengués aquesta seguretat, perquè tanmateix vostè prepararà les oposicions perquè puguin ser fixos i no tenguem un 40% de gent en l'aire.

I ara aquí sí que crec que seria bo parlar un poc del tema de medi ambient. Jo crec que té assignatures pendents, que segurament les hem tengudes tots, però que hem tengut situacions distintes de qualitat, qualitat d'aigües; és vera que hi ha sequera del cel, però la sequera del cel vostè, gràcies a les dessaladores, que abans eren dimonis i ara són àngels, no és el seu problema la sequera del cel. Vostè té sequera, quan parlem d'aigua, de distribució d'aigua en alta i de dipòsits d'aigua en alta, aquesta és la sequera que vostè té, per a aigua en alta, parl per a beure, ara no parl per regar.

Dit això, jo crec que aquí no li queda més remei, Sra. Presidenta, i l'he escoltada a una intervenció després, avui de matí, que és vera, si no tenim ajuda de Madrid, com va aconseguir el Govern de Jaume Matas amb Cristina Narbona, a l'any 2003-2004, un conveni on es pagava el 50% per part de Madrid i el 50% per part nostra, serà molt difícil seguir aquesta bona idea que vostè va donar ahir, que és que volen anar a Petra l'any que ve, supòs que per anar a Manacor l'altre i donar a tot el Migjorn com es pugui, com a una altra artèria que s'hauria d'intentar fer, i acabar amb el problema de Banyalbufar, Deià, Esporles i Valldemossa, que és des de Palma, rotonda de Son Espases, pujar cap a Valldemossa, així de clar. No podem tenir quatre municipis que mostren els bancals de Banyalbufar i després no hi ha aigua potable, o que hagi de dur cada dia 16 camions, i jo sé que vostè, conseller, se n'ha preocupat, i que hagi de gastar un 25% del pressupost. Hem de resoldre aquest tema, i això no es tracta de fer més dessaladores, no, no, es tracta que les dessaladores que hi ha haguem de fer les infraestructures i haurem de menester que Madrid ens ajudi.

Però hi ha una altra cosa, Sr. Conseller, que té a veure amb el tema dels espais naturals protegits. A veure, els espais naturals protegits, deia un senyor, dia 10 de juny del 2007, deia: protegir no és fer línies sobre un plànol i establir llistats de restriccions; deia, això, aquesta persona i deia que aquesta qüestió de què parlava, parlava d'una resolució, que era la 9996, de bones notícies per als espais naturals protegits, aquest senyor era el Sr. Mateu Morro, el coneixen, no és vera? El Sr. Abril ha parlat del Sr. Jaume Cladera, el meu paísà, i jo li parl d'un component seu que és el Sr. Mateu Morro. El Sr. Mateu Morro, en aquest article, explicava les benevolències que tenia dins espais naturals protegits, públics o privats, perquè jo sent que contractaran gent per als espais públics -van malament, eh, van malament!-, dins els espais naturals -van malament!-, vostès el que han de trobar són pagesos i pageses que vulguin estar en aquests llocs, no facin funcionaris, no. Cerquen homes i dones que estimin la terra i sàpiguen fer feina, perquè tenim prop de 37 finques públiques a Balears i les tenim abandonades, ens cauen les teulades, ens cauen les marjades, a segons quines no els collim les olives. Posin pagesos o pageses, jo no els discutiré com els contracten, perquè és difícil trobar pagesos i pageses perquè els puguin posar, així de clar.

Però vostè veu com han estat Ses Ufanas cuidades durant deu anys, ho ha vist, eh? A veure si hi estaran ara els pròxims deu anys! Ah, i això és la vida, és saber trobar les persones adequades perquè hi hagi això no és "enxufe", això és tenir cura d'un patrimoni que és de tots, i ara ens adonam que els hem de mantenir.

Davant aquesta qüestió jo els deman que vostès, que varen ser en el pacte 2007-2011, i es varen trobar la Resolució 9996, i que fins i tot el Sr. Mateu Morro diu que és de les accions més importants que s'han pogut fer per als espais naturals protegits, per a l'agricultura, ho diu aquí -si de cas ja els donaré una còpia d'això-, tornin activar aquell pla que varen desenvolupar vostès el 2008-2009 i és quan realment aconseguiran que també hi hagi propietaris d'Es Trenc, que no els han acceptat cap al·legació, han de mirar d'acceptar-ne qualcuna, també són ciutadans d'aquesta terra, poden anar equivocats amb tot? No pot ser mai! I cerqui un espai, a través d'aquesta resolució, que hi va haver aquell dia, la torni fer i vostès conservaran els espais naturals protegits.

Presidenta, és importantíssim això, aquesta brega que hem vist entre propietat privada i polítics no s'ha de reeditar, perquè tanmateix vostè sap bé com acaba, al final la propietat privada en aquesta terra la té el 85% de la gent, o el 90, i és molt important.

Tema protecció dels espais protegits, com li dic, jo crec que és una gran oportunitat, una gran oportunitat per aconseguir, com que tanmateix no es pot construir, perquè ja no es pot construir, és que el problema és que no és que parlem de créixer en construir, no, no, ja ho sabem, si és ANEI, és ANEI, i ara que a Eivissa tampoc no s'hi pot construir, no hi ha cap ANEI que es pugui construir, amb la qual cosa no ens preocupem que no hi faran cap xalet ni cap hotel, del que ens hauríem de preocupar, com preocupava al Sr. Morro, que deia, i els ho repetesc, protegir no és fer línies sobre un plànol i establir un llistat de restriccions, protegir és gestionar aquest espai i que la qualitat de la fauna, de la flora, de l'activitat econòmica, si realment s'ha mantengut i ha estat compatible durant dos mil anys, ho pugui ser dos mil més.

Dit això, també li voldria dir una qüestió que té a veure, jo li parlava de Menorca i d'Eivissa i de Formentera i li parlava de Mallorca, dels quatre consells, en allò de les competències, crec que a Menorca hem de mirar com garantim el tema dels recursos hídrics: hi tenim una dessaladora, hi ha moments a l'estiu que pot ser necessari tirar de dessaladora i moments a l'hivern que fa falta recarregar aqüífers perquè hi ha intrusió d'aigua salina molt important. Perquè, estimar un país és conèixer-lo, és importantíssim conèixer-lo per estimar un país, i dic això perquè a Menorca ens demanen des d'Europa que ens impliquem com a govern en la Reserva de la Biosfera, i jo vaig sentir ahir que el Govern també firmarà un conveni. Dic això de Menorca en aquest sentit, dic que a Menorca seria imprescindible, com a Eivissa i com a Formentera i com a Palma i especialment Alcúdia, que els ports d'interès general... bé, el Sr. Rajoy i el Sr. Sánchez a Coalició Canària li diuen: si em votes, jo t'ho don. Bé, és evident que ho podem tenir, seria important que facem un front damunt el port d'interès general, el Port de Maó, el Port d'Eivissa, el Port de la Savina, el Port d'Alcúdia; puc entendre que Palma és un port més estratègic,

d'arribada de moltes mercaderies que tenen a veure que no són només per a Mallorca, és per a tota la comunitat, però aquest tema per a Menorca, per a Eivissa i per a Formentera crec que és important.

Crec que també és molt important que el port de Son Blanc no quedi deixat de la mà de Déu, conec els maonesos, conec els ciutadellencs, no m'hi fic mai, ús entenc, ús entenc perfectament, hem de mirar com milloram que tant la gestió del Port de Maó pugui ser duta des del consell i des del Govern i que el Port de Son Blanc tampoc no es pugui perdre.

I després ja una altra qüestió, Formentera, Mallorca, Menorca i Eivissa o té un règim especial fiscal o realment no té un futur perquè pugui vendre a una societat d'aquí a cinquanta anys, no, perquè, com molt bé va dir la presidenta, la conjuntura que tenim envoltant del nostre perímetre sud de les Illes Balears no és una conjuntura que vagi a part de nosaltres, tot el que passa a 250 quilòmetres ens pot afectar, o començam a posar els fonaments per una nova forma de vida o d'aquí trenta anys o difícilment els nostres fills i nets podran estar contents.

Com a conclusió, Sra. Presidenta, n'hi ha que bravegen de revolucionaris, bravegen de revolucionaris, però a l'hora de la veritat tot queda en tòpic estantissos, arriben aquí com a revolucionaris, però després vas a la realitat i són tòpics estantissos, eh, què punyetes! Així de clar. A El Pi creiem, com li he dit, en la bona política i que la bona política no es fa de titulars i de renous, sinó de solucions pràctiques, sabem que no tenim tota la veritat, però tenim raons i arguments que volem compartir per sumar, i ho hem demostrat durant aquests catorze mesos que duem aquí. Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera són una terra meravellosa, farcida d'oportunitats i de bona gent, que sempre ha tirat endavant, però ara, més que mai, es necessita l'administració perquè pugui donar una mà perquè es tiri endavant, perquè no és com a un temps que qui tenia mig pou o compartia un pou entre tres i tenia un quartó de terra tenia més o manco per viure, llevat dels senyors, però quasi tots érem pagesos. Ara no n'hi ha prou a tenir vint quartons de terra, falta tenir qualche cosa més, i com que el món està globalitzat i nosaltres hem tengut un monocultiu que ha estat el turisme i hem tengut els ous dins el mateix paner i no els hi volem tenir, hem de posar doblers per a noves tecnologies, per a investigació.

I no m'ha donat temps a dir-li el més important, vostè té, i a la rèplica aprofitaré i els ho diré una rera l'altra, vostè té una llei d'indústria, en aquest moment, que s'està mirant, aquesta, conjuntament amb el tema d'innovació, posar-hi més doblers, i la llei d'indústria és quan realment podem començar a canviar cap on anam. Això sí, per l'altre costat, qualitat en tema turístic, pujar la qualitat, demanar, exigir aquesta qualitat. Per què? Perquè si som capaços de lligar, que no sigui només una transposició aquesta llei d'indústria, que sigui un instrument per a l'agricultura, per a la pesca, per a la transformació, per a la indústria de transformació, que sigui un instrument per a les càrnies, que sigui un instrument per al calçat, que sigui un instrument per a la pell, després si de cas les hi enumeraré, i si de cas les hi donaré, crec que aquesta és la clau. Aquesta clau, aquesta clau, en sentit econòmic, si acomplim els deures que ens hem posat aquí per a la qualitat del turisme i posam els

límits de forma natural i apostam i fem un grapat per a la indústria, perquè no desapareixi més indústria, perquè sense fer dúmping sapiguem arbitrar les eines per poder ajudar que no desapareixi ningú més, segur que podem iniciar un camí que en deu, quinze, disset anys, si a qualcú li sembla molt, això no és res, deu, quinze, disset anys, hi pugui haver una diversificació en aquesta terra.

I l'altra qüestió, perquè no vull acabar que sembli..., com han vist jo no m'he barallat amb vostès, vull dir, he dit el que pensam, no vull una brega de moixos, el que més...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant, Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, sí, ... el que més ens va agradar, i especialment a mi, a mi no em preocupa que vostè arregli Son Dureta, no em preocupa, però en canvi sí que veig un posicionament estratègic que ens cuidem de les malalties cròniques.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Font. Primer de tot, gràcies pel seu to, que crec que és un to constructiu, necessari per als interessos dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, jo vaig ressaltar que era necessari un debat d'altura de mires i per tant un debat on puguem aportar des de la diferència, perquè sens dubte tenim diferències ideològiques i polítiques amb el grup que vostè representa, però també tenim interessos a defensar les qüestions que són bàsiques per als ciutadans d'aquestes illes. Jo crec que aquesta legislatura, i ho he dit en diferents ocasions, i crec que val la pena ressaltar-ho en el primer debat de política general que tenim, vostès varen començar amb una abstenció a la meua investidura, per tant amb un intent d'entendre que els ciutadans havien votat una cosa diferent, una política diferent, una política de canvi i, en certa manera, jo sempre he entès que aquest era un manteniment d'alerta i per tant de dir no teniu un xec en blanc, però sí que teniu confiança per intentar treballar per a l'interès general, i jo li agraeisc. I a més, durant aquest any i mig hem pogut debatre de moltes coses, hem pogut arribar a alguns acords estratègics, que crec que són importants per a aquestes illes, i en alguns evidentment no haurem arribat a acords i en alguns el Govern no ha estat el diligent que vostè avui apuntava i que jo intentaré donar explicacions.

Ara bé, també crec que val la pena dir que durant aquest any i mig, i ho he dit durant el dia d'ahir i durant el dia d'avui, hem gestionat, hem complert, hem assumit responsabilitats i hem posat fre a moltes qüestions que creïem inadequades per al rumb d'aquestes illes, hem assumit els problemes estructurals i els conjunturals i hem intentat donar solucions, i hem plantejat

respostes, no només plantejat, sinó que hem actuat, i crec que en això també les xifres canten, les he explicades durant el dia d'ahir i d'avui, crec que canten en tots els sectors i els àmbits que abraça el Govern i que, per tant, les coses han canviat, i jo diria que han canviat per a millor. Suficient? No, encara queda molt de treball per fer, conjuntament m'agradaria a mi, que per part poguéssim acordar després del debat algunes propostes de resolució, que és una mica com hem d'enfocar les línies generals de la comunitat autònoma per al proper pressupost i per a la legislatura. I, com ara vostè explicava a la darrera frase final, en temes com la cronicitat, que són temes de llarg termini, i que convendria que tenguéssim una mica de rumb fixat.

Per contestar el que vostè ha plantejat, perquè jo crec que ha fet un discurs molt realista, ha tocat de peus a terra en moltes de les qüestions que treballam dia a dia des del Govern i que intentaré donar-li explicacions. Vostè començava, fent una mica de befa, no?, amb les relacions que manté el Govern amb el Govern català i amb el Govern del País Valencià, i jo crec que ho he explicat i crec que val la pena posar-ho en valor, jo crec que entre els veïnats és bo dur-te bé, és bo convergir en algunes qüestions culturals, històriques, això està bé, però sobretot en qüestions estratègiques, econòmiques, de les tres comunitats autònomes, perquè tenim molts interessos comuns, perquè tenim moltíssimes semblances en moltes coses, perquè tenim molt d'intercanvi constant, n'hi ha prou a veure quan vas a Eivissa o a Formentera els professors nostres n'hi ha molts que són venguts de València, o quan ets aquí tens... o vas a Menorca i molta gent nostra menorquina estudia a Catalunya, vull dir, hi ha una interconnexió que és real entre ciutadans. Per tant, si hi és entre ciutadans no està malament que hi sigui entre institucions i que, per tant, puguem assumir reptes comuns, i nosaltres ho hem treballat molt des del costat del finançament autonòmic, al qual també vostè hi feia referència, i que jo crec que ha estat molt clar i molt explícit sempre el seu grup parlamentari en aquelles qüestions que no hauríem de perdre de vista que són fonamentals i que són quina situació tenim a nivell de l'Estat espanyol i per tant com ens hem de fer valer.

Vostè d'això en té llarga trajectòria, també ha estat senador, sap les dificultats que significa anar a negociar a Madrid.

I és veritat que no hem aconseguit tot allò que volíem i jo això li ho reconec, i ho he dit sempre, a nosaltres ens hagués agradat poder aconseguir molt més del Govern d'Espanya, sigui quin sigui el Govern d'Espanya. Hem aconseguit alguns compromisos i hem aconseguit que alguns doblers, que s'havien perdut, retornin a aquesta comunitat autònoma per fer millors inversions. Ara, és veritat que el Govern que ara tenim a Espanya és molt insensible amb aquestes Illes, i és veritat..., vostè em discutirà si quan governa el PSOE, si quan governa..., jo no entraré en això, jo li diré que la realitat és que maig com en aquesta legislatura les Illes Balears no havíem estat a la cua d'inversió pública, mai com en aquesta legislatura no s'havien incomplert tots els compromisos: el règim especial, vostè ho sap, havia d'estar el 2014, ni s'ha començat en tota la legislatura passada del Govern espanyol; el sistema de finançament autonòmic era quinquennal i ja va caducar fa tres anys i no s'ha començat a negociar amb les comunitats autònomes de forma seriosa, i els deutes històrics, almanco aquells que ja estan compromesos, el conveni de carreteres,

vostè coneix perfectament que fa quinze anys que discutim aquesta qüestió, i encara no s'ha pogut plantejar per part del Govern d'Espanya. Aquesta part és veritat, i nosaltres ho continuarem lluitant i jo agraeisc al seu partit polític les propostes que fa en termes de finançament autonòmic, en termes de règim especial i en termes d'obertura a l'hora de negociar aquestes qüestions.

Ara, a diferència del que passava, i crec que és important, ara hi ha un govern que se'n va a Madrid i no diu amén, reivindica, vota en contra, planteja alternatives, fa propostes i per tant aconsegueix alguna cosa menys del que necessiten els ciutadans, però anam aconseguint alguna qüestió més.

I després em deia "apliqui's a ca seva el que demanen allà", no?, i té raó, i tenim una situació on ajuntaments, consells insulars i Govern de les Illes Balears, no direm quin dels quals, però bé, tots tenim problemes financers, problemes amb les filigranes que s'ha inventat el Sr. Montoro, amb el FLA, amb el sostre de despesa en els ajuntaments, tenim situacions kafkianes que vostès coneixen prou bé, com ajuntaments com Alcúdia, per exemple, que té 40 i busques de milions al banc i que els ciutadans d'Alcúdia tenen necessitats que, perquè el Govern d'Espanya ho diu, no poden gastar. A mi això em pareix un contrasentit absolut, perquè els ciutadans d'aquestes illes tenen necessitats, tenen necessitat d'inversió, els ajuntaments, els seus equips municipals, ho volen fer, i no poden per una norma estatal. Per tant jo en això evidentment estarem junts per lluitar que aquestes qüestions canviïn.

I en allò que a nosaltres fa referència, a les tres -farem la tercera ara- conferències de presidents de consells insulars hem intentat marcar un calendari de transferències de competències amb els consells insulars de legislatura, i hem començat a negociar i estam en aquesta fase. No tenim la cosa tancada per transferir demà, és veritat, és veritat, perquè un consell insular et demana "escolta, vull la transferència ben dotada econòmicament", les transferències que vostè sap que estan en discussió en aquest moment són les de promoció turística, hi ha el debat sobre quanta promoció turística hem de fer des de les institucions... Tot això són debats complexos que hem de tenir des de la lleialtat amb els consells insulars i entre el Govern de les Illes Balears, i evidentment també amb els diferents grups parlamentaris que estam tenint. Per tant hem fixat calendari, que estam negociant i intentarem complir en la mesura de les nostres possibilitats; amb el finançament dels consells, a causa de l'increment impositiu que va fer el Govern hem millorat el finançament dels consells insulars en el pressupost 2016, i per tant... i alhora també estam treballant des de la coordinació i la cooperació entenent tots que tots tenim mancances econòmiques, no?, i per tant jo pos en valor també i agraeisc la bona voluntat dels quatre consells insulars per fer coses que si no seria molt difícil.

Per exemple, emissari de Talamanca, que sé que vostè comparteix la necessitat que s'hagi fet i que s'hagi fet per emergència i que es resolgui el problema. Si no hagués estat perquè l'Ajuntament d'Eivissa, el consell insular i el Govern, tots tres, ens posam d'acord i posam una tercera part per poder avançar l'obra, potser hagués estat molt difícil poder-la fer més aviat. Aquesta és una realitat objectiva, perquè la situació econòmica és la que tenim i nosaltres hem treballat des de

l'acord i des del diàleg per resoldre els problemes de la gent, i crec que això també és un haver al nostre favor.

Després vostè feia referència, i té raó i jo li ho deia abans, que hi ha alguns mandats parlamentaris que tenien una temporalitat que no hem pogut complir, i és cert. Hi ha la qüestió del consell assessor d'IB3 i el model audiovisual. Nosaltres des del Govern hem volgut separar molt la tasca governamental i el model audiovisual que nosaltres entenem que havia de sorgir des del Parlament de les Illes Balears, des de l'acord en el consell assessor de la radiotelevisió pública perquè venim d'on venim, Sr. Font, i vostè comprèn perfectament i entén, supòs, que la televisió va néixer com va néixer, a una època complicada en aquestes illes, on tot era molt expansiu i tot era molt alegre, i ha tengut un procés difícil, i la passada legislatura vàrem arribar a la situació estrambòtica que el conseller de Presidència era el director de la radiotelevisió pública, i nosaltres hem tengut molt clar separar el que és partidisme polític del que és un mitjà de comunicació públic que ha d'estar al servei dels ciutadans i que ha de servir pel que ha de servir; i per què ha de servir?, per normalitzar llengua catalana; ha de servir per fer país, per tant entenent que som quatre illes i per tant que cada illa és diferent; ha de servir per donar suport a la indústria audiovisual, a les productores, a un sector econòmic que és emergent si l'ajudam i que a més crea riquesa, i que a més aporta innovació i aporta coneixement i que per tant és interessant, i ha de fer-ho des de la independència, des de l'objectivitat, des de tenir clar que són periodistes els que designen, i el consells assessor, com vostès saben perfectament, es va elegir pel Parlament i és veritat que no s'ha constituït i que no tenim el document elaborat, però no és tant una responsabilitat d'aquesta que li parla, encara que no vull defugir cap ni una de les meves responsabilitats, com de les situacions que s'han viscut.

La seguretat a Eivissa, té raó; tampoc no és una responsabilitat nostra. La consellera d'Hisenda ha fet el possible i l'impossible. Tenir la Delegació del Govern sense delegat o delegada del Govern és un problema, i, en fi, nosaltres aquesta decisió no l'hem presa ni la compartim, i quan parles d'això i te'n vas al ministeri i et diuen que estan en interinitat és un altre problema, i la realitat és la que és, i s'han promès unes coses que no s'han complert amb la ciutadania d'Eivissa.

Quant a la radioteràpia d'Eivissa, nosaltres ens vàrem trobar el contracte adjudicat per set anys, per set anys. Nosaltres què vàrem comprometre des del Govern i hem complert?, que s'integràs en el servei públic i que es coordinàs des de Son Espases i així s'està fent, i no hem tengut altre remei perquè hem trobat una cosa fermada i molt fermada, com desgraciadament ha passat sempre que ha governat el Partit Popular amb majoria absoluta en aquesta comunitat autònoma.

Després vostè em parlava de les qüestions més lligades al turisme i a la Llei general turística, i és veritat que vostès varen presentar una..., jo crec que no una, han presentat moltes iniciatives en els temes de lloguer de vacances, en el tema de lloguer de cotxes i en el tema del tot inclòs que vostè plantejava. Lloguer de vacances, ho he explicat abans; és veritat, és un tema molt més complex que dir que ho resollem molt aviat, en un mes, i per tant és veritat, vostè té raó, ens hem

retardat, el vicepresident i conseller de Turisme va comparèixer a petició pròpia aquest estiu per explicar com teniem la situació i com pensàvem presentar la norma, i jo esper que durant aquest període parlamentari puguem presentar la iniciativa i esper que sigui consensuada perquè crec que n'hauríem de sortir-ne tots junts, i és veritat que hem tengut més oferta d'allotjament turístic per mor del de vacances, que jo també compartesc amb vostè que és una redistribució de la riquesa del que té el potencial de l'allotjament turístic, però que és cert que no tot té la qualitat turística per ser llogat en termes de qualitat si realment volem un turisme que faci una bona despesa, que faci un bon ús del nostre territori, que faci un bon ús del nostre bé escàs com és l'aigua, i que per tant si volem anar a un turisme de més qualitat i més sostenible també evidentment l'oferta nostra ha d'estar al nivell d'aquestes exigències i no qualsevol cosa, i en aquesta línia estam treballant.

Amb els cotxes de lloguer vostè sap que també hem tengut diferents reunions des de les diferents conselleries, tant des d'Hisenda com des de Turisme, per veure si és possible analitzar alguna situació, alguna proposta des del Govern no fàcil de trobar amb l'encaix legal per poder minvar la pressió de cotxes de lloguer a les carreteres els mesos àlgids de les temporades altes.

I quant al tema del tot inclòs nosaltres plantejam la modificació, i ho he explicat abans..., hem aturat, hem fet una moratòria de les tres lleis que vàrem discutir aquí també en una compareixença que vaig fer per poder discutir àmpliament aquell decret llei. La Llei general turística, que hem de modificar en termes amplis, evidentment hem de parlar del tot inclòs, que aquest estiu ha estat menys problema perquè s'ha redistribuït molt millor i la gent d'oferta complementària, oferta de restauració, ha tengut unes entrades molt diferents, i això també és una realitat i no ha estat notícia com era abans, però és un problema que tenim, perquè jo, com vostè, pens que la conjuntura ha fet que aquest estiu sigui explosiu, que potser que altres estius ho siguin però ens hem de preparar per si no ho són, de com afrontam el producte turístic de qualitat que volem tenir ja en aquesta comunitat autònoma. Ho volem regular via Llei general turística, el tot inclòs, precisament amb paràmetres de qualitat. Hem de parlar dels *beach clubs*, hem de parlar de les segones activitats dels hotels, hem de parlar de moltíssimes qüestions que encara no han quedat resoltes amb el primer decret que vàrem fer de la Llei general turística, i que amb això evidentment esperam que ens hi puguem trobar en algunes de les qüestions que són estratègiques i que té un debat, com vostè sap, fins al 2017, que és el temps que ens vàrem donar per modificar la Llei general turística.

Quan vostè defineix el model econòmic i defineix exactament les inversions necessàries en aquesta comunitat autònoma vostè sempre ha posat de relleu -avui ho ha tornat a fer- tot allò que fa referència a la innovació, a la recerca, al desenvolupament, a l'economia del desenvolupament, i avui ha afegit també -no només avui, ho ha fet altres vegades- el Pla d'indústria i a veure com som capaços de la diversificació econòmica. Jo hi estic d'acord. Nosaltres tenim un creixement econòmic molt lligat al sector turístic i al sector serveis al qual no podem renunciar ni hi volem renunciar perquè és un motor de creixement econòmic que produeix algunes fortaleses importants de la nostra economia, i hem de, sens dubte,

alleugerir tots els problemes que crea, que també en crea, que les ombres que crea també hi són, i jo les reconec i no defujo aquest debat, tot al contrari, i el volem afrontar i el volem afrontar amb valentia. Ara, hem de saber diversificar economia, i per diversificar evidentment hem d'apostar per sectors que són emergents, que són estratègics, i entre ells jo ahir vaig citar alguns sectors com el nàutic o com altres sectors.

Vostè ho ficava més a la Llei d'indústria que, efectivament, la Llei d'indústria ens ho engloba tot, ens ho engloba tot, i per tant és un tema a discutir. I és veritat que l'hem d'acompanyar de recursos públics, perquè, si no, no sortirà, no sortirà bé, i és veritat que si volem anar millorant aquest model productiu, si el volem fer més competitiu, si volem tenir mà d'obra qualificada per poder fer-hi front, hem de ser capaços des de les institucions en termes generals de fer estratègies per poder-los donar suport. I és veritat que no sempre ho hem fet, i aquesta comunitat autònoma té un problema greu de desindustrialització i té un problema greu de donar suport als emprenedors, a la gent que té una nova idea i que la vol tirar endavant, i nosaltres volem canviar això.

I en una part important volem actuar amb el sector primari, perquè també és fonamental per a aquestes illes; malgrat que el PIB sigui baix del que aporten a la comunitat autònoma la implicació en la conservació del territori, del paisatge i de la identitat del poble que som és fonamental per a nosaltres, i per tant en aquesta línia també hi volem treballar conjuntament.

I això ho lligava vostè amb la facultat de medicina. Jo crec que aquest debat l'hem tengut moltíssimes vegades; jo hi estic absolutament d'acord, amb el que vostè explicava, i aquí ho ha lligat amb els problemes que podem tenir com a govern amb els socis. Jo li tornaré a explicar la meua visió, i jo som una persona optimista, perquè crec que aquest poble necessita gent amb audàcia, amb valentia i amb optimisme per treure'ns de problemes que tenim, i jo veig que les noves fórmules polítiques de govern són fórmules que han d'estar basades en el diàleg, en la lleialtat, en la responsabilitat, en el rigor, en la capacitat de debatre i en la capacitat de proposta i, al final, de consensuar junts cap a on volem anar. I és veritat, i ho he explicat abans, que algunes dificultats haurem tengut i tendrem, i tendrem, i per això sempre he convidat tothom a parlar dels temes d'estat d'aquesta comunitat autònoma, i m'alegra que vostè digui que ens hem reunit i que hem parlat de temes estratègics d'illes, i que jo els vaig dir els problemes que tenim, i els ho vaig dir de tu a tu als portaveus parlamentaris, i vàrem parlar de tot el que vàrem trobar que havíem de parlar, i vàrem parlar amb sinceritat, i aquesta comunitat autònoma ha d'afrontar temes estratègics, els hem d'afrontar des de la valentia. I és veritat que la facultat de medicina ha estat un tema a discussió que hem tengut, però jo crec que estratègicament és una bona decisió la que hem pres.

I vostè m'ha fet una pregunta concreta que jo no vull defugir de respondre-li. Nosaltres creim que la inversió en recerca, en innovació, és fonamental. El paper que juga la FISIB i tota la recerca sanitària és fonamental per a aquesta comunitat autònoma. Entenem que la facultat de medicina dóna molt de suport a la possible acreditació i per tant poder tirar endavant el Carlos III i projectes d'investigació que són necessaris, que són molt productius per a aquestes illes, i potser

no ho veurem a curt, però ho veurem a mig segur, i a llarg molt més del que ens pensam, i per tant aquest govern li puc assegurar que el que fa i el que lluita des del minut u és per possibilitar que hi hagi més capacitat d'innovació, més capacitat de recerca, empresarial, en el món privat, i també en el món públic, i per tant dóna suport als equips d'investigació i dóna suport a la recerca en termes amplis.

I és veritat que des del 2005 aquesta comunitat autònoma té convenis amb el CSIC per a alguns temes de recerca, i que nosaltres tenim intenció de poder seguir treballant perquè creim que és important per a les Illes, i és veritat i vostè feia referència a un conveni que està aturat des de desembre de 2015, i que des de la conselleria s'està treballant amb el CSIC a veure quines possibilitats hi ha de refer el conveni i quines no, i quan sapiguem si és bo per a les Illes Balears el firmarem o no el firmarem, i això és públic i notori i absolutament transparent, i absolutament jo crec que necessari per a les Illes Balears en termes de recerca i innovació pensar en aquestes claus. Ara bé, no confonguem això amb absolutament res de cap tracte de favor ni molt manco, Sr. Font, ni molt manco. Nosaltres tenim aquests convenis -nosaltres dic Govern de les Illes Balears- des de 2005 i veurem què hem de fer de futur, i ho veurem des de l'explicació pública, com ha fet sempre el meu govern.

Després m'explicava vostè que, clar, com treim els recursos per fer tot això possible, i deia "no, si jo estic d'acord que hem de fer més escoles, estic d'acord que hem de fer més centres de salut, estic d'acord que hem de donar suport d'una forma més clara als serveis socials..."; hem de fer oposicions, i en això el Govern hi està fent feina perquè l'any que ve puguem treure oposicions tant en educació, com en sanitat, com a l'administració pública, creim que és absolutament necessari, el nombre d'interins en educació és absolutament disparat, i per tant en aquesta línia estam fent feina, però deia d'on traurem els recursos. Evidentment la primera part que hem parlat: la negociació i reivindicació amb el Govern d'Espanya, sigui quin sigui, és fonamental, ho hem de fer junts; jo estic molt contenta que el Cercle d'Economia torni a encapçalar una plataforma en defensa d'un nou sistema de finançament autonòmic, i crec que faran l'acte d'explicació en el mateix Parlament de les Illes Balears i crec que això és una bona notícia, que uneixen moltes entitats i associacions que són absolutament necessàries, i per tant aquesta batalla la farem i l'hem de fer.

L'altra entrada: política fiscal. Jo sé que en això amb vostès discrepam en alguna cosa, o en moltes coses, però en alguna, segur. Nosaltres defensam com a govern que a Espanya, que és qui té la potencialitat de fiscalitat forta, es gravin molt més les rendes de capital que les rendes de treball; trobam que la política fiscal espanyola és molt injusta amb l'emprenedor, amb el treballador i amb la classe mitja, i aquest plantejament el feim. No depèn de nosaltres, és veritat; depèn de Corts Generals, és veritat, però ho hem de dir, crec que s'ha de dir. També és important que es persegueixi el frau fiscal, que Espanya és dels països que com és ben evident i notori en té molt. I què podem fer aquí? Nosaltres, mentre deim allò d'allà no ens aturat de dir què trobam aquí.

Aquí nosaltres hem estat corresponsables, hem augmentat impostos per tenir més recaptació; vostè convindrà amb mi que

a un governant, la consellera d'Hisenda, li seria més fàcil dir: "Escolta, jo aquí venc i baix els impostos a tothom", cosa que ha fet en Montoro fa dos dies i ens ha fet un forat a les arques públiques gros, gros però gros. Ara, nosaltres hem estat corresponsables amb el que hem dit, i hem dit "no, pujarem a les classes altes", i amb l'IRPF, mitjanes i baixes, que el darrer tram del govern Bauzá les va abaixar, nosaltres les hem mantingudes baixes. Ho dic perquè hem afectat el 3% de la població, i aquesta és una realitat objectiva; i hem estat corresponsables creant un nou impost, l'impost de turisme sostenible, que s'ha demostrat que és un èxit. També val la pena que ho posem en valor, Sr. Font, perquè vàrem discutir moltes vegades "i si l'entram un any més tard?", i ha entrat en aquesta temporada de 2016 i s'ha cobrat, i s'han recaptat 32 milions d'euros, i els turistes no han tingut cap trauma, al contrari, i jo ho vull posar molt en valor, perquè aquí tot passa molt aviat i pareix que res no du cap esforç, i les coses és important recordar-les, i aquí hi va haver un debat molt important, i al final a vegades l'audàcia dona bons resultats, i és veritat que la gent, que viatja molt i el turisme està molt socialitzat i això és molt bo, això és molt bo, la gent es mou molt pel món i és important, i la gent sap que quan va a Brussel·les pagues 7 euros i mig per vespre, i això ho sap tothom, i no sabem en què ho inverteixen, perquè aquí a sobre explicam a què ho volem invertir, i a què ho volem invertir és un tema on a mi m'agradaria que el seu grup parlamentari també hi fos.

I hem coincidit l'altre dia parlant al Consolat de les inversions hídriques o hidràuliques que vostè també coneix perfectament per les seves anteriors responsabilitats, i jo estic d'acord. Es va aconseguir un conveni important, que les obres hidràuliques, sobretot a l'illa d'Eivissa, han estat finançades pel Govern d'Espanya, amb molts d'anys, amb moltes dificultats, amb molta brega, però és veritat, han arribat doblers per finançar unes obres que ara no tenim. Per tant nosaltres plantejarem al Govern d'Espanya més convenis per poder fer aquestes inversions i d'altres inversions. I és veritat que tenim les prioritats, com bé ha explicat en diferents ocasions el conseller Vicenç Vidal, sobre l'aigua en alta, que és un problema, tenim problemes també d'aigües depurades, de sanejament en termes amplis i també tenim problemes, que també ho hem de reconèixer, que hi ha competència d'aigua que és municipal i que hi ha xarxes d'aigua municipal on ningú no s'ha encarregat de fer inversió perquè les fuites no existeixin i perdem molta d'aigua en fuites i això també és una realitat que també hem d'explicar i als ajuntaments els hem d'implicar en la trobada de les diferents solucions i és ver que vostè deia que a cada illa tenim un problema diferent, i és veritat, a Menorca hi ha aigua de mala qualitat, tot això és cert i en aquesta línia estam intentant treballar.

La proposta que vostè em fa concreta dels temes de les finques públiques, nosaltres que... incorporar agricultors a les finques públiques hi estam absolutament d'acord i és un plantejament polític que podem assumir. Els espais naturals protegits, els espais naturals protegits, i és una discussió que hem fet moltes vegades i en moltes ocasions en aquestes illes durant molts d'anys, es protegeixen per valors ambientals, per valors ecològics, no pel nom del propietari o per si hi ha deu propietaris o n'hi ha cinc, es protegeix perquè aquell espai ambientalment, ecològicament té els valors per ser protegit. A

partir d'aquí, si això ho tenim clar, perquè això no sempre ho hem tingut clar, si això ho tenim clar a partir d'aquí els acords amb els propietaris fantàstic, intentarem arribar-hi, sí, en aquest moment la llei de creació del parc natural de Campos la tenim encara en exposició pública dos mesos.

Jo, Sr. Font, m'ho ha recordat avui la Sra. Prohens, que heu tingut temps en política, vostè també, i hem vist protegir i desprotegir, molt ràpid, no he vist molt de consens amb molts de propietaris ni amb els que els han desprotegit ni amb els que els han protegit.

Per tant, aquest govern intenta fer-ho bé, intenta parlar, ens hem reunit amb tothom, intentem escoltar, intentem assumir més al·legacions a les que proposin, però des del convenciment que el que val la pena protegir és l'espai perquè té unes característiques ambientals que són úniques i que ens fan únics, i estic convençuda que aquests debats que a vegades se'ns fan complicats quan les vivim amb el temps ens donen la raó i posam en valor, efectivament, i sé cert que Campos d'aquí a uns anys posarà en valor això i ho tindrà en valor i és important per a ells, igual que no ens hem quedat de braços creuats, hem intentat... sabem que hi ha una problemàtica de massificació el mes d'estiu, aquest estiu hi hem posat un transport públic des del Govern que no s'havia fet mai, intentem fer passetes i intentem anar a pactar-les amb l'Ajuntament de Campos i amb els veïnats de Campos. Ara, hi ha qüestions que són com són i hi ha espais que s'han de protegir perquè ambientalment o els protegem o els perdem i el que perdem amb aquests espais no ho recuperem mai, és una pèrdua de patrimoni fonamental i molt important.

Quant al tema dels ports, seria una discussió molt àmplia, no?, de si els ports estatals han de ser autonòmics o no ho han de ser, sí que li puc dir que els que són propis, els del Govern, nosaltres hem abandonat aquella política que es feu a la passada legislatura de fer com si no fossin nostres, amb concessions... perquè a vegades que ho gestionem nosaltres desgraciadament no ha volgut dir que ho gestionem millor, segons quines coses, hi ha alguns ports nostres en què s'havien fet concessions concretes que recaptaven poquíssim i es mantenien poquíssim, bé, i tot això ja ho discutirem, tindrè temps de discutir les concessions portuàries que s'han fet en aquestes illes.

I nosaltres estam intentant posar ordre i sobretot estam dient "hem recuperat recursos públics per tornar reinvertir als ports de les Illes Balears". Dia 29 de setembre presentarem les inversions del Port de Son Blanc de Ciutadella, igual que ho farem amb els altres ports on treballam i són inversions que hem pactat amb l'Ajuntament de Ciutadella i estam posant al dia algunes infraestructures que són també porta d'entrada a les nostres illes i que són fonamentals si volem diversificar, si volem un turisme de qualitat, si volem altres qüestions que ens permetin a tots els ciutadans d'aquestes illes viure una mica millor.

Crec que li he contestat als plantejaments que vostè em feia avui capvespre, evidentment ara al torn de contrarèplica a tot allò que no li hagi pogut contestar li contestaré, però voldria acabar aquesta intervenció dient que crec que si tots som capaços de posar propostes damunt la taula, concretes, si som

capaços de debatre problemes concrets dels ciutadans i cercar solucions conjuntament els ciutadans al final ens ho agrairan.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica té la paraula el Sr. Jaume Font per un temps de deu minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, presidenta del Govern, gràcies per les contestacions, però jo li diria una cosa: si jo fos el president del Govern avui -i no tenc un conveni amb Madrid per a investigació- donaria de baixa el Sr. Bachiller, jo faria això, si tenc un conveni per seguir més temps i el que està investigant és bo el mantindria, això és ser escrupolós amb els doblers públics, així de clar.

El tema de... -ho dic perquè jo vaig haver de rebre molt aquí aquell dia del mes de març, eh?-, el tema de l'IRPF, el tram autonòmic, és vera que diu que vostè no va tocar el que havia tocat el Sr. Bauzá, jo el que dic és que la gent... tenc aquí... de la comunitat autònoma, eh?, és a dir, no m'he fet cap escrit, hi ha la part del tipus estatal i el tipus autonòmic, la gent que té un ingrés de 12.000 euros anuals on la quota íntegra són 2.420 i la resta de la part liquidable són 550, el tipus estatal és el 12 i aquí és el 11,75; els que van després fins a 18.000 el tipus estatal és el 12 i aquí és el 14,75, és a dir, hi ha molta gent que cobra de 12 -de 12- a 18, 12.450 a 18 i el tipus estatal -com dic- és el 12% i aquí és el 14,75. Molt bé, hem pujat a un 3% de gent que cobrava més de 60.000 euros, com si els puja un 20%, és que m'és igual, però no hem baixat aquestes rendes baixes que estan amb banderes tot el dia per aquí fora.

Idò, baixi-ho més perquè l'Estat els cobri menys, nosaltres els cobram més, és això que li dic, que nosaltres cobram més als més febles que el tram que posa l'Estat, és això que dic, és això que dic, però vaja, entenc que és mal de fer quadrar números, eh?, entenc que és mal de fer, ho entenc, ho entenc.

Vaig ràpid. Hi ha una qüestió de la qual m'he oblidat abans, en això coincidim amb MÉS i vàrem ser els primers que ho vàrem dir, aquí, aquesta legislatura, no a anteriors, li ho vàrem dir fa... a finals de l'any passat i li ho vàrem tornar dir dia 3 de maig en una compareixença que va fer vostè, li deia jo, *Diari de Sessions*: "una tercera mesura valenta, ja li ho hem dit altres vegades, no ens paguen, és anar als jutjats, als jutjats, als jutjats".

El que no pot ser és que si tenim un deute històric en carreteres, que com bé diu ve de l'any 2004, finals de..., sí, principis de 2004, i distints governs, tres presidents, quatre presidents distints han hagut d'anar fent protocols distints i ara tal vegada ens pagaran 20 milions... A veure, no has firmat un paper a l'any 2014 que em pagaràs això en quinze anys?,

compleix cada any!, "punyetero", que ells no ens perdonen res del que nosaltres recaptam, és que són dolentons, s'enduen el que recaptam aquí... un exemple: l'any passat els ingressos per IVA varen ser molt més grossos a Balears que el que estava previst i tal vegada havíem de cobrar cent, havíem d'ingressar cent i en varen recaptar el doble, ens pensàrem que ens recaptarien el doble, ens va dir la presidenta, idò no, Madrid va dir que no, el que ha estat de més és per a nosaltres, per a vosaltres res, són dolentons, els hem de dur al jutjat, i quan dic que dugui al jutjat no els duim al jutjat per espantar ningú, és perquè ens tornin el que és nostre o l'altra història que és un estatut aprovat per unanimitat en aquesta cambra, bé, alguna petita qüestió, que hi ha unes inversions estatutàries i tothom les incompleix, serien més de 800 milions d'euros que tendriem aquí!, totes aquestes coses de les quals hem parlat ahir i avui tendriem doblers suficients per arreglar-ho.

Sra. Presidenta, això no és entrar en conflicte amb l'Estat, això és fer saber a l'Estat que aquí ens han de tractar igual que als altres, res més, res més, això no són bregues ni res, i si no s'assabenten, idò, acampam davant el Congrés de Diputats i els ho explicam, en anglès, en català, en castellà, en gallec o en basc, m'és igual, però els ho explicam. Ho entendrà tothom. Jo quan ho explíc a amics meus madrilenys em diuen, no pot ser mai, "*Jaime, no puede ser nunca*", però és així, fills meus ...

(Algunes rialles)

... no, no, no, ho dic per a bé d'aquests amics meus, em diuen, "Jaume, jo estic disposat a venir amb tu", perquè clar, no ho coneix la gent de Madrid. Una cosa és Madrid el poder i l'altra és la gent de Madrid. I quan ho expliques a qualsevol diu, teniu tota la raó, i quan vénen a passar aquí un estiu o vénen per donar... una alegria o que ha passat una desgràcia s'adonen del que és viatjar aquí, gent que no té les possibilitats de viatjar cada any de vacances i és molt humil. Clar, diuen, això és injust i us costa més que a nosaltres anar a Bilbao, sense cap dubte. A vosaltres us costarà 52 euros anar i tornar i a nosaltres ens costarà més de 500 euros, eh?, així de clar. Per això els dic que vagin als jutjats i no perdin més temps.

El tema de... que també li volia dir, a veure si vostè pressupostarà... tornam a les competències, que el Sr. Antoni Pastor, que és aquí, que és el nostre portaveu al consell, també va presentar una moció al Consell de Mallorca perquè es fessin aquests traspàs d'aquestes cinc o sis competències que falten. Tenim una pregunta a fer que és, vostè pressupostarà una partida en el pressupost per a les bestretes del deute històric dels consells? Estaria bé saber-ho si el 2017 ja tendrem qualche partida per a bestretes, perquè això és creure en aquest petit estat que anam a crear federal, dins l'Estat espanyol, que quedi clar.

Dic això...

(Algunes rialles)

... perquè seria important. O almenys jo ho tenc claríssim, som espanyol i som ciutadà de les Illes Balears, no tenc cap problema.

Miri, el pacte per la indústria que li proposam, posin d'acord, impliqui els agents implicats dins la indústria i els grups polítics perquè ens puguem asseure i que puguem idear una estratègia. Hem de combatre la destrucció del teixit industrial, del poc que queda. Hem de recuperar part del teixit destruït per a la deslocalització. Tenim un problema d'indústria destruïda per la deslocalització. Hem d'intentar atreure activitat industrial deslocalitzada d'altres regions i països. És possible això, els agrada venir aquí. Modificar, important també i això ja no és tant el nostre pla sinó que ha de ser una lluita d'aquest govern seu ficada dins la lluita del REB i del nou sistema de finançament, modificar els percentatges de compensació en la mateixa quantitat que es pacti per a les indústries a les Illes Canàries. Ells tenen un pacte de compensació de transport per a les seves empreses distint al nostre. Nosaltres per al transport de dur el material i transformar-lo aquí o d'aquí dur-lo allà va d'un 35 o un 30% com a màxim, no hi ha cap any que hi arribi, el 17, el 16, els canaris compleixen al peu de la lletra. Hem de posar els diputats i senadors els hem de marcar una feina que ha de ser demanar cada tres mesos què han pagat a Canàries, quin percentatge han pagat per al transport de les mercaderies transformades o per transformar. Això seria imprescindible perquè això faria competitiu encara molts dels que encara queden de les indústries càrnies, de pell, de transformació de productes del camp, que serien competitius si els pagassin el 35 o el 30% dependent de si és material per dur cap aquí i transformar-lo o d'aquí per treure'l cap a fora que encara els seria competitiu, però això parlem sobre el nòlit, que ja sabem que els nòlits de Balears són els més cars del món. És més barat enviar de Brasil un metre cúbic que pesa cent quilos que... molt més barat no, deu vegades més barat que enviar-lo d'aquí cap a Brasil. En canvi, la mateixa naviliera que va d'aquí a Barcelona per un contenidor et cobren devers 1.700 euros, 1.800 euros i aquestes mateixes mides nàutiques cap a França valen un 70% menys. És qüestió que mirem on... com diria un castellà, *aquí hay gato encerrado, hay gato encerrado*, és el mateix vaixell, és la mateixa empresa. I això no els passa als canaris.

L'altra qüestió, hauríem d'intentar estimular, dins aquesta idea del pla d'indústria i tot això, estimular la implantació d'entitat de control i mesura de l'activitat industrial certificades, és a dir, que l'Entitat Nacional d'Accreditació, el que és l'ENAC, pugui acreditar perquè tampoc no tens espai dins Europa si no estàs acreditat amb certificacions dels teus productes.

Després, hauríem d'intentar, sota el nostre punt de vista, que el règim especial li acabàs de donar, li acabàs de donar la força necessària a la nostra indústria. Hem de crear qualche línia específica pel que pugui ser el que es fa a Formentera, el que es fa a Menorca, el que es fa a Eivissa o el que es fa a Mallorca sense, sense fer dúmping, però creant línies perquè no acabi de desaparèixer segons quin tipus d'indústria que encara ha aguantat la bandereta i encara aquell home i aquella dona i aquell fill i la filla, el gendre i la nora s'aixequen cada matí i venen el formatge, o venen les albarques, o venen el flaó, o venen les herbes, o venen la frígola, o venen les herbes dolces, o venen el palo, o venen la sobrassada o venen el camaiot. Encara aquesta gent existeix, quan vostès van a comprar ho troben encara que està fet a Balears. Idò, hem d'inventar dins aquest pla d'indústria, dins aquesta llei, sense fer dúmping,

línies que existeixen, que es poden fer, per poder realment donar sang directa a la vena, directa a la vena, directa a la vena. I si Estrasburg o Brussel·les diu qualche cosa, ja ens veurem, però hauréem salvat la nostra gent. Salvem la nostra gent perquè si no, estam perduts. En segons que volem ser molt formals i en segons que no ho tenim en compte.

I no em dona més temps ja la presidenta o el president, que hi ha en aquest moment, però jo, presidenta, l'únic que m'agradaria és que quan parlava amb el Sr. Melià i la Sra. Sureda a nosaltres si ens conviden, eh?, vendrem amb molt de gust a donar idees. Senyors de Podemos, no a participar del Govern, eh?, perquè vostès ara ja tenen barra de tremolar, no, no, si ens conviden, ens conviden, per les qüestions que parlava dels cotxes, del lloguer de vacances, del tot inclòs, tenim idees, sabem com ho hem de fer, els podem ajudar. Ho dic perquè és veritat que tenim, és veritat que tenim diàleg, però el que hem d'aconseguir és el consens i perquè hi hagi consens hem de posar enmig... hem de pastar junts, hem de pastar junts el pa, i aquí ens hi jugam molt.

Una altra qüestió i... venim a dir això perquè no basten reunions, reunions sí, diàleg sí, però hem d'arribar a la tercera fase, és reunions, diàleg, consens, perquè la gent parla de consens i... no, reunions, diàleg, consens, perquè hi ha gent que es reuneix i no dialoga, no, no, vostè ens convoca a reunions i dialogam. Ara l'important és arribar al consens.

I dir que això, i només una qüestió, els espais naturals protegits. Miri, hi ha una cosa important, si avui a l'any 2016 estam en condicions de declarar parc natural Es Trenc Salobrar de Campos...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, hauria d'acabar.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, acab, és el darrer, però és un tema matemàtic, maldament sigui de lletres és matemàtic. Miri, si avui tenim capacitat de poder fer un parc natural és perquè l'any 1991 es va fer ANEI i vostès diuen que té uns valors, i aquests valors de l'any 91 a l'any 2016 s'han mantingut, n'hi ha, en queden. Si se n'han perdut no és perquè s'hagi fet cap hotel ni cap xalet, perquè es va prohibir aquell dia, és perquè en tot cas no s'ha gestionat i per gestionar el que és propietat privada convé que arribis a un acord amb la propietat privada. És així de senzill. Jo ho sé que si és espai natural protegit, ho és espai natural protegit, a més no ho dubti, Sra. Presidenta, parla amb un que va aprovar inicialment el PORN per a un parc natural en Es Trenc Salobrar de Campos, però tenia una cosa molt clara, que el faríem i amb l'acord dels propietaris, què és difícil això? Dificilíssim, però és possible. Si m'ha de menester, estic a la seva disposició.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. En torn de contrarèplica, la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Les seves accions sempre seran d'utilitat per a aquest govern, amb Es Trenc, es Salobrar i amb tot allò que vostè vegi que pot aportar, sens dubte serà interessant.

Comencem per la capacitat fiscal d'aquesta comunitat autònoma, és molt minsa, és veritat, tenim poc marge de modificació d'imposts propis, tenim la situació estatal que tenim, hem explicat les reivindicacions, hi estam d'acord. Per tant, no m'estendré molt més. Sí que és veritat, i aquí ens varen acusar que, en fi, fèiem una pujada, en fi, que semblava que havíem mogut tots els impostos i que no aniríem i que l'economia s'aturaria, també venim d'aquest debat, bé idò, nosaltres vàrem mantenir les baixades en els de menys de 70.000 euros i hem pujat a més de 70.000 euros l'IRPF autonòmic, i és veritat que són les classes que entenem més altes que poden contribuir millor a poder tenir recursos públics per repartir millor la riquesa. Aquest és l'objectiu i crec que aquesta és la línia que vàrem mantenir, que crec que és una bona línia i vàrem mantenir les baixades a rendes mitjanes i baixes, i evidentment quadrar un pressupost és complicat i vàrem estirar al màxim allà on vàrem poder i on creiem que és just socialment, perquè també tenim una història viscuda i a la qual vostè hi ha fet molta referència, de petit empresari, d'autònom, que ha tengut uns anys de moltíssimes dificultats i que ha tengut greus problemes per mantenir l'empresa, si l'ha poguda mantenir, i que, per tant, tampoc no volíem nosaltres anar a gravar segons quins tipus de ciutadans d'aquestes illes.

Els jutjats i les reivindicacions amb el Govern d'Espanya, ho estam estudiant, ho estam estudiant, i tot d'una, ja li vaig explicar en el Consolat, i evidentment el farem particip tot d'una que tinguem una possibilitat, una decisió presa, un estudi per part de l'Advocacia, evidentment els ho comentarem abans de posar cap recurs judicial.

Ara bé, no s'ha d'oblidar que nosaltres ja hem anat als jutjats en aquesta legislatura i hem reclamat inversions estatutàries via judicial, i és vera que després, posteriorment, amb el ministre Montoro, vàrem arribar a uns acords i alguns s'han acomplert, però en alguns hem anat via judicial, precisament perquè ens retornassin els doblers que havien fugit, o que havien entrat i que ens demanaven que retornàssim amb interessos. He de recordar que el primer estiu, l'any passat, vaja, el primer estiu del nou govern, la història era que ens reclamaven interessos altíssims per inversions que havien arribat i que deien que no s'havien executat durant els quatre anys del Sr. Bauzá, aquest és l'inici que vàrem començar els primers mesos d'estiu.

Quant a les bestretes i al sistema de finançament dels consells insulars. Amb la Llei de finançament dels consells insulars, tot allò que nosaltres augmentam en finançament repercuteix immediatament a les finances dels consells insulars, i el que nosaltres, com a govern, hem augmentat, per imposició fiscal, en ingressos, ha repercutit en els consells insulars amb més ingressos. Aquesta és una realitat objectiva que discutim amb ells i calculam la liquidació del sistema de finançament del Govern cap als consells insulars i per tant com quedarien les

bestretes. En aquest moment ens trobam amb aquest estudi tècnic amb els consells insulars i a partir d'aquí veurem com podem pressupostar, del deute, en quatre anys no es va pressupostar res de deute als consells insulars, i ens hem trobat amb aquest desfasament que és una mica complicat.

Després, vostè ha tornat a parlar d'una forma extensa, i jo crec que prou compartida per nosaltres, de tota la necessitat de la diversificació econòmica, de la indústria que tenim deslocalitzada, dels problemes de transport en termes amplis. El règim especial hauria d'anar per sufragar això que vostè planteja i que, per tant, les facilitats que tenen per exemple a Canàries, si les poguéssim tenir nosaltres, encara que no puguem ser considerats ultraperifèrics pel temes europeus, que també lluitam allà a nivell de la Unió Europea i que difícilment ho podem treure perquè el Govern d'Espanya no ens acompanya en aquesta sol·licitud, i llavors és molt difícil poder-ho treure; ara bé, també vull fer la referència, que crec que és clara, aquesta explicació que un contenidor que s'envia d'aquí a Barcelona de vegades és més car que un que s'envia d'aquí a l'Índia, tot té explicacions de quantitats, i les Illes Balears som el que som i per tant en això tampoc no podem competir, i és un greuge que tenim comparatiu i que, per tant, aquest és el que d'alguna manera hauria d'assumir l'Estat i és el que nosaltres reivindicam, i li vaig reivindicar jo a la primera reunió en el mes de setembre, primera i única, que vaig poder tenir amb el president, amb el Sr. Mariano Rajoy, quan es tramitava, recordarem, un règim especial en el Congrés dels Diputats que no feia cap referència a aquesta qüestió que és bàsica, que és la competitivitat en el transport, tant dels residents com de la resta de ciutadans que tal vegada viuen aquí, com en les mercaderies i en el transport dels empresaris. Per tant, aquesta és una assignatura pendent, que jo crec que és una de les propostes força que haurem de fer en el nou règim especial per a les Illes Balears.

En el Pla d'indústria, que crec que és important perquè vostè n'ha fet esment, nosaltres plantejam suport a la internacionalització, no només per a la promoció exterior, que és important, nosaltres tenim molts bons empresaris en aquestes illes, alguns són petits de dimensió, però que exporten a moltíssims països del món i de vegades no els posam suficientment en valor. I també intentarem ajudar a l'atracció d'empreses de fora que puguin venir aquí, perquè, efectivament, jo compartesc amb vostè que hi ha un interès en venir aquí, i nosaltres intentarem que siguin indústries lligades a l'economia del coneixement, de fet l'aposta pel Parc Bit ha estat important, hem augmentat un 17% les empreses; el Centre Bit de Menorca també ha de donar suport a aquestes estratègies.

I a les reunions que hem tengut amb els diferents ambaixadors europeus hem plantejat, sobretot amb països del nord d'Europa, on, per climatologia, tenen molt d'interès a poder-se establir aquí, que hi pogués haver aquestes propostes des de la nostra comunitat autònoma, i crec que és un tema absolutament interessant.

I acab amb una qüestió que no hem tocat molt, però crec que és important i que tal vegada convindrà amb mi, vostè deia: hem de fer possible que totes aquelles professions tradicionals, no sé si ha fet referència a algunes qüestions de producte local,

de transformació agroalimentària, podríem afegir indústria nàutica, que té una part, diríem, artesana, molt important; l'altre dia jo era a veure una dissenyadora que ha obert una tenda a Palma i em deia, nosaltres, no hi ha modistes ni patronistes a tota Espanya, i per què dic això? Perquè duem mà d'obra de fora per a aquestes professions que aquí tenen molta sortida en aquesta comunitat autònoma.

L'aposta que fa el meu govern és la formació professional i la formació dual i en això posarem molts recursos públics, i començam amb nàutica aquest any amb una aposta forta que hem fet conjuntament amb les empreses del sector, perquè creiem que és fonamental això. Perquè nosaltres aquí necessitam qualificar molt més la mà d'obra que tenim, qualificar-la en formació, en algunes formacions que són tradicionals, que és part de la nostra identitat, i que perdem oportunitats de negoci també perquè no tenim la formació adequada moltíssims de treballadors i treballadores que ara són a l'atur, o que alguns tenen una feina d'un altre tema que no els interessa ni molt manco allò que els podria interessar. I això, si ho lligam al sector primari, ens dona una gran sortida als pagesos i ramaders, i la transformació agroalimentària també és una assignatura pendent.

En definitiva, Sr. Font, li agraeisc el seu to, li agraeisc les seves propostes, vostè deia: per arribar a consensos hem de fer reunió, diàleg i consens, anirem en aquesta línia que vostè ens proposa. I esper que durant aquests anys que queden de legislatura i durant molt més temps ens puguem sentir entenen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, el Sr. Nel Martí, per un temps de trenta minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, avui és el debat de política general, el debat on ens proposam valorar, avaluar l'acció política de govern, de l'acció recent, present i futura; no és, almenys en lloc no ho diu així, un debat sobre l'estat de la comunitat autònoma, estructurada en govern i consells insulars, que ben necessari i interessant seria també, tot i que jo crec que de manera implícita i necessària també ha de ser així, perquè si realment la política vol acomplir la seva funció primera, que és donar resposta a les necessitats de les persones, les polítiques, les estratègies s'han de decidir planificar en un context, en una realitat, en un estat de la comunitat autònoma. Açò sí, tant l'anàlisi com l'acció de govern sempre dependran del color del vidre per on es mira i, en aquest sentit, la paleta de colors és, gràcies a Déu, molt variada.

I dins els colors mescla possible, tenim el color de l'acord, que fa possible que puguem governar, que avui tinguem un govern, o fa possible, o en alguns casos no ho fa possible, alguns opten per un altre color, o el color també del consens i de la unanimitat, que també hi és i que fa possible que aquest

parlament, de forma conjunta, reivindicuem davant Madrid allò que és just per als nostres ciutadans. És lògic, per tant, que la valoració que ha fet o que farà cada grup parlamentari sobre l'acció del Govern depengui d'aquest color, d'aquest biaix ideològic.

Aquells que hem optat pel color de l'acord, sense renunciar a la pròpia identitat, ho hem fet perquè compartim prou elements per donar cos, donar vida a un projecte i a un govern que és estable, seriós i que aconsegueix els acords, i que fa possible avançar en un denominador comú, que és el de generar riquesa, que no rics i pobres; redistribuir riquesa, amb els serveis públics que siguin accessibles i de qualitat per a tothom, etc.

Per tant, la meua intervenció avui toca, crec, que sigui una intervenció d'un caire jo diria més menorquinista, com a menorquinista que som; també crítica, tal vegada per allò que diem que l'esquerra, doncs forma part de l'esquerra aquesta autoexigència, però ser constructius, sense cap dubte, i ser corresponsable, sense cap dubte.

Com sap, Sra. Presidenta, la característica de l'esquerra, ja ho deia, crec que no és un defecte, és aquesta autoexigència, aquesta poca capacitat d'autocomplaença que ens fa ser de vegades molt durs, molt autoexigents amb nosaltres mateixos, però crec que també ha de ser així, sense defallir, perquè creiem que per sobre de tot hi ha la complicitat i la voluntat de fer camí junts. Duem un any, Sra. Presidenta, només un any, un any i uns mesos, i en un any alguns voldrien, voldríem de vegades nosaltres també, que haguéssim fet el previst amb tota la legislatura, amb quatre anys, i tanmateix, però, jo crec que és just dir-ho, en un any sí que hem capgirat quatre anys de fosca i agressiva política del Partit Popular de Bauzá.

Amb quatre anys no es construeix un país, si és que volem construir un país, ni tan sols crec que canviem les bases de tot un model laboral, de tot un model socioeconòmic d'una comunitat, necessitam temps i açò vol dir que hem de governar per seguir governant, és a dir, perquè la gent d'aquí quatre anys torni confiar amb els que hem conformat govern, amb cada un dels que hem conformat govern des de la diversitat i la unitat. És normal, per tant, des d'aquesta perspectiva, des de la cosmovisió més centralista, conservadora, espanyolista, del Partit Popular o Ciutadans, que no coincideixin amb l'anàlisi de l'estat de la comunitat autònoma, i açò em preocupa relativament poc, ni valorem igual l'acció de Govern d'aquest any, ni proposem les mateixes actuacions per als propers anys, sense que això no vulgui dir que no estiguem oberts al diàleg i a la voluntat d'arribar a acords i consens.

I és normal també que El Pi, des del seu regionalisme, doncs tenguem un paper crític, molt crític, especialment de ritmes, però mantenguem alhora jo crec que aquesta actitud que s'ha vist, de certa complicitat amb el Govern d'una comunitat que és mal vista, mal tractada des d'aquest centralisme dels despatxos de Madrid.

I tanmateix aquest equilibri jo diria que és bo i que és necessari i ha fet possible que avui el context sigui un context de diàleg, d'acord i de consens en molts temes, podem dir que som capaços, i hauríem de ser capaços de fer un front de país,

en finançament autònom, en REB, en tarifa plana, en eliminació de l'aforament, en reclamar inversions estatutàries, etc. I acomplir sense cap dubte el full de ruta marcat pels acords pel canvi, full de ruta que marca, jo diria, i a més denota molt bé aquest equilibri entre la diversitat d'un govern i la unitat, aquest equilibri intern del Govern que, sense cap dubte, segurament sempre s'hi ha de fer feina, però que jo crec que funciona i que és una de les fortaleses de les quals podem presumir.

Però retornem també a l'inici, per dir que com ho ha fet el Govern aquest any, aquest any i mesos, i que hauria de fer els propers anys, crec que és fonamental mirar dues coses: una, els acords pel canvi, sense cap dubte, però també el context socioeconòmic i sociopolític actual. Per tant, des d'aquest punt de vista, des d'aquesta avaluació de l'estat de la comunitat autònoma en relació amb els acords pel canvi i també amb la realitat que vivim, jo crec que, agafant l'anàlisi, una mínima anàlisi, de debilitats, d'amenaces, de fortaleses i oportunitats, ens pot servir molt bé de guió de la intervenció i del contingut que vull abordar en aquesta intervenció.

Avui, Sra. Presidenta, sap que els mitjans de Menorca sobretot feien referència a les poques referències, valgui la redundància, de la intervenció d'ahir en relació amb Menorca, i per açò, lògicament, la meua intervenció crec que ha de ser positiva en aquest sentit de contribuir a parlar especialment de Menorca, perquè jo crec que sí que dins els acords pel canvi i que sí dins l'acció de govern es té molt en compte Menorca, i crec que avui és el moment de dir-ho, d'explicar-ho, de posar-ho en valor i també de reivindicar-ho. Bé, he sentit alguna referència del Partit Popular també en aquest sentit, però bé, no em preocupa massa la intervenció de la Sra. Prohens, que ara tampoc no hi és, no crec que li preocupi molt Menorca, tampoc no ha fet cap referència a Menorca i era l'única intervenció que tenia dins aquest debat, nosaltres, en canvi, avui, tenim ara l'oportunitat de fer-ho possible.

Bé, idò, dins aquesta anàlisi crec que cal començar per la part interna, per les debilitats. Coincidim, sense cap dubte, amb tot el que va exposar, Sra. Presidenta, amb l'àmbit social, amb l'anàlisi que fa i amb les prioritats i els objectius en aquest àmbit, però tal vegada trobam a faltar una traducció territorial d'aquesta aposta clara, contundent per allò social, la nostra comunitat pateix una manca de cohesió social i institucional, som quatre societats jo diria que mal comunicades. Tanmateix jo som un d'aquells convençuts que avui per avui les Illes no som, no ens creiem, no funcionam com a país, i açò no em preocupa tant, però sí que em preocupa molt que no siguem capaços de funcionar, com a mínim, com a una comunitat d'interessos compartits, i açò sí. I açò no és, lògicament, culpa d'aquest govern, i fins i tot diria que no és culpa del govern anterior, però sí que és cert que les polítiques del Govern poden ajudar a anar en una direcció o en una altra.

Què té a veure amb aquesta manca de cohesió? Un element, sense cap dubte, clau és el transport aeri, és la tarifa plana: Menorca, Eivissa i Formentera no tenim resolt encara el tema de la connectivitat per la poca, tal vegada, capacitat d'influir o de convèncer de Menorca, Eivissa i Formentera, tal vegada també per una qüestió de majories; per una falta de coneixement o de vivència de la realitat; tal vegada també per

una dificultat amb el llenguatge polític de no saber ser inclusiu i visualitzar totes les realitats i convertir, doncs, el discurs en genèrics que de vegades sempre generen exclusions, és allò de la temporada turística, que bé, s'ha ampliat de març a novembre a les Illes Balears, i un es demana: quines Illes Balears, Menorca hi és dins aquestes Illes Balears?

El llenguatge polític d'aquesta comunitat és complex, però ha de ser inclusiu també territorialment. I en aquest sentit, no en tenc cap dubte, l'executiu, i també el legislatiu, per unanimitat, amb un gran acord, fa feina, fa una bona feina i crec que mai no havíem arribat a un moment de gran oportunitat de resoldre definitivament aquesta aposta i, en aquest sentit, no fem més, no podem dir més que encoratjar el Govern a continuar, i als grups parlamentaris a mantenir la unitat i poder anar a Madrid, al Congrés dels Diputats, com estava previst a poder explicar aquest tema a través de la modificació puntual del règim especial.

Un altre exemple d'aquesta debilitat són les dificultats per gestionar internament la insularitat respecte de vegades, respecte de Mallorca; és normal, normal, que determinades infraestructures siguin a Mallorca, el que no és normal és que no estigui resolt l'accés de tots els ciutadans, els que no viuen a Mallorca, a aquestes infraestructures, a aquests serveis, a aquestes prestacions, per garantir simplement la igualtat d'oportunitats. Lògicament, vull fer referència com a realitat i com a aspecte, crec que molt simbòlic, d'aquesta falta de cohesió i de comprensió, la residència per a malalts i familiars. Jo crec que amb la consellera, ara no hi és, la Sra. Patrícia, ho hem parlat moltes vegades, estam absolutament d'acord amb el model i el model és el model basat en els pisos que hem concertat amb les entitats de malalts, amb Can Granada, amb un nou contracte, jo diria que revisat de dalt a baix, que fa possible que avui l'accés sigui gratuït i que ningú no hagi d'avançar recursos, un canvi substancial i molt important; també el tema dels hotels que es manté encara, i aquest centre residencial.

Pot semblar un model un poc dispers, però la realitat és que jo crec que, no sé si quasi ideal, però és bo, molt bo, per què? Perquè permet donar una resposta diversificada a la diversitat d'usuaris que tenim, alguns necessiten fer una estada propera al mateix recinte hospitalari, d'altres necessiten sortir del recinte, com poden ser menors que són atesos de forma perllongada, per tant tenim un bon model. I en aquest model, doncs aquest govern ja va expressar de forma molt clara en el pressupost del 2016 el seu compromís amb aquest centre hospitalari. I en tot cas, l'únic que podem dir en aquest sentit és que aquest govern ha de posar la maquinària, la celeritat per tal que aquest projecte sigui ja una realitat.

I ho dic amb total complicitat, però també amb el coneixement que es fa feina, cada tres setmanes, quatre setmanes el nostre grup amb la consellera insistim i parlem d'aquest tema i sabem les passes que s'estan fent, però crec que avui és un bon moment per dir als ciutadans que aquest continua sent una aposta d'aquest govern i que es fa feina perquè sigui una realitat.

Després, després de passat un temps, crec que haurem de valorar, revisar aquest model. És cert que la posada en marxa

de la radioteràpia a Eivissa ha modificat les xifres de la demanda que teníem, la posada de la radioteràpia a Menorca també ho canviarà, també hi ha elements nous com la dificultat de trobar hostatge ara en determinades èpoques, ara no només els malalts, els diputats coneixem perfectament que trobar hotel és realment complicat, per tant, ara haurem de pensar d'aquí a uns mesos, d'aquí a un temps quin ha de ser el nou model, si és necessari unificar Can Granada, aquest centre, amb una nova infraestructura o no o quines són les necessitats, però el model el tenim clarament definit i en aquest sentit crec que hem de fer feina.

He de dir també en aquest sentit que... posar en valor coses que han fet, no era una realitat tenir una avioneta ambulància 24 hores fa pocs mesos i avui ho és a Menorca, no teníem una avioneta ambulància 24 hores, ara la tenim; hem actualitzat les dietes per desplaçaments, també, i així i tot encara que hi ha coses amb les quals veim que aquesta manca de cohesió... és necessari seguir fent feina i en feim, sense cap dubte, una d'elles, d'aquesta... jo diria d'exemple d'aquesta manca de cohesió i després de comunicació podria ser el bus línia 1, amb el Sr. Borràs hem fet molta feina, és una proposta que durem aquí, una iniciativa amb el PSIB, amb Gent per Formentera, MÉS per Menorca, per resoldre, però és un exemple d'aquesta realitat que vull explicar avui aquí.

Els ciutadans residents, residents a tota la comunitat, són tractats com a residents quan volam en avió, però quan arribam a l'aeroport el bus, el bus, la línia 1 que ens trasllada a Palma, que ens permet arribar a la ciutat ens tracta com a turistes, el resident paga 1 euro i el turista paga 5 euros, els nostres estudiants, els estudiants de la nostra universitat que són els que resideixen aquí, però també els de Formentera, els d'Eivissa i els de Menorca no canvien el seu empadronament, però tot i així són residents a tots els efectes a Palma i en canvi no poden accedir a la targeta que els consideraria com a residents i tendrien per tant accés a aquella bonificació, tampoc no està resolt, però això es resoldrà, perquè és una obstinació i forma part, jo diria, d'aquest ADN del nou govern de canvi, però posa molt de manifest aquesta realitat.

I en posaria un altre dins aquesta debilitat de cohesió i té a veure amb alguna cosa que ja s'ha esmentat aquí: el no-compliment de l'estatut, que no és per a nosaltres, no és per a aquest govern, és tal vegada des de l'aprovació del darrer estatut.

És cert, la presidenta ho deia en una de les intervencions, aquest estatut és molt insularista, ara s'ha topat amb el portaveu d'un grup molt insularista i lògicament nosaltres volem fer camí a complir allò que marca l'estatut quant a competències pròpies, i això vol dir fer camí en aquest sentit i en aquest sentit volem també que es compleixi l'estatut quan parlem de capacitat reglamentària de les competències pròpies perquè, és clar, serà molt difícil demanar a Madrid competències per a la comunitat autònoma si aquí no som capaços de complir amb les competències que marca el nostre estatut per a cadascun dels consells insulars; serà molt difícil acusar l'Estat que abusa en la seva capacitat coordinadora, que aprofita per fer lleis -i ho hem dit tots aquí- invasives de les nostres competències, sigui la LOMCE, sigui les lleis Montoro, etc., i en canvi el Govern després no té cura, no és exquisit a l'hora de fer el

desenvolupament reglamentari també dels decrets en relació amb les competències pròpies i això és important, sobretot des de la visió de cadascuna de les illes que tenim consells insulars i que aquests els creiem com a governs propis és importants. Per tant, promoció turística sense cap dubte és un tema que no podem eludir.

Per a mi, Sr. Presidenta, no és tant un debat del context actual, de si més o menys promoció, de si la promoció ha de ser més d'aquest color o d'aquest altre color, és un tema que és una competència els consells insulars i els consells insulars volen decidir, volen decidir si més o menys promoció, si promoció d'aquest color o d'aquest altre o quins productes han de ser objecte d'aquesta promoció.

Per tant, crec que és necessari que en parlem, a part que a més a més també vull recordar que és un dels punts dels acords pel canvi i per tant, crec que en aquest sentit és necessari abordar-lo.

I acabaré dins aquest apartat, dins aquesta debilitat amb un altre element que tal vegada pot sonar estrany, però que també forma, hauria de començar a formar part del llenguatge d'aquesta comunitat autònoma, i és el principi descentralitzador i de desconcentració que diu l'estatut. No sé si va ser una gran innovació, però és una realitat.

Avui la nostra comunitat autònoma pot funcionar..., moltes àrees funcionen amb part dels treballadors a través del teletreball i sembla que funciona, que va bé, és a dir, posa de manifest que avui les unitats administratives no tenen per què estar ubicades totes i concentrades totes en un determinat territori. És, per tant, possible pensar en una desconcentració de l'administració i açò em permet fer un poc d'ironia i dir que no és cap problema trobar l'ubicació, per exemple, de l'oficina anticorrupció, hi ha quatre illes, trobarem molts de llocs per cercar un lloc..., per ubicar l'oficina anticorrupció. Ara bé, si el sentit comú, si l'anàlisi, si la justificació tècnica diu que és millor ubicar-la, per exemple, a Formentera, per què no ho hem de fer?

I aquí és on vaig, és a dir, en una comunitat desconcentrada com la nostra, la ubicació dels serveis no es pot donar per suposada i per feta, sinó que s'ha de justificar. Açò és la desconcentració. No vol dir ara obsessionar-se a fer bogeries, sinó a racionalitzar i pensar que podem, que aquesta comunitat pot ser i pot funcionar d'una altra manera. Cal fer feina en aquest sentit, no és una solució d'avui per a demà, sense cap dubte, però crec que ajudaria molt a la cohesió d'aquesta comunitat.

Segona debilitat per a nosaltres també molt important, s'ha dit aquí i jo no m'hi estendré més, però crec que la fragilitat, els recursos limitats de la nostra comunitat, bé, és evident, no?, i s'ha fet molta referència a l'aigua, també jo hi faré un esment, però crec que hem de parlar d'aigua i energia perquè són dos dels elements claus per a una bona gestió dels recursos naturals que són efectivament limitats.

En aquest sentit, crec que... ahir també parlava, Sra. Presidenta, d'un pla d'infraestructures i crec que..., almanco el vull citar, dessaladora de Ciutadella, sense cap dubte

relacionada amb aigua i relacionat amb aquest pla hi ha de ser, hi és; reconversió de la depuradora de Cala Morell amb una estació de bombeig, ho és i el conseller ho sap; depuradores que fan falta a Addaia i Es Mercadal, també; posar en funcionament una depuradora a Ferreries que... per un projecte, a mi em sap greu, nefast, que no tenia en compte tots els elements, avui encara no està en funcionament i aboca aigües brutes i fangs al barranc de Trebalúger, al torrent de Trebalúger, amb conseqüències greus on algú hauria de dir alguna cosa i no ho dic pel Govern, ho dic per la responsabilitat que haurien de tenir alguns, o per exemple aprofitar en aquest moment i en aquest context connectar Sa Mesquida i Es Murtar, per exemple, amb la depuradora de la base de Sant Isidre, tot açò el conseller ho coneix perquè són infraestructures necessàries i perquè tal vegada és ver que a Menorca -jo no sé si el Sr. Tadeo i el Marc Pons que han estat presidents hi coincidirán- tenim a vegades la sensació que aquests deu, vint, trenta anys enrere Menorca ha fet una determinada política, açò de la Reserva de la Biosfera, del compromís amb el desenvolupament sostenible, però açò no pot voler dir que ara, perquè no estiguem tant al límit doncs no tinguem accés a inversions i amb això sempre reclamam aquesta visió de territorialització perquè totes les illes puguin fer el seu camí, des del seu model i des de la seva situació, però no estan essent perjudicades.

Com deia també, la fragilitat de recursos i del nostre territori té a veure amb l'energia, té a veure amb la sobirania energètica, té a veure amb moltes coses, però la llei..., una llei sobre les energies renovables crec que és clau i que ens pot posar en una situació crec que de molta responsabilitat davant el context global que vivim, una llei que no només obligui els edificis públics a tenir i a fer... a exemplificar el que pot ser un autoconsum, sinó també a afavorir, doncs, que les famílies apostin per l'auto... per l'autosuficiència o l'aposta per les energies renovables. En aquest sentit, crec que és el moment, és el moment també que si aquest pressupost o no, però crec que és el moment de plantejar mesures que també estan dins els acords pel canvi, dins els acords pel canvi, dins les mesures de fiscalitat, una d'elles era, precisament, les de deduccions fiscals per afavorir que les famílies apostin per les energies renovables; deducció, exactament, deducció per inversions en energies renovables, i això és un punt dels acords pel canvi. Per tant, crec que enfoca molt bé aquesta tasca.

Una tercera debilitat que crec important posar de manifest és que tal vegada la nostra comunitat no ha cuidat prou el capital humà, i tenim història. Per a nosaltres, per al nostre grup, l'educació és i ha de ser una qüestió prioritària a l'agenda d'aquesta legislatura i la raó és tan senzilla com evident, un bon sistema educatiu és la millor garantia, sense cap dubte, de futur de les nostres illes. És cert que tenim debilitats, és cert que tenim dèficits, percentatges alts de ciutadans que no tenen la titulació bàsica que haurien de tenir, alts índex de fracàs, d'abandonament, però per això precisament més que mai és important l'aposta pel pacte educatiu. Una aposta amb la qual estam convençuts, a més els signants dels acords pel canvi són també signants de... o almenys els qui formam part del Govern, d'aquest pacte i, per tant, el compromís crec que no pot ser més evident. Però ens preocupa també que aquest pacte es pugui materialitzar, cristal·litzar i mostrar almanco al final d'aquest període, i això vol dir que hem de prendre un poc la píndola del

realisme i posar de manifest que cal posar en marxa i ser conscients que els ritmes s'hauran d'accelerar.

En aquest moment el Consell Escolar de les Illes Balears, jo crec que fa una bona feina de debat, però també hem de ser conscients, i crec que el Consell Escolar ha de ser conscient, que per posar en pràctica algunes de les actuacions que formen part, o ja s'ha dit, d'aquest pacte, serà necessari que comencem a fer una feina paral·lela.

Crec que és bo i crec que hi ha elements possibles d'aquesta feina paral·lela al pacte perquè hi ha prou consens i prou unanimitat en diferents àmbits, quins, per exemple? Atenció a la diversitat, no crec que hi hagi cap dubte, forma part del concert, forma part del contingut del pacte i crec que pot ser una feina en la qual ens hem de posar en marxa ja, no esperar a tenir el pacte resolt i signat.

La disminució de ràtios, sense cap dubte, estic convençut que el conseller coincidirà, parlava l'altre dia d'un pla d'èxit escolar, sense cap dubte el millor pla d'èxit escolar serà poder aconseguir allò que volem i que forma part del nostre plantejament que és reduir ràtios, de la nostra voluntat, reduir ràtios. Aquest serà un dels objectius, sense cap dubte, que quan s'assoleixi millorarà molt, serà molt positiu per aquest èxit escolar. I un tercer element que crec que s'hi pot començar a fer feina ja i no haver d'esperar al pacte, perquè volem que el pacte ho reculli, però també que sigui una realitat, és l'autonomia dels centres. És cert que alguns grups no sé si ho tenen prou clar què vol dir això de l'autonomia dels centres, però jo crec que nosaltres sí i que hi ha prou unanimitat també.

Avui jo crec que les polítiques educatives solvents són aquelles que aposten de forma clara i decidida per l'autonomia dels centres en clau de millora educativa, en clau de donar marge perquè cada centre pugui abordar de la manera més adequada gestionar els recursos de manera més adequada, per exemple, per fer innovació educativa.

Però la nostra comunitat no només, perdó, una altra debilitat que em sembla... bé, no acabaria, però crec que important, corrupció, ho és sense cap dubte i només es resol amb mesures que hagin posat en marxa, Llei d'oficina anticorrupció, Llei de consultes populars, aforament. Jo no sé si ara el Partit Popular pensa el mateix, però jo vull recordar que el Partit Popular va dir que la primera mesura de totes, de totes, de totes que presentaria en aquest parlament seria l'eliminació de l'aforament. Bé, idò, l'aforament, jo no sé si ara ja no interessa l'aforament, però l'aforament.

També té forteses aquesta comunitat autònoma, i tant que en té. Patrimoni natural i cultural, i crec que diu molt, molt i hauríem de dir aquí jo crec que moltes més vegades, dels nostres avis i àvies i dels nostres pares i mares perquè el que avui deim que és el nostre principal valor és el resultat de decisions que varen prendre determinades persones, i crec que els hauríem d'exaltar i reconèixer cada dia aquesta gran aposta que varen fer.

Els productes potencials de senderisme, de ciclisme, de gastronomia són forteses que tenim. L'elevada consciència ciutadana, també del sector empresarial, d'institucions respecte

de la gestió dels recursos és una gran fortalesa. Un moviment educatiu fort és una també d'aquestes grans forteses.

Tenim també, però, amenaces. Hem parlat d'energia renovable, crec que la nostra comunitat ho ha de fer, tenim amenaces com les lleis Montoro, LOMCE, la reforma laboral s'ha esmentat... jo crec que s'ha de lligar amb la realitat també que patim. La legislació Montoro no només és una obsessió dels grups que governam, el límit de despesa que ha generat, i que a més el Partit Popular defensa en alguns municipis, ha generat problemes molt greus en alguns municipis, per exemple, per contractar policies locals, per tant, perquè la temporada d'estiu pugui atendre de forma correcta ciutadans, visitants i residents. I aquesta ha de ser també una de les grans fites.

El Govern ja fa feina amb un avantprojecte de llei de coordinació, jo crec que, no he llegit el text, però crec que l'estabilitat, crec que trobar fórmules per respondre a les temporades d'estiu, ampliar plantilles, combatre l'envelliment, resoldre el tema de les segones activitats... m'imagín que tot forma part d'aquest projecte, i jo diria alguna cosa, ja ho dic, des del desconeixement del text, però també sense renunciar a una cosa que està a l'Estatut també que és la policia autonòmica. És cert que no forma part del demà immediat, però crec que també no seria lògic fer camí renunciant a una cosa a què ens fan renunciar, és a dir, que ens obliguin a fer pressuposts prudents fent renunciar a fites que tenim marcades per l'Estatut. Per tant, clar que sí, una llei adaptada a la realitat, però sense renunciar a res.

I oportunitats. Parc Bit, sense cap dubte; Centre Bit, que, per cert, crec que és tenir molt poca responsabilitat atorgar per part del Partit Popular el Centre Bit d'Alaior quan si no hagués estat per aquest govern, per aquesta conselleria, el Centre Bit d'Alaior avui no seria una realitat, avui seria un altre exemple de sumar amb S'Enclusa de Ferreries...

(Alguns aplaudiments)

... inversió estatutària perduda, i ho saben. La batlessa d'Alaior avui no hi és, però ho sap, el destí final era no-res. I avui és una realitat per fer una cosa que Menorca té claríssima, modificar el model econòmic, apostar pel sector quinari, quaternari, aportar valor afegit als sectors tradicionals. Aquesta és la nostra aposta.

I finalment, conjuntura econòmica, turística i impost turístic. Per a nosaltres és una oportunitat i ho pos dins l'apartat d'oportunitats. Així com algú ho hagués posat o ho ha explicat en termes d'amenaça, és una oportunitat, amb molts d'elements que no ens agraden, foscos, sí, però és una oportunitat. El turisme, l'impost sobre estades turístiques s'ha aplicat sense problemes, ha estat un èxit i el Govern ho ha de dir i ho ha de repetir, ha estat un èxit. Ara tocarà, però, efectivament, convertir-lo en realitat i que els ciutadans puguin valorar l'esforç que també suposa aquest nou impost que es tradueix en donar resposta a tot allò que poden ser debilitats en la gestió dels recursos naturals.

Un altre tema important i que ens preocupa és la regulació del lloguer turístic, s'ha explicat aquí també. La conselleria hi

fa feina, és la seva obsessió, ho sabem i n'estam convençuts. Consideram que és molt important, i ho és més que mai, relacionat amb l'impost turístic perquè serà el que... avui si alguna debilitat té o es pot dir de l'impost és precisament que no ho ha pogut pagar tot aquell que ho hauria de pagar. Per tant, aquest èxit ho serà més també quan la regulació del lloguer turístic sigui una realitat.

La nostra aposta és clara, és intentar fer aquest equilibri entre la democratització, socialització, la distribució dels beneficis, però també sempre salvaguardant uns elements claus que són les competències i que és el paper que tenen consells insulars en l'ordenació del territori i turística i els ajuntaments en el seu pla general. Són els instruments que permeten als consells per una banda i als ajuntaments per l'altra, construir, definir quin model d'illa volen, quin model de ciutat volen?, si aquesta zona ha de ser residencial amb ús compartit o no, si... per tant, finalment el Govern crec que haurà de dir quins són els mínims de qualitat, quins han de ser els serveis que s'hi han d'incloure, però finalment creim que hem de dialogar molt precisament amb aquestes dues institucions perquè són les que realment faran que la regulació sigui un èxit.

En definitiva, crec que hem de passar de les estratègies, ja anant, sortint de l'anàlisi, defensives que hem tingut aquest any, de decret del territori, de derogar punts desreguladors de la Llei del sòl, turística, agrària a estratègies polítiques més proactives, adaptar els equipaments, efectivament, sanitaris, policies locals; reactives, és a dir, apostar pel pacte educatiu, per mesures concretes, com deia l'autonomia de centres crec que és un exemple molt clar i també per estratègies ofensives, ofensives de definir un model turístic que no sigui invasiu, destructiu amb el territori, que no sigui agressiu amb els recursos naturals, que aposti pel capital humà, que aposti per la tecnologia.

També (...) l'impuls cultural. Nosaltres creim, Sra. Presidenta, que no podem mantenir polítiques de subsistència...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'anar acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, vaig acabant. L'aposta per les persones, l'aposta per l'estat del benestar és també, ha de ser també una aposta per la cultura i no basta tenir una conselleria, ha de ser... ha de formar part del discurs del Govern.

I acab. Pla d'equipaments, una darrera consideració, podria aquí dir la necessitat que el Verge del Toro -no ho he dit abans perquè un altre grup ja l'ha esmentat- hi ha de ser, hi ha de ser perquè hi és i perquè crec que pot tranquil·litzar els menorquins l'escola d'adults de Maó, el Conservatori de Menorca, i aquestes infraestructures hídriques que he dit.

I la darrera cosa, crec que els consells insulars han de poder participar també en aquesta prioritització. Ara tenim la Conferència de Presidents, vostè ho deia, crec que és una oportunitat perquè ells també, coneixent tot allò que ha recollit

el Govern amb aquest pla, acabin de dir també la seva en aquesta prioritització i perquè Menorca jo crec que... no es pugui utilitzar i fer el titular de dir que al discurs de la presidenta Menorca ha sortit poques vegades, Menorca és en aquest govern, MÉS per Menorca és en aquest govern no perquè Menorca tenguí més que ningú, que Mallorca, que Eivissa, que Formentera, no és açò...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...sinó perquè Menorca i els menorquins no siguin menys i puguin decidir el seu futur...

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Martí, per la seva intervenció i per les propostes que des dels acord pel canvi i durant tot aquest any i mig de legislatura MÉS per Menorca ha anat proposant al Govern i que, conjuntament -jo ho deia i ho posava en valor-, hem fet aquesta part de camí junts, una petita part de camí junts, perquè vostè explicava molt bé i amb això començaré la meua intervenció, que per construir un país o per canviar un país o per fer-lo més orgullós de si mateix quatre anys són pocs i per això crec que està molt bé aquest esperit d'anar construint un temps de canvi en aquestes illes que vagi més enllà d'aquesta legislatura i que puguem treballar en projectes que siguin emblemàtics per a la nostra ciutadania i que retornin els drets als més febles i que apostin per l'educació i que apostin per la innovació, totes aquelles propostes que vostè ha fet en aquest discurs d'avui i que MÉS per Menorca ha explicat en diferents ocasions i que són molt clares també per part del Govern de les Illes Balears.

Al discurs que vostè plantejava deia "he vengut a menorquinitzar el debat" i deia "hi ha poques intervencions de Menorca i Menorca ha estat vista poc present en aquest debat". I jo diria que no ho compartesc, Menorca, igual que Mallorca, Menorca i Eivissa...i Formen... Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca han estat tractades amb igualtat de condicions per part del Govern de les Illes Balears, jo crec que des de fa molt de temps o almanco... en fi, no compararem amb la passada legislatura perquè ja em diuen que no hem de comparar més, però des de fa molt de temps no hi havia clarament un govern que se sentís el govern de les quatre illes i jo he dit en moltíssimes ocasions, abans de ser presidenta i ara, quan demanava el suport per ser-ho i ara com a presidenta que jo em sent presidenta de les Illes Balears, o sigui de les quatre illes balears, de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, i no només jo, els consellers que formen part d'aquest govern,

els càrrecs d'aquest govern, tothom se sent responsable de les quatre illes entenent que són quatre realitats diferents i vostè també en parlava, de la part sentimental que té la seva importància, de la part d'identitat que sent cadascú de nosaltres, no?

I jo mai no he dit que ningú no s'hagi de sentir balear, de fet ho hem discutit molt en altres fòrums quan parlem d'Espanya i dels sentiments, també hem parlat d'això, no? En la nostra comunitat autònoma és molt difícil trobar algú que digui "jo som balear" i en canvi és molt fàcil trobar gent que diu soc mallorquí, menorquí, eivissenc o formenterer, però balear jo no n'he trobat molts, alguns que s'hi senten poc en realitat, però la gent d'aquesta terra difícilment ho definirà així.

Jo tampoc no hi don moltes més voltes a aquesta situació, perquè és una qüestió sentimental, és una qüestió històrica, és una qüestió d'identitat, és una qüestió dels mateixos pobles. Si que don importància al fet que ens sentim part jo he dit del nostre petit país, diguem-ho com vulguem, territori que confirmam junts, no?

I en això sí que és veritat, que el Govern hi ha de treballar intensament perquè desgraciadament moltes vegades ens miram d'esquena i no ens miram de cara i quan no ens miram de cara no col·laboram suficientment per fer polítiques conjuntes amb interessos dels ciutadans d'aquestes illes.

Per això -i començ per aquí-, el Govern intenta des del primer minut treballar directament amb els consells insulars i anar construint junts aquest federalisme interior, aquesta aposta de desenvolupament per l'Estatut d'Autonomia, aquesta aposta d'acords per fer els pressupost autonòmic i les inversions d'acord amb els consells insulars.

A vegades em diuen alguns que hem arribat a l'extrem que el Parlament sembla la discussió entre quatre illes i no projectes de comunitat, també és un debat interessant a poder tenir, però des del Govern hem entès des del primer minut que la realitat és la que és i que precisament per treure més profit a totes les polítiques és millor consensuar-les, pactar-les i fer-les d'acord i sobretot prioritant les necessitats que cada illa ens diu, perquè sens dubte el nostre sistema electoral i gràcies a la reforma de l'Estatut d'Autonomia els ciutadans ja tenen tres urnes i voten el consell i voten el Govern o el Parlament i voten l'ajuntament, quan defineixen qui volen que governi la seva illa defineixen moltes coses i hi ha competències que són molt clares, insulars, i a vegades també quan tenim els debats en el Govern mesclam moltes competències diferents que no són del Govern, que són dels consells insulars, però que duim a debat a exigència al qui no n'és el competent i també en això tots els grups parlamentaris, tots, haurien de fer esment a les realitats i ser fidels al fet que qui té la responsabilitat, qui té la competència és el que ha de decidir com ho vol.

I a mi em sembla molt bé el plantejament que feia vostè de dir que és que Menorca ha de poder decidir quin tipus de model de creixement econòmic vol en el sentit lligat a les competències pròpies, aquí parlem de territori, parlem d'urbanisme, parlem de cultura en termes molt amplis, parlem de serveis socials en termes molt amplis, parlem de competències molt pròpies dels consells insulars i ho llig al que

explicava vostè de la regulació del lloguer de vacances, per això quan hem explicat des del Govern, el vicepresident en moltíssimes ocasions, aquest estiu n'ha parlat moltíssim i durant aquest any n'hem parlat moltíssim, és un tema de regulació complexa perquè agafes competències de tothom, dels consells, dels ajuntaments i també interessos diferents i visions diferents perquè no és el mateix Menorca, la problemàtica d'habitatge a Menorca no és la mateixa que a Eivissa, a Formentera o a Mallorca, aquesta és una realitat més objectiva.

I, per tant, fer les polítiques des de l'acord i des del diàleg a vegades és més llarg al temps -i jo ho reconec i ho dic-, però segurament... no, estic convençuda que sempre és més segur i és molt millor de cara als ciutadans de les Illes.

Per tant, jo li deia que el Govern ha tractat igual al ciutadans de les quatre illes i ha invertit a les quatre illes i de fet, un dels debats més llarg que hem tengut, crec, durant aquesta legislatura a l'hemicicle parlamentari és com invertiríem l'impost de turisme sostenible a les quatre illes.

A partir d'aquí, nosaltres què farem?, a la Conferència de presidents de consells, com vàrem fer l'any passat, el plantejament és no només parlar de les transferències de competències que, efectivament, jo soc de les que pens -i ho he dit sempre- que s'han de transferir competències, que s'han de transferir amb els recursos, que hem de posar els acords necessaris i en aquesta línia estam treballant. No és fàcil ni d'avui per a demà, però estam treballant en aquesta línia.

I, una vegada més, com férem l'any passat, parlarem dels pressuposts autonòmics, algú podria dir que no tenim per què, no, però crec que és absolutament necessari per als ciutadans, i nosaltres estam per servir als ciutadans de Menorca, d'Eivissa, de Mallorca i de Formentera. Per tant, quan hem parlat del pla d'infraestructures, perquè jo vaig anomenar alguna infraestructura que fa aquest govern, que farà aquest govern, que en farà moltes més, jo esper que amb un millor finançament estatal en facem encara moltes més, evidentment que hi ha moltes infraestructures que s'han fet i que vostè recordava bé i que es faran a Menorca, ha parlat de les infraestructures hídriques que s'estan plantejant a l'illa de Menorca, evidentment tenim la famosa dessaladora de Ciutadella, però tenim altres infraestructures com la depuradora d'Addaia, que ja està adjudicada, la del Mercadal, que es començarà l'any que ve, tenim la de Ferreries, que es posarà en marxa en uns dies, vostè ho recordava perfectament i aquesta és una realitat més que objectiva i que seguirem treballant en aquesta línia.

Menorca, i deia vostè i té tota la raó, sí que és cert que quant a connectivitat aèria tal vegada és l'illa que més problemàtiques ha tengut històricament i té, i aquesta és una realitat objectiva i hi hem treballat de valent i vostè també ho coneix perfectament i ara no hi és, però és un conseller menorquí qui al final ha pogut tirar endavant aquesta proposta de la tarifa plana, d'acord amb el pacte que tenim, amb els acords de governabilitat i que això té la seva tramitació a nivell de Brussel·les. Crec que és important que ho reivindicuem bé, que ho reivindicuem junts i que ho puguem aconseguir, perquè certament aquesta és una de les mancances greus que tenim per fer poble, per fer país, per fer comunitat, com li vulguem dir.

A la Mesa d'estratègia del règim especial de les Illes Balears també hem convidat, i vostè ho sap, al representant de la Mesa de transport aeri de Menorca, que ha fet moltíssima feina durant molts anys d'una forma molt desinteressada, però que ha propiciat que nosaltres ara puguem tenir els estudis que ens han servit. Això també ho dic per posar en valor la feina de tantíssima gent de fora de la política, gent de la societat civil que ha reclamat moltíssimes coses i que ha treballat moltíssim i que aquest govern, almanco, agraeix públicament aquesta feina feta i no només l'agraeix sinó que l'empra per poder fer la negociació amb el Govern d'Espanya.

Quant al plantejament que vostè feia, i que també va ser de molta discussió al principi de... -de discussió no, de debat, perquè totes les qüestions aquestes necessiten de debat-, sobre el tema dels malalts desplaçats, en aquest cas vostè deia Menorca, però a Eivissa, a Formentera exactament, i tots cap a la península perquè tampoc no totes les especialitats són a l'illa de Mallorca i a vegades hem d'enviar gent fora, a la península, com és prou conegut, hem fet un canvi radical i jo crec que amb això... jo ho pos en valor, jo agraeix moltíssim la feina feta pel Govern, sens dubte, però també per tots els grups parlamentaris que hi han participat d'una forma claríssima i tal vegada els diputats, tant del Partit Socialista com de MÉS per Menorca, com de MÉS per Mallorca, com de Podem, de les altres illes, s'han involucrat d'una forma molt clara i molt evident, i jo crec que aquesta és una bona solució des del diàleg, que ha estat constant amb la Conselleria de Salut, i vostè ho recordava, hem canviat el sistema, la gent no ha d'avançar les dietes, hem canviat radicalment el conveni amb Can Granada.

La residència de Son Espases jo esper -i toc fusta- que estarà a finals d'any i que, per tant, la tendrem ja a disposició dels malalts i les famílies de les altres illes per poder ser aquí.

I també amb el plantejament que vostè deia, haurem d'anar revisant cada... cada dia no, però haurem d'anar revisant cada cert temps perquè el fet que nosaltres hem apostat molt per dur especialitats a les altres illes, a Menorca, a Eivissa i a Formentera, ara avui inauguraven la cirurgia vascular a Eivissa, que era una demanda històrica de Can Misses, i tot això fa que la gent no s'hagi de desplaçar. I la radioteràpia, que era el màxim nombre de desplaçaments, està minvant aquests desplaçaments, i això és una bona notícia perquè la gent si no s'ha desplaçar encara molt millor, però haurem d'anar plantejant, perquè crec que és també una bona aposta. I el tema de l'ambulància, de l'avioneta era una reivindicació històrica que també en un any està feta. També això de complir la paraula donada és important.

Allò de l'autobús vostè deia perfectament que això està en vies de resolució, amb les esmenes, crec, que faran a la Llei de capitalitat els tres grups polítics i que suposarà que es pagui per part dels residents dels altres municipis un euro per anar a l'aeroport, com fan ja alguns ciutadans pertanyents a altres municipis que no són Palma que han pogut fer convenis amb l'Ajuntament de Palma i que ja ho fan a diferents llocs de l'illa de Mallorca.

M'apunt el tema de la desconcentració de l'administració i que pensem on podem ubicar altres instal·lacions del Govern a

les altres illes, amb aquest plantejament jo hi estic d'acord, amb la filosofia... és veritat que hem de trobar després l'oportunitat per poder-ho fer.

Feia esment -i és veritat i té raó, n'hem parlat poc durant aquest debat- que lligat al model econòmic, lligat al model ambiental, lligat al model de creixement territorial hi ha una qüestió que és inevitable, tal vegada, parlar-ne i discutir-la que és tota la qüestió energètica i el model energètic d'aquestes illes. És veritat que som unes illes molt dependents en temes energètics de la península, i nosaltres volem fer una aposta forta per les energies renovables. Vostè ho explicava bé, estam en procés de fer aquesta llei d'energies renovables i jo esper que el 2017 la puguem entrar en el Parlament de les Illes Balears, igual que treballam ja amb una llei de canvi climàtic; hem començat amb la participació ciutadana perquè no hem d'oblidar que en totes aquestes qüestions que ens hem compromès des de les institucions i des de les formacions polítiques hem d'anar treballant dia a dia.

Respecte de les energies renovables també vostè sap que s'està estudiant amb el Consell de Menorca la possibilitat que els espais com, per exemple, l'abocador d'Es Milà a Menorca pugui ser un espai útil per a parcs de renovables, dic Es Milà a Menorca, però com aquest, altres indrets a les Illes Balears.

El seu discurs d'educació el compartesc al cent per cent, jo som molt favorable a tot el que és ressaltar l'autonomia del centre, crec que, a més, és molt bo perquè tots els projectes innovadors que es fan des dels centres i que coneixen perfectament els resultats perquè saben perfectament a quin entorn treballen, amb quines famílies treballen, amb quins infants treballen, són fonamentals i crec que, a més, és fonamental per l'època d'on venim. A mi m'agradaria molt que fóssim capaços de tornar apoderar els docents i els claustres de professors perquè puguin tirar endavant projectes pedagògics realment innovadors per a la nostra comunitat autònoma, perquè tenim mancances greus dependents d'una llei estatal que no ens agrada, que no ens agrada gens, que la canviariem si poguéssim demà mateix i, per tant, tot allò que puguem innovar, que puguem fer de diferent des del nostre sistema educatiu crec que és molt important. Per això, crec que també ho hem de treballar amb més intensitat en el pacte social per a l'educació que, com vostè recordava, des del Consell Escolar ja es treballa.

Quant a la policia, és cert, s'està fent l'avantprojecte de la Llei de policies locals, optam per la policia de proximitat. Estam també amb un curs de formació per a nous policies locals. Som molt conscients, perquè hi ha moltes demandes de moltíssims ajuntaments que no tenen plantilla de policies, que no poden contractar, que tenim el tema de quan es fan majors i de segona activitat, totes aquestes qüestions que són reals i que la llei estatal impedeix poder tenir una planificació òptima als ajuntaments, per no parlar ja de la situació de la policia local a l'Ajuntament de Palma on també des del Govern hem hagut de donar una mà per tota aquesta situació absolutament complicada.

No renunciem a res, no renunciem a res, no renunciem a cap somni. Ara bé, en aquests moments la policia autonòmica crec que no és d'avui per a demà, vostè també ho deia, és un cost

importantíssim per a les arques públiques, el calculam sobre els 100 milions d'euros, per tant, és en aquest moment una mica complicat.

La seva aposta per la innovació i totes aquestes qüestions que hem parlat abans jo les compartesc bé.

I quant al pla d'equipaments, perquè no quedi cap dubte si hi ha hagut cap malentès, evidentment el Govern està treballant per fer possible l'Escola d'adults de Maó, que ho vàrem comentar ahir, estam treballant amb el Conservatori de Menorca, que anam una mica més endarrerits que amb l'escola d'adults, com vostè sap perfectament, i el Govern no ha renunciat en absolut als projectes sociosanitaris necessaris per a Menorca, en absolut. Ahir vaig poder anunciar alguns que tenim més avançats, i per això ho vàrem dir, a entrar en el pressupost 2017, però no perquè Menorca no tenguí necessitats sociosanitàries, que en té, sí perquè les hem de discutir amb més profunditat amb el consell insular i amb l'Ajuntament de Maó, en el cas que afecta Verge del Toro. Vostè sap que jo vaig fer una visita institucional no només al consell sinó també a l'Ajuntament de Maó on amb la batlessa vàrem quedar que farien una comissió de treball també per definir una mica més la realitat de necessitats a l'illa, també amb el Consell Insular de Menorca. Hem de pensar que aquest espai el vàrem trobar que s'havia enviat cap a la Tresoreria de la Seguretat Social, alguns ara protesten molt que Menorca no surt, quan tot el de Menorca, en fi, era inversió zero o paupèrrima, per no dir zero; per tant, el vàrem trobar així, vàrem revertir aquesta tramesa a la Tresoreria de la Seguretat, treballam des de la Direcció General d'Arquitectura per veure exactament l'estat de l'edificació, que té un estat complicat, ruïnós, gairebé, i per tant també calculam les inversions i les possibilitats de refer aquest espai.

Això ho anirem parlant, evidentment, contínuament, no només amb els grups parlamentaris, sinó amb el Consell Insular de Menorca i en aquesta línia treballam i nosaltres som conscients, quan jo parl de l'estratègia de cronicitat de les Illes Balears, a Menorca també envelleixen i envelliran i han d'envellir el millor possible i que, per tant, som molt conscients que aquesta estratègia de cronicitat no només és a Mallorca, no només és a Eivissa, no només és a Menorca, també a Formentera, i per tant en aquesta línia seguirem treballant.

En definitiva, Sr. Martí, moltíssimes gràcies per les aportacions que ha fet vostè, gràcies perquè MÉS per Menorca, també des del minut 1, es va comprometre a tirar endavant aquest govern, des del minut 1 es va comprometre a participar activament i a donar solucions per a Menorca, però no només per a Menorca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí. No vol fer ús de la paraula.

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Bones tardes a tothom, gràcies presidenta, presidenta del Govern i totes les diputades i diputats. Les persones que represent van donar un vot de confiança als partits que conformen l'actual Govern, amb l'esperança que vostè i el seu equip serien capaços de liderar un canvi profund, de fons i de forma en la manera de fer política a aquesta comunitat. Vostè lidera un equip de persones que, en temps rècord, i amb el vent del finançament en contra, ha estat capaç de donar la volta a la màxima institució d'aquesta comunitat, i això fa que, entre d'altres coses i a banda dels grans resultats de la feina feta fins ara, hem aconseguit que les nostres institucions i els polítics que hi ha actualment en aquestes institucions no siguin motiu de portades, ni titulars, ni per corrupció, ni per malbaratament de recursos públics, ni per escàndols d'aquestes característiques. Per tant, això que és un tema que no ha sortit massa en el debat, però crec que també s'ha de posar en valor perquè avui en dia, així com estan les coses, no és poca cosa.

I de fet això és clau per mantenir bona part de la confiança que la ciutadania ha dipositat en tots els que som aquí en aquest moment, per tant crec que n'hem de fer esment i tenir-ho molt present.

Per altra banda, han aconseguit l'objectiu de retornar la majoria dels drets elementals a la ciutadania, segrestats fins fa ben poc per part del Partit Popular, i això és també una tasca ingent de feina, i per això vull novament felicitar-la a vostè i felicitar tots els membres de l'equip de govern, per la gran labor que han fet i per l'esforç enorme de recursos, de temps, de diàleg, de negociacions que han fet amb molts col·lectius ciutadans, però també amb els grups que conformam aquest parlament i que, per tant, hem fet les nostres aportacions a cada moment.

Per tant, jo podem dir que poc a poc anam recuperant la calma i l'estabilitat necessàries per escometre accions que són absolutament imprescindibles en aquest moment i que tenen a veure amb el model d'illes que la majoria de persones defensen aquesta comunitat.

Dit això, Sra. Armengol, ahir vaig escoltar amb molta atenció els seus arguments, el seu discurs i també, evidentment, tots aquells que ha anat ampliant al llarg del dia d'avui, i a la seva intervenció va il·lustrar, de forma precisa, l'escenari social, econòmic i polític que ens vàrem trobar fa poc més d'un any, i ho va fer d'una forma molt clara i molt comprensible.

Però també és cert, Sra. Presidenta, que en el seu discurs d'ahir, i ho he de dir, vaig trobar a faltar una part indispensable de contingut, que crec que, ara per ara, és de màxima actualitat a les nostres illes, i especialment ara que estam just acabant la temporada turística i potser és més candent que a qualsevol altre moment de l'any. Vostè va passar de puntetes per damunt del fet que Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera es troben sotmeses a una situació de màxima pressió humana, derivada directament de l'activitat turística, i entenem, com a mínim, així ho veiem la majoria de formenterers i formentereres que represent, que la nostra capacitat d'acollida ha tocat sostre, però no només a Formentera, sinó també a Eivissa, a Menorca i a Mallorca.

Vostè no va parlar de forma clara i oberta de la forma com ens afecta aquesta saturació turística, una saturació de la qual tothom se'n fa ressò i fins i tot no només una qüestió de ciutadania de peu de carrer, sinó també molts agents econòmics i socials de les nostres Illes. I el fet és que hi ha un creixement exponencial de demanda d'habitatges de vacances, de vehicles de lloguer, de més punts d'amarrament per a cada vegada un major nombre d'embarcacions, que, a la vegada, són de cada vegada major eslora, per tant anam a més, a més i a més. I per altra banda, també es fa més difícil cada vegada garantir la qualitat i suficiència de serveis tan elementals com aigua i llum, que, aparentment, no haurien de ser objecte de debat, però tots sabem que titulars i portades de premsa local de totes les illes van carregades de situacions que en ocasions són puntuals i en ocasions no, però que afecten el subministrament d'elements tan bàsics com llum i aigua a les nostres illes.

I tot això, evidentment, sense deixar de banda les dificultats que tenen illes i, en concret, els municipis turístics per garantir la seguretat ciutadana, que vostè també n'acaba de parlar, i també ho ha fet MÉS per Menorca. És a dir, em sembla inèdit, evidentment, que, per exemple, això que ha passat a Formentera fa poc, que la Delegació del Govern central a les Illes Balears hagi impugnat davant els Jutjats el fet que Formentera, el seu consell insular, hagi tret places de policia local, evidentment és inèdit, és d'una falta de responsabilitat vertaderament inèdita, i és francament un escàndol polític. Però bé, això, segurament, al Partit Popular no li interessa massa. I això que ha viscut Formentera, probablement també ho han viscut altres municipis de les nostres illes.

Per tant, li he de dir, Sra. Presidenta, que crec que sí que s'ha de fer el debat de la saturació turística, ja trobarem l'espai adequat, ja hi pensarem, però jo crec que, francament, és vostè qui l'ha de liderar, vostè té aquesta responsabilitat de liderar-lo. El Partit Popular, crec que més per una qüestió d'oportunisme que per un convenciment clar, ja li ha dit a la seva intervenció, que de fet crec que ha estat l'única cosa sensata que ha dit des del començament de la seva intervenció la Sra. Prohens, i crec sincerament que s'ha de fer. I s'ha de fer perquè, miri, jo no estic d'acord, i des de Formentera no estam d'acord que la situació actual de saturació turística obeeixi a una circumstància conjuntural, i li explicaré per què: potser que hi hagi elements conjunturals, evidentment n'hi ha, n'hi ha, però no negarà que nosaltres alguna responsabilitat tenim, perquè si no ja m'explicarà com és possible que no tenguim res a veure amb aquesta situació de saturació turística el fet que diferents illes els darrers anys hagin fet projectes desenvolupistes de les seves zones portuàries per augmentar superfície de port, per acollir més creuers i creuers de més passatgers, i això no és una situació conjuntural, això és una decisió d'estratègia i de política turística i de creixement econòmic d'aquestes illes.

De la mateixa manera ho és també la decisió de desdoblant carreteres, d'ampliar carreteres, de fer-ne més, de fer-les més grosses i, per tant, en lloc de pensar en com reduïm la capacitat de vehicles que acollim de forma massiva a Balears, el que fem és tot el contrari, a un moment que és absolutament escandalós i incongruent; és a dir, fem més carreteres i ampliam més carreteres. I això no té a veure amb la seguretat vial, té a veure amb una decisió estructural de model, que, per cert, nosaltres no compartim en absolut.

I crec, de la mateixa manera, que el fet que avui s'inauguri un centre comercial, amb més de cent firmes, no és tampoc una qüestió conjuntural, és també una qüestió estructural, és una qüestió de model, que jo respect, perquè evidentment si Mallorca decideix que ha de tenir més centres comercials *avantí tutti*, cap problema, no?, però vull dir: això no és conjuntural, això és estructural, és model d'illa.

Per tant, ja li dic que nosaltres entenem que l'afluència massiva de turistes no és una qüestió passatgera i crec que hem de fer realment accions per limitar d'alguna forma, no l'entrada de persones, perquè jo crec que no és la solució limitar el nombre de persones, però sí posar les mesures, la regulació i els controls que facin que l'afluència d'aquestes persones es direccioni cap a un model de turista més respectuós amb el medi ambient, més conscient de les limitacions dels recursos naturals que tenim en el lloc on vivim i, en tot cas, més adequada a la capacitat d'acollida que tenim, que és la que és, perquè el fet de ser illes ja la dóna.

Per això, Sra. Presidenta, ja li vaig dir que en el debat de la seva investidura que nosaltres havíem tocat sostre, això ja ho vàrem dir fa un any i mig, però és que no hem tocat sostre avui ni l'estiu passat, segurament ja vàrem tocar sostre fa un parell d'estius, i per tant és important que no defugim aquest debat i que comencem a parlar-ne obertament, perquè així segur que amb les aportacions de tots podem trobar solucions i podem començar a fer polítiques decidides i valentes.

I jo parlaré de dos temes més, només dos temes, parlaré de medi ambient i parlaré de finançament. En matèria de medi ambient, Sra. Presidenta, li he de dir també que m'hagués agradat que ampliés contingut en aquest àmbit, és cert que s'han fet grans actuacions aquest any; també mir el Sr. Vidal, perquè llavors diu que som molt reivindicativa i que mai no estam prou contents i que sempre demanam més, etc., però això ja ho va viure també el Sr. Company i sap quan ve a Formentera sabia ja el que trobaria, no? Nosaltres fem una crítica crec que responsable, una crítica col·laborativa i una crítica constructiva, i per això els he de dir que pensam que en el moment actual és necessari parlar més de model energètic, d'aquest pacte pel canvi climàtic, perdó, d'aquest pacte pel model energètic, d'aquesta llei de canvi climàtic, que vostè acaba d'anunciar, que més o menys es troba en marxa; que s'ha de parlar de la revisió del Pla hidrològic; que hem de parlar del model de mobilitat sostenible que requerim; de si anam a fer mesures per penalitzar l'entrada de vehicles, de si anam d'alguna forma a contenir aquesta entrada de vehicles, vehicles de lloguer, etc. I crec que tot això s'ha de parlar.

Però també s'ha de parlar, i això li he de dir perquè és un tema absolutament estratègic, com a mínim per a l'illa de Formentera, del fet que el Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera no pot més, o sigui, no pot més, i els ho dic amb tota aquesta claredat. No pot més perquè és el parc, i no em cansaré de repetir-ho, és el parc que rep més visitants de les Illes Balears, és el parc que, per raons diverses, té més persones que tenen ganes de lucrar-s'hi, és on hi ha més activitats concentrades i és on hi ha un major afany especulatiu, i ho hem de dir tal com és. Per tant, des de Formentera ja els ho diem, és a dir, nosaltres ja avançam de cara al pressupost del 2017, serà estratègic per a nosaltres que el Govern doti dels recursos

econòmics, mitjans materials i mitjans humans suficients perquè el Parc Natural de Ses Salines deixi de ser només un parc natural que té un cartell a l'entrada i un cartell a la sortida, volem que ho sigui i que ho sembli. I és un parc que té aquesta condició des de l'any 2005 i onze anys després continuam necessitant molts recursos.

I ja ho sé, tenim pocs recursos, però per a nosaltres és realment important, i jo esper, sincerament, de vostès que siguin capaços de prendre aquest objectiu com a una qüestió prioritària per al 2017, perquè ja els ho dic, és una reivindicació antiga, fins ara no hem aconseguit que sigui una realitat a efectes plens, hem sobreviscut amb mesures més o menys convincents, amb mesures tèbies, en tot cas, però mesures que són insuficients. I per això jo esper que entenguin això no com a una crítica, sinó com a un fet que és objectiu, que és una necessitat i que hem de trobar la forma que en el 2017 el Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera comenci, d'una vegada per totes, a semblar un parc natural i no un parc temàtic, perquè evidentment no és el que volem.

I tema finançament, i acab. Sra. Armengol, el tema de finançament és molt senzill, miri, vostè ja sap com pensam, nosaltres pensam que ja ha arribat un moment en què perdem credibilitat, independentment de qui governi aquí, independentment de qui conformi el Govern, perdem credibilitat perquè, malgrat els esforços importants que s'han fet i que valor i que pos en positiu, els resultats no són suficients. Per tant, nosaltres, des de Formentera suportam la via de la denúncia, o sigui la via de recórrer als tribunals per denunciar l'Estat pel seu incompliment reiterat. I de fet, crec que si no es fa així, perdem credibilitat, perquè queixar-nos està molt bé, continuar anant a Madrid és necessari, continuar dialogant és imprescindible, però evidentment no n'hi ha prou, no n'hi ha prou. I jo crec que el 2017 ha de ser l'any en què vostès comencin a posar fil a l'agulla i comencin a valorar si és viable i té possibilitats d'èxit aquesta demanda judicial a l'Estat, per l'incompliment reiterat del finançament a Balears i pel maltractament i menyspreu que fa a les ciutadanes i ciutadans d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Tur, per les seves aportacions. També, com he fet amb els altres grups, que en aquest cas vostè, a més, venia o anàvem en una coalició conjunta, per tant als grups que d'alguna manera es troben involucrats en els acords pel canvi, bé des del suport directe dins el Govern, bé des del suport parlamentari, agrair el compromís des de l'inici de fer possible aquest govern de canvi; que, efectivament, com vostè deia i com vostè repassava, s'han canviat moltes coses; que, com jo he dit moltes vegades, no és suficient encara, però només duem un any, també hem de

tenir la tranquil·litat que queda la major part de la legislatura i per tant jo crec que el compliment que fem en allò que vàrem comprometre, en allò que vàrem pactar, en allò que vàrem acordar s'acompleix crec que amb prou diligència per part del Govern i amb prou acord també entre les diferents institucions, i vostè feia referència, evidentment, a moltes qüestions directes del Consell de Formentera, que ha reivindicat el mateix Consell Insular de Formentera.

I entre moltes qüestions, crec que és important explicar que és veritat, aquest any i pocs mesos primers de govern, ha estat un any eminentment social, havíem de retornar drets als treballadors públics, havíem de retornar la pau social a les escoles, havíem de fer una millora important al sistema sanitari, al sistema de serveis socials, a les inversions públiques i anar arranjant qüestions que duïen molts anys endarrerides, i en aquesta línia hem anat treballant i, evidentment, tenim damunt la taula i tenim des del minut 1, i durant aquesta legislatura haurem d'acabar de definir el model territorial, turístic, ambiental al qual vostè feia referència, després m'hi estendré una miqueta més.

I crec que és important dir que hi ha qüestions que hem solucionat per a l'illa de Formentera des de l'acord amb el Consell Insular de Formentera, amb el tema de l'atenció als malalts i als seus acompanyants, el que hem explicat quan parlava amb el diputat de MÉS per Menorca val igual per a Formentera, amb l'afegit que també a Can Misses pensam en l'hostatgeria, precisament per als malalts de Formentera, perquè allà tenen la doble situació, per la triple insularitat, que moltes vegades no és a Mallorca, sinó que és a l'illa d'Eivissa on han de ser tractats i, per tant, en aquesta línia també hi treballam.

Treballam en una qüestió que vostè sap que estam en aquest moment encara pendents de la cessió del terreny, però que serà una realitat a Sant Ferran i la idea nostra és en el pressupost del 2017 poder-ho fer possible, que també és una antiga reivindicació de l'illa de Formentera i una necessitat específica per als ciutadans de l'illa de Formentera.

En serveis socials també hem recuperat el conveni de col·laboració per a les valoracions de la dependència, que també crec que val la pena remarcar-ho i explicar-ho.

A la central elèctrica de Cas Marí hem aconseguit que Endesa faci millores importants per als veïnats de Formentera, que es queixaven moltíssim de tots els renous, i jo en vaig poder parlar amb tranquil·litat amb el president del Consell Insular de Formentera.

Igual que amb tots els temes mediambientals, vostè em deia el Parc Natural de Ses Salines, i som conscients, el conseller n'és plenament conscient, ho hem debatut en moltíssimes ocasions, que necessitam més personal, ahir vàrem dir que aquest serà un dels esforços que intentarà fer el Govern en el pressupost de l'any 2017, però s'ha posat més barca, més vigilància, s'han fet coses durant aquest any, no hem estat de mans plegades, ni molt manco, sinó que s'ha anat treballant.

Vostès també varen insistir molt, i crec que en una bona iniciativa en tot el tema de les *party boats* en els espais

protegits i s'ha fet, per part del Govern, amb la Llei d'impacte ambiental. I també treballam, com vostè sap, amb el decret de posidònia amb el qual farem un bon procés de participació i esper que d'acord, per poder-ho fer viable.

Igual que crec que també és important la cessió de Can Marroig a la cooperativa del camp a Formentera, que també té els seus resultats i que vol dir practicar un altre tipus d'economia i un altre tipus de creixement amb el qual el Govern s'hi sent molt còmode i comparteix perfectament.

Quant a tot el debat que vostè feia de model econòmic, de pressió humana, de model turístic, en definitiva, de la nostra comunitat autònoma, jo, Sra. Tur, no sé com ho he d'explicar més clar, en aquest debat hi ha el Govern des del minut 1 i per això, entre d'altres coses, vàrem fer el decret llei de moratòria de la Llei general turística, de la Llei agrària i de la Llei del sòl, per evitar excessos urbanístics que depenien del Govern. I vostè ha definit molt bé una qüestió que per a mi és clara, el model territorial i de creixement urbanístic el defineix cada consell insular, via pla territorial insular. I aquesta és una qüestió que també hem de tenir clara, que no és d'aquest parlament, és competència de cada un dels consells insulars, i Mallorca, Menorca i Eivissa tenen plans territorials que estan treballant des de la voluntat de què abans parlàvem amb el Sr. Martí, que cada illa redefineixi el seu propi creixement urbanístic. Jo he estat presidenta del Consell de Mallorca i he modificat el Pla territorial de Mallorca, i l'he modificat perquè es construeixi menys a Mallorca, i vàrem poder llevar una urbanització que hagués estat fatídica en plena Serra de Tramuntana, i clar que sí, i això ho hem defensat sempre des dels escons de l'esquerra. Per tant no tenguí cap dubte que aquest és el plantejament que compartim de quines Illes Balears volem de futur.

I després això ho ha lligat amb el tema del lloguer de vacances, i ja ho he explicat durant aquests dos dies. És una normativa que entrarà al Parlament i que, previ entrar al Parlament, vostès saben que es va enviar un esborrany per part de la conselleria, hi ha grups parlamentaris que han fet propostes molt enriquidores, n'hi ha que no n'han fetes tantes; hi ha consells insulars que han fet propostes molt enriquidores, n'hi ha que no n'han fetes tantes... I diu: "ho ha de liderar el Govern, això"; no defugim, el Govern no defuig aquest debat. De fet jo ahir no vaig passar de puntetes, el meu discurs va parlar moltíssim de model, i vaig explicar les fortaleses i les debilitats, i vaig explicar que no ens hem posat de perfil i que avançam a treballar amb un model més sostenible en el temps però que econòmicament ens permeti créixer, perquè si no creixem no podem redistribuir, i si no creixem no podem tenir la gent amb una ocupació més digna i més estable, que també són valors de l'esquerra i que també són valors i promeses que hem fet en campanya electoral i que hem explicat a tots els ciutadans i les ciutadanes, perquè fa un any i mig, Sra. Tur, parlàvem d'això, parlàvem de quina economia teníem, de quina precarietat teníem, de quina situació tenien molts d'autònoms, petits empresaris, petit i mitjà comerç de les nostres illes, que ells viuen molt lligats al turisme, i per canviar això no ho farem d'avui per demà, necessitam temps en moltes coses, i el Govern, no en tenguí cap dubte, ha potenciat un turisme més sostenible, un turisme que faci més despesa turística en aquestes illes, un turisme que venguí a la temporada baixa,

hivern, primavera i tardor. Això és la nostra proposta com a Govern, és el que hem fet des del minut u.

Per tant jo entenc que en digui que ho hem de liderar; és que ho estam fent, és que ho estam fent amb acció, ho estam fent amb fets, ho estam fent des del plantejament ideològic que som una comunitat com som i que la volem transformar en allò que ens agradaria que fos en el futur, que el que puguem deixar als nostres fills i als nostres néts sigui molt més pròsper que allò que nosaltres hem tengut. Aquest és el desig que nosaltres tenim i que compartim, i en aquesta línia hem estat treballant.

I vostè deia “no, és que hi ha hagut un model expansiu de projectes, de macroprojectes, que impulsen més creixement”. Potser residencial, no importa sigui turístic, n’hi ha molt de residencial. Hi ha moltíssima oferta immobiliària que es ven a ciutadans europeus que vénen a viure aquí i que no..., vénen i queden, aquesta és una altra realitat. Val. No són del nostre govern, aquests projectes. Nosaltres hem aturat projectes de ports esportius que hi havia; nosaltres amb l’Autoritat Portuària de Balears ha redefinit per aturar el macroprojecte que es pensava fer a Palma, amb hotel inclòs al Port Vell de Palma; hem replantejat el port d’Eivissa, de Sa Savina a Formentera, que vostè coneix perfectament; el port de Maó amb Autoritat Portuària de les Illes Balears; hem arribat a l’acord perquè la barca de Formentera estigués allà on el Consell Insular de Formentera trobava adient per als ciutadans i les ciutadanes de l’illa de Formentera; i hem fet plantejaments territorials restrictius en base a allò que teníem en aquesta comunitat autònoma.

El 2017 tenim un debat fonamental, que jo els torn convidar: Llei del sòl, Llei general turística, Llei agrària, i evidentment hi afegirem la normativa sobre la regulació del lloguer de vacances, i el Govern farà el plantejament, dels acords parlamentaris sortiran les lleis finals i les normatives finals, que esper que siguin consensuades pel màxim nombre possible de grups parlamentaris, evidentment els que donam suport al Govern però fins i tot més, perquè esper que qualche dia no haguem d’estar sempre, cada quatre anys, si un governa o no governa, canviant segons quin tipus de normativa que canvia un model de comunitat autònoma que voldríem de prosperitat molt més compartida de cara al futur i molt més sostenible de cara al futur.

De totes formes acab com començava al principi, agraint-li la seva feina com a diputada en el Grup Mixt que representa molt bé els interessos de Formentera, i que tots els consellers i les conselleres no ens cansam mai d’escoltar-la perquè ens fa conèixer una realitat que si no hi vas, si no la coneixes, si no la sents, és molt difícil que a vegades des de Mallorca, des de Menorca i fins i tot des d’Eivissa s’entenguin les dificultats que té l’illa de Formentera, també les grans potencialitats que té.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. No utilitzaré la intervenció. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta del Parlament... Senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, fa poc més d’una setmana vostè convocava els portaveus parlamentaris al Consolat de Mar per parlar dels pressupostos. Bé, ens convocava per parlar dels pressupostos i per anunciar-nos, entre altres coses, la data d’aquest debat d’avui de política general.

Em permetrà, idò, que comenci aquesta intervenció d’avui parlant de xifres, encara que vostè en el seu discurs d’ahir hi fes una referència molt velada, però crec que avui ha sortit un poc més però crec que val la pena. Com sap, i així li ho vaig traslladar jo mateix dilluns passat durant la reunió, compartim la seva preocupació i la del Govern per la situació en què es troba aquesta comunitat davant la necessitat d’elaborar els pressupostos de l’any que ve, aquesta comunitat i, no fa falta afegir-ho, totes, és a dir, la resta de comunitats autònomes espanyoles. El fet que el Govern de l’Estat estigui en funcions i hagi de prorrogar amb tota probabilitat els seus pressupostos no hauria d’impedir que els governs de les comunitats autònomes disposassin del mínim d’informació necessària per poder elaborar els seus, i crec que en això estam. El Govern central no pot excusar-se, escudar-se, en la seva interinitat - nosaltres ho hem defensat sempre- per deixar penjats els governs de les autonomies. Les autonomies també són estat i no hauríem d’oblidar-ho.

Ara bé, aquests pressupostos en què treballa el Govern balear, i que si feim cas del seu discurs d’ahir i de les promeses que conté entenc que seran més aviat expansius, no haurien d’ocultar-nos de cap de les maneres la realitat, i la realitat és que aquesta comunitat té un deute reconegut de quasi 9.100 milions d’euros, i que aquest deute no ens ha plogut del cel, ni en la part financera, que no s’ha aturat de créixer, ni en la que no ho és, la que té com a víctimes les empreses, petites i mitjanes sobretot, i els autònoms, que presten serveis a l’administració, una part aquesta que ha augmentat en un 70% des que vostè és presidenta, un deute, en fi, que ha anat engreixant any rere any, amb governs del Partit Popular o del pacte del progrés, tant és, fins a arribar a aquesta xifra marejadora que equival -i ja duim un parell d’anys així- a un 30% del producte interior brut de la nostra comunitat.

Davant d’això en aquesta cambra no ens arriba mai, ni d’una bancada ni de l’altra, cap *mea culpa*, cap autocrítica, cap propòsit d’esmena, com si els que han governat al llarg de la darrera dècada no tenguessin cap culpa de la situació en què ens trobam, d’aquest pas d’un deute de 1.600 milions, que és on érem fa deu anys, a un de 9.100 que és on som ara. En canvi sí sentim dir, com una lletania pràcticament, que la culpa és de Madrid, que si Madrid ens hagués donat allò que ens toca no estaríem així. És fals, evidentment, però és còmode, sobretot -

no fa falta afegir-ho- si a Madrid governen els altres, i això no ho dic només per vostès sinó també per la bancada del Partit Popular. Aquesta lletania serveix, per exemple, i això sí que ho dic per vostès, per no haver de reconèixer que en el segon pacte de progrés va incrementar en un 30% el nombre de funcionaris i de personal laboral de l'administració, i que una part molt important d'això que alguns anomenen el deute històric va ser provocat per aquest fet combinat, evidentment, amb la crisi que va venir o que ja s'estava en aquest moment produint i ja s'havia anunciat i n'hi havia que no la volien veure.

Però no s'enganyi amb això, no n'infereixi que nosaltres ens conformem amb el que el Govern de l'Estat ens traspasa, en absolut, li record que a Ciutadans som partidaris de revisar el sistema de finançament, de reclamar més inversions a l'Estat i d'actualitzar el règim especial de Balears, però les coses són com són, eh?, presidenta, no com ens agradaria que fossin o haguessin estat.

I per acabar-ho d'arreglar aquest enèsim augment del deute té lloc quan les Balears han tengut una temporada turística excepcional, és a dir, quan en un entorn econòmic positiu, ens hi hem referit més d'un pic, vostè ho recordava ahir, una previsió de creixement d'un 4% enfront d'un 2,9% a tot l'Estat, hauria d'afavorir la contenció de la despesa i la conseqüent amortització del deute. Gràcies al turisme, a aquest turisme tan injuriat per determinats grups que donen suport a aquest govern, anam recuperant poc a poc els antics nivells de benestar. És ver que encara som lluny de l'objectiu, sobretot pel que fa a la desitjable redistribució de la riquesa, vostè també s'hi ha referit i hi estem completament d'acord, però com se sol dir: millor estam que no estàvem.

Ara bé, aquest creixement econòmic té qualche punt negre, atribuïble sens dubte a les polítiques d'aquest govern. Em referesc, per exemple, al decreixement del sector de la construcció, el mes de gener passat vostès varen aprovar dos decrets llei, una eina, per cert, a la qual havien promès no recórrer, però, dels seus incompliments, també en parlaré d'aquí a una estona, els deia que varen aprovar dos decrets llei de mesures urbanístiques que, a més de paralitzar aquest creixement del sector de la construcció, i així ho demostren les dades actuals, i malmetre els de l'agricultura, han generat també inseguretats jurídica a l'administració local.

El turisme i el sector serveis ens salven, certament, però alerta, tot això, també ho sabem tots, té a veure amb una conjuntura internacional enormement favorable per mor dels conflictes que assolien, per desgràcia, el nord d'Àfrica i l'Orient Mitjà i del terrorisme yihadista que, toquem fusta, no ens ha afectat de moment..

I ja que parlem de turisme ens hem de referir a aquesta polèmica que el seu govern i les forces que li donen suport han generat: la saturació turística; és com allò de la calor del refranyer, un sant l'encén i l'altre l'apaga, la diferència és que vostès no són cap sant, evidentment, i que la polèmica ja l'han encesa i apagada unes quantes vegades.

Miri, Sra. Presidenta, en relació amb el turisme aquesta terra només té dos problemes o com a mínim dos problemes realment importants: un és el lloguer turístic, n'hem parlat,

l'altre, les infraestructures, de tots dos n'hem parlat. El dia que estiguin resolts o ben encaminats, si no resolts, tots aquests problemes relacionats amb el turisme s'han d'anar acabant. El seu vicepresident i conseller del ram s'havia compromès a tenir un projecte de llei de regulació del lloguer turístic o de vacances a finals d'aquest mes d'agost; després va dir que el tendria o ha dit que el tendria a finals d'any; ara sembla -ho dic per les informacions que he anat llegint- que ja no és segur que pugui registrar-se enguany al Parlament, com a mínim en aquest any 2016. Amb aquest ritme, com poden garantir-nos que estarà regulat abans de la pròxima temporada?

I quant a les infraestructures, l'altre dia al Consolat ens comunicava que la part corresponent al Govern dels ingressos recaptats amb l'impost turístic es destinaria a infraestructures hidràuliques, "ben fet" li vàrem dir i ho vàrem aplaudir, però amb això no n'hi ha prou, evidentment. Tenim unes infraestructures obsoletes i insuficients i si volem que l'impacte del turisme no malmeti el territori, si volem que el turisme sigui sostenible, en una paraula -i crec que tots els presents en això hi estarem d'acord-, necessitem invertir en totes aquestes instal·lacions que no llueixen, que no permeten tallar cintes ni tal vegada guanyar eleccions, però que són indispensables per al benestar de tots els ciutadans. Perquè tenim certament una xarxa d'aigua potable amb un cabal de fuites inadmissible i uns aqüífers contaminats a causa dels abocaments d'aigua mal depurada als torrents i uns abocaments d'aigües fecals a la mar i a l'Albufera que prest figuraran al llibre dels rècord Guinness, l'estiu n'ha anat ple, de notícies com aquesta, eh. Fa just uns dies, teníem també coneixement d'una contaminació orgànica que incrementa substancialment el percentatge de fosfats i nitrats i extermina el fons marí d'aquí de Palma. I del retrocés de la posidònia, també n'hem parlat abastament aquí mateix, no fa falta insistir-hi, jo crec.

Res d'això és nou, tampoc ho és la presència d'aquests llots que contenen materials industrials i que no sabem de vegades on van a parar. Res d'això és nou, però només s'hi pensa -per desgràcia- en tems de sequera o quan un tabloide o una cadena de televisió, alemanys o anglesos, ens enfloquen un reportatge d'aquests més o manco sensacionalista, és ver, però que descansa tanmateix en fets.

I ja que parlem de la mar, no hauríem de passar per alt els camps de boies instal·lats al nostre litoral, estam convençuts que són necessaris per preservar el fons marí dels efectes nocius de les àncores de les embarcacions. Ara bé, el que no pot ser és que aquestes boies acabin convertides en una espècia d'amarador bis, ha passat amb els ancoratges ecològics del projecte Life Posidònia, finançat a més a més amb fons europeus, contravenint l'esperit del projecte, a més, que en limitava l'ús a dues nits seguides cada sis dies, ara es poden llogar boies per setmanes i fins i tot per mesos seguits i a preus que, per altra banda, resulten abusius. Hem convertit una actuació mediambiental plena de sentit en un negoci encobert d'amaradors, i no passa res.

Igual com no sembla que hagi tingut conseqüències, ja que veig el conseller de Medi Ambient còmodament assegut aquí davant, el serial d'Es Trenc, em referesc, és clar, a la declaració de parc natural, quan les coses es fan sense consens, perquè aquell dia convé acaparar les portades i els titulars de ràdio i

televisió o pel que sigui, el conflicte està servit: uns veïnats en peu de guerra i uns períodes d'al·legacions que s'han anat..., s'han hagut d'anar prorrogant davant l'evidència que el procediment té molts de clarobscurs. En definitiva, precipitació i dubtosa legalitat, tot a l'hora, o sigui -permeti'm l'expressió- un bunyol.

I aquesta manera de fer ha caracteritzat, per desgràcia, la seva forma de governar també en altres camps, Sra. Presidenta, moltes apel·lacions al diàleg, avui n'ha fetes, i als drets dels ciutadans o al rescat de la ciutadania, com li vulgui dir, però a l'hora de la veritat no s'hi han mirat gens. Vostè mateixa no ha tingut cap inconvenient a mentir -i perdoni que utilitzi aquest verb- o prometre el que sap que no pot complir i en aquest cas, si no és mentida és, en tot cas, una temeritat, o si ho prefereix el que sap que no pot pagar, a trepitjar determinats drets individuals també emparant-se en uns determinats imaginaris drets col·lectius, miri l'ensenyament per exemple, aquesta peça fonamental, avui s'ha dit i repetit, aquesta peça fonamental per assegurar el benestar dels ciutadans i el progrés d'aquesta comunitat.

Pitjor no podem estar, vostè ha dit el contrari i estic d'acord amb totes les millores que vostè ha esmentat, que consti, però fixi's: la taxa d'abandonament escolar, la més elevada d'Espanya; els resultats de les proves de l'informe PISA, com a mínim del darrer que tenim, dels més dolents també d'Espanya, i ja sense moure'ns de la comunitat mateixa, això són dades de la seva mateixa conselleria, presidenta, un descens alarmant en sis anys de les competències lingüístiques en català i en castellà dels estudiants de segon d'ESO, sis anys, que són tres seus i tres del Partit Popular, per cert.

I davant d'això, què ha fet el seu govern, què ha fet per revertir la situació? Estic d'acord que només duem un any, té raó en això quan ho diu, però de moment que jo sàpiga res, bravejar de grans inversions en infraestructures educatives, quan resulta que han començat el curs amb més aules prefabricades que l'any passat, ja se li ha dit per part d'altres grups; bravejar també de contractació de nou professorat, quan resulta que ha reduït la plantilla de professors de religió o els famosos auxiliars tècnics educatius, que ja sé que no estan d'acord amb les dades, però si no s'han reduït..., Sr. March, ja que em diu que no, com a mínim n'hi ha que evidentment sí que han quedat sense feina.

Bé, en tot cas, i si no, perquè hi ha famílies que tenen al·lots que s'estan en aquest moment queixant d'això. En tot cas, insistesc, sense desmerèixer el que han fet, hi ha tota aquesta part que no acaba d'estar resolta.

Intuec amb això que per a vostès no tots els docents deuen ser iguals, però en fi, els que combreguen amb les seves idees m'imagino que tenen una consideració diferent, i la resta que nostre Senyor, i mai millor dit en el cas dels professors de religió, els empari. Una discriminació, per cert, que fan extensiva també als llibres de text, com aquest que canta les lloances de la seva política educativa mentre dejecta la del seu antecessor, i als mètodes també pedagògics, com aquell de matemàtiques que un director general de la conselleria s'encarregava de promocionar en detriment del mètode que ja existien.

I en fi, com els deia al començament, forçar la llei quan convé també és una pràctica habitual d'aquesta Conselleria d'Educació, o de vostè mateixa, Sra. Armengol, ja que he d'entendre que el conseller en aquests assumptes no va per lliure.

Se'n recorda del dia que va garantir-me aquí mateix que els pares podrien triar la llengua d'escolarització en matricular-se per primer pic a l'escola? Se'n recorda d'aquest dia, eh? És un dia que jo record especialment perquè és el mateix dia que va faltar-me al respecte qualificant-me d'ultra. Li dic perquè vostè posa molta atenció en els adjectius, eh!, i aquest m'imagín que també hauria de merèixer alguna reflexió per part seva. Idò bé, fa uns dies el seu conseller va dir que el projecte lingüístic de cada centre passava per sobre del dret a rebre la primera ensenyança en llengua materna, reconegut per la mateixa llei de normalització lingüística de les Balears. Ja veu si en té de valor la seva paraula. Una de dues, o ha canviat d'opinió en un parell de mesos o ja va mentir llavors en aquell moment quan va contestar això. Vostè mateixa, triï l'opció que més li convengui.

Trob que aquest menyspreu cap a la paraula donada, i vostè ahir parlava de la importància de la paraula donada, justament, també ho podem fer extensiu al seu conseller, vull dir, que això una cosa no lleva l'altra. Aquí mateix es va comprometre, per exemple, a fer que el temari de les proves de selectivitat d'enguany pogués estar en les dues llengües i que cada estudiant fos ell mateix qui lliurement triés la que volgués, i no fa falta dir com va acabar aquesta promesa.

Per acabar amb aquest bloc d'educació encara dos apunts més, en primer lloc, no puc deixar de recordar aquest decret de llengües estrangeres que tanta desigualtat ha creat en el nostre sistema públic, fins al punt que el mateix Consell Consultiu va haver d'advertir al Govern del perill que comportava, el Govern que vostè presideix, com és notori, no li ha fet gens ni mica de cas perquè va dir que no era una decisió que fos vinculant.

I la segona consideració té a veure amb les modalitats i amb el que prescriu l'article 35 de l'Estatut, li recordaré un pic més: "han de ser objecte d'estudi i protecció", hi diu textualment; idò, ni s'estudien ni es protegeixen, el contrari, tant la política lingüística del seu govern, tota, tota ella, tendeix a ignorar-les, igual que tendeix, per altra banda, a convertir el català, no el d'aquí clar, el de Catalunya, en l'únic idioma de l'administració. Per sort encara troba aquí i allà heroïques resistències en aquest tema.

(Remor de veus)

Sra. Armengol, se'n recorda del dia aquell que em va dir, en aquesta mateixa cambra, és un altre dia, que tendríem un pla de salut abans de l'estiu? On és aquest pla? No només som a l'estiu sinó que d'aquí a unes hores serem ja a la tardor, si no vaig equivocat. Tendrem pla de salut? Convendria, perquè el darrer data, crec, de l'any 2003.

I el defensor de l'usuari és una altra promesa electoral, una altra promesa incomplerta. Tant li costa realment? Són d'aquestes coses que no costen gens a priori, o no costarien

gens, de posar en marxa. Si en tenguéssim un, per exemple, segur que no hauríem de passar la vergonya de veure com els nins ingressats a oncologia pediàtrica de Son Espases segueixen encara en habitacions on no entra la llum natural.

I el decret de garantia de demora, que és una altra promesa electoral? Miri, el 23 de febrer de 2015, en plena campanya electoral de les darreres autonòmiques, vostè va prometre restablir el decret de garantia de demora per a les llistes d'espera quirúrgiques de més de sis mesos i les consultes amb especialista de més de seixanta dies, i també va prometre que les faria transparents aquests llistes, que tothom sabria a quin lloc es troba i podria fer els seus càlculs. No fa gaire el Grup Parlamentari Podem Illes Balears va fer una demanda en aquest sentit plena de raó. On han anat a parar aquestes promeses? També han volat?

Sap què passa, presidenta? Les dades, o sigui la realitat, els desmenteixen en tot això que li dic. L'únic que no els desmenteix és el caos, i la paraula no som el primer que l'utilitza avui aquí, en què han convertit els centres d'assistència de primària amb aquesta ampliació d'horari d'horabaixa, i no perquè no estiguem d'acord amb aquesta ampliació, sinó de la manera que s'ha fet. I li ha dit el Sr. Jaume Font abans i li ha dit també, m'imagín, crec recordar, la Sra. Margalida Prohens, també avui matí, i per ventura algú més en aquesta sala. Això sí, l'únic que no desmenteix aquest caos és el nombre d'afiliats del partit que han col·locat a la conselleria i a l'ib-salut, i aquí sí que els nombres són fiables.

I podríem parlar avui de moltes més coses si disposàssim de temps per fer-ho, com a mínim jo el tenc prou ajustat i, per tant, aniré acabant. Podríem parlar, per exemple, d'aquesta renda bàsica, mesura estrella del seu mandat i, a més, amb la qual nosaltres estam d'acord i hem votat a favor, que de tan bé concebuda com estava no ha pogut invertir-se més que en un 10% del darrer pressupost que tenia assignat. O d'aquesta nova política de formació ocupacional que ha consistit, de moment, a arruïnar les empreses privades que s'encarregaven d'impartir els cursos de formació i a deixar els docents que hi feien feina al carrer, en benefici d'una xarxa pública que se'ls havia promès, m'imagín, d'alguna manera, molt més del que ara se li pot donar.

En aquest camp de les promeses incomplides, on vostè, ja ho veu, més que la presidenta, és la reina, podríem parlar també d'aquests treballadors dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, que acaben d'anunciar la convocatòria de 18 dies de vaga, perquè vostès, una vegada més, han faltat a la seva paraula o a la seva promesa, en aquest cas de retornar a aquests treballadors el que havien perdut amb l'anterior govern.

I podríem parlar clar d'aquesta càrrega impositiva que tenim aquí damunt i que ens esclafa d'aquest 20% d'augment de les taxes, perquè parlen, evidentment, del que han llevat de la taxa de la targeta sanitària, però no de tot aquest augment que han fet d'un 20% de les taxes, d'aquest cànon de sanejament d'aigua, que hauria de ser finalista i no hi ha manera que ho sigui. Si hagués estat finalista, per exemple, per ventura no hauríem ara d'invertir bona part del que recaptem amb l'impost turístic en infraestructures hidràuliques. No vull

dir que estigui mal utilitzat, però per ventura podríem dedicar-ho a altres qüestions de medi ambient que no fos aquesta.

I podríem parlar, en fi, d'aquesta transparència, de què tan orgullosa està i que no li va impedir, per exemple, al seu govern amagar aquell informe econòmic sobre la facultat de medicina que posava en qüestió tot el que havien dit fins llavors i una vegada revelat l'informe dilatar al màxim la compareixença parlamentària del seu autor per donar les explicacions pertinents.

I seguint amb la transparència podríem parlar d'aquesta comissió d'investigació sobre Sa Nostra que nosaltres hem demanat i que vostès també demanaven fa dos anys, això sí, quan eren a l'oposició. Ara, segons ha declarat el seu portaveu, no només han deixat de demanar-la sinó que ja ni la volen. Per què? Per què ara governen per ventura? O tenen alguna cosa a amagar?

La conseqüència de tot plegat, presidenta, és que vostè, malgrat les seves promeses, no només no ha arreglat molts de problemes dels ciutadans, i que consti que n'hi ha que ha arreglat, que quedi clar també, sinó que per paga n'ha creat de nous, i encara li diré més, allò que per sobre de tot hem d'exigir a la nostra màxima autoritat institucional, o sigui exemplaritat, vostè està lluny de poder-ho oferir a l'activitat pública i a la privada. No obli, el seu comportament també està subjecte, li agradi o no, al judici dels seus conciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. Pericay, per la seva intervenció i per les propostes que he interpretat sentir i ara si vol, després, les discutim com a propostes que podria fer el seu grup en polítiques ambientals sobretot que és el que vostè ha fet referència important durant el seu discurs.

Ha començat parlant de la situació financera de les Illes Balears i jo crec que és un tema... vostè vaig sentir que valorava en positiu el diàleg que tenguérem l'altre dia a la reunió del Consolat de Mar, en positiu en el sentit de dir, hem de fer feina junts i assumir una realitat financera que és perjudicial per a aquesta comunitat autònoma i que té alguns components perversos. És veritat que vostè alça més la veu, i l'alça poc, eh!, en la crítica al Govern que no en la reivindicació al Govern d'Espanya, i aquí és on no ens acabam de trobar, perquè jo crec que val la pena, recordem-ho una vegada més, perquè és bo fer pedagogia i és bo que tots entenguem totes les dades, que, efectivament, aquesta comunitat autònoma té un deute de 8.612 milions d'euros. És vera que ha anat creixent al llarg dels anys i és vera que sobretot creix d'una forma important, no valoraré ara les macroinfraestructures d'una legislatura que està subjecte a tot

tipus d'anàlisi i de resolucions judicials que tenen un pes important sobre el deute públic d'aquestes illes i que són molt discutibles la seva utilitat per als conciutadans i conciutadanes, però entraré a l'altra part que és el moment en què hi ha les transferències tant d'educació com de sanitat a les Illes Balears, que és quan començam a disparar deute.

I jo li diré el perquè: no se'ns dona el finançament adequat i, clar, això jo crec que hauríem de ser tots valents a l'hora de dir les coses com són, i no és just que un ciutadà que viu a les Illes Balears tengui una inversió mitja en educació molt menor que un ciutadà que viu a Castella-Lleó, que és el que passa ara, o de qualsevol altra comunitat autònoma, perquè som dels pitjors de tot Espanya. Per tant aquesta reivindicació està molt bé que ens la faci a nosaltres, del deute públic, però convendria que ja que vostès ara són partit estatal ho complementin allà on toca, i allà on toca són els que ens han estret moltíssim en aquesta comunitat autònoma en termes de finançament autonòmic.

Clar, després em diu "no, és que vostès, govern actual -presidit per mi mateixa-, són els que disparen deute", i jo li dic que no, no és cert; nosaltres tenim un bon comportament de deute públic i així ho reconeix l'AIReF, i nosaltres en percentatge en PIB, que és com sempre hem calculat el deute, no ens estam movent, som els de millor comportament en l'àmbit estatal. Per tant aquesta també és una realitat que m'agradaria que posassin en valor, perquè la consellera d'Hisenda està fent un esforç i una feina rigorosa amb tot el seu equip per, malgrat la situació financera terrible, malgrat que nosaltres hem aturat els retalls, hem aturat els retalls i hem retornat drets, tenim un comportament econòmic financer correcte per a la nostra comunitat autònoma, i aquesta també és una realitat que pos molt en valor perquè és fruit d'una feina ben feta de gestió econòmica dels recursos públics, i per tant en aquesta línia, sí, com a mínim jo volia donar les explicacions oportunes.

Després m'ha dit que nosaltres no pagam en temps els proveïdors, he entès que també ha explicat aquesta... Crec que també val la pena desmitificar qüestions que es diuen i es diuen i es diuen..., i són bolles que al final tothom pensa que són certes. Jo ja he explicat..., jo ja he explicat que la forma d'actuar del Sr. Montoro, absolutament tramposa amb aquestes illes i absolutament tramposa amb els recursos del FLA, fa que si ells ens paguen tard nosaltres hem de pagar més tard, i nosaltres, com que ens varen aturar el FLA tres mesos, vàrem haver de gastar doblers propis per assumir factures que no havíem d'assumir nosaltres. Jo crec que això és bo d'entendre, i tothom que a casa seva gestiona les coses sap com va. Val, aquest és un motiu; no són tots els motius, no són tots els motius. I tenim alguns problemes, que aquests també són estructurals, de pagaments de l'Ib-salut, que ens vénen de fa molt de temps i que les factures han d'anar a Consell Consultiu, i tot això allarga molts de procediments. I és cert, i nosaltres ho hem dit des del minut u, no hem amagat el problema, i hem pres mesures per intentar agilitar pagaments, i s'estan agilitant pagaments encara que no tan aviat com nosaltres voldríem.

Però jo li donaré la xifra, Sr. Pericay, perquè la tinguem clara. Agost d'aquest any, el període mig de pagament era de 73 dies; és alt, sí. Si li llevam Ib-salut el pagament mig de

proveïdors és de 24 dies. Per tant quan em fan l'explicació pública que el petit empresari, que el petit proveïdor del Govern, que el petit no cobra, no!, no! Tenim endarrerides les grans indústries farmacèutiques perquè és Ib-salut que va endarrerit, aquesta és la realitat!, els altres van a 24 dies, i això ja els passava a vostès. Perdó, a vostès no, als del PP quan governaven.

(Rialles i remor de veus)

Perdó. I aquesta és la realitat. Per tant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

És el torn de Ciutadans; ho dic perquè... Per tant el plantejament que estam fent de la gestió dels recursos públics i de l'eficiència en la gestió administrativa crec sincerament que està bé, perquè aquests que ara criden tant estaven a 12 dies menys, eh?, en total, és a dir, 12 dies. Posem les coses al seu lloc, perquè, clar, jo, en fi..., no faria els espants tan grossos, perquè, en fi, 12 dies són 12 dies.

Dèficit, l'altre criteri que vostè plantejava i que en vàrem estar parlant en el... Ah, no, perquè vostè ha dit -perdoni- que el deute públic és... i ha dit textualment "perquè tenim molts de funcionaris". Jo això li ho neg. Nosaltres som la comunitat autònoma amb menys treballadors públics de l'Estat, i això vol dir, quan fan aquestes afirmacions, que hem de fer menys metges, menys professors, menys personal sanitari... Clar, això és el gruix del personal de l'administració pública, per tant hem de parlar clar. Quan vostès diuen que sobren funcionaris estan dient que sobren metges, i després em diuen: "però heu de ser molt millors en l'atenció sanitària"; després ens diuen: "no, no, és que som els darrers en fracàs escolar però no podem fer més professors, perquè tenim massa funcionaris". Alguna cosa no quadra; els recursos que tenim, els tenim; com els gastam i com els prioritzam? Nosaltres trobam que l'administració pública ha de créixer amb el personal públic adient a les àrees que pertoqueu, i ha de créixer en professorat i ha de créixer en metges i en infermers, i ha de créixer en personal d'atenció a la dependència, i ha de créixer en personal que pugui fer polítiques actives d'ocupació, igual que avui hem explicat el cas dels espais naturals, que veig que a vostè també li preocupa molt allò de les boies i tot això. Bé, idò, sense personal és molt difícil de controlar tot això que m'explica.

Per tant ens hauríem d'aclarir: o prioritzam i feim bé la despesa pública, o aquesta política d'austeritat que vostè m'ha dit: "com que la temporada turística ha anat molt bé, ara heu d'amortitzar deute en lloc de fer despesa", això ha estat el seu argument. I jo li dic a veure si ens aclarim. El 70% del nostre pressupost d'ingressos és via sistema de finançament autonòmic; el sistema de finançament autonòmic el cobram dos anys tard. Que la temporada turística del 16 vagi molt bé ho gaudiran els governants del 18, en ingressos, d'acord? Per tant això no és d'avui per demà, és una de les reivindicacions que crec que tots compartim amb la modificació del sistema de

finançament autòmic, però aquesta també és una realitat; i aquí parlem d'IVA, parlem d'IRPF, que tot això s'ho queda l'Estat i després ens en torna una petita part via sistema de finançament autòmic; impost de societats que quan una comunitat també mou en aquesta no en veim un euro, des de les Illes Balears, s'ho queda tot el Govern d'Espanya. D'això Ciutadans què en pensa?, que ho hem de repartir o que s'ho ha de quedar tot el Govern d'Espanya?

Nosaltres volem més corresponsabilitat fiscal i volem poder incidir més sobre els ingressos que són d'aquestes illes, perquè, efectivament, gràcies al fet que tenim ciutadans molt emprenedors, bons empresaris i bons treballadors, aquesta comunitat autònoma tira. Però, clar, si no ens retorna el que podem generar de riquesa tenim un problema, perquè les administracions públiques són pobres, i les administracions públiques són les que garanteixen serveis públics, i per tant possibilitat d'igualtat d'oportunitats, i són les que garanteixen educació, sanitat, serveis socials, i són les que garanteixen formació, i són les que ajuden al fet que els més febles, els que vénen d'una casa que no té tantes oportunitats, les puguin tenir. Aquesta és la realitat i és el que nosaltres com a mínim defensam des del Govern.

Després ens ha dit el tema del dèficit. Nosaltres amb el tema del dèficit hem intentat ser curosos dins una situació, que jo no li negaré, complicada dels comptes públics, perquè a mi el Sr. Bauzá no em va deixar un bon regal, amb els comptes públics, que diguem, no ens va deixar un bon regal. Per tant essent curosos hem aconseguit anar..., amb el dèficit més o manco complim i tenim els informes favorables de l'AIREF, i jo li vaig explicar que nosaltres volem fer els pressuposts 2017 amb un 0,5% de dèficit, perquè si haguéssim de fer el que ens deia el Sr. Montoro són 120 milions d'euros menys dels quals podríem disposar, i potser algunes de les infraestructures que els vaig explicar ahir no les podríem pagar si no feim un pressupost raonable pels serveis que necessiten els ciutadans de les Illes, i jo ho vaig discutir moltes vegades la passada legislatura i ho continuu discutint. El nostre eix no és una coma de dèficit, una dècima de dèficit, el nostre eix són les persones d'aquestes illes, i amb valentia les defensarem, i ho estam fent amb un bon equilibri dels comptes públics i ho torn posar en valor.

Després m'ha dit el model econòmic. Compartesc amb vostè allò del model turístic, per tant no..., allò del plantejament del motor econòmic del turisme, per tant no hi entraré, però estam aconseguint una altra cosa que és bona, Sr. Pericay, que és que molts altres sectors s'estan beneficiant del creixement econòmic, no només lligat al turisme i als serveis però també d'una forma important, i és veritat, vostè ha dit que la construcció ha baixat un poc, un poc; s'està refent, s'està refent part, s'està refent part. Ara, no ho compararem amb les èpoques de la bombolla immobiliària, i és el model que defensam per a aquestes illes? No. Per tant, estam refent amb un altre tipus de construcció i que crec que és bo i que és adequat poder-lo fer, i de totes formes, el plantejament que fa el Govern de fer més inversió pública també ajudarà a un sector de la construcció que durant quatre anys ha passat molta sequera, perquè el Govern anterior no feia res en inversió pública. I per tant, nosaltres, des del Govern, amb aquest emplaçament amb més inversió pública també ajudam a un sector que vostè diu que li preocupa.

Quant al tema de les infraestructures hídriques, com que hi estam d'acord no importa plantejar-ho més, és la primera vegada que li sent dir aquí aquesta preocupació i per tant jo estic encantada que això sigui una qüestió compartida entre tots i que, per tant, puguem definir molt bé les infraestructures hidràuliques que necessita la nostra comunitat autònoma.

En ensenyament, aquí tenim més divergències, més divergències. Ha dit a un moment, o ho he entès així, Sr. Pericay, que no hem fet res, no hem fet res, i després ha dit: però alguna cosa ha anat bé. Per tant, jo discrep, hem fet molt, jo no sé si vostès eren conscients d'on érem i d'on veníem i el que patia la gent, no ho sé si n'eren conscients, nosaltres n'érem molt conscients d'allà on érem, de com patia la gent i vàrem ser gent que va reivindicar davant les imposicions, davant el maltractament a la comunitat educativa, davant el menyspreu als docents, davant el menyspreu a la llengua pròpia d'aquestes illes, a tot això, sí, nosaltres som aquí. I per això consider que hem fet moltíssimes coses per canviar aquesta situació, de moment tenim pau social a les escoles, de moment parlem d'això que a vostè li importa i a mi també, i és la nostra obsessió i és l'obsessió del conseller Martí March, que és la lluita contra el fracàs i l'abandonament escolar, aquesta és l'obsessió que tenim.

Però per fer, per lluitar contra això, quines mesures concretes troba Ciutadans que hem de prendre? Nosaltres trobam que posar més plantilla de professorat és una bona mesures, ho trobam, i per això ho hem fet, i en tenim gairebé 600 més que quan vàrem entrar, i això són costs, despesa, dirien alguns, jo en dic inversió de present i de futur per a la nostra comunitat autònoma.

Nosaltres trobam que el plantejament que hem fet d'autonomia de centre és bo per reduir fracàs i abandonament escolar. Nosaltres trobam que reforçar el plantejament d'escola inclusiva és bo per a la lluita contra el fracàs i l'abandonament escolar. Preparam un pla d'èxit educatiu que presentarem i que esperam, evidentment, tenir les aportacions de tots els grups parlamentaris.

Ara, l'única cosa que m'ha dit en negatiu és el tema dels professors de religió, que no hem fet cap ERO, que ja ho hem explicat, però no serà que les Illes Balears tinguin un problema de fracàs i abandonament escolar pels professors de religió d'educació, perquè no haguem estudiat religió suficient, Sr. Pericay. Això no acaba de quadrar.

Per tant, sí, tenim un problema d'abandonament i de fracàs i el combatem. I jo ara no li sé dir la xifra de memòria, però el darrer Govern de Francesc Antich va abaixar l'índex de fracàs i abandonament escolar i va tornar augmentar amb un govern de dretes en aquestes illes. I deu anar lligat al desmantellament de l'educació pública, entenc jo, i, per tant, el que hem de fer és apoderar l'educació d'aquestes illes, posar-hi més recursos, amb professors, amb materials, amb millors projectes pedagògics i també amb més infraestructura educativa, no li ha donat importància, jo n'hi don molta: 10 milions d'euros en només un any és una bona inversió pública per a educació, o no? Hem millorat molts centres educatius, és positiu això. I és positiu fer nous centres educatius en aquestes illes i això és el que fem des de la Conselleria d'Educació.

I evidentment amb els temes de les llengües torna a estar vostè en el que estava, el decret de llengües que va presentar aquest govern ha anat a Consell Consultiu, es varen canviar coses, ha anat a Consell Escolar, és proposta pactada, és el que havíem explicat clarament a la campanya electoral, és el compromís donat als ciutadans, és el que hem pactat en els acords pel canvi i és el que fem. I nosaltres som un govern de no imposicions, nosaltres som un govern que creu en els docents, que creu en els centres escolars, que creu en els claustres, que creu en els projectes educatius i lingüístics que presenten, que creu que els pares saben perfectament quin tipus o quin projecte educatiu volen per als seus fills i les seves filles. I nosaltres, sí, creiem en la llibertat i aplicam la normativa vigent, que no hem canviat, aquesta és una realitat objectiva.

I sí, i aquí hi ha dues llengües cooficials, una que és pròpia, i un ensenyament que garanteix l'aprenentatge perfecte de les dues llengües oficials, i, a més incorporam la possibilitat d'una tercera llengua i ho fem des de criteris de pacte, de diàleg, de no imposició, de confiança en els docents, perquè a les persones que fies l'educació dels teus fills, jo no sé com vostès en desconfien tant, jo no en desconfii, jo no en desconfii. I a partir d'aquí, amb més recursos, amb més auxiliars de conversa i amb molts més projectes de desdoblament per facilitar l'aprenentatge d'anglès, creiem que és una forma que funcionarà. I jo crec que d'aquí a uns anys ho podrem avaluar i vostè veurà com això ha funcionat.

En temes de salut, m'ha dit que una de les propostes dels acords pel canvi, crec que s'hi ha referit, és el decret de garantia i demora, i efectivament ho és, però és una proposta de legislatura, no ho podem fer tot el primer any, és impossible, perquè quan vàrem entrar a governar vàrem trobar unes llistes absolutament disparades. Bé, primer de tot, ningú no les coneixia perquè no es feien públiques, ara vostè pot estar preocupat per la transparència, bé, idò el que vivíem en aquesta legislatura passada no s'ho pot ni imaginar, les llistes d'espera sanitària no eren públiques, ara es publiquen cada tres mesos, per tant tothom sap com es troba la seva situació respecte de l'espera d'una intervenció o d'una atenció per especialista. Bé, hem reduït de 104 a 77 dies per a intervenció quirúrgica, s'ha reduït. És suficient? No, però si no haguéssim posat més metges, Sr. Pericay, i haguéssim continuat amb el plantejament que l'administració és grassa i que la gent sobra això no s'hagués arreglat.

Hem disminuït un 50% les persones que esperen més de sis mesos per ser intervingudes, jo crec que és una bona dada. Suficient? No, encara hem de continuar fent molta més feina en aquesta línia.

Veig crítica també la seva posició amb l'obertura dels centres de salut l'horabaixa, i jo ja sé que hi ha alguns problemes que intentam arreglar des de la labor molt rigorosa i molt ben feta que fa l'ib-salut, i vostès diuen, amb molta alegria, que és una cosa menor que estiguin oberts els centres. Miri, els centres estaven oberts, va venir un senyor en aquesta comunitat autònoma, amb unes ànsies de retallar drets als ciutadans, amb una austeritat absolutament malentesa, va decidir d'un capvespre al dia següent que els centres es tancaven els capvespres, així va ser. Ara em poden parlar de consensos, però això va ser així, amb tothom en contra, amb

tothom en contra. I nosaltres hem pres la decisió, perquè nosaltres vàrem ser dels que vàrem estar en contra, hem pres la decisió de tornar-los obrir, per fer-la més accessible.

I el temps ens dona la raó, Sr. Pericay, no veuen vostès que si hi ha 6.000 persones cada dia en horari de capvespre són més d'1 milió de visites cada any que fem en obertura de capvespre, és que era una necessitat per als ciutadans, què no veuen això? Jo crec que és prou evident.

Amb la renda bàsica, no he entès molt bé la crítica, la crítica què és que hem posat un dret a la gent que no té un mínim de subsistència? La crítica és que hem d'arribar a més gent? Val, és el que nosaltres hem dit, jo crec que ho hem explicat i ho hem pactat amb les entitats del tercer sector i amb les entitats de la pobresa, hem fet una llei, que va ser molt discutida i que, a més, va ser molt pactada, que hem començat a aplicar tard, perquè el Parlament la va aprovar el maig i l'hem aplicada el juny, la primera nòmina. I efectivament ens hem adonat que hi ha perfils als quals no arribam i per tant hem obert tots els perfils i a 1 de gener del 2017 la podran percebre moltes més persones i, per tant, jo crec que és una notícia que ens hauria d'enorgullir, i que, per tant, amb això nosaltres almanco estam contents i jo li he de dir que és una de les decisions d'aquest govern que estic més contenta, perquè és reconèixer un nou dret de ciutadania que diré només augmentam drets i estat del benestar aquí i a Espanya quan governa l'esquerra, bé, idò, tenim un nou dret gràcies a un govern que ha cregut que això era absolutament necessari.

I quant a la transparència amb la facultat de medicina, jo crec, en fi, que més transparents és impossible, n'hem parlat sempre, ho hem explicat tot, no hi ha absolutament a amagar ni en això ni en res, aquest govern és un govern honest, i tengui la tranquil·litat absoluta, i que pren decisions en base a l'interès general, aquesta és la nostra forma de fer feina, és la nostra forma d'entendre la política i la democràcia, de la rendició de comptes, de la transparència, de l'honestetat i del rigor en la gestió dels recursos públics, però, sobretot, d'intentar construir una societat molt més justa i molt més pròspera per a tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

A veure, procuraré alçar la veu, si no m'ho recorda. En tot cas, com que tenc poc temps, intent aclarir-l'hi allò que sembla que no ha quedat molt clar.

Efectivament, 8.600 és deute financer, jo hi sumava el deute no financer i per això parlava d'aquesta quantitat a què m'he referit i m'he referit als proveïdors. Aquest increment del deute

vostè el situa, i és ver, amb unes transferències que no estaven ben dotades, però si mira la corba veurà que allà on augmenta realment és a partir, curiosament, de l'any 2008-2009, de manera exponencial, que és a partir del moment, a més, que tenim un sistema de finançament que va ser acordat per un correligionari seu, que, a més, encara col·labora amb el Govern i que ens va situar en el sistema de finançament actual a la mitjana espanyola, gràcies al Sr. Manera. Per tant, des d'aquest punt de vista, diguem, a pesar que, efectivament, i no li neg, estan mal dotats aquests traspasos, el problema no ve d'aquí, ve de més endavant, per tant hi ha una part, i això és el que m'agradaria que s'entengués, hi ha una part de mala gestió nostra, quan dic nostra vull dir de tots els polítics que han estat aquí gestionant els doblers públics, jo no gestionava res, però m'incloc sense problemes. I això és el que vull dir.

Això no té res a veure amb una qüestió que li don tota la raó, que és que realment el sistema de finançament és un mal sistema de finançament i s'ha de canviar, no només perquè toca, sinó perquè nosaltres som partidaris d'un sistema de finançament que garanteixi justament que els pilars del benestar, i així figurava en el nostre programa, per tant no li dic res que sigui desconegut, és a dir, educació, sanitat i serveis socials, també amb tota la dependència, tot això sigui garantit a cada comunitat autònoma, en funció d'uns barems i d'uns càlculs, que són els càlculs objectius que s'han de fer quan, en aquest cas evidentment, el Govern d'Espanya afronti aquest tema.

Però això, jo li asseguro que si nosaltres hi som, és a dir, si nosaltres tenim capacitat de discutir aquestes coses anirem per aquí i per tant jo crec que en això convindrà que hi guanyarem, teòricament, hi guanyarem.

Allò dels funcionaris, no, no m'ha entès, jo no deia que no hi havia d'haver... no feien falta metges i no feien falta professors, jo el que deia és que, és clar, un ha de gestionar un pressupost i ha de veure on col·loca els doblers que té, i per ventura aquell no era el millor moment per incrementar tant això o, en tot cas, si volia fer això havia de procurar en aquell moment deixar de fer unes altres coses, és que al final, és clar, els doblers són els que són i la gestió, al final, i ho saben perfectament vostès que governen i han governat, consisteix bàsicament a dir què va davant i què va darrera, què es pot fer i què no es pot fer.

I em sembla molt bé aquesta idea, perquè anant ara al que em deia respecte de l'educació i les mesures que s'han de prendre per combatre el fracàs escolar, per descomptat una de les mesures de fracàs escolar, n'hi diré unes quantes, és un reforç evidentment per a tots aquests nins o al·lots que necessiten, que tenen un nivell que ja es pot preveure que quedaran d'alguna manera fora del sistema perquè no tenen el nivell adequat; és també introduir de 0 a 3 anys, ja sé que tot això són doblers, però li dic, de 0 a 3 anys una gratuïtat per a aquells col·lectius més desfavorits, per a aquells col·lectius que ja sabem també positivament que no tenen un entorn familiar que els permetrà, com sí el poden tenir d'altres, d'adquirir aquest nivell mínim per anar seguint i no estar exposat, diguem, a això.

Però també li diré una cosa, també li diré que la mateixa UIB, i tenim aquí el conseller, qui, a més ha estat responsable, eh, responsable de la UIB, va fer un estudi, no record, no fa pas gaire, en què realment posava en evidència com els professorat, és a dir, el professorat dels centres educatius nostres, per tant els estudiants que sortien de la UIB no tenien un nivell excessivament bo tampoc. I això ho deu recordar, ara no record exactament si va l'institut aquest de qualitat educativa qui ho va fer, no? Bé, idè aquest és un altre problema, no pensem només en doblers, pensem també que li les coses no funcionen el problema pot ser també al nivell aquest, al nivell universitari i especialment allà on es formen els mestres que han d'estar després en contacte amb els al·lots fins que..., com a mínim, durant el període de primària i en part també d'ESO.

Per tant, això és el que per a mi és important, perquè, finalment hi ha aquest problema i també un altre problema al qual em referia abans, que era el problema del nivell, és a dir, tenim un problema de formació que està vinculat en part, és a dir, fora ja del sistema educatiu, però en tenim un dintre del sistema educatiu; és a dir, tampoc no formam prou bé la gent com perquè després aquesta gent pugui tenir una possibilitat, aquí mateix o fora d'aquí, això dependrà també que els oferim aquí possibilitats, evidentment, d'integrar-se, des del punt de vista professional. També tenim problemes d'empleabilitat a la universitat, és a dir, no hi ha realment aquesta relació entre una cosa i l'altra, que diu, bé, fem una determinada inversió perquè sabem que els nostres estudiants obtenen després aquestes feines o aquelles altres feines.

En tot cas, això és el que, quan abans em demanava vostè aquesta qüestió, li volia dir, per aquí evidentment és per on nosaltres creiem, com a mínim, que s'ha d'anar.

Però no m'ha contestat als drets, jo li plantejava un problema, jo no tinc cap problema amb l'autonomia de centre, ara, el que no pot ser és que aquesta llibertat, així l'anomena també el conseller quan vol justificar determinades coses, permeti passar per damunt d'uns drets individuals, els drets individuals que estan, a més, reconegudes, s'han de respectar, no hi pot haver uns drets ni de centre, ni d'ordre col·lectiu, ni de l'ordre que sigui que puguin passar per damunt. Si uns pares volen escolaritzar el seu fill en una llengua l'han de poder escolaritzar en una llengua a la xarxa pública, i no pot ser que els diguin, per exemple, que en aquell centre això no és possible perquè hi ha un projecte lingüístic que ha decidit que tot es fa en català, que és el que passa. I això és el que simplement dic.

I no pot ser, tampoc, que en el moment de gestionar la matrícula no es posin les màximes facilitats, sinó més aviat tot el contrari, perquè en aquest cas els pares puguin triar lliurement la llengua en què volen que sigui escolaritzat el seu fill.

I quant, en fi, a la salut, jo si li parlava del Decret de garantia de demora és perquè... la campanya electoral, per ventura, perquè estava en campanya electoral, deien que ho posaven tot d'una, la primera setmana. Bé, ja sé que a les campanyes es diuen coses que després..., però és clar, entre la primera i ves a saber quin any de la legislatura hi ha una certa distància.

I respecte de l'obertura l'horabaixa, si a nosaltres ens sembla molt bé, però el problema és que els metges amb els quals parlem nosaltres, i parlem també amb prou metges, ens diuen que això s'ha fet mal fet, que això s'ha fet de manera precipitada, que s'ha volgut obrir tot d'una i que, en realitat, hi ha una situació de mala gestió en aquest moment, perquè, evidentment, està molt bé que l'horabaixa tota aquesta gent pugui rebre atenció, si realment li va millor l'horabaixa que el matí, perquè són gent que es traslladen d'una part de jornada a l'altra. Però això s'ha de fer bé i s'ha de permetre... i els metges són els primers que han de poder treballar bé amb aquesta gent. I això és el que li volia dir de salut.

Quant a la renda bàsica, no, només li deia una cosa molt senzilla, que hi havia...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... per a nosaltres, un error de concepció, si es preveu una determinada inversió durant (...) pressupost, com estava prevista, i resulta que després només se'n gasta un 10%, que crec que és el que realment s'ha gastat, lògicament hi ha aquí un error en la concepció.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

I si ara s'ha de redefinir, beníssim.

I res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Contrarèplica, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Breument, Sr. Pericay, perquè crec que alguna de les qüestions que vostè ha tornat a insistir ja les havia contestat jo a la primera rèplica. Hem tornat començar parlant del sistema de finançament autonòmic, de la situació financera de les Illes Balears i de les dependències que tenim o no de les decisions, a vegades molt poc objectives, que prenen els governants a Espanya.

Jo li agraeix que posi en valor el sistema de finançament autonòmic, l'acord polític que va assolir el govern presidit per Francesc Antich, del qual era conseller d'Hisenda el Sr. Manera, com vostè recordava, perquè efectivament veníem d'una situació de 21 punts per sota de la mitjana estatal i vàrem fer un bon acord polític per tirar endavant un sistema de finançament que ha propiciat més recursos en aquesta comunitat autònoma però que durava cinc anys, i al cap de cinc anys qui governava Espanya, que ja no era el Partit Socialista

sinó el Partit Popular, ha castigat notablement totes les comunitats autònomes i d'una forma especial la nostra, i ha estat incapaç de tirar endavant una negociació política amb els dirigents, en aquells moments dels seu propi color polític, aquí a les Illes Balears per modificar o per fer nou sistema de finançament autonòmic. En aquesta línia, per tant, nosaltres hi continuarem treballant, i si vostès estan d'acord amb els plantejaments que es puguin fer des de les Illes Balears, molt millor, i si un dia governen a Espanya i ho arreglen, fantàstic.

El deute. El 60% del nostre deute està en mans de..., és un deute amb el Govern d'Espanya; per això nosaltres reclamam la condonació del deute. Crec que és una reivindicació forta que hauríem d'intentar, si hi creuen, assumir-la entre tots, perquè crec que aquesta és una de les qüestions bàsiques, perquè el que no té gens de sentit és que no se'ns pagui allò que se'ns deu, que no se'ns pagui el que ens mereixem, que a més els doblers que ens deixen els haguem de tornar amb interessos. Per tant el que seria lògic és que ens condonassin el deute i nosaltres poguéssim tenir la capacitat financera per decidir políticament què volem fer en aquesta comunitat autònoma, independentment de qui governi a Madrid.

Funcionaris; em deia "no, és que vostès han prioritzat", i clar, d'això es tracta, en governar, de prioritzar, i on prioritzes i on queda clar és en el pressupost públic, i nosaltres, clar, hem prioritzat millorar serveis públics, millorar els drets dels ciutadans, per això hem prioritzat, millorar educació, millorar sanitat, millorar serveis socials, i evidentment necessitàvem augmentar plantilla perquè a la legislatura com mai es va acomiadar personal públic en aquesta comunitat autònoma, i aquesta també és una realitat. Nosaltres veníem d'una legislatura en què s'havien acomiadat més de 1.000 professors, molt de personal sanitari, molt de personal de l'administració pública en termes amplis, i per tant hem contractat més gent i hem millorat condicions laborals. Jo li record que vostè també estava d'acord amb la carrera professional, amb els sexennis, amb les millores dels treballadors públics. Això és una part molt important del pressupost, que ja ve condicionat, de l'any 2017, hi estic absolutament d'acord, però aquesta és una de les reivindicacions que crec que més va fer Ciutadans durant aquest any i mig de legislatura.

En educació, bé, fa algunes propostes interessants des del punt de vista de dir com ho hem de fer junts per lluitar contra el fracàs i l'abandonament escolars. Jo li anunciava aquest pla d'èxit educatiu; el Pla social i polític per l'educació a les Illes Balears que està ara debatent el Consell Escolar de les Illes Balears, que després haurà de venir al Parlament, és un espai idoni perquè entre tots pensem i repensem com podem millorar el nostre sistema educatiu, però, clar, tot el que vostè m'ha dit, i ho ha reconegut, significa més recursos públics. Per tant tornam a estar en el mateix; hi ha una part que sí, no? El reforç a nins amb dificultats ho estam fent, apostam d'una forma clara per l'escola inclusiva, estam millorant aquestes ràtios. 0-3 anys, nosaltres hem tornat posar partida pressupostària, havia quedat a zero euros, hem posat 1,5 milions i estam millorant aquestes condicions. I quant a la formació del professorat compartesc alguna de les anàlisis que fa vostè, i el Sr. Martí March, que a més ho ha teoritzat, com vostè recordava, ho té molt més clar encara que jo; per això s'ha creat un grup de treball amb la Universitat de les Illes Balears precisament per a la formació de

mestres i professors de secundària, que jo l'altre dia també ho vaig anunciar en el discurs d'obertura del curs universitari de les Illes Balears.

I ha fet una referència, que no n'hem parlat molt durant aquest debat i que crec que és important, a l'empleabilitat dels ciutadans i les ciutadanes, dels joves que han estudiat o que no han estudiat, i amb això crec que val la pena que tornem posar en valor l'estratègia de formació que s'ha fet entre la Conselleria d'Educació i la Conselleria de Treball, tant per la formació no reglada com per la formació professional reglada. Aquest govern vol fer una aposta clara per la formació professional, la vol fer decidida, entenem, com deia abans al Sr. Font, que tenim mancances de mà d'obra qualificada, i que per tant hem de donar una força des de les institucions públiques en tot el que fa referència a la formació, i per tant no només al sistema educatiu més clàssic, diríem, a la part més reglada, que també, i d'una forma evident i d'una forma clara hem d'augmentar pressupost tant en secundària, com en batxiller com en primària i infantil, com en estudis universitaris, com tampoc no hem d'oblidar tota aquesta part de formació professional i formació no reglada.

El tema de la llengua, una vegada més, en l'escolarització, miri, Sr. Pericay, jo no compartesc que hi hagi aquesta problemàtica a la nostra comunitat autònoma; no ho compartesc perquè no existeix, perquè no hi és, perquè no és real. Nosaltres aquí no havíem tengut mai aquest problema tan impregnat com la passada legislatura; per ventura vostès han nascut a rel de tot aquell caliu de debat, però això no és una realitat palpable, no és el problema que la gent... En fi, jo em passej moltíssim, parl amb moltíssima gent, vaig als centres educatius, em reunesc amb les APIMA i em demanen si l'escola, si els professors, si la beca menjador..., d'això sí, però de la llengua a mi ningú no me'n parla, a part de vostè, que sí, molt...

(Rialles)

...moltíssim, no és un tema del qual em parlin molt. Aquí tenim l'elecció dels pares en la lectoescriptura infantil i el primer cicle de primària, ho elegeixen els pares, i s'ha fet sempre. I per la matriculació vàrem enviar una circular a tots els centres perquè explicassin als pares el tema de l'elecció de la llengua.

Clar, tot això ho duim embullat perquè hi va haver una espècie d'obsessió... fatídica, que va ser quan... recorda que varen fer les enquestes a tots els pares i a les escoles per la llengua vehicular...?, i com que no els sortia que fos el castellà majoritari tornaven a fer enquestes i, clar, varen fer un embull tot per imposar el TIL, m'entén? Això ja ha passat, ja ha passat. Nosaltres tot això ja ho hem enterrat, ho hem donat per mort; a nosaltres el que ens interessa és garantir bona educació, bona formació, en llengües sense cap dubte, però també en matemàtiques, també en socials, també en tecnologia, també en música i plàstica, que ara la LOMCE ens obvia. Tot això és el que a nosaltres ens interessa per als nostres infants i per als nostres joves, perquè tinguin garanties de futur, perquè sigui gent lliure que pensi per si tota sola i que pugui definir el seu futur, i si li podem donar oportunitats que el futur el tinguem a Balears, moltíssim millor.

I en salut ja li ho he explicat, és un compromís de legislatura que farem el decret de demora en l'espera sanitària. I en la renda bàsica, li ho repetesc, els perfils estan canviats i jo vull tornar posar en valor és aquesta decisió que ha pres aquest parlament amb la creació de la renda bàsica per a les persones que pitjor ho poden passar a la nostra comunitat autònoma.

En definitiva, Sr. Pericay, crec que el debat ha estat constructiu, jo li agraeisc alguna de les propostes que fa, i seguirem treballant en la línia que hem compromès els que formam part del Govern i els grups que ens donen suport a rel dels acords de governabilitat i sobretot a rel de la paraula donada als ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Andreu Alcover, del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, senyors del públic assistent i resistent..., sé que tothom esperava aquest moment avui, per això... si em permeteu la broma.

La veritat és que quan vaig començar a preparar el debat -és la primera vegada que faig un debat d'aquest tipus- tenia dubtes de què fer, és a dir, el fet de parlar al final no ajuda gaire; el fet que l'entusiasme en aquestes hores, i a sobre televisen el Madrid d'aquí a mitja horeta, segurament tampoc no ajudarà gaire al fet que els telespectadors puguin assistir a aquest final de debat.

Tot i això crec, i vaig anar pensant, que el que la gent esperava d'un debat d'aquests era que -bàsicament i en resum- un fes una balanç del que s'ha fet, una situació de l'anàlisi política, i els reptes de futur que s'intenten dur a terme. Efectivament, ara que el govern de Francina Armengol du un any i escaig, un any i quatre mesos, de govern crec que és un bon moment per fer tot això, per tant, oportú fer aquest debat. De fet, crec que és el que va fer ahir la presidenta, malauradament no tothom va entendre el discurs de la mateixa manera, de fet les primeres impressions per part del Partit Popular varen ser que era un discurs decebedor, i jo hi vaig reflexionar una mica i vaig dir, bé, realment decebedor només pot decebre allò pel qual esperes qualque cosa, per tant, té intrínsecament qualque cosa positiva. Jo li puc dir, Sra. Prohens, que vostè no ha decebut ningú, avui no ha decebut ningú, tothom ha fet exactament el que s'esperava que fes.

Després, evidentment, ha fet judicis de valor, no ha donat cap dada objectiva, ha mentit, ha mentit, ha dit aquí que al Consolat només l'havien convidada per parlar del logotip, fa una setmana estava amb jo parlant de pressuposts al Consolat,

fa un parell de mesos estava parlant del REB al Consolat, en fi, ha mentit, ha mentit.

(Alguns aplaudiments)

Ha tornat a dir que hem pujat els impostos a les classes mitjanes, no entraré... a vostè no li hem pujat segons el d'això, si vostè no és classe mitjana ja em dirà... bé, no ho sé, no ho sé què és, però alta no ho deu ser perquè no li hem pujat.

Després ha dit altres qualificatius com, decebedora, mentidera, captiva dels socis, sense entusiasme, sequera d'idees i solucions, "hooliganisme", dèbil, supèrbia... el que no m'ha quedat clar és si tot això, si tot això...

(Remor de veus)

... esperi, que això és d'anàlisi política actual, ben actual...

(Algunes rialles i remor de veus)

... no m'ha quedat clar si tots aquests qualificatius els ha dit...

(Remor de veus)

Serà un poc flexible, Sra. Presidenta? No m'ha quedat clar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

No m'ha quedat clar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

No m'ha quedat clar si tots aquests qualificatius els ha fet abans o després de demanar el vot al Partit Socialista per fer president al Sr. Rajoy, Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

Al final la hipocresia a la vida i a la política es paguen. Veu per què no podem donar suport a un govern del Sr. Rajoy, entre d'altres coses?

(Alguns aplaudiments)

Facem balanç, facem balanç. Hi ha moltes maneres de fer balanç d'una gestió política d'un govern, a nosaltres ens ho han de dir. Sembla, però, i en això podem estar-hi d'acord, que quan es posen dades damunt la taula que són objectives i ens allunyen de percepcions sempre subjectives el debat ha de ser forçosament més productiu i enriquidor, a més som el portaveu del partit de la presidenta, per tant, me'n sent una mica obligat.

D'entrada, m'agradaria recordar una gran diferència respecte de l'executiu anterior, que no per ser públic i publicitat deixa de tenir importància, que el full de ruta, el llibre de capçalera o les polítiques que du a terme l'executiu es basen en els anomenats acords pel canvi, accessibles a la web amb un clic per a tota la ciutadania. Aquest fet no hauria de ser en si mateix cap notícia destacable, però després que el PP prometés per al Govern central un cop i un altre baixar impostos, no retallar en sanitat, educació o serveis socials o no rescatar entitats financeres amb diners públics, entre d'altres promeses, una mica de sinceritat i transparència, juntament amb rendició de comptes, s'agraeix.

Baix el meu punt de vista i com a ciutadà els diferents governs haurien de ser examinats i fiscalitzats per la ciutadania no només pels resultats que obtenen, sinó també per com s'aconsegueixen aquests resultats. En efecte, un executiu evidentment pren decisions, aquest fet suposa inexorablement que equivoqui un percentatge d'aquestes decisions, no passa res ni ha de passar res, tothom es pot equivocar, només faltaria.

El que és imperdonable, però és la traïció als ciutadans. S'estarà d'acord amb l'impost turístic o no, però el que és indubtable és que tots els partits que donam suport al Govern, amb una figura o amb una altra, l'havíem proposat en els nostres respectius programes electorals. Ningú, doncs, no pot acusar-nos d'haver traït la voluntat dels nostres votants.

Encara em sorpren a mi mateix, i és sorprenent a hores d'ara, com durant la legislatura passada no només es va prometre un IVA turístic i baixar els impostos, juntament amb les promeses que ja hem dit, sinó que en temes d'educació la paraula més repetida, saben quina era? Jo he anat al programa electoral del Partit Popular de l'any 2011, em vaig entretenir, la paraula més repetida en educació era consens, hi poden anar, hi poden anar.

Aquesta manera de fer, senyors diputats, jo, particularment, l'anomeno directament una traïció a la ciutadania i sospito que això mateix deuen pensar la majoria de ciutadans a jutjar per la major baixada de diputats de la història democràtica d'aquestes illes, malgrat que abans li havien donat la majoria absoluta d'aquestes illes.

Ho repetesc, ens podem equivocar, de fet tota la legislatura ens equivocarem algunes vegades, és inevitable. Hem d'intentar, per una banda, minimitzar l'impacte de les errades i sobretot saber quan ens equívocam per no incidir i reproduir l'errada. El que no podem consentir de cap manera és traïr la confiança de la ciutadania, això no es perdona. Vet aquí la primera dada objectiva del meu discurs.

Com ja s'ha dit amb el full de ruta, en els acords pel canvi, tenim molt clares les prioritats i són públiques: rescat de la ciutadania, foment de l'ocupació, redistribució de la millora econòmica, etc. Ningú no ens podrà acusar de traïció. Les mesures importants d'aquest executiu estan basades en aquest document i cap d'aquestes, que jo en tenguí coneixement, contravé directament cap dels postulats no només dels acords pel canvi sinó dels programes electorals dels partits que formen el Govern.

Anem amb més dades objectives. Des de fa ja uns anys el debat de l'estat de la comunitat vénen capitalitzats pels discursos econòmics, per motius obvis, jo n'he llegits uns quants, feixucs, eh!, llegits són prou feixucs. Doncs bé, vegem unes quantes dades econòmiques objectives, és a dir, que no es posen en dubte, aquestes dades normalment no són ni del Govern, són d'altres institucions independents o del Banc d'Espanya, que també vull suposar que és independent.

Deixau-me començar aquestes dades amb les dues demandes més importants que té la nostra economia, crec que de manera objectiva, un nou model de finançament i un REB que compensi els costos de viure a unes illes. Crec, crec, o creia fins ara, que tothom hi estava d'acord, ara que he sentit el Sr. Pericay, tenc els meus dubtes si realment també pensa que Madrid ens mal finança; ha dit que ens trobam a la mitjana, no és del tot cert, ens trobàvem a la mitjana segons el model de finançament pactat pel Sr. Antich, el problema és que l'aplica el Sr. Montoro, aquest és el problema. Però bé, no vull deixar passar aquesta oportunitat per reivindicar una veu única a Madrid i torn a incidir que crec que és un bon moment, un moment oportú, per fer aquest front comú precisament perquè encara no sabem qui governarà a Madrid. I precisament també, perquè no em refio del govern del PP, que des de l'any 2014 havia de canviar el model de finançament i encara ni hi és ni se l'espera.

No són evidentment les úniques demandes, però sí les més importants. És vital garantir el benestar no només de les següents generacions sinó també de la nostra, aconseguir un finançament just que es basi en el principi d'ordinalitat i un REB que compensi, com s'ha dit, de manera justa els costos de viure a les Illes.

M'agradaria un cop més un pronunciament explícit del Partit Popular atès que en el conveni de carreteres i les inversions estatutàries, signades pel Sr. Montoro, les quals un cop s'havia acceptat incloure aquests impostos en el pla d'ajust, ara en neguen a pagar-los. Resposta del Partit Popular: el Govern central no incompleix el que va signar. Interpretació de la resta de bancada: el PP ens ha tornat a traïr a Balears, i a més, quan més falta feia. Li han tornat a tremolar les cames davant dels seus de Madrid, Sra. Prohens. Això no pot ser, són primer els interessos dels ciutadans abans que els interessos partidistes. Hauria de fer vergonya recordar això en aquesta tribuna.

Sra. Presidenta, té tot el nostre suport més sincer i entusiasta per fer una reivindicació efectiva i contundent a Madrid. Faci el que cregui que hagi de fer, comptarà amb el nostre suport. No afluixi, el nostre futur depèn d'això. En aquest cas crec sincerament que el fi justifica els mitjans.

Anem amb més dades objectives. Vull dir abans que quan parlem d'economia podem agafar moltíssimes dades utilitzades en un context o en un altre poden semblar positives o negatives, per això els discursos d'un partit i d'uns altres són antagònics tot i parlar d'aquestes mateixes dades. En un esforç per cercar l'objectivitat utilitzaré aquelles dades que utilitzava el Sr. President Bauzá per demostrar la seva immillorable gestió, i si em permeten la broma gairebé justificava perquè se li havia de posar un carrer a Palma, o a Marratxí. No pretenc evidentment

aconseguir els aplaudiments de la bancada del Partit Popular, en això tampoc no em decebran, no ho esper.

Primera dada, objectiva, dèficit, dada objectiva, el PP només el va complir un any i perquè el Sr. Montoro el va ampliar, dada objectiva, dada objectiva, no és meva. El 2015 ens deixà un 1,5%; any i quatre mesos de pacte, l'AIREF, Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal, ha manifesta que la CAIB és una de les poques comunitats autònomes que podria complir amb el dèficit del 0,3 i precisament per les seves polítiques fiscals, que tant critiquen, i pressupostàries, que també tant critiquen. El 2015 no es va complir per les autopistes d'Eivissa, l'hepatitis C o el conveni de carreteres, bona herència.

Una altra dada objectiva: dèficit a maig del 2015, 0,48; maig del 2016, 0,3. Aquesta dada és molt important si recorda que s'ha reduït i es compleix amb el dèficit, retornant bona part dels drets furtats pel PP a la passada legislatura, record, dada objectiva.

Vull recordar com a anècdota, si més no, permeteu-me aquesta llicència, el que deia el president Bauzá referent al dèficit: "Hem encertat amb el diagnòstic i en la presa de decisions i avui podem dir que el descomunal dèficit públic de la nostra comunitat, producte de polítiques equivocades, es troba controlat. Aquest ha estat un dels grans motors de la recuperació que avui viuen les Balears". Aleshores, ergo, si el control del dèficit és un dels motors més grans per a la recuperació econòmica, vull recordar que a l'any 2014 el Sr. Bauzá no va complir el dèficit, però ho va dir.

Amb aquest mateix argument haurem d'arribar a la conclusió que la gestió del pacte ha suposat una embranzida molt major per a l'economia atès que hem reduït substancialment el dèficit que el PP ens va deixar. Per tant, utilitzant el seu propi argument, l'argument del Sr. Bauzá, el seu extòtem hem gestionat molt millor l'economia que vostès, Bauzá *dixit*, no jo. No, ho dic perquè de vegades se'n riuen, però vostès sempre estan amb l'argumentari... jo sempre els ho he dit aquí: quan canviïn els arguments pels argumentaris segurament anirem molt millor.

Els posaré un exemple: vostès saben, els anys que la Sra. Francina Armengol va ser presidenta del consell insular, quants d'anys va tancar amb dèficit? Segurament la Sra. Salom ho hauria de saber, però... quantes vegades varen sentir la Sra. Salom dir que el consell insular estava arrasat? Ena, cada dia. La Sra. Armengol no va tancar mai amb dèficit un pressupost del Consell Insular de Mallorca. Imaginin quantes vegades han sentit dir al Partit Popular que això era a l'inrevés. Són dades objectives, eh?, estan fiscalitzats els comptes, dades objectives.

No em puc estar tampoc -i també permeteu-me la llicència- de recordar la frase lapidària del Sr. Camps en el debat dels pressuposts per al 2016, no me'n podia estar, em sap greu que no hi sigui, però no me'n podia estar: "Són uns pressuposts on no hi ha cap voluntat de complir l'objectiu de dèficit", aquesta era una, o "són uns pressuposts que incrementaran el dèficit", *stultorum infinitus est numerus*, ell m'entendria segurament, quin gran monologuista s'ha perdut *El Club de la Comedia!*

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Record que fins aquí, fins aquí, no he fet cap judici de valor, més enllà d'*El Club de la Comedia*, és clar. Les dades són objectives, qui ha dit que podem complir l'objectiu de dèficit del 0,3 és l'AIReF.

Deute, un altre mantra del Sr. Bauzá, i també veig que el Sr. Pericay hi està ben interessat, dades del Banc d'Espanya, no són meves, eh, no m'acusin, no són meves: 2011, 4.774 milions d'euros; 2015, segon trimestre 2015, 8.281; segon trimestre 2016, 8.612, augmenta, però poquet. És evident que el recurs del deute és un recurs molt menys utilitzat per aquest govern, evident.

Això encara s'evidencia més si ho miram en relació amb el PIB, també són dades del Banc d'Espanya, per tant objectives: segon trimestre de l'any 2015, deute en relació amb el PIB, 30,7%; segon trimestre 2016, deute en relació amb el PIB, 30,7, en un any -un any- aquest govern no ha incrementat ni una dècima de deute en relació amb el PIB, dades del Banc d'Espanya, no són meves, Déu me'n guard, dades del Banc d'Espanya. Segons l'AIReF, la comunitat que millor comportament té en aquest indicador, juntament amb Canàries.

Creixement econòmic. Mentre el segon trimestre del 2011 l'economia balear pujava un 2,8%, el segon trimestre del 2016 ho feia a un ritme del 4,2, el mateix AIReF pronostica un creixement a finals d'any del... jo tenia el 4,4, aquí s'ha dit el 4,2, va bé el 4,2, quasi el doble del que hi havia, en tot cas, és el triple del previst a la zona euro i la comunitat que més creix de tot l'Estat. Però no només això, històricament els registres actuals són superiors a l'anterior fase expansiva, l'element diferencial d'aquesta és el major equilibri intersectorial, són dades, eh, no són opinions, són dades, és a dir, creixem millor, això sí que és un judici de valor, creixem millor, però és una conseqüència de les dades.

És aquest l'inici d'un canvi de model? Molt prest per dir-ho, no seré no qui ho digui, massa prest. De moment, el que demostren les dades és que creixem millor del que creixíem; relacionat amb el creixement econòmic, aquí les dades que vulguin, increment de despesa turística, un 11,4% al juliol; pernoctacions hoteleres, un 8,9; índex de confiança empresarial, un 2,8; nombre d'empreses industrials, important, un 3,2; primera comunitat en facturació i ocupació de comerç minorista, també molt important; s'ha eixamplat la temporada turística, les dades que vulguin. Record que fins aquí tot són dades objectives, no he fet cap judici de valor, llevat d'*El Club de la Comedia*.

Ocupació, l'altre gran argument del PP en l'anterior legislatura, vegem com es comporta en l'actual idò: increment d'un 5,4 d'afiliats entre setembre 2015-setembre 2016; sector d'hoteleria, un 6%; sector turístic, 7,3% d'afiliació, increment, és clar, màxim històric d'afiliacions, 143.992; afiliacions de fixos discontinus, un increment de 8,8; crides a fixos discontinus s'han anticipat de gener a març i s'han incrementat un 18,5%; atur a Espanya, un 20%, aquí un 13%, quantes dades més volen?

Ara bé, totes són dades objectives, els salaris... i aquestes també, són dades objectives, els salaris no pugen en la mateixa proporció, aquí hi hem d'incidir, aquí s'hi ha d'incidir.

I evidentment la productivitat mitjana tampoc no creix, una altra dada que és objectiva, també s'haurà d'incidir en la productivitat mitjana.

I perquè vegin que toc tots els temes que vostès també tocaven, que els anteriors debats també toquen, període mitjà de pagament. Aquest també és un tema recurrent pel Sr. Bauzá, i com ja s'ha dit aquí els números no són tan positius com la resta, cert; ara, el Partit Popular ha elevat l'anècdota a categoria i això és un error, això és crear alarmisme quan no és cert.

Mirin, d'entrada li record que està en actes, els he trobat en actes, el Sr. Camps va dir l'altre... l'altre dia de pagès, és clar, va dir que el pacte havia deixat un deute que pagava a 752 dies, mentre que la Sra. Prohens el dia de la presa de possessió de Francina Armengol va dir que pagava a 600 dies, cap de les dues xifres són certes, perquè no es basen en cap dada, no es calculava abans, es va començar a calcular per ordre del Sr. Montoro a partir de l'any 2012.

Anem amb els números, des que es calcula el període mitjà de pagament el PP va pagar amb una mitjana de 55,38 dies i el pacte amb una mitjana de 68,42 dies, és més, però no és escandalosament més. Deixau-me dir els motius, és clar: primer motiu, ho ha dit la presidenta, el retard injustificat de la transferència del FLA per part del Sr. Montoro, tres mesos s'ha torbat a pagar 200 i escaig milions que evidentment haguessin permès pagar abans. Una cosa que ningú no diu, però la introducció de la factura electrònica que comença a computar els terminis de previsió mitjana de pagament des que el proveïdor puja la factura ha allargat una setmana el període mitjà de pagament perquè abans es començava a computar des que el funcionari introduïa les dades de la factura, i això aquí hi ha quatre o cinc dies hàbils fàcilment de diferència. Això és clau, i ningú no ho diu, ningú no ho diu, i amb vostès encara no estava generalitzada la factura electrònica com ara sí comença a estar-hi.

Ja s'ha dit allò de l'ib-salut, evidentment, amb l'ib-salut vostès saben que hi ha un cert problema de gestió, d'administració, ho saben perquè la Sindicatura de Comptes els va treure els colors, va fer una auditoria demolidora, a la qual nosaltres no vàrem incidir gaire negativament perquè érem conscients del volum i la problemàtica que hi havia, i aquí hi ha les actes de la comissió, no vaig ser jo qui va criticar ni vaig ser el que va parlar, però és cert que aquí també s'ha de millorar. S'ha de seguir canviant i millorant l'administració de l'Ib-salut.

Tot això és inèrcia, totes aquestes dades?, perquè hem repassat de manera objectiva els cinc indicadors econòmics sobre els quals el PP i el Sr. Bauzá feien bandera i defensaven la seva gestió. Objectivament hem incrementat les ràtios d'aquests indicadors, estam molt millor en quatre d'ells i sens dubte els més importants. Si em permeten fer un símil futbolístic, ara que juga el Madrid -no sé si ja ha començat, està a punt de començar, ara que encara hi ha gent que em veu per la "tele"-, mirin, quan parlam d'economia vostès sempre utilitzen l'economia com a propi camp, perquè com ha dit la

presidenta és cert que no és incompatible ser d'esquerres i gestionar bé l'economia; les dades ens ho demostren, les dades del primer any, però vostès l'utilitzen com a..., en fi, com a producte propi, l'economia és de les dretes. És una interpretació que faig, un judici de valor, eh?, del que pensen vostès. Escolti, com a símil futbolístic jugam a fora camp i vos guanyar 4 a 0, o 0 a 4, 0 a 4, però amb els indicadors, senyors del Partit Popular, vos hem donat un bany, de moment.

Arribats a aquest punt deixau-me fer una consideració subjectiva i una pregunta, aquest és un judici de valor. Com pensen vostès que el Sr. Bauzá hagués presentat aquests indicadors amb aquests resultats en cas que ell hagués estat el president de la comunitat autònoma? Segurament -un altre judici de valor- hagués convocat una roda de premsa a nivell mundial perquè el món veiés el resultat de la seva magnífica gestió, una altra gran diferència respecte del Partit Popular, i aquesta torna a ser una dada objectiva. El PP presenta, i encara presenta, tots els indicadors econòmics com si fossin resultat inapel·lable de la seva gestió, com si cap de les circumstàncies internacionals -la crisi d'orient mitjà, la compra de deute nacional per part del Banc Central Europeu o el preu del petroli, per posar alguns exemples- tinguessin la més mínima incidència en el resultat d'aquests indicadors. Aquest, també cal dir-ho, és el primer judici de valor que faig, o el segon.

Nosaltres som més modestes i segurament molt més realistes. El nostre objectiu és que aquesta millora de l'economia es redistribueixi millor i afecti i arribi a tothom, i que la gent no pateixi tant. No es tracta tant de créixer més sinó de consolidar el creixement. Per a mi i per als socialistes de cor, i també entenc que per a la resta de partits que donen suport al Govern, el gran mèrit d'aquesta gestió d'aquest govern no són necessàriament aquests resultats i indicadors econòmics, repetesc que tots objectius i importantíssims, que s'han aconseguit, tot i que els valoram molt positivament, evidentment, sinó el fet que aquests resultats s'han aconseguit redreçant les polítiques de retallades salvatges que va fer el PP la passada legislatura, començant per un dels grans objectius d'aquests quatre anys: el rescat ciutadà. Aquest és el gran mèrit de la gestió d'aquest govern, no només els indicadors econòmics.

Un cop analitzats els indicadors econòmics deixin-me fer unes altres reflexions, ara que em queda un grapat de minuts. També intentaré ser objectiu i breu perquè són dades que s'han repetit al llarg d'aquest debat i tampoc no importa insistir més. Sense ànim de ser reiteratiu i excessivament extensiu, però també intentant ser objectiu, deixau-me destacar unes quantes fites aconseguides per aquest executiu que crec que contribueixen o contribuiran a l'objectiu darrer que hauria de tenir qualsevol de nosaltres, que no és altre, i ho he repetit moltes vegades, que la millora de la qualitat de vida dels nostres ciutadans, dels nostres conciutadans. Mesures com la renda social és i ha de ser un element molt útil per tal que centenars de famílies vegin cobertes les seves necessitats bàsiques, cosa que fins ara no passava; el fons d'emergència o l'increment de les persones que reben la Llei de dependència també millora la seva qualitat de vida, sense cap mena de dubte.

La targeta sanitària universal, i sense pagar taxa, i l'obertura dels PAC els horabaixes, a raó de 6.000 consultes diàries, fan més accessible la sanitat a tota la ciutadania; per tant la fan millor, un dret que mai no s'hauria d'haver consentit retallar. Aquests fets, juntament amb la recuperació de més de 400 professionals a la nostra sanitat, fan que tinguem una sanitat millor i es vagin reduint, per exemple, les llistes d'espera tant quirúrgiques, un 26%, com de consultes especialistes, un 21%.

Les inspeccions contra la precarietat laboral, la recuperació de polítiques actives d'ocupació també es tradueixen en increments considerables i tangibles del nombre de treballadors indefinits a la nostra comunitat autònoma, amb els evidents beneficis que això comporta a aquestes famílies.

L'increment del nombre de professors ha permès abaixar les ràtios a les aules, a pesar de les polèmiques, i millorar també la qualitat de la nostra educació. També ho han fet duplicar les beques de menjador, iniciar un nou pla per a infraestructures; i la facultat de medicina -permeteu-me un minutet aquí, sabeu que som un defensor, un gran defensor de la facultat de medicina- que ja tenim dades, i és cert que era una de les mesures no previstes en els acords pel canvi, igual que les mesures que s'han adoptat per pal·liar la sequera, no les havíem previstes. La facultat de medicina no era als acords pel canvi; ja tenim dades i avui s'han tret dades. Faig una reflexió, deixin-me-la fer: tenim 24 alumnes -segons he llegit al diari- 24 alumnes que són de Balears i 38 que són de fora..., de fora camp, diguem, de la península...

(Algunes rialles i remor de veus)

Voldria... voldria fer la reflexió: absolutament tots es tracten d'alumnes brillants; la mitja dels estudiants d'aquí que han quedat aquí és de 9 sobre 10. Què val això? El fet que nosaltres eduquem, diguem, o formem metges d'altres comunitats no suposa una cosa negativa, suposa que hem atret aquest talent. Això és una de les grans virtuts de la facultat de medicina, és una de les grans virtuts de la facultat de medicina...

(Alguns aplaudiments)

...i quant a l'Estat proposam, i hi estam d'acord, proposam mesures per atreure el talent que se n'ha anat estam parlant d'això. Tots els alumnes de medicina que se n'han anat els darrers anys eren els millors alumnes d'aquesta comunitat, tots; no vol dir que els millors facin medicina, però els que fan medicina són els millors inexorablement, sempre, sempre!, per la mitja, per la mitjana de notes, simplement, per la mitjana de notes.

Parlaria de la fermesa de l'executiu envers Madrid, amb allò dels 322 milions que es varen pactar, ja hi he fet una referència. Llàstima!, llàstima que al Partit Popular se li afluixassin els genolls davant Madrid, una llàstima, 80 milions són molts de milions. Lleis com l'aprovació de la Llei de persones desaparegudes, la Llei d'igualtat, la Llei contra l'LGTBFI fòbia, vénen a pal·liar un deute social històric i a garantir els drets d'uns col·lectius que fins aleshores no hi estaven, respectivament. Objectivament millorarà la qualitat de vida

d'aquest col·lectiu. A destacar l'ampli consens aconseguit amb les tres lleis.

Finalment, i a risc de ser reiteratiu, vull destacar que totes aquestes mesures s'han fet mentre la nostra comunitat autònoma lidera el rànquing de baixada de l'atur, d'increment del nombre de cotitzants de la Seguretat Social a tot l'Estat, i mentre l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal manifesta que Balears és de les poques comunitats que pot complir amb el límit de dèficit previst, precisament per les polítiques fiscals i econòmiques empreses, mentre que aquesta mateixa institució pronostica per a l'any 2016 un creixement per a la nostra comunitat autònoma al voltant del 4,4%.

En definitiva, el resum d'un any de gestió d'aquest govern pot ser fets. Queda molt per fer, és innegable, sobretot avançar en el nou model de finançament, el nou REB i en els acords pel canvi; ara bé, també és innegable que s'ha fet moltíssim i, atenent els resultats, en la bona línia.

Deixi'm tres minuts per als reptes de futur. Jo crec que s'ha fet poca anàlisi dels acords pel canvi però jo els don molta importància perquè crec que és el full de ruta objectiu. Si miram els acords pel canvi, i si no he comptat malament hi ha 145 mesures, de les quals jo n'he comptades 56 que estan executades, un 38,62%; 41, un 28,28%, que es troben en tramitació; i encara pendents -no sempre depèn del mateix govern-, 48, un 33,1%. Això vol dir que s'ha fet molta feina, però inevitablement se n'ha de continuar fent molta més. Ni l'hem acabada ni l'acabarem. És inevitable incidir en les polítiques socials i de rescat a la ciutadania; s'haurà d'incidir també en les polítiques dirigides al millor repartiment dels beneficis econòmics d'una temporada turística que, segons tots els indicis, l'any que ve tornarà a ser molt bona. Tenim una oportunitat única i una conjuntura, que no estructura, molt favorable per fer-ho i ho hem d'aprofitar; encara hi ha massa gent que necessita millorar aquesta qualitat de vida de què vos parl.

Ens va agradar especialment ahir la planificació d'infraestructures, que trobàvem que era molt necessària, després de la travessia del desert de l'anterior legislatura, les infraestructures hídriques són, objectivament també, una necessitat de primer ordre i, segons he pogut entendre, generen certa unanimitat. També determinades infraestructures educatives, sanitàries i de serveis socials, recordar que la remodelació de Son Dureta es trobava o es troba en els acords pel canvi, és una bona mesura i anem en la línia encertada. Crec que també genera certa unanimitat.

També trobam fonamental el Pla de l'ocupació que vostè va anunciar amb la dotació de 400 milions d'euros, molt bona mesura. Aquesta mesura, juntament amb el pacte per la competitivitat, l'ocupació de qualitat i el progrés social, ha de permetre avançar en la línia marcada inicialment en els acords pel canvi.

Les lleis que s'han d'aprovar aquest període o el següent seran prou importants per encarar el futur amb garanties: llei de l'oficina anticorrupció, de l'habitatge, d'indústria, de lloguers turístics, lleis molt importants, falta molta feina i molt important. Ara bé, i pel que fa al futur immediat, i amb això

acab, els reptes que se'ns plantegen venen inexorablement condicionats per l'aprovació d'uns bons pressuposts i per això cal que sapiguem de manera fefaent quin límit de dèficit podem tenir per al 2017 i quines seran les bestretes a compte. Qualsevol negativa per part del ministeri a aportar aquestes dues dades és un xantatge i un insult als ciutadans de Balears, no ho podem consentir.

Hem presentat propostes per esmenar-ho i esper que el Partit Popular s'hi sumi. Des d'aquí inst el Partit Popular, si realment defensa els interessos generals, que intercedeixi, no només aquí, sinó a totes les comunitats autònomes, davant el ministre Montoro i el president Rajoy perquè cessi en aquest atac a les autonomies; que el Sr. Rajoy no sigui capaç de pactar un govern a Madrid no s'ha de traduir que les comunitats no puguem fer els pressuposts amb garanties.

Esper, tot i que no en confio, que el PP de Balears pugui estar a l'alçada del que s'esperin els ciutadans i mereixen. De moment ja sabem que aquest executiu hi està.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. SALOM I COLL:

Sra. Presidenta, m'he sentit al·ludida per part del Sr. Alcover en una sèrie d'inexactituds i m'agradaria, en base a l'article 76, que em donàs la paraula per fer un aclariment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té un minut per contestar les al·lusions.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, president. Dir-li que quan jo era presidenta del consell vaig parlar en moltíssimes ocasions que quan vaig arribar a la presidència de la institució vaig trobar una institució allà on en el compte bancari hi havia zero euros, no hi havia un cèntim, no hi havia doblers per pagar les factures que teníem pendents i que la Sra. Armengol va deixar cents i cents de factures sense pagar. I que cada dia acudien els proveïdors a veure'ns per veure com i de quina manera pagaríem, i jo els deia que la Sra. Armengol era una mal pagadora, però mai no vaig parlar del dèficit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Després de la que qualificarem d'anècdota, voldria agrair sincerament les paraules del Sr. Alcover, el seu discurs i el seu compromís, i jo ho vull fer

públicament, perquè crec que ha fet un discurs brillant, crec que ha arrodonit allò dels objectius que tenim com a govern i el que s'ha fet durant aquest any i pocs mesos de legislatura, i crec que ha centrat molt bé les mancances que tenim com a comunitat autònoma, els reptes que tenim com a comunitat autònoma i com els podem afrontar des d'una convicció clara que tenim, i vostè explicava, molt bé, els socialistes ja fa més de 140 anys o 130 i busques d'anys, quan vàrem néixer, però que aquest govern assumeix com a propis: els valors de retorn de drets, de retorn de llibertats, de més democràcia, de més igualtat d'oportunitats, d'aconseguir entre tots una societat molt més justa i més solidària.

Per tant, no he de replicar-li cap de les dades que ha donat vostè, ni tan sols de les apreciacions personals, que jo també compartesc, i que, a més, ens han fet acabar bé una jornada de debat en la qual hem posat també aquest to, necessari de vegades, de distensió dins un ambient parlamentari.

Acabaré aquesta intervenció per no només fer el meu agraïment als diputats i diputades socialistes, que els ho faig de tot cor, que jo sé que és difícil de vegades la tasca parlamentària donant suport a un govern que de vegades no ho posam del tot fàcil, i extensiu aquest agraïment als diputats i diputades de MÉS per Mallorca, de MÉS per Menorca i de Podem Illes Balears i de Gent per Formentera que, gràcies també a aquesta tasca parlamentària, el Govern ha pogut tirar endavant moltíssimes de les polítiques que avui hem explicat.

I el meu agraïment, també molt sincer, als homes i dones que conformen el Govern de les Illes Balears, perquè ho he dit ahir o avui, no sé a quins moments, però crec que també val la pena tornar-ho a dir: són homes i dones o sou homes i dones que es deixen la pell per donar un servei als ciutadans i ciutadanes, posant la democràcia i la política al servei de la gent, fent feina perquè l'economia estigui al servei de la ciutadania, fent feina per retornar drets, per retornar llibertats, per intentar fer una societat molt més justa i molt més igualitària.

I jo puc dir, amb orgull i amb humilitat, que crec que es fa bona feina, que és veritat que un any i quatre mesos després hem aconseguit superar divisions, crispacions, desigualtats, però també dir, amb humilitat, que falta moltíssima feina per fer i que, per tant, tots junts ens hem de combinar en aquesta tasca absolutament apassionant que queda.

I no només vull fer aquest agraïment als diputats i diputades que donen suport al Govern, al mateix Govern, que jo sé que són moltíssimes hores de feina incansable, sinó també la vull fer als diputats i diputades que són part dels grups parlamentaris que fan oposició en aquesta cambra, cada un a la seva manera i al seu estil, a tots els grups parlamentaris, a El Pi, a Ciutadans i al Partit Popular, perquè crec, sincerament, que tots intenten fer el millor en defensa dels interessos de la ciutadania de les Illes Balears.

A mi m'agradaria que aquest debat de política general, on evidentment hi ha posicions ideològiques diferents, on evidentment hi ha contraposicions de models del que creiem que ha de ser el present i el futur d'aquesta comunitat autònoma, serveixi perquè haguem estat capaços de debatre

almanco en aquelles coses que ens podem posar d'acord per plantejar conjuntament algunes propostes de futur i que el debat de les propostes de resolució pugui servir per fer més gran aquesta comunitat autònoma, per pensar sobretot en els interessos dels ciutadans i deixar de pensar, tots una miqueta, en els interessos del propi partit polític.

Aquesta és la meua voluntat, aquest serà el desig del meu govern i continuarem treballant, incansablement, com he dit sempre, lleials i fidels al nostre poble.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tal i com es va acordar a la Junta de Portaveus, per unanimitat, els grups parlamentaris tendran fins divendres, a les deu, per presentar les propostes de resolució.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
